

﴿ میزان الموازين • فی امر الدین ﴾

﴿ اخلاص با خداى سرمايه نيك بختيهاست ﴾

﴿ كلام ولي خدا علي است ﴾

﴿ اثر خامه دانش نجفعلی ﴾

در اسلا مبول

در مطبعه عامره طبع کرده شد

۱۴۸۸

MIZAN—UL—MAVAZIN
FI—AMRED—DIN

a

*Treatise of the controversy
Between
Islam and Protestants*

FOURTH
EDITION.

CONSTANTINOPLE
To The Imperial Imprimery
—1871—

گذاشته و پنداشته اند . که متاعی رنگین در بازار دین آورده اند .
 و اساسی منین درسرای آیین نهاده اند *

جعی از برادران در جمعی سخن از کفته‌های آنکروه که در تألیف
 (میزان الحق) نام آورده اند در میان نهاده اظهار افسوس کردند .
 و ضرر بعضی از مندرجات آنرا در دلهای ضعیفای اهل دین محتمل
 دانستند . و از من بنده خواستند که رای یادآوری دلهای پالک .
 و آگاهی صاحبان ادراک . مختصری بنویسم . که سعادت‌مند را
 مزید بصیرت شود . و فتنه جویرا انعام حجت گردد *

درحالیکه مرا اشغال و عیال بق بسیار فرا گرفته بود . و بعلمت کمی
 آگاهی که داشتم . و خود را مرد مبارزت دزین میدانهایمی دانستم .
 و ناچار از پندیرفتن امر برادران شدم . کرد خواهش ایشانم
 تا کوار آمد . امثال کردم . و بدانچه توانستم اقتصار نمودم . و از
 شرح و بسط در سخن اعتذار خواستم . و برالطاف خداوندی
 اعتماد آوردم . و ازارواح مقدسه انبیا و اولیا استمداد جستیم *
 * ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم *

این نامه را که برای سنجیدن هر گونه میزان صحیح و مستقیم است .
 و نمودن راه راست و مستقیم . بسیاری خدای درطی بك (مقدمه)
 و پنج (میزان) راستین قرار داده . و هر کدام از میزانها را برده
 معیار مرئب داشتم . و قبول و تصدیق سخنان مندرجه درآن را که
 جراز راستی و حقیقت شناسی . و غیر از راه خدا پرستی نیست
 بانصاف صناف . و تمیز خالص بی اعتساف اهل ادراک . که
 از تعصب جاهلیت رهایی دارند و اگذاشتم . و خدای را وکیل امور
 دانسته . دست نیاز بدرگاه او تعالی آورده در خواست میکنم . که مرا
 و همکشان از طالبان راه راست آلهی را از خطا و زلل . و لغزش در قول
 و در عمل وقایب کند . و کم شد کان را بصراط مستقیم خویش
 هدایت فرماید . انه علی کل شیء قدیر *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدای راستایش آوریم که ذوات جهان آینه جلال قدرت او است .
 و ذرات امکان مرآت کمال آلهیت او . احدیتش را آرایش از شمار
 و تعداد نیست . حمدیتش را آرایش بصاحب و اولادنی . مستغنی
 از مشیر است و وزیر . منزّه از مانند است و نظیر . نفس کلی
 از تولید روح ادراک ذاتش عقیم است . و عقل نخستین بمشاهده
 نجوم صفاتش مترجم بهانی سقیم . ناپیدایی که بنیاد جهان از پی
 پیدایی او است . و با همه پیدایی پیدا و نهان سرکشته پیدای
 ناپیدایی او *

فَسُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ و سلام علی المرسلین *

خاصه بر پیغمبر رادی . که به بندگی افتخار آورد . و عبودیت را بر رسالت
 پیش داشت * اشهد ان محمدا عبده و رسوله * بهترین موجودی
 که نخستین عدد است . و صاحب ابد . خاتم رسل است . و هادی سبل .
 کل عقل است و عقل کل . سید کونین است و سرور عالمین . ملک
 وجودین است و مالک دارین . کاشف الظلم . شفیع الامم . صلی
 الله علیه و آله و اصحابه و سلم *

اما بعد *

جماعتی از اهل مذاهب مبتدعه که در زمره عیسویانند . در اعتراض
 بر اسلام و اسلامیان تألیفاتی بتکلفات نگاشته . و بر نشر آنها همت

فهمید . و هر مطلبی را از مناسب آن برهان باید آورد . و مایاری
 خدای بهر سه گونه دلیل از حکمت . و موعظت حسنه . و جمله دیگر
 برهان از مجادله بالی هی احسن . در طبق امر خدای بنیان بیانات
 خود را محکم خواهیم داشت . و بطور مغالطات و خلط بحث و تغیر
 در ترجمه و تفسیر پیش نیامده . سخنان زشت و سقیم را با آرایش
 دروغین نیاراسته . بر اهل علم ناسی خواهیم جست . و آداب سخنکونی را
 مری خواهیم داشت و مانند ملحدان و اهل تلبیس نخواهیم بود .
 که بشبوه زنان زناکار برای جلب شهوت جهال آلوده دامن خود را
 با آرایشهای دروغین بیارایند . و از درود ریچه جوای مشتری شوند *
 صاحبان اطلاع را پوشیده نیست . که طایفه پروتستان قریب
 به اصد سال پیش ازین پیدا شدند (لوتر) و (کالون) نامان
 دو رئیس در طریقه آنها گردیده در آیین متدا و له میان عیسویان
 تصرفات کردند . بخالف تمامی انجیلیان سخن گفتند و برای
 اساس طریقه خود شان از آداب و اطواری که نفوس و طبایع
 پسند تواند کرد آوردند عنوان از موا سات و برادری نهادند .
 رهبایت را برداشتند . اعتراف بگناهان در نزد علمای مسیحیه را
 ممنوع داشتند احترامات معابد و کلیسیاها را امر زاید گفتند . دعا و نماز
 و روزه و پرهیز و جمله عبادات و تکالیف باز حجت و ریاضات جسمانی را
 رد نمودند . حکومت روحانیه را که باریک و جاثلیق کشند بدعت
 دانستند . و در نشان دادن نان و شراب وجود یعنی گوشت و خون
 عیسی را آن دو گروه باهمدیگر اختلاف کردند . و در اینجا زباده
 بر این تفصیل از حالات و اطوار و گفتارهای آن گروه آوردن بکار نیاید *
 با اعتقاد تمامی مسیحیان طایفه مزبوره در میان ملل عیسویه اهل
 بدعت هستند بعلم آنکه تصرفات در آداب و اطوار شریعت
 کردن بی آنکه وحی آسمانی برسد . و یا از جانب خدای اذن داده
 شود . در نزد هیچ صاحب دینی تجویز نخواهد شد . و الحاصل
 شروع بطلب خود کنیم و جنگ آنها را بر آنها واگذاریم *
 ❖ چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند ❖ *

* مقدمه *

یاد آوری میکنم نگاه کنندگان این نامه را که از روی راستی و درستی
عطالعه آن همت گیرند . و از آنچه طبایع و نفوس ایشان بر آن
مألوف و مأنوس است چشم پیوشند . که دوست داشتن هر چیزی
مر دراز دریافت عیبها کور و کر کرداند *

اخلاص را از سحره فرعون بیاموز که پادشاه بر آنها و عده هاداد
و ملاطفتها کرد . بل تلقها نمود و بعزت او سوگند نمودند . که
انا نحن الغالبون . همانا چون مجاز موسی کلیم الهی را بر سحرهای خود
شان غالب دیدند . سجده آوردند . و ایمان کردند . و از هواهای
نفسانی مقهور نشده و از سلطان فرعون و تخویف او باکی نکرده
و گفتند (فاقض ما انت قاض انما تقضى هذه الحیوة الدنيا)
زندگانی این جهان پست خواهد گذشت . بهر چه خواهی
در حق ماحکم کن *

طالب راه خدای از جدال و ختل اجتناب کند . و از مکبره و بی انصافی
دوری جوید * علم خداشناسی توریست که بردلهای بندگان راستکار
انداخته میشود . و توفیق با خداوند است *

این نامه را که بامر و التماس برادران مینویسم . درغایت ایجاز
و اختصار خواهد بود . و بدین موجب کلمات و عبارات میزان پروتستانی را
کلمة بکلمة و حرفا بحرف ننوادم آورد . که بعلاوه مشاغل
و موانع که مرا هست . طبعاً اقبال بر آن ندارم که متعرض بر عبارات
آنها علی التفصیل شده در نقض و ابرام آنها پردازم . و کذب کثیر
الحججی بنویسم . زیرا که وقت خود و اخوان عزیزم را شریفتازان
میدانم . و بنا بر این با کمال اعتذار عرض میکنم . که درین اوراق
بذکر خلاصه مطالب اکتفا خواهم داشت . و بقدری که صاحبان
ادراک را که بفطرت پاک بشیمة انصافی انصافی دارند قانع توانم کرد
قانع خواهم شد . و من کفر فان الله غنی العالمین *

در بیان هر مطلبی که محتاج باقامه برهان است . راه استدلال را باید

براین مطلب است . و این میزان برده معیار مشتمل است *

❖ معیار اول ❖

وجود صانع مطلق را اهل ادیان عالم بالاتفاق معتقدند . و در توصیف او بصفات کمال . و تزیینش از نقایص و از هر گونه تغیر و زوال . صاحبان ادراک و معرفت از اهل هر دینی اقرار میکنند . بل هر صاحب شعوری اگر تأمل نماید . و صانع را بعین الیقین شناسد . قطعاً او را از نواقص امکانیه منزّه و معرا خواهد دانست . و بصفات کمالش موصوف خواهد شناخت *

در آغاز کتاب میزان پروتستانی گوید . خدای واحد و قدیم و مقدس و عادل و رحیم که ذاتش معرا از تغیر و مبرا از تبدیل است . و نیز گوید . خدا قدیم و مطلق و در ذات و صفات خود عاری و بری از تغیر و تبدیل است . و از کتب آسمانی نیز در جاهای بسیار از آن کتاب همین مضامین را که دلالت ظاهره بر اتصاف صانع بصفات حسنه . و منزّه او از نواقص دارد آورده است . این مطلب را داشته باش . که مقناح بسیاری از امور دین خواهد بود *

پس از آنکه دانستی که عیسویان و مانند آنها یعنی گروه پروتستان از روی منطوق انجیلی که دارند . خدا را موصوف بصفات کمال . و منزّه از هر گونه تغیر و زوال . و معرا از نواقص گفتند . افسوس داریم . از اینکه نیز مسیح را پسر خدا داشتند . و پسر را در ذات پدر پنهان دانستند . و از آن ذات بسیطش تولید کردند . تغیر حالات در او را جایز دیدند . نقص امکانی را بر آنجا وارد ساختند * عجب است که هم از انجیل آورده اند . که ذات پسر در ذات پال پدر مستجن و مستور بود . و شباهت و علاقه ازلیه . که پسر را با پدر میباشد . مانند علاقه و رابطه ایست . که کلمه بفکر و فکر بروح انسان دارد . و از ازل از او ظهور یافته . و متولد گشته است .

تأکید میکنم وصیت خود را در خصوص مطالعه این کتاب که
بشایسته قدم در مقام انصاف باش. و امر دین را کار سهل و بازیچه
شمار. بکلی تعصب را از خود دور کن *

همه این بنی نوع از یک پدر و از یک مادر زاده ایم. و اختلاف وضع
زمان بر و ردهور و اعوام. هر کدامی را بسمتی از این کره خاکی
انداخته. در عادات و اخلاق و لغات و آیین و اطوار. این بنی
نوع را مختلف گردانید. و بعلت حدوث اهل بدعت و کراهی در میان
صاحبان ادیان در هر قرنی از زمان و دوری مکان از مکان. و کمی
آگاهی در مردم. و قلت فهم و ادراک در زمانهای پیش. و نبودن
اسباب مراد و ادوات. و غلبات سلطان نفس اماره بسوء. و تسویلات
هواهای نفسانی. و مطلوب بودن ریاسات و تسلطات مرطباع را.
و باقتضای حکمهای چندی که میبایست در امر دین
در دوره باطله اختلاف حاصل آید. اینهمه اختلافات عظیمه
و حالات وخیمه. در میان فرزندان یک پدر و یک مادر افتاد.
و برادر را از برادر بکلی ینتوت آورد. و بدین علت کار ادیان
و مذاهب بجایی رسید که می بینی. دین حقیقی و راه مطلوب خدایی
از میان برداشته شد. و در اطراف عالم بطورهای ناشایست منازعات
مذهبیّه شایع گردید *

اکنون اگر از روی واقع بنای تفحص در امر دین است. برادر و ار
دامن همت را بر میان زن. ملاحظات عارضیه را از خود دور کن.
انس و عادات بر معتقدات خویش را ترک نمایی. دل خود را پاک
دار. که دو گونه محبت در یک دل نکند. معنی انصاف را
از خود جدا مساز. و در حضور شهادت خدای سخن را از روی
بصیرت بشنو. و حق و باطل را بیزان راستین بسنج. و خدای را
ولی توفیق دیده. بمقصود حقیقی که خدا و راه خدا است برس *

❖ میزان نخستین ❖

در بیان بعضی از اطوار خدا شناسی. و خدا پرستی. و آنچه متفرغ

آشکار است در اثبات بیانات نیز تفصیلی در آنخصوص خواهد آمد
 و بر صاحبان ادراک روشن خواهد شد . که اولاً انجیلی که
 در دست دارند محرف است و مجعول . و آنچه دلیل برخلاف این
 پیاورند مردود است و غیر مقبول . کلام خدایی و وحی خدای
 در یک جای امر بتوحید . و در جای دیگر امر بکفر و شرک و الحاد
 نمیکند . و ثانیاً از آنیکونه عقاید در حق مسیح و تعدد ذات خدای
 و از آنطرف اظهار توحید و توصیف و تزییه خدایی . پایه افهام
 و درجه دینداری آنها معلومست . که یا بعلت عدم فهم این همه
 تناقض و تنافی آشکار افهام آنها در نهایت اعوجاج و انجماد است .
 و یا خود در واقع اعتقاد بتوحید حقیقی ندارند و آنیکونه سخنان را
 از روی مصیحت جوئی خویش گویند .
 در هر زمان و در هر قومی . اضلال ملل و طوایف از راه خدای
 غالباً یا بطور هابوده است . که اشخاصی از میان آنها برخواسته .
 بعنوان هدایت و تشیید امر آیین حق . سخنان مقرون بحق
 و صواب را آورده . و باطل را باحق مزوج داشته . مقصود
 خودشانرا حاصل کرده اند . چنانکه عیسی علیه السلام مکرراً
 گفت که بعد از من مسیحیان و تعلیم دهندگان دروغگوی خواهند
 آمد . و از اوصیای او گفتند . که آنچه در کتب متقدمه کرده اند
 در این توضیحات مانیز خواهند کرد . چنانکه بیان این سخن نیز
 از انجیل در جای خود خواهد آمد *

❁ معیار سیم ❁

موحدین اهل ادیان صانع تعالی را جامع صفات کمال . و مستجمع
 جمیع صفات حسنه دانسته اند . و دلائل و براین از روی عقل
 در آن . و از بداهت اعتبار و ادراک . و از کتب و الهامات
 الهیه . و غیر آنها آورده اند . و کتب و تألیفات بسیار نیز

لکن باز در ذات با پدر یکی است . تا آنکه نیز از انجیل از قول عیسی
گوید . که گفت من در پدرم و پدر در من است . و پس از این
تفصیل . از ذات الهی تغییر بثلاث واحد کرده . از روح و نفس
ناطقه و بدن مثال آورده . و تمثیل دیگر از نور و آتش و مانند آن
گوید . و در تحقیق اقامیم سه گانه که (اب و ابن و روح القدس) است
شرحها میدهد . و سخنها میگوید . و روح القدس را که یکی
از خدایان است . در قالب کبوتر بسوی خدای دیگر که پسر است
بمنطوق آغاز انجیل متی نازل میداند *

برادران هو شیار تنافی و اختلاف تمام درین دو مطلب رامی بینند .
و می دانند که کار از دو قسم بیرون نیست . یا آنکه عیسی پسر خدا
و مستحق اندر ذات خدا نتواند بود . بعلت اینکه ذات الهی را تغییر
و تبدل چه در ازل و چه در قدم و چه در حدوث به هیچ طوری عارض
نتواند شد . و عیسی کلمه الله را چنانکه همین توریه و انجیل نیز
تصدیق میکشد . بجز بندگی و احتیاج و شرف نبوت و رسالت .
هیچ مناسبت و خصوصیت دیگر از جهت ذات و حقیقت . با خدای
نتواند بود . چنانکه بیان مطلب در جای خود خواهد آمد .
و یا خود کسانی که نام خود را از اهل توحید آورده . بت پرستان را
مردود دانستند . و بظاهر سخن خدای را بصفات کمال موصوف
و از تغییر و نقصان میزهش گفتند . و در دعوی خودشان کاذبند *
بت پرستی منحصر بستانش بر بت ظاهری نیست (اتعبدون
ما تخنون) . استماع کننده از هر سخنکوی پرستش او را کرده است .
هرگاه سخنکوی از خدا گوید مستمع پرستش خدا را کرده است .
و اگر از شیطان گوید عبادت شیطان را بجای آورده است *

❖ معیار دوم ❖

معایب عقاید مذکور چنانکه علی الاجمال در زواید بصیرت و هو شیاری

نه بانچه مذکور شد و نه بغیر آنها و نه بضد آنها . و مدرك نخواهد
کردید ابدان بانچه در پنهان و در آشکار است . و بطور کلیت
هر آنچیزی که در مخلوق ممکنست و در مصنوع تواند شد در خالق آن
ممتنع است و نتواند شد *

❖ ندارد ممکن از واجب نمونه ❖ چگونه داندش آخر چگونه ❖
چون ذات پاك الهی را مژده از جهات و صفات خلقیه دانستیم .
و ازین تزییه و تقدیس ناقص خود نیز که در خور افهام و ادراکات
ما است مژدهش داشتیم . و آنچه را که از اسماء و صفات آورده شود
محض تعبیر و تفهیم بجای آورديم . و از قبیل توحید نموده فهمیدیم که
خدا را صاحب دوشاخه میدانند بعلت اینکه در اینای جنس خود آنرا
صفت کمال می یبند . پس مانیز آنچه که در خود صفت کمال یشیم
جناب احدیت را که جهات تعدد و کثرت در آنجا تواند بود و وزود
اسماء و وقوع الفاظ را بر آنحضرت جایز توانیم دید . با همان
اوصاف کالیه امکانیه باذن خاصی که تبوسط مقربان درگاه او بر ما
رسیده است او را میخوانیم . و کر نه مشتی خاک را با آن عالم پاك
چه مناسبتی تواند بود . این است که انبیا و اولیا نیز در ان مقام بعجز
خویش اعتراف کردند . مگر آنکه ایشان بجهت نزدیکی بر مبداء که ظهور
کلی صانع تعالی است قیودات امکانیه را منسلوب از خود داشته .
و حروف اسماء و صفات را در حقایق و ذوات خود شان بخط
واضح و جلی از قلم صنع ازلی مکتوب یافته اند . و کتابهای تکوینیه
الهیة شده اند . این است که ایشان در سلامت از جهل و نقصان و تغیر
مانده اند . و مانند کتب تدوینیه محرف نشده اند *

❖ و سلام علی المرسلین ❖

چون راه وصول بر آن مقام لاهوت را مسدود دیدیم . و طلب
و خواهش رسیدن بر آن ذات را مر دود یافتیم . پس ناچاریم
از اینکه رجوع بعالم خود کنیم وحد خود را بدانیم . خود را بشناسیم
تا شناسایی بشناسایی او رسانیم . چنانکه در انجیل میفرماید *

در این خصوص نوشته اند * زاید نیست مانیز آنچه در این مقام بکار
آید یاد آور شویم که اساس دین قویم توحید است و خدا شناسی
و مبعوث نکر دیدند انبیا و اولیا مکر برای راهنمایی مردم بمعرفت خدای
و توحید او سبحانه . پس کوش خود را باز کن . و هوش و ادراک
خود را در نزد من بعاریت بگذار . و آماده فهم این معانی باش *

❖ اول الدین معرفته ❖

هر مدری را آلت ادراک از نسخ مدرک باید باشد که میان مدرک و مدرک
از وجود مناسبتی ناچار است . و چون خدا را از جهة ذات
بمخلوقات نسبت ارتباط و مقارنت و علاقه و مشابهت نتواند
بود . پس ذات الهی را احدی از مخلوقات او نمیتواند ادراک
و احاطه کند * و همچنانکه من و تو مخلوق هستیم . عقول
واقعه و تمیزات و ادراکات مانیز مخلوقند . و هرگز جاری و واقع
نمیکرد بر ذات الهی آنچه اوجاری کرده است در مخلوقات خود
پس آنچه ادراک کنی و بفهمی یقینا خدا نیست . و مخلوق است
مانند تو و مردود است بسوی تو *

❖ لا یحیط به الا وهام ❖

وجود واجب را بجهات خلق و صفات مصنوع نتوانیم شناخت .
و ذات الهی را ادراک نمیتوان نمود بهیچ طوری از اطوار امکان
و اکوان . از قبیل عموم و خصوص . و اطلاق و تقید . و بطور
کل و کلی بودن . و جزء و جزئی بودن . و شناخته نخواهد شد
بلفظ و بمعنی . و بکم و کیف . و برتبت و جهت . و بوضع
و اضافت . و بارتباط و نسبت . و در وقت و در مکان . و نه بودن
بر بالای چیزی . یا بودن چیزی در او . و نه از چیزی . و نه بیرون
یافتن از چیزی . و چیزی مشابه ذات او نیست . و چیزی مخالف
با آن نی . و تمامی اوصاف و جهات و صور و امثال و مانند آنها
از آنچه ممکن است فرض کردن آن یا تمیز و تعیین آن یا ابهام آن همه
آنها غیر از ذات واجب تعالی است . و شناخته نخواهد شد هرگز

کامل مطلق اگر اقدام بکاری کند از روی ملاحظه فائده و مقصودی میکند . یا آنکه مانند اطفال و مجانین کارهای لغو و بازیچه از و سرزند *

می بینیم که هیچ خرد مند با ادراکی اقدام بکاری نمیکند مگر آنکه فائده و نفعی برای آن ملحوظ داشته باشد . خصوصاً که خدای جهان را بصفات کمالیه موصوف داشتیم و از تفایص متزهش دانستیم . و کدام نقص است بزرگتر از جهل بر نیکی و بدی و ترجیح بد بر خوب . که قطعاً کار با فایده کردن نیک است و کار لغو کردن بد . و خدای قادر کامل از همه جهات البتّه نیک را اختیار خواهد کرد و بدر امتروک خواهد داشت *

❖ انا امرون الناس بالبر وتنسون انفسکم ❖

فعلی هذا جهان خدای موجودات را برای غایت و نتیجه بسیار جزرک آفریده باشد . بیرهان اینکه صانع چنان را مقصود بزرگ بود *

❖ کار هر کس بقدر همت او است ❖

اعتراف به بی نیازی صانع بر ما آشکار کرد که فوائد خلقت اشیاء بذات خدای عاید نتواند بود . که معنی بی نیازی مطلق و قدرت مطلقه جز این نیست . پس به بینیم که علت فائده و ثمره ایجاد مخلوقات چیست و چگونه است . تا آنکه خود را و نتیجه ایجاد خود را بدانیم و مانند حیوانات و از کسانی نباشیم که با نعم خوانده شدند . و اولئک کلاً انعام بل هم اضل کشتند *

❖ هر کونکنند بصورت میل * در صورت آدمی دو اب است ❖

واقفان در مقام جهل و تاریکی را که در خارج انسانیت حقیقه هستند سه مقام است . حیوانی است که شنیدنی . و نباتی است که به خشب مستند مانند شدند . و جاد است که قلوب آنها را کالنجاره او اشده قسوة گفته اند *

❖ هر آدمی که مهر مهرت * در وی نکرست سنک خارا است ❖
بعد از تدبیر در اطراف این مطلب که فائده ایجاد است بطور بداهت

ای انسان خود را بشناس تا خدای خود را بشناسی . ظاهر تو برای
فانی شدن است و باطن تو منم *
پس تدبیر و تفکر کنیم که ما کیستیم و چیستیم . و از کجاییم و برای چه
هستیم . ما را مبدء کجاست و بازگشت تا کجاست . و آیا از ما که
آفریده شده صانع حکیمی هستیم چیزی مقصود بوده است . و کاری
برای ما شایسته هست که بجای آوریم یا نه *

❖ معیار چهارم ❖

معلوم داشتیم که خدا را از جهة ذات ممکن نیست ادراک نمود .
پس ناچاریم از اینکه از آیات و علامات او که در ذوات و حقایق آفاق
و انفسی است او را بشناسیم . و بقدریکه از آثار او دریابیم در خدایی
او و اثبات صفات کالیه بر آن ذات باله اقرار و اعتراف آوریم *
پساری الطاف آن هدایت کننده مهربان و پراهنمای عقل مستبصر
نبور رحمن تفکر و تدبر کردیم در اطوار و آثار صنع خدای . و مطابق
کردیم آنچه را که فهمیدیم بایانات کسانی که در خداشناسی پیش
از ما بوده اند و کوی سبقت در این میدان را رفته اند . و دانستیم
بعلم الیقینی که منتهی بعین الیقین است که خدای صانع ما از کل
جهان کامل است . یعنی تمامی صفات کالیه را بطور اکل در مقام
موصوفیت عنوان ذاتش موجود بدانیم . و بگوئیم خدا قادر است
مطلقا حکیم است مطلقا غنی است مطلقا عالم است مطلقا فیاض
است مطلقا . و همچنین است تمامی صفات کالیه او . و بدهد
عقل و دلائل حکمتی و تطبیق بالهامات الهیه همچنانکه بصفات
کالش موصوف دانستیم . تمامی نقایص و اوصاف امکنیه را نیز
از حضرت او تعالی مسلوب کرده از جمله آنها نیز بهش نمودیم
و از این توحید و آنگونه توصیف و تنزیه نیز مزهش داشتیم *
پس اکنون در آفرینش او تدبر کنیم . و تصور نماییم که آیا همچنان

* عالم بصدای بلیغ گوید که من صفة الله ام *

* و آدم بصدای فصیح شنواید که من صفوة الله ام *

مع ذلك هیچ يك از افعال و صنایع که دلیل وجود صانع و فاعل هستند نه خود شان ذات صانع را توانند ادراک نمود و نه دیگر را بر مقام ذات او و ادراک حقیقت او توانند رسانید * بین کتابت را که متناهی نویسنده برای آن هست لکن نمی تواند بخاید که آن نویسنده در چه شکل و هیئت و کدام صفت است اطوار او چیست و او ضاع او کدام است و بجز اسم کتاب نامی برای او نتواند گفت . پس شناسایی او صانع خود را در خارج از حدود خود نخواهد بود *

❖ بل تجلی لها بها و بها امتع عنها ❖

نهایت کار این است که اگر آن کتاب کسی است که در خارج او را میدانیم و خط او در میان ما معروف گردیده بمحض دیدن آن کتابت بخارجی در آینه ادراک خود او منطبق شود . مانند آنکه کسی میرعماد یا حافظ عثمان را میداند که بدیدن خط آنها از خط صرف نظر کرده کتاب را تواند دید . و خواهد گفت حافظ عثمان را دیدم . یعنی بدلا لثا و این معنی بالطافت بسیار واضح است *

این معنی را یعنی طور نمودن اثر مؤثر را در حروف به پنجم کتاب حرف (۱) را مستقیماً نوشت . این الف راستی و استقامت را دزوجهی که تعلق بر آن دارد می نماید . و بالفعل بشهادت حالیه میگوید که آن حرکت دست که متعلق بر ایجاد من است مستقیم است . و ندان میکند مؤثر خود را باسم یا مستقیم . و اگر توحید کند او را خواهد گفت که استقامت او مزه است از استقامتی که در من دیده شد . و خواهد دید که از آن استقامت چیزی بر مقام او که الف است حلول نکرده و چیزی از او خارج نکر دیده است *

انجا است جای لغزش و مقام زلت اقدام که بسیاری از مدعیان خدا پشناسی در انجا خطا کرده اند . و از این صراط الهی که باریکتر از موی و پرنده تراز شمشیر است نتوانسته اند بگذرند . پس هراتری

فهمیدیم که اول تکلیف ما شناختن صانع است . و امثال بر او امر او
و اجتناب از نواهی او . و باز کشت مانیز بسوی او است . که خلقت
مایان طور نقصان و مقام دوری و حرمان نبوده باقتضای جود و کرم
و قدرت نامه آن صانع کامل آفریده شده ایم . پس باید بان مقام نخستین
که از آنجا آمده ایم و آنجا وطن اصلی ما است برسیم . که حب الوطن
من الایمان *

پس ثمره ایجاد و فایده خلقت . معرفت صانع است و دانستن او امر
و نواهی او . که بسبب امثال بر آنها و اجتناب از اینها خود را از این
مزل تاریکی رهایی داده بمقام قرب و موطن اصلی برسیم . که این
باز کشت همان معنی معاد است *

❖ افسبتم انما خلقناکم عبثا و انکم الینا لترجعون ❖
اگر چه صاحبان معرفت و ادراک و ارباب فطرت پاک آگاهی بشایسته
از این مراتب و مطالب دارند . و شرح و بسط در این نامه در زندایشان
مکرراست . لکن برای یادآوری برادران روحانی زاید نیست سخنان
ربانی را که در این مقام مفید باشد بیاوریم *

❖ هوالمسک ما کررتہ بتضوع ❖
هست و هستی هستی هست کننده خود را مینماید . صنع و مصنوع
وجود صانع خویش را آشکار کند . و در تمامی اشیاء این مطلب
بیداهت هویدا است . یعنی را که بینی باقی آنرا خواهی دید . کتابی
را که بینی کاتب آنرا ادراک میکنی . که هیچ فعلی بی فاعل نتواند بود
و هیچ مصنوعی بی صانع نتواند شد و این معنی در همه اشیاء و جمله
افعال و صنایع و حرکات و سکانات جاری و پیداست . و آن فاعل
ظاهر از فعل همچنانکه بعد از فعل است قبل از فعل است
و مع الفعل است . یعنی از او جدا نیست و ممکن هم نیست جدا بشود .
مگر آنکه آن مصنوع صرف عدم گردد . و عدم محض و فانی
مطلق نیز در مخلوقات نخواهد شد *

پس جمله کائنات صفت صانعیت خدا است *

بعد از تصفیه تمام و تحصیل مناسبت * و بطوریکه گفته شد هر مدرکی را
بامدرك از وجود مناسبتی ناچار است . و این انسان ظاهری را با آن
مقام عالی بجز استعداد مظهریت و شایسته بودن بر اینکه آن صورت
الهیة را قبول کند مناسبت دیگر نیست . و چنانکه شاعری در این مقام
اورد این انسان لباس و قالب حقیقت است *

❖ اینکه می بینی خلاف آدمند * نیستند آدم غلاف آدمند ❖
پس انسان جادوی و تریبی که در نهایت مقامات است حامل و مظهر
انسان حقیقی که با جمال معنی آن را فهمیدی تواند بود . و آن انسان
از منازلی که آمد مأمور به بازگشت بسوی وطن که بهشت حقیقی است
گردیده . و این جسد جسمانی را مانند خود کرده به تبعیت خود
به بهشت خواهد برد یعنی مظهر صفات آلهیه اش خواهد داشت *
هرگاه آن انسان حقیقی در هنگام بروز و ظهور در این عالم تولد
جسمانی تغییر نداده است خلقت اولی را و در فطرت اصلیه باقی است
و در این دنیای تغییرش نداده معاد او در این دنیا حاصل است و قیامت
اوقاتم گردیده که بموت اختیاری مرده است (من مات فقد قامت
قیامته) و هر کس بخواید قیامت را به پیش در وجود آن کامل
مطلق تواند دید . و اطوار رستخیز را از او آشکارا تواند فهمید *
❖ هر که گوید که قیامت ای صنم * خویش بنا که قیامت نك منم ❖
این انسان بر حسب مراتب کمال و کاملیت او و مقامات مظهریتی که دارد
چون بشر را داعی و هادی و مبشر و منذر و یار آورنده از عوالم بالا
و نجات دهند کان جهانیان هستند . این است که ایشان را انبیا
و رسل و اوصیا و اولیا و نقبا و علما و مانند اینها گفته اند . و کسانی که
خلقت اولی را بتغییر آورده مغشوش داشته اند آنها را در این دار بلا
و محنت که منزل وقوع امتحانات و اختبارات و شمول فتنها است
با داب و اطواری که در کتب آسمانی و بیانات صاحبان شرایع مقرر
و مبین است ترقی داده . و چنانکه از آنها خواسته اند با سبب سلب
عوارض و آلائشهای عوالم سفلیه آنها را بمقامات قرب الهی رسانند .

مشابه صفت مؤثر است نه مشابه ذات مؤثر • هیچ اثر از ذات مؤثر متولد نتواند شد و در آنجا مستبحن و از آنجا ظاهر و بارز نتواند کردید و این سخنان در نزد خدا شناسان و صاحبان فطرت سلیمه از بدیهیاتست و بجز جاهل معاند کسی را جای اعتراض در آنها نتواند بود *

❖ عبدی اطعنی اجعلک مثلی ❖

اطاعت کن تا مظهر اوصاف الهی شوی • مستقیم باش چنانکه در بدایت آفرینش مستقیم بودی • خدا را بشناس چنانکه خود را برای توشناسانیده است • و اسماء و صفات خود را در حقیقت تو بقلم تکوین نوشته • کتاب خود را بخوان و بکار خلقت خویش برس *

❖ اقرء کتابک کفی بنفسک الیوم علیک حسبنا ❖

❖ فانت الكتاب المبین الذی ❖ با حرفه بظهر المضمر ❖
خدا تعالی که جامع صفات کمالش دانستیم باقتضای ربوبیت و قدرت وجود خویش وجود انسانی را که آیت معرفت و صانعیت صانع بود جامع صفات کمال آفرید • و آنچه ممکن بود که متعلق ایجاد گردد در آن مخلوق مکرم خود موجود ساخت • و او را مرآه یعنی آلت رؤیت برای کالات ربوبیت خود گردانید *

در توبه نوشت که خدا فرمود انسان را بصورت خویش بیافرینم و او را مشابه و مانند خود سازم • تا آنکه بر ماهیان بحار و طیور هوا و حیوانات و تمامی زمین و جلاله جنبندگان در روی زمین سلطنت و حکومت کند *

❖ خلق الله آدم علی صورته ❖

آن انسان را که حقیقت انسان است بمقامات نازله و مراتب سافله آورد • که او را چنانکه کامل بود مکمل و مکمل گردانید • و چنانکه خود را بر او شناسانیده بود مخلوقات خود را نیز بر او شناساند • و آن انسان باین مشاعر و مدارک عنصری مدرك نخواهد شد • مگر

که خدای غنی مطلق است *

(رابعاً) آن داخل و خارج شونده اگر عین ذات است پس تعددی نیست
و این سخن را مصداقی پیدا نتوانیم کرد . و اگر غیر ذات است
پس هرگاه مخلوق است و حادث . ذات خدا مدخل و مخرج مخلوق
نتواند شد . و اگر قدیم است و خالق . خالق قدیمی که غیر خدا
باشد سراغ نداریم . و اگر بر فرض غلط و محال موجود باشد بذات
غیر خود نتواند داخل شود و یا خارج گردد . و در صورت غیریت
مناسبتی هم با هم نخواهند داشت . و گذشته از عدم دخول با هم
جنك و نزاع نیز خواهند کرد *

❖ لوكان فيهما آلهة الا الله لفسدتا ❖

خدای تعالی منزّه است از این توهّمات باطله تعالی الله عما يقول
الظالمون علواً کبیراً *

(خامساً) این دخول و خروج مستلزم تغیر احوال و منافی است
با آنچه مصنف میزان پروتستانی خود گفت که خدا منزّه از تغیر
و تبدیل است . زیرا که بالبدیهه حال دخول چیزی بر آن ذات
غیر از حال عدم دخول است . و حال خروج چیزی از آن غیر
از حال عدم خروج است . و هر متغیری حادث است . پس آنچه
عیسویان یادیکران از این مقوله سخن گویند بالبدیهه از عالم خدا
شناسی و خدا پرستی دور خواهد بود *

چون سخن بدینجا کشید از سر آفرینش خدای و طور خلقت
موجودات آگاهی جویم *

واضح است که بعد از بیانات مذکوره ذات خدا را مبدء مخلوقات
نتوانیم دانست : پس باقی نمائید برای مبدئیت اشیاء مکر فعل الهی
که آن فعل واحد و بسیط است لکن بوحدت و بساطت امکانیه .
و آن فعل امر خدا است و مشیت خدا است و محبت خدا است *
و چون تدبیر کردیم بمستقیم ادراک و بعقل دراک و باتفاسق جمله خدا
پرستان از اهل ادیان و ملل و بمطوق تمامی کتب آسمانی و دلالت

تا داخل بهشتی شوند که در آنجا چیزهایی هست که هیچ چشمی ندیده
و هیچ کوشی نشنیده و بر خاطر هیچ بشری خطور نکرده است *
نمیدانم اینها را که میگویم بکدامین کوش میثبوی * و بکدامین
دل میفهمی * اگر بچشم اعتراض و کوش عناد و دل بغضناک
می بینی و میثبوی پیاه خود را زحمت نده و برتعند خود میفرای *
و بکار دیگر بپرداز * و اگر وصایای مراد را داری و مقصودت
فهمیدن است * امیدوارم که بتوفیق خدای ویاری روحانی
از انبیا و اولیا بهره یاب کردی *

هرگاه بخواهیم از مقامات نزول و صعود و کیفیات تکمیل انسانی
و وقوع امتحانات و ترتیب نوامیس و شرایع از بدو عالم تا کنون
و پس از این را علی التفصیل در این نامه شرح و بسط دهیم *
از وضع کتاب که برای بیان مطلب مخصوصی است بکلی بیرون
رویم * علی هذا در اینجا بهمین قدر اکتفا کنیم * و در اثنای
بیانات در اطراف مطلب بدآنچه توانیم سخن گوئیم *
﴿ علی تحت القوافی فی مواقعها ﴾ و ما علی اذالم يفهم البقر *

﴿ معیار پنجم ﴾

ذات صانع را که بمهمه جهات کامل دانستیم بحکم بدهات عقل
نتوانیم گفت که چیزی از آن ذات قدیم خارج شود * یا چیزی بر آن
واجب و داخل گردد * اگرچه این دخول و خروج بغیرا طوار جسمانی
و یا بطور اعلا و اشرف باشد * بحدیکه در امکان اعلا تر و اشرف تر از آن
چیزی نباشد * بعلا اینکه (اولا) ولوج و خروج مطلقا از صفات
امکانست و گفته شد که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق ممکن است *
(ثانیا) مغایر صفت کمال است زیرا که بسیط از مرکب کاملتر است *
(ثالثا) تصور این مطلب در ذات الهی مستلزم احتیاج است * و قیام
مرکب با اجزا و قیام اجزا با مرکب بطور نیاز است * و گفته شد

سراپای وجود مصنوع نیاز است و احتیاج بصانع . اگر چه نسبت به عالم
سفلیه و در مقام حکایت از صنایع همه غنا و ربوبیت است و فضل او بر سایرین
مانند فضل صانع است بر او . زیرا که او اول عدد است و واحد است
چنانکه صانع احد است و فرق در میان این دو تعبیر چنان است که احد
داخل در شمار نیست و واحد داخل در شمار است . و نسبت آن واحد
بر اعداد نسبت پدر است بر اولاد و مانند کلی است از برای افراد *

اگر چه تعبیرات مذکوره بجز در یک مقایسه بیشتر جایز نیست . و آن
مخلوق اول را مقام فردی هست که در آنجا اعداد و افراد را ذکر می
نمایند . نه نبی مرسل را در آنجا را هست و نه ملک مقرب را . جبرائیل
و میکائیل را در آنجا بار نیست . روح القدس را در آن مقام نام نمی *

اکنون ذهن مستقیم پاك و دل هوشمند با درستی میخواهم . که مطلب را
قدری روشنتر کنم . و دلهای آگاه را بانوار غیبیه منور سازم *

این نامه را برای اكمال نعمت بر راست کاران و اتمام حجت بر مشرکان نوشتم
و مر دسعادت نمند مطالعت در این سخنان را اگر از روی خدا جویی
و بطور بی غرضی کنی بغایت مفید خواهد دانست . و پس از آنکه
متبصرانه از مقدمه تا خاتمه را فهمیدی یقینا مسارعت بر انکار یک حرف
از آن را نخواهی نمود . و از خدا تعالی درخواست دارم که مرا و جمله
طالبان سعادت را از خطا و لغزش نگاه دارد . و الحاصل مخلوق
اول را بشناسیم تا آنکه صنایع ازل را شناخته باشیم *

حق بمثال شناخته شود نه بجدال . و اینگونه مطالب مایه در عالم
محسوسات جسمانی بجز از راه محسوسات نزدیک بفهم نشود . و آیات
و علامات خدا شناسی را صنایع مطلق مهربان در آفاق و در انفس ما برای
ما نموده است . لهذا مثالی در این مقام بیاوریم . و از آنجایی بمقصود
بریم و مثل را از جهت تشبیه مقرب دانیم و از جهات دیگر مبعود .
پس اگر گویند ندانند شیر است از جهت شباهت نیست نه از سایر
جهات و اوصاف و هیئات (والله المثل الاعلی) *

آیات آفاقی و انفسی . آفرینش آفریننده . کاملاً عزوجل اولین مخلوق دانستیم . که او واحد است و یکتا و اثر واحدیت و یکتایی صانع است زیرا که واحد را اثر جز واحد نیست و اثر مشابه صفت مؤثر است *

❖ قل کل یعمل علی شاکلته ❖

تصور کن کتابت را که خورده ترین اثرهای آفاقی است . که شخص کتاب پیک حرکت دست یک الف بیشتر ننویسد . و کفیم که جهان خدای موجودات را برای شناسایی خویش آفرید . پس آن مخلوق نخستین باید یکی و دارای جله صفات کمالیه بطور اکلیت امکانیه بوده باشد . و از مساوی و نواقص منزّه و معرا باشد تا دلیل کمال صانع گردد *

اقتضای قدرت تامه و صفات کمال مطلقه صانع تعالی از علم و حکمت و غنا و کبریا و کرم و وجود و فیاضی او بجز این نیست . که آنچنان مخلوق محبوب خود را در کمال کاملیت کند و از نواقص ماری و بری دارد . که در غیر این گونه آفریدن صانع باید ماجر و یا جاهل و یا بحیل و مانند اینها بوده باشد . یا آنکه همچنان مخلوق متعلق خواست الهی نتواند بشود . و چون هیچکدام از اینها نیست پس آن اشرف کائنات بطور مطلق کامل . و تمامی کالات مبدء فیاض را حاضر و حامل است .

مع ذلك آن کامل بی مانند که ستوده از میان تمامی موجودات است و در مبدء فیاض ایستاده واسطه ایصال فیوضات بر مراتب نازله امکان و اکوان در همه اطوار و ادوار و جله اوطار و اکوار است . و بیغامت وجود و بقای کائنات و حکایت تمامی اسماء و صفات و انباء شرع و وجودی و وجود شرعی در جله عوالم و مقامات . و بالجمله آنچه ممکن است در مراتب خلقیه ظاهر شود بواسطت آن اولین تعین است . وجود مقدس او را در حضرت ازل تعالی فقر محض و احتیاج صرف باید بدانیم . بعلم اینکه جله مخلوقیت او را وجود هر کفر و فراموش نمیتوان کرد و چون پای مصنوعیت بمیان آید

❖ اگر نازی کند از هم فرو ریزند قالبها ❖

عرض کردم که این بیانات و تمثیلات برای تقریب مطلب است بر افهام .
و کرنه سخن باریک است و جهان تاریک . و این بحر بی کران را در ظرف
الفاظ گنجاییدن نامتصور است چنانکه گفته اند *

❖ معانی هرگز اندر حرف ناید * که بحر قلزم اندر ظرف ناید ❖

❖ کر بریزی بحر را در کوزه ❖

❖ چند گنجد قسمت یک روزه ❖

اگر صورت زید که در آینه است بگوید من در ذات زید بودم
و در آن پنهان بوده از آنجا آمده ام غلط گفته است . و اگر گوید او پدر
من است . و از آن متولد شده ام و یا او یکی بودم یا هستم و از او منفصل شده
و بر او است پیوسته ام خطا کرده است . زیرا که مبده صورت مرآت
چنانکه دانستی ذات زید نتواند بود . بل تجلی کلی که فعل
او است مبده آن است . و اگر دقت کنیم تجلی کلی نیز ذاتا مبده نیست
. چه اگر هزار آینه در مقابل زید بگذاری و جهی و شعبه فعل از آن
کلی در هر کدام از مرا یا ظاهر شود و چیزی از آن کلی نیز کم نکرده
و بسبب آن انعکاسات چنانکه در ذات زید تغییری حادث نیست در اشراق
کلی نیز تغییر و زیادت و نقصانی پیدا نشود پس صورت مرآت
شبی است و عکسی است منفصل از شبحی که منفصل از صورت متصله
بزید مقابل است *

اگر در این تمثیل ربانی تدبیری کنیم بسیاری از مطالب توحید و خدا
شناسی و دیگر مطالب دینی به بر ما روشن گردد *

عمران صابی که از متکلمین صابیه بود برای مباحثه در امور دین در زمان
خلافت مأمون الرشید به بغداد آمد . در انجمن خلیفه که انبوهی
از مردم بودند از ❖ رئیس اسلام ❖ که عالم ناس خطابش میکرد در ضمن
سؤالات خویش پرسید . که آیا خدای در خلق است یا خلق
در خدا است و این عبارت گفت ❖ اهو فی الخلق ام الخلق فیه ❖
آنجناب فرمودند ❖ خبرنی عن المرآة انت فیهام هی فیک ❖ خبرده مرا

﴿ تمثیل ربانی ﴾

ذات ظاہرہ خدا را مانند ظهور صورت انسان بقوت کثرافی در مظهر ازل
 ثانوی کہ اول مخلوق است . تمامی ظهورات و اوصافی کہ در حین
 مقابله و اشراق انطباق آن ممکن است متجلی بدانیم *
 وجود آن مظهر را مانند آئینہ و جامی فرض کنیم کہ جلال کلی ازل
 در آن ظاہر است . و چون آن مقام مقام بساطت و وحدت است ظهور
 و آئینہ و مظهر را یکی دیدہ اطوار کثرت را از آنجا منافی دانیم . و آنچه
 در آنجا از تعیرات کہ موہم کثرت است و تعدد بیاوریم برای تنگی میدان
 الفاظ و بجهة تعبیر و تفہیم دانیم . پس صانع موصوف بصفات
 کمالیہ بتام ظهور و کمال بروز اشراق در آن مظهر اولی ظاہر باشد .
 بطوری کہ اگر کسی در مقام برداشتن پردہ های اشارات بر آن
 مظهر از جہت انیت آن . و عبارتہ آخری آن ظاہر را قطع نظر
 از ملاحظات اطوار ظهور و مظهر نظر کردہ بہ بیند . خواہد گفت
 صانع ازل را دیدم *

در خودمان بہ بینیم . زید در آئینہ بزرگ بدن نمایی خود را بیناید
 بطوری کہ خود زید را غیر مرئی دانیم مکرز راہ اشراق و ظهور
 در آئینہ کہ بدین عکس در آئینہ توانیم گفت زید را دیدیم *
 زید را از این بجلی و اشراق در آئینہ تغییری در ذراتش حادث
 نکردد . و زید من حیث الذات ربطی بہ آئینہ و ظهورند ارد .
 و بلا کیف ظاہر شود . و آن مظهر کہ آئینہ است تمامی اورا بقدریکہ
 ممکن است در آئینہ نمودار شود حاکمی و نمایندہ است *
 مقام مظهر را باز بد مقابل ملاحظہ و معلوم کردیم کہ در حضرت
 زید بجز احتیاج محض و نیاز صرف مالک بر چیزی نیست . و هیچکس
 جہت غنا و بی نیازی اورا از زید نتوانیم دید . کدہر آئی محتاج
 بامداد و ابقای زید متجلی است . و اگر او خود را از مقابلہ باز کرد
 صورت ظاہرہ در مرآت معدوم گردد *

و کرتهای غربت باز رهیم . و بناسی و تبعیت بر حیب خدای
محبوب خدا شویم . و مصداق حدیث قدس باشیم . که میفرماید *
﴿ فاذا احببته كنت سمعه الذی یسمع به ﴾
﴿ و بصره الذی یبصر به و یده الذی یبطش بها ﴾

صانع ازل بقدرت تامه و رحمت کامله و عامه خویش مخلوقات را
بر حسب درجات و طبقات کامل مطلق آفرید . یعنی فیض الهی
برینک منوال در مراتب موجودات جاری شد *

مانند سیلی که از کوه آید و دروا دیها و بیابانها سیلان یابد و هر یک
از آن وادیها بدانچه توانند از آن آب راد ریابند که این اختلاف در کمی
و زیادی آبها در وادیها از قصور و بخل آب نیست بل به علت اختلاف
قوایل دروا دیها است که مر خلق رجن را تفاوتی نخواهی دید *
﴿ فسالت اودیه بقدرها ﴾

مخلوق نخستین که بحقیقت اولیه خدا را بجزا و صنع و مصنوعی نیست .
و سر پای ظالم فاحیت آن اعرف او است . جمال مطلق ازل است
و نور کلی حضرت لم یزل . و ظهور کامل و تام او عز و جل است
و مرآه نماینده تمامی اطوار ظهورات و اسماء و صفات او است
بطور اتم و اکمل *

بدیهی است که اگر آن نور کلی را نیز نوری باشد و آن ظهور مطلق را
ظهوری باشد یقیناً دلیل بر کمال کاملیت صانع بیشتر بود . که هر قدر
ملك کامل باشد دلیل بر کمال مالک است . و همچنین است اگر آن نور
دویم را نیز نوری باشد و جمال ثانوی را نیز جالی باشد . تا بحدی که عالم
کثرت را گنجایش نمایند بی از آن تجلی شود . و آن وادیهای
طولانی را یارای تحمل و ظرفیت از آن سیلهای ربانی گردد .
مانند آینه های چند که هر کدامی را مقابل با آن یکی داریم یعنی دویمی را
با اولی و سیمی را با دویمی و چهار می را با سیمی و همچنین تا بیجایی
که مطلوب و مقدر است برسد *

تمامی آینه ها زید را می نمایند لکن وسایط را نیز خواهند نمود .

از آینه که آیات و در آن هستی یا اودرتواست . عمران از ایراد جواب
درماند . و پس از سؤالات و مجاوبات بسیار ایمان آورد و مسلم شد *
چون این مطلب را از روی آگاهی دریافتی و آینه و عکس و ظهور و بل
ظاهر را یکی دیده و کائن اول و مخلوق نخستین را که وجود پاکش بسیط
امکانی است شناختی . بدانکه آن عالم قدس که مقام خاص حبیب
بالمحبوب و بزم انس الهی است . عالمی است بالاتر از مدارج عقول و افهام
که در آنجهان ملک کنجد و نه نی و نه روح و نه نفس و آن مقام را از اطوار
ظهور و مظهریت و ظاهریتی که جسمانیان و روحانیان توانند فهمید
تقدیس و تتریه باید نمود . ومع ذلك آن مقام الهی را در همه جای
آشکار و هویدایبدید . ولی پرده ها را باید برداشت و بیکانی رایبیکانی
رساند * ﴿ مناجات ﴾

ای حبیب الهی که فالین را رحتی و برد و ستان خویش رؤف و رحیمی
• پرده را از روی خویش بردار که یگانه و بیکانه جلال ازل را مشاهده
کنند . و از شك و انکار بگذرند . لا والله آینه یگانه جلال ترا نماید *
• پرده بردار که بیکانه خود آن روی نه بیند *
• تو بزرگی و در آینه کوچک نمای *

﴿ معیار ششم ﴾

ببدهات ادرالك و ضرورت عقل درالك روشن شد . که صانع ازل
و مخلوق اول و مقصود از آفرینش او عزوجل چیست و چگونه است .
و کمال الهیت او را شایسته چه بود . و حد ممکن مخلوق تا آنجا است *
اکنون در اطوار مصنوعات و درجات مخلوقات نیک تأمل کنیم .
و منشاء و اسباب این کثرات را دریابیم . و حدود خود را بشناسیم
و تجاوز از آن را جایز ندانیم . تارحت الهی را مظهر شویم . و تکلیف
و مأموریت خود را در کار باز گشت بسوی او بجائی آوریم .
و در چهار سیر که مقرر گردیده است بوطن اصلی رسم . و از مشقات

وضع این مختصر است . و اهل حق را در این مطالب تحقیقات
عجیبه هست طالبان حقیقت مراجعت بایشان کنند *

چون ایجاد مخلوقات را خدا دوست داشت و شناسائیدن خود را
خواست و اول مخلوق را آفرید . و آن اول مخلوق متعلق بحبت کلیه
صانع گردید . و اطوار اسماء وصفات الهیه را مظهر شد .
و همچنانکه محبوب خدا بود محب خدا آمد . حبیبش گفتند
که صیغه فاعیل بمعنی فاعل و مفعول آید *

آن مخلوق نخستین که در مبدء اول از مصدر ازلی صادر است واسطه
کلیه کبری و نبی مطلق الهی است . و هر آنچه از بدو خلقت
تا نهایت امکان واقع گردد بوساطت او است *

نزاعی در تعیین شخص آن واسطه کبری و نبی مطلق خدا با همدیگر
نکنیم . اگر مناسبت ادراک آن عالم پاک را پیدا کردیم و پرده جهل
و کوری از چشم بصیرت ماها برداشته شد او را خواهیم دانست .
که اینگونه نزاع و مجادله از جهالت و نادانی خیزد . نام آن واسطه
و مظهر کل را تو میخوانی عیسی بگذارد و آن یکی موسی بگذارد
و آن دیگری ابراهیم گوید و یکی دیگر آدم نامد *

﴿ لا نفرق بین احد من رسله ﴾

مثال اهل ادیان در شناختن آن واسطه کبری مثل
کوران و فیل است . که هر کدامی معرفت ناقصه بیک عضوی
از اعضای فیل بهم رسانیده اند . و چون خواهند سخن از فیل گویند
و آنرا بشناسند اوصاف پای و گوش یا کردن و خرطوم او را شمارند
و چنان دانند که فیل را شناخته اند و فیل را شنا سانیده اند

﴿ ذلك مبلغهم من العلم ﴾

﴿ معیار هفتم ﴾

پس از دانستن مراتب و مقامات در مخلوق اول و آگاهی از تعینات

و چون مرایا بیشتر شود کثرت بیشتر پدید آید *
 بسیار آینه بزرگی را در مقابل خویش بگذارد و عکس خود را در آن
 بنمای . آنگاه آینه دیگری را محاذی با آن آینه کن بطوریکه
 عکس ترا از آن آینه بنماید نه از مقابل تو باوی . پس به این که در آینه
 دومی سه چیز موجود گردد خود آینه و عکس آینه اولی و عکس تو .
 و در آینه سیمی که بمقابل دومی بیاوریم چهار چیز پیدا گردد .
 اینها که گفته میشود بر حسب ظاهر تمثیل است و برای اشارت بر نوع
 مطلب . و گرنه امر اشراقات الهیه بسیار عظیم است .
 و کثرتها که از تعدد مرایا است بر حسب کلیات است . و اگر جهات اوضاع
 و قرانات و ارتباطات را با تمامی اقسام آنها ملاحظه کنیم بیرون از حد
 تناهی و احصا خواهد بود *

مثال آینه را در مراتب خلقت درست ملاحظه کن تا امر
 آفرینش را بفهمی *

هرگاه در مقابل آینه اولی که بجز یکی نیست (و ماصدر عن الواحد
 الا الواحد) را مصداق است آینه های چند بگذاریم . همه زید
 مقابل خارجی را بتوسط آن آینه که یکی است نمایند . و با این
 همه تعدد وجه زید را و جمال مقابل را هیچگونه تعدد حاصل نکرده *

✽ و ما الوجه الواحد غیرانه * اذا انت عددت المرایا تعددا ✽
 این گونه حکایت را که آینه های چند جدا جدا از یک آینه نمایش
 آورند حکایت (عرضیه) گویند بسکون راه یعنی وجود آنها را ترتب ذاتی
 بر همدیگر نیست و نسبت علیت و معلولیت با هم ندارند . و نسبت اینها را
 برآه اولی که نسبت علیت و معلولیت و اثر و موثر است حکایت (طولیّه)
 گویند . و حکایتی دیگر از قبیل حکایت پسر از پدر است و مانند نسبت
 قشر است بلب و مثل این است که چراغ را از چراغی روشن کنی
 و آنگونه حکایت را (طول در عرض) گویند . و تمامی موجودات
 در خارج این سه گونه نسبت و حکایت نتوانند بود *

این نامه را کجایش بیان تفصیل این مقامات نیست و خارج از اساس

اگر ترا چشم بینا و دل آگاه همراه باشد شهادت خواهی داد بر این که
آن واسطه اولی را با شراق و تجلیات خود در تمامی مظاهر امکان و اکوان
ظهورات غیر متناهیست . و در هر چسب بتکری شواهد وجود
و نمایندگان جلال و جلال و مرا یای اطوار کالات او را خواهی
دید که نبی مطلق او است و صانعت خدا را بتسمی ذرات بالذات
تبلیغ کند و فرستاده است او را مکر برای رخت برعالمین ❖ والحمد لله
رب العالمین ❖

❖ تفسیر ❖

این ❖ حد ❖ که مقام بساطت آن نبی مطلق است و در مقامات تقریر
مشقات به ❖ احد و محمد و محمود و حمید و حامد ❖ خوانده میشود
❖ لله رب العالمین ❖ که لام لله برای تملیک است و لام اختصاص است *
چون مبده تمامی خداوندیهای امکانی یعنی ربوبیتهایی که در عوالم ظاهر
گردیده است بجزا و نیست توانی گفت که آن خداوند حاکم کل ممالک
امکان و اکوان است . و سلطان اقالیم دهر و زمان . و بجزا و
در سریر ملک ایجاد صاحب تاج و دیهیم و مالک کاه و افسری نیست
❖ مافی الدیار سواه لایس مغفر ❖ و هو الحی و الحی مع فلواتها ❖
یوحنا و صی عیسی و ناصر عیسی در مکاشفات خود آن حاکم کل را دید
و بر او شهادت داد و چنان گفت *
در آسمان سوار اسب سفیدی را دیدم که او را امین و صادق گفتندی
. و حکومت با استقامت میکرد و جنگ مینمود چشمهای او مانند شعله
آتش بودی . و در سرتاجهای بسیار داشت . و یک نام مکتوبی
داشت که بجزا و کسی دیگر آترانمی دانست . او را الباس (جبه)
خون آلودی بود که نام آن را کلام الهی میکفتند . و کروه
آسمانیان بالباسهای سفید و بسیار لطیف سوار بر اسبهای سفید
شده در پشت سرا و میرفتند . و برای زدن طوایف شمشیر برنده
از دهان او بیرون آمده با عصای آهنین حکومت خواهد کرد .
و تنگ قهر و غضب الهی را که بر همه چیز قادر است بخود فشار

ذاتیہ او کہ نسبت اولادی را بر او دارند و فهمیدن اینکه ظهور آن تعینات بعد تمام و کامل باید باشد . ظهورات او را در مرتبہ دوم اشراق در آئینه های چند ملاحظه کردیم . که آن آئینه ها در عالم اجسام انبیا و رسل و هادیان ام نامیده شدند *

تجلیات او در مرتبہ دوم باختلاف قوایل و تفاوت مقابلات با آن مرآت الهیه در مظاهر و مرایا ظاهر آمد و باقتضای وضع حکمت الهیه و بجهت اتمام نعمت و رجعت بر جسمانیان . یکی از آن مظاهر را آیت وحدت خود ساخته بکلیت در آن ظاهر شد *

آئینه های دیگر نیز در آنچه حکایت کردند درست کردند . و اسماء و صفات الهیه و جلال و جمال ازلی را از مرآت نخستین اخذ کرده و نمودند . ولی مدارک و افهام اهل آن زمانها که ایشان ظاهر شدند ناقص بودی و نتوانستند آنها را بشناختگی بشناسند *

در زمان ظهور عیسی که نسبت بزمان موسی افهام مردم ترقی داشت بسبب دیدن کمی از حالات و اطوار ربانیت که حکایتی بود از مقامات عالم اول او را بخندایی خواندند *

❖ باده خالک آلود تان مجنون کند ❖ صاف اگر باشد ندانم چون کند ❖ این است که اگر پیغمبر آخر الزمان را کسی تصدیق کند حکمت این را خواهد دانست که چرا عبودیت خود را پیش انداخت و ذر نماز های مفروضه مقرر داشت که اقرار بعبودیتش را پیش از رسالت او بیاورند که بالانهمه اطوار و آثار الهیه بندی او را فراموش نکنند *

❖ اشهدان محمد اعبدہ و رسوله ❖

و الحاصل چون تعین اول و مخلوق نخستین که مظهر اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت خدا نیز بود خواست که بواحدیت بشریه در هیکل خاص جسمانی ظاهر شود . از میان تعینات خویش تعینی را که مودوع در صلب آدم گردیده بود اصطفا و اختیار کرده و از بان ذات خود اختصاص داد . و او را به ❖ مختار و مصطفی و صادق و امین ❖ و جمله نامهای نیک خواند *

کار بسیار بزرگ است . و هر کس چیزی ازین امور را ظاهر کند خداویا زاده خدا است و نمیدانند که خدای قادر بر همه چیز آنگونه آثار را از یک عضو گاوینی اسرائیل ❖ که بر مرده زنند و زنده شود ❖ ظاهر تواند کرد *

اگر بخواهیم مقامات خاصان الهی را بیان کنیم و یا از عیسی سخن گوئیم این عیسی پرستان حیرت کنند . و دانند که ما خدا و عیسی را بهتر شناخته ایم و تابعان حقیقی او بجز از اسلامیان نیست *

❖ معیار هشتم ❖

بعضی از بیانات اطوار ظهور و تجلی کلی و دیگر ظهورات صانع را دانستی و مبده نور و روشنایی را در عوالم خلقیه بطور اجمال فهمیدی * اکنون تدریجاً پیدا شدن ظلمت و تاریکی باید نمود زیرا که وجود ظلمات و شرور و بدیها را می بینیم *

بدیهی است که ظلمت و تاریکی اصلاً و بالذات مقصود و محبوب صانع مقدس نتواند بود . فقط مصالح حکمتی و اقتضای قدرت کامله صانع در اجرای تمامیت صنع خویش وجود ظلمت را بادی شد تا نور را ظهور بود که هر نوری بی ظل و عکس و سایه نخواهد بود *

❖ تعرف الاشیاء باضدادها ❖

بعبارت دیگر گوئیم جهت تعیین مصنوع و انیت مخلوق که در زبان حکما ماهیتش کویند نسبت بجهت وجود که ظهور صانع است ظلمت نامیده میشود . و این ظلمت بر حسب مراتب و مقامات محبوب و یا مبغوض باشد . ولی محبوبیتش به تبعیت وجود وجهه نور است چنانکه در مراتب عالیه و در خاصان الهی بطوری مضحک و معذوم گردد که از کثرت اضحلال و اعدام حکم خویش هزینک نور و وجود شود و فرق داده نمیشود مگر بقرض و اعتبار که همان جنبه مخلوقیت و امکان است *

خواهد داد . و در جبه و پهلوی اوانی داشت بمعنی ملك الملوك
و رب الارباب *

تفسیر فقرات مزبوره بوحنا را در ضمن معیار چهارم از میزان چهارم
خواهیم آورد . و روشن خواهیم داشت که این آیات مکاشفات در نزد
انجیلیان محتاج بتفسیر است . و بجز خاتم انبیا دیگر مصداقی نیز
نتواند داشت *

باید دانست که توحید الهی و شنا سایی اونه چنان است که بعقول ناقصه
فهمیده آید . و یا از کتب و اسفاری که هنوز حال آنها و حال ترجمه های
آنها که بحیالات و اوهام کرده اند معلوم نشده و بخواست خدای معلوم
خواهیم کرد باز دهان نارسا استنباط کرده شود . و همینکه توحید
و اطوار خدا شناسی که اساس و بنیان است ناقص و معوج شد
واضح است که نبوت و مقامات و اطوار آن نیز ناقص و کج خواهد بود
و همچنین همه اطوار دین و آیین در طبق همان اعوجاج و نقصان
خواهد آمد *

در بالای بنیان مثلث خانه چهار گوشه را بناتوان کرد . درختی
که در روی زمین رویده و آنرا اصل و ریشه نیست آنرا قراری نتواند بود
و بجز از تباهی بار نخواهد داد *

❖ مثل کلمة خیئة کشجرة خیئة اجثت ❖

❖ من فوق الارض مالها من قرار ❖

این است که عیسی را نشناخته و مقامات عالیه و حکایات آنجناب را
که از اسماء حسنی و صفات کمال آلهیه داشت آگاهی نجسته و مفاخر
و مزایایی که آن روح الله را است در عین عبودیت او نفهمیده او را
بن الله گفتند و او را ذات خدا گفتند و او را خدا گفتند . مواقع مدح
و قدح را ندانسته حرمت ذات او را رعایت نکردند *

❖ در پس پرده نهانستی و قومی بجهالت ❖

❖ حرمت ذات تو نشناخته گفتند خدایی ❖

این جاهلان چنان دانند که اخیاه اموات و ابراه که و ابرص و مانند اینها

بعثت دوری آنها از بحالی انوار برای اكمال نعمت و اجرای آیین رأفت
خود از بنی نوع ایشان هادیان و راهنمایان فرستاد که در قرون
و اعصار ایشان را از جهود و شروط الهیه که در مراجعت بسوی
اوطان اولیه باب ایشان داشت یاد آور شوند و راه برداشتن ظلمات و رفع
حجابات انبیا را باب ایشان تعلیم کنند و ایشان را بحفظ اقدس و عوالم
الفت و انس رسانند ایشان را مردم بهشت سازند *

تمای آن راهنمایان خواه پیغمبران باطنی و خواه انبیا و رسل و اوصیاء
و اولیاء و علما و حکما نتوانند بود مگر از حاملان و مظاهر نبوت مطلقه
و ولایت مطلقه که صفت خاصه واسطه کبری و اولین مخلوق خدا
و ناموس اعظم الهی است *

❖ همه نواب او اند و عوالم ❖ بماضی در نبی و آینده عالم ❖
❖ تنش چون فص خاتم در میانه ❖ نهاده ختم بر کار زمانه ❖
این کره خاک زمین محشر است و اطوار و آثار درجات طالبه نورانیه
و درکان هالکه ظلماتیه در این کره تراب بنقدیر قدیر و هاب و دیعت
نهاده شد *

❖ وفي الارض قطع نجا و رات ❖
❖ رلر کست این آب شیرین و آب شور ❖ بر خلابی می رود تا نفخ صور ❖
❖ معیار نهم ❖

انسان محبوبترین اصناف مخلوقات است و محبوب با حسن تقویم و مکرم
بهر گونه تشریف و تکریم است . و آن ایت تفرید و تعجید و هیکل
خاص توحید الهی را از این عالم ادنا که نازلترین مقامات و عالم آرایش
و کد و رات است ساکنان ملاه اعلا هر زمانی بزبانی و هر آتی بلسانی
ندامیکند *

❖ کای بلند نظر شاهبا ز سدره نشین ❖
❖ نشین تونه این کنج محنت آباد است ❖

سپه رویی زمین در دو عالم * جدا هرگز نشد والله اعلم *
مع ذلك آن سیاهی را بالتبع نور الهی توانیم گفت زیرا که مظهر
و مابه الاشتساک نور است . و چشمه حیوة جز در ظلمات پیدا
نشود *

سباهی کربدانی نور ذات است * بتاریکی درون آب حیات است *
اگر کره خالک نباشد روشنائی آفتاب تابناک ظاهر نگردد . چون
چراغی را در خانه بزرگی بگذاری روشنائی ندهد و شعاع آن بجهت
دوری دیوارهای خانه در هوای فضا منبسط و غیر مرنی شود .
و بالعکس اگر آنرا در طاقچه بگذاری و آن روشنائی را در آن جمع
کرده و ظاهر سازی نور چراغ بهتر مینماید *

مثل نوره کشکوة فیها مصباح *

چون آیت ظلمت بر آتیب نازل آید کشفات یعنی غلظت و اشتساک آن بیشتر
بود تا بجایی رسد که نور در آنجا ناپیدا شود . و بقدری باشد که
هستی آنرا نگاه دارد که در آنجا بعکس اولی نور را وجودا موجود
و حکما معدوم توانیم گفت بعلم اینکه خیرات و حسنات که خاصه جهت
وجود است از آنجا ظاهر نتواند بود *

* (او کلمات فی بحر الحی) الی قوله تعالی (ظلمات بعضها فوق بعض) *
چون خدای صانع مختار است اثر و صنع او نیز مختار خواهد بود
که هر اثری مشابه صفت مؤثر خویش باشد . و این صفت اختیار
جز در ترکیب نور با ظلمت و اختلاط دو مبدعه که یکی مبدعه خیر است
و دیگری مبدعه شر متصور نیست . لهذا صانع تعالی بحکمت
خویش در این عالم بشری و در حقیقت این انسان خاکی تمامی آثار
مبدعه نور و ظلمت را و دیعت نهاد و امر خود را با آنها رسانید که آثار
ظلمت را از خود بردارد مظهر و مظهر انوار شوند *

صانع حکیم در مقابل نور ظلمت را نیز سلطنت و دولت داد و اسباب تکمیل
انسان را با محاسنات و اختیارات مقرر کرد *

پیغامبران باطنی در خلقت انسانی از عقل در آن قرار داد . و مع ذلك

مشیار اگر چه ظاهرا دعوی مسلمانان کنند یا مدعی عیسی پرستی
و یا خرسیانی باشند *

﴿ نقطه دینت بنمودم هان سهو مکن ﴾

﴿ ورنه چون بنگری از دایره بیرون باشی ﴾

بزرگترین اسباب تکمیل و ترقی دادن بنی نوع انسانی ترتیب اطوار
امتحانات و اختبارات است . و در هر زمانی سنت الهیه بر اجرای
اقسام امتحان و تمحیص در بندگان بوده و بدین سبب انبیاء و هادیان
خود را بطورهای گوناگون باقتضای اهلها و زمانها مبعوث کرد
و احکام را تابع بر موضوعات داشت . و چون طبایع جهانیان
در این عالم ادنا بمرضهای مختلفه مبتلا آمد و شریعت برای اصلاح
آنها و دفع مرضها بود این است که شریعت را در اطوار مختلفه مقرر
کردند *

خدا قادر بود که آدم را از نور و نورانی بیافریند و ملائکه و ابلیس را راه
سخن باز نکند و او را از خاک ظلمانی و کشف نیافرید مگر برای اجرای
سنت امتحان و اختباری که مقصود بود *

موسی کلیم خدای سی روز موعده باز گشت از طور سینا را معین کرد
و چهل روز کشید و از انطرف سامری برای بنی اسرائیل کوساله را
ساخت و خدا او را بصدا در آورد تا بنی اسرائیل کراهی جستند و آن همه
فتنها بر خواست و آن فتنه یعنی اجرای افتتان از خدا بود *

﴿ ان هی الافتتنك ﴾

خدا قادر بود یهودان را از اهانتها و ارتکاب بامر صلب و دار کشیدن
در حق عیسی و مانند آن باز دارد تا یهودان بهانه نجویند بر اینکه
اگر اواز جانب خداست و تابعان او پسر خدایش مینامند چرا
در دست مابد بنگونه مغلوب و در مانده اش ساخت و آنها را از این کارها
باز نداشت مگر برای آنکه امتحانات خود را در آنها جاری سازد *

خدا قادر بود در بدو خلقت آدم يك هادی مطلق قرار بدهد
و او را در زمانهای طولانی باقی دارد و شریعت را ترك طو ر

چون اختلاط نور و ظلمت و اعطای سلطنت و قدرت بر ظلمت را مانند نور دانستی . و علایق و آلائش این عالم را فهمیدی و بعثت انبیا و اولیا را دیدی و پی بر چگونگی حلال و اسباب این کار بردی و مقتضیات جهل و نادانی و موجبات هرج و مرج را در این عالم پست تصور کردی . تصدیق خواهی نمود که برای تمهید اسباب عدالت و استقامت که از صفات الهیه است و انسان را خواسته اند که بدان استقامت و راستی موصوفی آید . و بجهت ترتیب مقدمات ترقی و ازالۀ کدورات و رسیدن بمقام انوار و تجلیات در هر قرن و زمانی باختلاف ازمنه و تفاوت افهام عمومی ملل باید از جانب خدای مهربان بدستگیری و وسایط و رسل شریعتها و ناموسها گذاشته شود که مطیع و ماضی معلوم گردد و بسبب آن اطاعت که محض رضای الهی باشد بمقامات قرب نزدیک آید . و در ضمن آن شرایع ریاضات جسمانی نیز باشد زیرا که ترقی جسمانیان را با ریاضات جسمانیه تواند بود و بس * همچنانکه برای حواس باطنیه و قلب انسانی تکالیف باطنیه مقرر گردیده و اعمال روحانیه از آنها خواسته اند که ذاکر باشد و متوجه بخدای و رضای او باشد و آنها را از بدیها پاک کند اخلاق خود را نیک نماید جسود نباشد عنود نباشد علم و حلم تحصیل کند خاضع و خاشع شود متکبر و جاه طلب و حریص نباشد و مانند اینها از اطواری که معین گردیده است . همچنین است اعمال جسمانیه که این جسم را عبث و بیهوده نیا فریده اند و بعثت کثرت کد ورتی که او را ست و محتاج بتصفیه و تکمیل است اعمال مقرر از جنس خود از او خواهند خواست که هیچ موجودی در هیچ حالی بی تکلیف نتواند بود و اگر در اینجا سخن را بسط دهیم بطول انجامد و از اصل مطلب دور مانیم *

پس بسنخسان آتانی که محض بجهت غفلت از حقایق امور و بدبختی خودشان ظاهر اعمال و عبادات را لغو میدانند و احکام تمامی شرایع و قوانین را باطل میکشد کوش نکن و آنها را در دایره اهل ادیان

وامثال اینها که لایعد و لایحصى است تماماً بر عنوان وارد است. و اکثر آنها از قبیل اضافه لامیه است مانند خانه خدا و هیکل خدا و ذات خدا و روح خدا و کلام خدا و آنچه بدانها مانند که بجهت ظهور اطوار شرافت در چیزهایی که منسوب بخدا تواند شد اختصاص بخداداده میشود. که خدای من حیث الظهور در همه جای هست و همه خانه ها و هیکلها جای خدا از جهت ظهور است و خانه معین و هیکل مخصوصی که منسوب بخدا میشود برای فهمانیدن شرافت و اختصاص آنها است. و همچنین روح و ذات و نفس که بمعنی بیت الله و هیکل الله و روح الله و ذات الله و نفس الله است. و مع هذا اینکه نونه نسبت بهانه چنان است که هر کس هر چیزی را بخواد بخدا نسبت دهد بلکه اگر باذن خاص از جانب خدا و خاصان خدا رسیده باشد نسبت توانیم داد.*

و اگر کسی نسبت نالایق بخدای خدا و نامناسب بمقام توحید و تقدیس او بانجناب بدهد یقیناً قبول نتوانیم کرد اگر چه آن نسبت دهنده مدعی مسیحی و یا پیغمبری باشد و معجزات و خارق عادات بیرون از حد و حصر نیز بیاورد *

﴿ پایان سخن ﴾

اگر انصاف را با هوشیاری تا آخرین میزان همراه خود آورده و سخنان روحانی مرا که همه مطابق بالهامات غیبیه و تأییدات الهیه است بکوش مستقیم شنیدی و بادل پاک فهمیدی بسیاری از امر دین و اطوار خدا شناسی بر تو منکشف گردد *

هرگاه مرا مواع و مشاغل نمی بود و وضع این نامه را مقتضی میدیدم در این مطالب توحید و مراتب خدا شناسی و اسرار شرایع و ادیان و حقایق معانی و بیان و دقائق مبادی اکوان و اعیان موجودات بیان میکردم بعضی از آن چیزهایی را که از مقرران درگاه الهی باین عبد قلیل البصاغه عنایت گردیده و در این مقام عجایب بیان را نمیتوانم چنانکه روحانیانم تحسین و قدسیاتم آفرین میخواندند *

﴿ و الحمد لله علی ما هدانا ﴾

ويك منوال جاری کند و اینهمه اختلافات در روی زمین پیدا نشود
و اینهمه مخلوقی که خود آفریده بود هلاک نکردند و اینگونه اختلافات
حادث نیاید و آنها را بسبب کمراهی که همه از تغیر اشخاص انبیا
و اوضاع شرایع حاصل میشد با انواع عذابها و بلا یا مورد قهر
و غضب خود ننماید . و الحاصل در ترتیب ادیان و مذاهب و نظم
عالم مقتدر بود که بطور واحد اساس نظم و امنیت را در روی زمین
بگذارد و هیچ اسباب اختلاف و هلاکتی در این میان نباشد *

﴿ ولو شاء لجعلکم امة واحدة ﴾

مع ذلك نیت داشت این همه اختلافات را در میان بنی نوع انسانی مگر برای
اجرای آیین امتحان و اختبار که تکمیل این بشر خاکی در غیر آن غیر
ممکن بود و این مطلبی است بسیار بزرگ . و شرح آن را در اینجا کجایش
نیست . و اگر شخص هوشمند بصیر بدرستی تدبیر نماید اطوار امتحانات
خدای را در ارم ماضیه و قرون سالفه خواهد دید و حقیقت امر را
خواهد دریافت و از جریان سنت الهیه در کار امتحان و اختبار
آگاهی حاصل خواهد داشت *

﴿ معیار دهم ﴾

در معیار سیم گفته شد که خدای را از نسب و اضافات که صفات حدوث
و امکان است مبرزه و معرایاید دانست پس نسبتها و اضافتها که بحضرت
اله در کتب منسوبه بوحی و الهام الهی و کلمات خدا و تعبیرات خدا
شناسان وارد گردیده است منتهی الیه در همه آن اضافات عنوان ظهورات
ازل است . بل عنوان کائن اول یعنی مخلوق نخستین و واسطه
کبری است *

پس اینکه گویم کلام خدا و نور خدا خانه خدایمین خدا ذات خدا نفس
خدا روح خدا و مانند آنها . چنانکه گویم دست خدا جنب خدا
چشم خدا زوی خدا دهان خدا نزد خدا حضور خدا هیكل خدا

عنوانی جامع که بی دینی است مندرج دیدیم *
در تمامی اقطار زمین آن گروه را مجتعا و متفرقا موجود یافتیم .
و فهمیدیم که آن گروه بر حسب عدد از سایر طوایف دینداران
بیشترند . ولی نه يك اسم خاص و رسم عام آنچنانکه در صاحبان
ادیان و مذاهب گفته شود *

بعضی از آن گروه بعثت دوری از مدنیت و بی خبری از اطوار ادیان
در خارج از دایرهٔ دین داری مانده اند *

برخی دیگر از آنطرف پل افتاده عالم و عامدا عدم اعتراف بر ادیان
و انکار انبیا و رسل و آنچه ایشان آورده اند از توحید و متفرعات آن
و از بودن روز جزا و ثواب و عقاب و جنة و نار و مانند آنها را طریقه
و معتقد خویش ساخته اند . مانند دهریه و زنداقه و ملحدان *

جعی دیگر از آن گروه متفرقا در میان آحاد و افراد اصحاب مذاهب
و نجل آشکار او پنهان هستند . چه در میان اهل ادیان اشخاص
بی اعتقاد موجودند . همچنینکه در فرقه های عیسویه و طوایف
اسلام نیز از آن کسان بسیارند . و آن گروه اگر چه ظاهرا دعوی
تدین میکنند و در نزد عموم ملت خود شایرا از معتقدان بآیین ملتی
که در میان آنها هستند منسلک میدارند ولی در حقیقت معتقد به هیچ
چیزی نیستند *

❖ اساس بی دینی ❖

اساس این کار چنان است . که خدای حکیم و علیم امر دین را
باینکه در نهایت وضوح و آشکاری کرده است پرده های بسیار نیز
بر چهرهٔ این شاهد ازلی کشیده و از دیدهٔ نامحرم و دل بیگانه پنهانش
نموده است *

❖ بل طبع الله علیها بکفرهم ❖

باقضای حکمتهای بسیار و برای اجرای آیین امتحان و اختبار
که بزرگترین اسباب تکمیل نوع انسانی است و در همهٔ قرون و اعصار
سنت الله بر آن جاری بوده و هست در امر دین حقیقت کار را چنان

❖ بِسْمَةِ ذِي الْقُدُسِ وَالْجَبْرُوتِ ❖

❖ میزان دویمین از میزان الموازین ❖

در پیداکردن دین حقیقی و شناختن راه راست خدای از روی
بصیرت و انصاف . و رسیدن پیمایه ایمان و اعتراف . و اساس
این قسطاس مستقیم . درده معیار ترتیب و تنظیم یافت *
* فنوا بالقسطاس المستقیم *

❖ معیار نخستین ❖

کار را از سر کبریم تا کراه نشویم . و عقل رحمتی را پیشوای خود
کنیم تا راه بمقصد ببریم *
اکثون خود را در خارج از همه ادیان و مذاهب و تقلید براهل آنها
داریم . و خالص القواد از جمله اغراض و امراض باشیم . و در کار
دین نیک تدبیر کنیم تا از ورطه حیرت رهایی جویم *
پس از آنکه وجود صانع کامل الصفات منزله از نقایص را اذعان
کردیم و دانستیم که جهان را برای مقصود بزرگ برآورده بینیم که
برای مانندین یک دینی و رفتار در تحت قوانین یک آیینی لازم است یانه *
اطوار بنی نوع خود را در امر دین نیز بطور کلی بر دو گونه یافتیم *
کروهی را دیدیم که از پذیرفتن هر گونه دین و مذهبی خودشان را
معاف داشته از مطلق انبیا و اولیا و عموم شرایع و نوامیس و از جمله
کتاب و صحیف الهیه اعراض کرده اند *
این گروه را پس از آنکه بر حسب مقامات و مراتب باختلاف یافتیم کافه آنها را

❖ وهم یلون الکتاب ❖

ملاحظه بکنید از یک توریة موسی که اولاً خود یهود بهادر تبعیت
آیین موسی چها کرده اند و چه قدرها اختلافات در میان آنها واقع
گردیده است . پس از آن عیسی آمده و میگویند گفته است برای محکم
کردن امر توریة و موسی آمده ام نه برای تغییر احکام گذشته
و تا آسمان هست حکم خدا و کلام خدا زایل نمیشود . مع ذلک همان
عیسی پرستان تمامی احکام توریة و تورا تیارا چنان تغییر میدهند
که هیچ اثری از احکام توریة باقی نماند . کلیات اعیان و آداب
و عبادات را مانند روزها و نمازها و نذر ها و خسته و طلاق و قربانیها
و عیدها و غیر آنها را بکلی تغییر داده اند . بحدیکه روز آسودی را
که در ایام هفته در توریة روز سبت قرار داده و چه قدرها تأکید
در آن کرده است بر روز یکشنبه مبدل کرده اند . که اگر درست
ملاحظه شود توان گفت که هیچ جهة اتحادی در میان یهود
و توریة با عیسویان و انجیل باقی نمانده است *

گذشته از این ملاحظه میکنند بهانه جوان در ترك دین سخنان
فرقه ها و طوائف اهل ادیان را . و از یکطرف مشاهده میکنند رؤسا
و پیشوایان و علما و کشیشان و معلمان و روحانیان آنها را و می بینند
اکثر آنها را که همه تابعان هواهای نفسانی و دوست دارند کان
جاه و ریاستند . و صاحبان کبر و حرص و نخوت . بند کان دنیا
و مایلان بر جمع کردن زخارف دنیا . و هر تکبان بر اموری که خودشان
مردم را از آنها منع میکنند . و تارکان اموری که مردم را بر آنها
مأمور میدارند *

❖ ناورده بصبح در طلب شامی چند ❖

❖ نهاده برون ز خویشتن گامی چند ❖

❖ در کسوت خاص آمده غمی چند ❖

❖ بد نام کشده نگونای چند ❖

مخفی داشته اند که از هزاران یکی بر آن سر الهی آگاهی حاصل
نکند . و بدین سبب اطوار دین را مختلف ساخته اند . و از یکطرف
سلطان نفس اماره بسوء را صاحب اختیار با قدرت و اقتدار نمودند .
و طبایع و نفوس را در مقامات ادناسرکش و داعیه طلب داشتند .
چنانکه اگر بخواهیم علل و اسباب این کار را بشرح و بیان بیاوریم
و مقامات و افعان در طبقات اعراض را بقدریکه فهمیده ایم
و از مأخذ علم آلهی بر معنائیت شده است معین نماییم سخن بطول
انجامد و از مقصودی که در این نامه داریم باز مانیم *

❖ و لکل رأیت منهم مقاما * شرحه فی الکلام بما یطول ❖
اگر بخواهی سرکشی طبیعت انسانی را بفهمی در طبقات مردم
و آحاد و افراد بشریه بین که بستن و بیچاره ترین آنها در عالم
خیال تنزل بمقام اطاعت خالصانه بزرگان خود نمیکند . و جله
افراد بشر طبعاً مایل بر ریاست و حاکمیت و مطاعت هستند مگر کسانی
که عقل کامل و حکمت مستقیمه را مالک شده اند . و دیگران در زیر بار
اطاعت حقیقیه نماده اند مگر از راه پیدانکردن اسباب تمرد و سرکشی
و ناچار ماندن از قبول اطاعت ظاهریه *

❖ نفس از درها است او کی مرده است ❖

❖ از غم بی آلتی افسرده است ❖

کروه مذکور یعنی ترك کنندگان دین و آیین بطور مطلق بادرک
و تمیزی که مشابه است بادرک و تمیز رجائی ملاحظه میکند اطوار
ادیان مختلفه و اوضاع کتب سماویه و احوال انبیا و اولیا را .
و می بیند تفاوتهای بسیار در جله آنها را و مشاهده میکند فرقه ها
و اصحاب مذاهب را در هر دینی که باختلاف آداب و معتقدات با اینکه
ادعای همدینی را میکند همدیگر را خارج از آن دین میگویند .
این یکی آن را بد و آن دیگری این یکی را غیر معتمدی شمارد . و عجب
این است که خدای ایشان یکی است و پیغمبر ایشان یکی است
و دین ایشان یکی است و کتب ایشان یکی است *

چه معنی دارد . این مکر پسر آن خدا نیست که میگویند اقوام بسیاری را بجهت قبول نکردن سخن پیغمبران بطورهای بد بعد از بهای شدید هلاک میکرد چوب از درها شد چه چیز است . عصارا بسنگ خاره زدند و آبها جاری گردید کدام است . از سنگ شتر پیرون آمد آتش کلانسان شد کارد کلوی پسر ابراهیم را نبرد مردگان پوسیده زده شدند چه سخنان ابلهانه است ماه دوم شد و سنگ ریزه تسبیح گفت یا جسد سایه نداشت چه حرفهای بیجا است . و ازین گونه مقالات که در مقام سخنریه و استهزا میگویند *

﴿ الله یستهنی بهم و یمدهم فی طغیانهم یعمهون ﴾

بالجمله آن گروه سخنان بسیار در بیان معتقدات خود شان و در بر اهل ادیان آورده اند که صاحبان اطلاع را حاجتی بذکر آنها نیست و در فهمیدن زمینه مطلب همینقدر کافی است *

﴿ معیار دوم ﴾

آن گروه را باقسام چند با دلائلی که دارند و اعتراضات لایحد و لایبعد که بر جملۀ دینداران وارد میکنند از یکطرف مشاهده کردیم . و از طرف دیگر صاحبان ادیان و مذاهب را با اطوار مختلفه و سخنانی که هر کدام در اثبات حقیقت خود می آورند دیدیم . و آنها را در انکار بری دینان و سخنان آنها منطبق القول یافتیم . ولی اختلاف عظیم را در میان آنها نیز ملاحظه نمودیم بطوری که دو فرقه از آنها را پیدا نکردیم که همدیگر را تصدیق کنند و قول طرف مقابل را قبول نمایند *

﴿ فهذه والله بلیة عمت و رزیه طمت ﴾

حال مرد میباید که پیایمردی هوش و ادراک کشتی خود را در این ورطۀ هلاک و ازین طوفان هولناک در شب تاریک ظلماتی بساحل نجات و لیمان حیات رساند *

❖ اذا فسد العالم فسد العالم ❖

والحاصل ملاحظه میکنند تار کان ادیان بافهام قاصره خودشان
اطوار معجزاتی را که از انبیا و اولیا میشوند . وحی پندارند
که اکثری از آن معجزات اموری است که خارج از صورت امکان است
و جمله دیگر از آنها کارهایی است که بحیثیتها توان آورد .
و چون مقصود و بنیان کار آنها بهانه جویی است بملاحظات
مذکوره و مانند آنها از پیدا کردن حقیقت کار خود شان را دوری
داده و از قبول داشتن مطلق دین و آیین اعراض نموده اند و امر و زرا
آسوده از مشقات تکالیف و زحمت اعمال و آداب شده اند *

❖ درهم یا کلو و یتبعوا و یلههم الا مل فسوف یعلمون ❖

پس از آنکه عیسی و موسی و سایر انبیا را تزلزل از بی نوع خویش خوانند
چگونه توانند طبع سرکش بهانه جوی را زبون کنند .
و ایشان را پیشوا و رئیس و مطاع شمارند و خود شان را بنده
و مطیع و اتباع کنند *

راستی سخت دشوار است که با وجود کالاتی که مرد در عالم خود
پشت زربار طاعت و انقیاد بربك كس از انبای جنس خود که
بیشتر از او آمده و سخنی گفته و رفته است برود و او را بر خود آمر
و حاکم سازد *

❖ وانها لکبیره الاعلی الخاشعین ❖

بعضی از مؤلفین آن گروه چه در او و پاوچه در جاهای دیگر در این
مطلب و ترویج طریقه بی دینی گایها نوشته و مطابق بامدارك و افهام
خود شان سخنها گفته اند . هر کس طالب باشد مراجعت
بانها متنباید و مطاعن آنها را که بر کتب آسمانی و خاصان خدای
کرده اند میشود *

از بایکره مولود بوجود آمد ملك بر مریم دمید یعنی چه . پسر
خدا را امشی . یهود بدار کشیده استنهاها کردند و معدومش ساختند

اختراع طریقه مزبوره وحالات سابقه ولاحقه آنها را مبسوطا گفته اند ومن ذکر آنگونه سخنان را در اینجا شایسته نمی دانم و دوست ندارم که از روی مختصه نام کسی را برشتی برم و بر صاحب میزان الحق نیز تاسی جویم

مردمان هوشمند با انصاف مبنای کار و مأخذ اقدام آنگونه اشخاص را بر احداث شریعت و آیین باندک تأملی خواهند دانست * نهایت این است که چون دانستند دعوی مسیحی و پیغمبری در این زمان از پیش نخواهد رفت عیسی و انجیل را بعنوان کرده آیین دیگر آوردند و کردند آنچه را که در زمانهای پیش برادران آنها کرده بودند *

✽ لوظهر الباطل بصورة واحدة لم يخف على ذي حجبی ✽
عجب است که آن گروه اعتراض آورده اند بر عیسویان خواندن دعاها را در هنگام تزویج دختران یا در وقت خالت نمودن مردگان پیرهان اینکه در انجیل نصی در این باب وارد نسکر دید . و خود شان در اوقات مزبوره آیات غیر معینه را از انجیل میخوانند باینکه در اینخصوص نیز نصی در انجیل ایشان وارد نیست . و ملفت نیستند بر اینکه کاری نص و اذن صریح کردن چه از انجیل و چه از غیر انجیل يك حکم را دارد اگر غلط است هردو عمل غلط است و اگر صحیح است اعتراض بر عیسویان نمیتواند کرد . ومع ذلك کارهای دیگر بسیار در خارج از منطوق انجیل نیز در دست دارند که شرح و بسط در آنها دادن نیز زاید است *

اکنون را از این سخن بگذریم که ما را کاری بزرگتر در پیش است و در همچنان تاریکی که جهان را فرا گرفته است راه روشنایی را باید پیدا کنیم . در این سیلابان بی پایان آب را از سراب شناخته چاره تشنگی خود را یابیم . این وجود آلوده خود را از تعلیق و تدنس برهانیم . بحضارت قدس رسم . روح قدس الهی را در قوالب جسمانیه ظاهر کنیم . عصای خداشناسی را بدر بای حیرانی زنیم . و از جنود فرعون نفس شریر خلاصی جویم .

❖ شب تاريك و يم موج و كردابي چنين هایل ❖
از يكسوي ~~كروه~~ تاركان دين است باطواری كه شنيدی و ميدانی
وازاينطرف طوايف دين دارانست چنانكه دیدی و ميشناسی .
اكنون كار را با کدام ميزان مستقيم و معيار راستين خواهی سنجيد و دين
حقيقي و آيين حق را مسلم خواهی آورد و چگونه از زبان طعن
و تعرض طوايف و اقوام ديگر رهاي خواهی جست و ميزان تو را چگونه
مصدق خواهند داشت *

❖ معيار سيم ❖

پروستتانهها در بين ميان چه ميگويند . آيا حق دارند در اينكه
بعد از گذشتن يک هزار و سيصد و اند سال از زمان عيسی در حالتيكه
امت او بچدين فرقه متفرق شده بودند و بجز يکی از آنها در نجات
نمي توانستند بشوند خود را داخل عيسويان کرده تمامی فرقه های
ديگر را مردود دانسته آنها را پروتست نمايند . و ترك کنند
آيين جلّه آنها را و برخلاف همه عيسويان سخن گویند بی آنكه
ملکی بر آنها نازل شده خدا و باروخ القدسی در آنها حلول کرده
باشد *

از ايشان ميتوان پرسيد كه آيا ~~كروه~~ نجات يافته در فرقه های
عيسويان تا ظهور آيين پروتستانی در ميان آنها موجود بودند يانه .
اگر بودند شما كه آيين تازه و شريعت ديگر آورده ايد چه ميگوئيد
واضحست كه در اين صورت شما در بطلان خواهيد بود . و اگر
تا پانصد سال پيش از اين همه فرقه های عيسويان در گمراهی بودند
پس جلّه عيسويان در باطل ميباشند بعلت اينكه هيچ قرن و زماني
خالی از وجود يك مذهب حق و طائفه حقه نتواند بود *

تفصيل احوال رؤسا و مؤسسان پروتستانی را كاتوليکها و ساير
عيسويان مشروحاً نوشته و بطورهای بدو اين كار واصل است

علی هذا از پر داختن باین تفصیل صرف نظر کردیم و از نوع دلیل موعظه برهانی آوردیم *

﴿ موعظه حسنه ﴾

ججی در موسم حجی در اوائل سلطنت خلفای عباسیه چنانکه اسلامیان را آیین است طواف خانه کعبه را میکردند عبدالکریم بن ابی العوجاه خدمت ﴿ سرور ششمین ﴾ ازد و ازده سروری که در توریة بشارت تولد ایشان از نسل اسمعیل بپراهمیم داده شد آمد و تعرض کرد . که این کار مسلمانان چیست که سنگهای چند را بالای هم گذاشته و راههای دور را بامشقهطاطی کرده بدور آن طواف میکنند . در جای دیگر مانند شتر هرواه میمانند و هر تکب بکارهای بی ثمر و فائده میشوند آن سرور فرمودند *

ان کان الامر کا تقولون و لیس کا تقولون فاتم و هم سواء وان کان کا تقولون و هو کا يقولون فقد نجوا و هلکتم *

چون سائل از زنا دقه و بی دین بود و اعتقاد بروز جزا و وقوع ثواب و عقاب نداشت چنان فرمودند که . هرگاه کار چنان باشد که شما میگویید . یعنی اعمال را جزا و مکافاتی نیست . شما و اسلامیان مساوی خواهید بود که شما بجهت ترك دین و انکار مسؤل نخواهید شد و مسلمانان نیز مثاب و مأجور نخواهند کردید یعنی هر کسی زندگانی خود را بخوی باخر میرساند و آخرتی نیز نیست که ثواب و عقابی بر اعمال نیک و بد وارد آید

فقط هرگاه امر چنان باشد که آنها . یعنی مسلمانان میکوشند که دینی هست و تکلیفی هست و روز بازخواست و جزا و مکافاتی هست حقد را آنحال ایشان نجات خواهند یافت و شما هلاک خواهید کردید *

از سنك خارۀ دل چشمه های حكمت و معرفت را جاری سازیم .
 آتش فتنه های كراهی را بخلت خدای كلستان كنیم . بتهای
 تعصب جاهلیت را سرنكون آوریم . اصنام تقلید و هواپرستیرا
 بشكنیم . هر معبودی را بجز از خدای واحد باطل و تباه دانیم . خدا را
 باشیم تا خدا ما را باشد او را دوست باشیم تا او ما را دوست دارد *
 ❖ من تقرب الی شیرا تقربت الیه ذرا ❖
 ❖ نی نی یجهم تمام است یجونه كدام است ❖
 ❖ من بی مایه كه باشم كه خریدار تو باشم ❖

❖ معیار چهارم ❖

مقدماتی كه در میزان نخستین در شناختن صانع و اوصاف كمالیه
 و تنزیهات او گفته شد و فوائد صنع و ایجاد كه مبین گردید
 در تصدیق يك شق از دو مسلك تدین و بی دینی بقول مطلق ما را
 كافی تواند بود *

راست است ترك مطلق تدین و آسودگی از كارهای زحمتی و فراغت
 از مشقات تكالیف و استخلاص از قیودات اعمال و رهایی از تحمل
 اجال امر و زرا كاری است بسیار سهل و امریست بس آسان .
 لکن هرگاه امر و زرا فردایی باشد و ما را روز جزا و هنگام باز
 خواستی در یابد یقینا كار مشكل خواهد بود و امر بغایت دشوار
 خواهد شد زیرا كه در آنروز پشیمانی بكار نیاید و شاخ ندامت باز ندهد *
 ❖ آه اگر از پی امر و ز بود فردایی ❖

اگر بخواهیم لزوم تأسیس اساس شرایع وادیان و ارسال رسل و انزال
 كتب و متفرعات این مطلب را بالا طرف درین نامه پیاوریم بطوری
 كه هر صاحب انصافی حقیقت كار را برای العین به بیند و تصدیق نماید .
 مقدمات بسیار و تمهیدات چندی را محتاج خواهد شد و مطلب را
 شعبها پیدا خواهد كردید كه در هر شعبه سخنی مبسوط باید آورد .

علی هذا از پر داختن باین تفصیل صرف نظر کردیم و از نوع دلیل
موعظه برهانی آوردیم *

﴿ موعظه حسنه ﴾

جعی در موسم حجی در اوائل سلطنت خلفای عباسیه چنانکه
اسلامیان را آیین است طواف خانه کعبه را میکردند عبدالکریم بن
ابی العوجاء خدمت ﴿ سرور ششمین ﴾ از د وازده سروری
که در توریة بشارت تولد ایشان از نسل اسمعیل بپراهمیم داده شد آمد
و تعرض کرد . که این کار مسلمانان چیست که سزکهای چند را بالای هم
کذاشته و راههای دور را با مشقتها طی کرده بدور آن طواف
میکند . در جای دیگر مانند شتر هرواه میمانند و مرتکب بکارهای
بی ثمر و فائده میشوند آن سرور فرمودند *

ان کان الامر کا تقولون و لیس کا تقولون فاتم و هم سواء و ان کان
کا تقولون و هو کا تقولون فقد نجوا و هلکم *

چون سائل از زنادقه و بی دین بود و اعتقاد بروز جزا و وقوع ثواب
و عقاب نداشت چنان فرمودند که . هرگاه کار چنان باشد
که شما میگویید . یعنی اعمال را جزا و مکافاتی نیست . شما و اسلامیان
مساوی خواهید بود که شما بجهت ترك دین و انکار مسؤل نخواهید شد
و مسلمانان نیز مثاب و مأجور نخواهند گردید یعنی هر کسی زندگانی
خود را بخوی باخر میزند و آخرتی نیز نیست که ثواب و عقابی
بر اعمال نیک و بد وارد آید

فقط هرگاه امر چنان باشد که آنها . یعنی مسلمانان میگویند
که دینی هست و تکلیفی هست و روز بازخواست و جزا و مکافاتی هست
حقادر آنحال ایشان نجات خواهند یافت و شما هلاک خواهید گردید *

از سنك خانه دل چشمه های حكمت و معرفت را جاری سازیم .
 آتش فته های كراهی را بخلت خدای گلستان كنیم . بتهای
 تعصب جاهلیت را سرنكون آوریم . اصنام تقلید و هواپرستیا
 بشكنیم . هر معبودی را بجز از خدای واحد باطل و نباه دانیم . خدا را
 باشیم تا خدا ما را باشد اورا دوست باشیم تا او ما را دوست دارد *
 ❖ من تقرب الی شیرا تقربت الیه ذرا ❖
 ❖ نی نی بجهنم تمام است بجهنم كدام است ❖
 ❖ من بی مایه كه باشم كه خریدار تو باشم ❖

❖ معیار چهارم ❖

مقدماتی كه در میزان نخستین در شناختن صانع و اوصاف كالیبه
 و تزیینات او گفته شد و فوائد صنع و ایجاد كه مبین گردید
 در تصدیق يك شق از دو مسلك تدین و بی دینی بقول مطلق ما را
 كافی تواند بود *

راست است ترك مطلق تدین و آسودگی از كارهای زحمتی و فراغت
 از مشقات تكالیف و استخلاص از قیودات اعمال و رهایی از تحمل
 احوال امروز را كاری است بسیار سهل و امریست بس آسان .
 لكن هر گاه امروز را فردایی باشد و ما را روز جزا و هنگام باز
 خواستی در یابد یقینا كار مشکل خواهد بود و امر بغایت دشوار
 خواهد شد زیرا كه در آنروز پشیمانی بكار نیاید و شاخ ندامت باز ندهد *
 ❖ آه اگر از بی امر و ز بود فردایی ❖

اگر بخواهیم لزوم تأسیس اساس شرایع و ادیان و ارسال رسل و انزال
 كتب و متفرعات این مطلب را بالا طرف درین نامه پیماوریم بطوری
 كه هر صاحب انصافی حقیقت كار را برای العین به بیند و تصدیق نماید .
 مقدمات بسیار و تمهیدات چندی را محتاج خواهد شد و مطلب را
 شعبها پیدا خواهد كردید كه در هر شعبه سخنی مبسوط باید آورد .

❖ معیار ششم ❖

قرار کار را در امر دین بعد از اقرار بوجود صانع و توصیف و تزیین او تعالی و دانستن اینکه ما برای کاری آفرید و ناموس و شریعتی جهان را لازم است . چنان یافتیم که در میان ادیان باید دینی را اختیار کنیم . که در هر حال بی دینی بکار مرد خردمند نخواهد آمد . و بسیاری و سعادت مندی در دو جهان بجز در دین نخواهد بود *

ملاحظه کردیم در میان ادیان و بسیاری از آنها را در خارج خدا پرستی یافتیم . و دانستیم که خدای صانع جهان را برای ستایش اصنام و پرستش مخلوقات نیافرید . و قباح و شناخت معتقدات شرک و الحاد آمیز آنها را دیده نتوانستیم خود را راضی بقبول کردن سخنان شرکانه آنها سازیم *

چون صانع را در کمال کمال اعتراف کردیم دیدیم . که ما و امثال ما که بالایش بکدورات این جهان آلوده ایم . و هر گونه خطا و نسیان از ما صادر میشود و هیچگونه مناسبت را بمقام قدس ربوبیت نداریم . و ناچاریم از اینکه در شناختن صانع و دانستن او امر و نواهی او و دریافتن تکالیف ظاهریه و باطنیه خودمان و در تعیین ناموسی که آن صانع مقدس را مطلوب است . کسانی را پیدا کنیم که جسدا از نوع بشرند و روحا طاهر و مطهر . اشخاصی باشند که شایسته راهنمایی بسوی صانع باشند هر چه گویند از او گویند و هر چه کنند بامر او کنند . و خدا را بشناسانند اما نه بسخن . بگویند خدا عالم است و هم عالم بودن خدا را در خودشان برای ما بنمایند . و بگویند خدا قادر است و قدرت او را بر ما بنمایند . بگویند خدا حکیم است و حکمت او را در افعال و اقوال خودشان بر ما آشکار کنند . بگویند خدا غفور است و بر ما بخشایند . و همچنین هر وصف کلی را

❖ معیار پنجم ❖

اگر دلهای بی دینان را بشکافی و بحقیقت معتقد آنها برسی خواهی دید که بسیاری از آنها در سخنانی که دارند اطمینان دل حاصل نتوانند کرد . و هرگاه که باقتضای فطرت رجوع بخویشتن کنند می بینند که امر دین را باسانی انکار نمیتوان نمود . و این همه انبیا و رسل و اطوار و اوضاع و معجزات و شرایع و نوامیس ساختگی و مجعولی نتواند بود . و اینجهان بی جهتی آفریده نتواند شد * آن گروه را بر بی دینی و انداخت مکرها و های نفسانی و تسویلات شیطانی . پس زینت داد نفس اماره بسوء در نظرهای آنها نعمتهای دنیا را و پست دیده کرد آسودگی عاجل را و فراموش ساخت جزا و مکافات آجل را . و دلهای آنها را باین خانه رنگین بست و این اطفال خالک را فریب داد *

❖ و چه خوش گفت آن حکیم کامکار ❖

❖ که تو طفلی خانه پر نقش و نگار ❖

❖ در الهی نامه سکویید شرح این ❖

❖ آن حکیم غیب و فخر العارفین ❖

کمره کند کان در میان هر ملت و گروهی چنان بوده اند که دشمنی خود را در حق آنان پنهان کرده و در صورت دوستی و هوا خواهی داخل آنقوم شده اسباب تباهی و کمراهی را برای آنها مرتب داشته اند همچنانکه بعد از عیسی نیز یاسم معلی و رسم دعوت کردن بر راه مسیحی طریقه حقیقه عیسویه را از میان برداشتند . و بجز اشخاص معدودی در آن طریقه باقی نماندند . و چنان شد که عیسی و وصی پاك او شمعون گفتند که مسیحان و معلمان در و غمگوی خواهند آمد و در سخنان مسیحی خواهند کرد آنچه را که متقدمین در کتب متقدمه کردند . و پیمان اینسخن را در موقع خود خواهی شنید *

و الحاصل در امر دین با بصیرت و باهوش باش و اهل تلبیس و تدلیس از هر قومی و بهر نوعی را بشناس *

بخدای دانید . و اسلامیان گویند محمد پس از عیسی آمد و وساطت خود را بحضرت خدای بقول مطلق ظاهر داشت و اکنون او و اهل بیت و جانشینان او را و ساطط الهیه بطور کلیت باید دانست *
چون موسی و کتاب او را علی الاجمال هر سه گروه قبول کردند و محل اتفاق برای این سه خصم منازع است اگر چه اسلامیان را در حق کتابی که بانجذاب منسوب است سخن هست . ولی بقدریکه تصدیق از آن کنند متفق علیه و میزان فصل و حسم نزاع تواند بود . و اگر بکلی نیز نزاع آنها را بر ندادید یک قدری از بنیان کار را محکم تواند کرد که اساس حقیقت در یکی از آن سه گروه فی الجمله معلوم گردد تا بعد از آن به پیشیم بادلایل خارجییه و براهین دیگر کدام یک از آنها بر اثبات مدعا قادر خواهد شد *

❖ شخص بیکانه ❖

در این هنگام که آغاز تحقیق در احوال فرقه های سه گانه بود پروتستانی بمیان آمد و کتابی را بیرون آورد و سخن از بطلان اسلام و حقیقت آیین عیسوی را در میان نهاد . ولی آیین عیسی را در خارج از جمله آیینهای متداوله در میان انجیلیان که میدانستیم بیان کرد

اگر چه عیسویان آنطائفه را قبول نداشتند و آنها را از اهل بدعت دانستند ولی چون اسلام را از بسیاری دشمن بای نیست و شمشیر برهان الهی را بتسویای در دست دارد او را نیز در صف عیسویان نشاند و از راه توسع او را نیز عیسوی نامید . اگر چه در واقع ممکن است هیچکدام عیسوی حقیقی نباشند که این همه فرقه های مختلفه که سخن برخلاف یکدیگر گویند و همدیگر را مر دود دانند همه در راه حقیقی مسیحی نخواهند بود *

آنکه یکی از آن عیسویان تازه بوده که بایرا در می از ما سخن

که در توصیفات صانع میگویند نمونه آن را برای اثبات پیاورند تا آنکه مقصود خدای قادر بر همه چیز در شناساندن خویش بر مخلوقات بنحواً کل صورت گیرد. و نیز از مساوی عیوب و از معاصی و ذنوب مبرا و معرا باشند تا آنکه بتوانیم ایشان را در میان خود و صانع تعالی واسطه قرار دهیم و هر چه گویند از خدادانیم. اطاعت ایشان را اطاعت خدای شماریم مخالفت با ایشان را مخالفت با خدای ینیم. و یقین آوریم که امر ایشان امر خدا است و نهی ایشان نهی خدا است. رضای ایشان رضای خدا است و غضب ایشان غضب خدا است دوستی ایشان دوستی خدا است و دشمنی با ایشان دشمنی با خدا است. و همچنین در تمامی آنچه از جانب خدای در جهان است ایشان را مظهر دانیم که بی وساطت ایشان خدا را نشناسیم *

پس از این ملاحظات دیدیم که در قرنهای گذشته اشخاصی باین سمات و علامات آمده اند. و کتی آورده و آنهارا بالهامات الهیه منسوب داشته اند. و ناموس و آیینی گذاشته اند. و از علم و حلم و حکمت و قدرت خدای و مانند این صفات کمال بیاناتی قولا و فعلا کرده اند. و دانستیم که ایشان بقول مطلق فرستادگان از جانب خدا بوده اند و وسایط الهیه در میان جهان هستند *

تدبر کردیم در اطوار آیننها و آنچه از آن وسایط بمار سیده است (سه) ملت را در میان ملل پیدا کردیم. که اعتباً بآیین آنها و کتابهای که در دست دارند توانیم کرد ولی دیدیم هر کدامی از آنها را بر ضد همدیگر و مخالف آن دو گروه آخر سخن میگویند و آنها را تابعان ❖ موسی و عیسی و محمد ❖ علیهم السلام یافیم که شرح حالات و اطوار و معتقدات آن سه طایفه را باید بفهمیم و تکلیف خود را در قبول کردن آیین یکی از آن سه معین نماییم و واسطه میان خود و صانع قدیم را شناخته و تسل بوی جویم *

چون این سه گروه را در موسی اختلافی نیست نهایت این است که عیسوی میگوید بعد از موسی مسیح آمد و گفت مرا واسطه خودتان

عهد عتیق یعنی توریة و کتابهای دیگر انبیا نشان داده بودند
متولد شد و از او معجزات بسیار نیز بظهور آمد و جمعی از سعادتمندان
بانبجساب ایمان آوردند و این امر در کمال وضوح است *

﴿ مسلم ﴾

در توریة و مانند آن چگونه خبر داده اند بطور صریح و آشکاری
علامات و آثار عیسی را نوشته اند و مع ذلك بنی اسرائیل و علمای
یهود او را انکار کردند ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

آری کتب متقدمه در جاهای بسیار از عیسی خبر داد با وصف آن
انکارش کردند و اذیتها نمودند و بالاخره بدارش کشیدند *

﴿ مسلم ﴾

عجب است که با آنهمه آشکاری کار در عیسی و اخبار صریحه صحیحیه
از کتب سماویه و ظهور آنگونه معجزات و خوارق عادات او را انکار
کنند و گذشته از انکار در صدد آزار او برآیند راستی عقل در تصور
وقوع این امر قدری ایستادگی میکند ! *

﴿ عیسوی ﴾

چرا عقل تصدیق نمیکند این کار در نهایت وضوح است و از اینگونه
وقوعات در دنیا بسیار شده است *

﴿ مسلم ﴾

بسیار خوب اکنون بکوبه یزید در کتاب خبر عیسی را بطور صریح
و آشکار داده اند بطوریکه یهودان را هیچ راه تأویل و توجیهی
نباشد ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

چه میگویند در صورتیکه بنای انکار و عناد شد هرگونه تأویل
و بهانه جویی را در الهامات الهیه میکشد و لکن عیسی در باب
پنجم یوحنا صریح گفته است که اگر موسی را باور میکردید هرآینه
مرابا و رمی نمودید زیرا که او در حق من نوشت *

از امر دین بمان آورند و آغاز بر مصاحبت و گفتگو کردند *
پس ساعتی کوش در صحبت آنها داریم که خالی از فائده نخواهد بود
و مقدمه بر مقصود مانیز تواند شد *

❖ عیسوی پروستان از مسلم پرسید ❖
آیا شما عیسی مسیح کلمه الله و روح الله را قبول نکرده اید و قرآن و پیغمبر
شما در جاهای بسیار او را تصدیق و تجمید نکرده است و از آمدن
او خبر نداده است ؟ *

❖ مسلم ❖

تو مگر صحبت میزان الموازین را نشنیدی و ندانستی که اکنون سخن
در تعیین دین حق در میان سه گروه است و چون بوکالت فضولیه
از جانب عیسویان بامن گفتگو آوردی و من ترا قبول کردم باری
بطرز محاوره و آداب مناظره سخن بگوی . هنوز دعوای شما
باموسا ثبات جسم و فصل نشده بقرآن و پیغمبر ما و تصدیق و تکذیب
از ما تمسک نمیتوانید جست . میدانی که میزان دو خصم منازع محل
اتفاق آنها است و ما سه گروه اکنون را در موسی و توریة اتفاق
اجمالی داریم *

❖ عیسوی ❖

بسیار خوب از همان توریة و موسی آمدن عیسی و اطوار او و ابن الله
بودن او و دیگر مطالب خود مان را مبرهن میداریم و محتاج بتصدیق
قرآنی هم نیستیم *

❖ مسلم ❖

آفرین بر تو خدایی ممنون میشوم از شما که از عهده این سخن برآید
ولی هر چه میکویی از روی انصاف بگوی و هر چه می آری از روی
انصاف ببار *

❖ عیسوی ❖

۱۸۷۰

پچشم سخن ما این است که عیسی موعود در توریة در یک هزار و هشتصد
و هفتاد سال پیش از این باعلامات و آثاری که در کتب

✽ عیسوی ✽

این سخن تازه می دارد ما تا حال نفهمیده بودیم که دوعیسی ودوانجیل بدنیسا آمده است ! *

✽ مسلم ✽

خیلی چیزها هست که خیلی آدمها نفهمیده اند اگر بخوایم تفصیل این مطلب را بشما بفهمانم این مجلس کفایت ندارد . همینقدر میگویم عیسی ما که عیسی واقعی و حقیقی است بنده خاضع و خاشع خدا و عبد مخلوق و مرزوق او است پیغمبری است از اولی العزم مبعوث شده بر بنی اسرائیل تنها . که در زمان معلوم متولد شد و دعوت کرد و بشارت داد بر بعثت خاتم پیغمبران و پس از آنکه از میان رفت بدلالالت انجیل موجود مسیحان و معلمان د روعکوی پیدا شدند و آیین او را تغییر دادند و سخنهای او را تحریف نمودند و بشارتهای او را در حق پیغمبر ما پنهان کردند و اوضیای حقیق او بسبب غلبه جهل و نادانی که عالم را فرا گرفته بود پنهان شدند . اکنون اگر عیسی شما این است که ایمان آورده ایم و تصدیق کرده ایم و منکر او را کافر میدانیم . و اگر غیر این است و او پسر خدا و در ذات خدا است و تعین خدا است پس ما را معذور از ایمان آوردن به همچنان عیسی موهومی بدارید که ما بآن توحیدی که نمونه آنرا در میزان نخستین از میزان الموازین ✽ توانی دید داخل در دایره شرك و الحاد نتوانیم بود . و جدا بودن انجیل مصدق ما با انجیل شما که بعد از عیسی نوشتند و نمیدانیم چگونه نوشتند و تحریفات در اصل و ترجمه ها کردند از این قرار که خدمت شما عرض کردم معلوم خواهد شد . دیگر ننویسید چرا دوعیسی ودوانجیل میگوید *

میخواهی برای مزید بیان مثالی برای تو بیاورم اگر چه وقت تنگ است و راه من دور *

✽ عیسوی ✽

این کار بر همه چیز مقدم است صحبت را با خبر رسانیم . بگوید به بینیم

❖ مسلم ❖

تو می گفتی آیات بسیار در توریة و غیر آن بطور آشکاری در حق مسیح وارد است حال از قول عیسی در انجیلی که بعد از او نوشته اند و حال آن معلوم نشده است دلیل می گویی و ما شرط کردیم که بجز از توریة دلیل نکویی که هم اکنون را محل اتفاق ما است و هم یهود را جای حرف باقی نماند *

❖ عیسوی ❖

راست است اما آن آیات را اکنون در نظر ندارم ولی در کتاب (میزان الحق) ما تفصیلی در این باب نوشته شده است و می توانید با آنجا مراجعت نمایید فقط بشان بود که شما عیسی و انجیل را بکلی انکار کنید شما که یهودی نیستید ! *

❖ مسلم ❖

اگر آیات شما از توریة و غیر آن در حق عیسی آنهایی است که میزان الحق شما نوشت اکثر آنها صریح در حق پیغمبر آخر الزمان است و هیچ ربطی بعیسی ندارد و تفصیل آنرا ❖ میزان الموازن ❖ نوشت اگر نخواهید رجوع بآن کنید و اینکه می گویی بتایران نیست که شما عیسی و انجیل را انکار کنید حق دارید لکن آداب مناظره چنان نیست که شما آورده اید باینکه عیسی و انجیل شما را هرگز نمیتوانیم قبول کرد و مع ذلك اشکات یهود نیز قرض بزرگ شماست *

❖ عیسوی ❖

بحث از آیات و اخبار کتب عهد عتیق را در اینجا نکنیم از میزان الموازن میتوان فهمید که چگونه بیان آنها را میکند فقط معنی سخن آخری شما را نفهمیدیم که می گویند عیسی و انجیل شما را قبول نداریم مگر عیسی و انجیل ما و شما یکی نیست ؟ *

❖ مسلم ❖

آشکار است که در میان عیسی و انجیل ما و عیسی و انجیل شما فرق بسیار است و از زمین تا آسمان باهم دیگر تفاوت دارند *

در حق عیسی نوشت در حق عیسی ما نوشت نه در حق عیسی شما *
❖ عیسوی ❖

پس چه طور شد که بسیاری از عیسویان در زمان حضرت محمد که آن اخبار کتب سماویه را میدانستند او را قبول نکردند گاهی جنگ با او کردند و گاهی که عاجز ماندند جزیه و بایج و فدیة دادند باینکه شنیده ایم که شما میگوید پیغمبر شما معجزات و خوارق عادات بسیار نیز آورد ؟ *

❖ مسلم ❖

این کارها فطوریست که شما میدانید و آنطور شد که میگوید یهودان اخبار صریحه کتب مقدسه را در حق عیسی میدانستند و معجزات و خوارق عادات بی شمار نیز از او دیدند مع هذا انكار كرتند و در صد آزار او برآمدند *

❖ عیسوی ❖

پس صحبت ما با شما در این مجلس تمام نشود برا درانه در این مطلب گفتگو خواهیم کرد . و خواهش دارم مجلسی دیگر برای تمام این سخن قرار دهید که هیچ چیز بهتر از این صحبتها که موجب بصیرت در امر دین است نخواهد بود

❖ مسلم ❖

اگر واقعا تعصب و تعذرا از میان بردارید و بادل باطل قدم بمیدان محاوره بگذارید و سخنها را منصفانه معیار آرید من منت از ملاقات شما دارم و در این مجلس که خواهیم کرد بعضی سؤالات را از شما توانم آورد *

❖ معیار هقتم ❖

❖ در مجلس دوم عیسوی مسلم گوید ❖

شما گفتید که در این ملاقات بعضی چیزها از من سؤال نمائید اکنون بگویند که از چه مقوله خواهید پرسید تا من بقدریکه توانم در ایراد

چه خواهید گفت *

✽ مسلم ✽

شخص بسیار خوش صورت و مستوی الخلقه ایستاده و چند آینه گذاشته ایم که او را بنمایند بجهت اینکه شخص مزبور در جای ایستاده است که بی آینه او را نتوانیم دید . و آینه های مذکوره يك طور نیستند اولاً در بزرگی و کوچکی اختلاف دارند و ثانیاً یکی از آن آینه ها بزرگ و مستقیم است و صفاتی و روشنی و بعضی دیگر باینکه بزرگ هم باشند که نما و معوج و رنگین است و بعضی کوچک است و باوصف کوچکی مستقیم هم نیست و از اعضای شخص خارج يك عضو را نمایند لکن باوصاف باریک شده یا تار يك یا بزرگ از اندازة خلقت و باین حال تمامی آن آینه ها مدعی هستند که جمال شخص مقابل را نمایند و آنطور است که ما می نمایم *

حال عیسی نیز بی کم و زیاد چنان است که یکی از صاحبان مذاهب عیسویه و اسلامیان او را مطابق با واقع و نفس الامر شناخته اند و باقی دیگر در شناختن و شناساندن او در غلط هستند و هر چه میگویند باطل است . پس نمیتوان گفت که عیسی ما و پرستشها و عیسی کاتولیک و رومها و عیسی ارمنیها و لاتینها و عیسی یعقوبیهها و نسطوریان همه یکذات است . بعلم اینکه عیسی در خارج بجز یکی نیست وایشها او را باطوار بسیار مختلف بیان میکنند *

✽ عیسوی ✽

دیگر در خصوص عیسی چه میگویند این سخن را قبول ندارند که موسی در حق عیسی نوشت و از آمدن او خبر داد ؟ *

✽ مسلم ✽

از قبول کردن ما این سخن را بشما چه فایده میرسد . اکنون ما میگوییم همانطور که شما گفتید موسی در خصوص عیسی نوشت عیسی در حق محمد نوشت هر گونه نوشته در آن خصوص بیادری مانیز بدانگونه و ضرر بجز از آن را خواهیم آورد . و اگر موسی

از یکطرف خدا را واحد و موصوفی بصفات کمالیه و ممتزه از هر گونه نقص و تغیر حال میگوید . و از اینطرف او را ثالث ثلثه می نامید نسبت ابوت را برا و جاری می کنید و پسر از او تولید میدارید . در جای انکار نسخ در کتب عتیقه را آورده عیسی و انجیل را تابع و مؤکد توریة و شریعت و اقوال موسی میشمارید . و در انجیل هم مینویسید که یکطرف از شریعت به بقای زمین و آسمان برداشته نخواهد شد . و از این سوی يك حرف از شریعت موسی را معمول نمیدارید . که بعضی از این متناقضات را صاحب میزان الموازن برای نمونه مینویسد . و نیز شما پروتستانها که تازه تشریف آورده اید زیر همه آداب و قوانین انجیلیان و توراتیان زده اید و انجیل را عنوان کرده بدلتوا خودتان آیین و آدابی مقرر میدارید . راستی سخنان شما را سخت پریشان و بسیار مست می بینم . و بکسی از شما را تاکنون بر نخوردم که حل این اشکالات و اعتراضات را که بر شماها وارد است تواند کرد *

❖ عیسوی ❖

این سخنها خیلی طول و تفصیل دارد فهمیدن اینها بسیار مشکل است بلکه علمای ما در خصوص معنی تثلیث نوشته اند که این مطلب سری است از اسرار الهیه . و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی بگوید همچنانکه میزان الحق مادر صفحه صد و سیزدهم بیان این مطلب را کرد *

❖ مسلم ❖

در صحبت با شما مکرانصافی و بی غرضی را شرط محاوره نکردیم مرد عاقل هوشمند سخنی را که در مقابل مثل من کسی که بجز حقیقت کو بی و حقیقت جویی مقصودی ندارد میگوید با ملاحظه و تأمل بگوید بهتر است . بنابرین نیست که هر کس در مخالف توحید و خدا شناسی سخنان نالایق محضرت احدیت بیاورد و بگوید این مطلب متاهی بذات خدا است و هیچ بشری را جایز نیست تعمق در ذات خدا کنند و گفتگو

جواب اقدام کنم *

✽ مسلم ✽

در خصوص عیسی میخواستیم بفهمیم که واقعا چگونه دانسته اند آیا پیغمبر بود یا خدا و پسر خدا است ؟ *

✽ عیسوی ✽

عیسی را پیغمبر نمی گوئیم عیسی خدا است و ظهور خدا است و تعین خدا است و ابن الله است و ظاهر شدن خدای بصفت ✽ ابوت و بنوت و روح القدس ✽ مانند ظاهر شدن بی صورت است در سه صورت *

✽ مسلم ✽

در توریة که میگوید الهامات الهیه است و خبر عیسی در آنجا موجود است بعضی آیات در آن هست که دلالت بر آمدن پیغمبری بعد از موسی دارد و صاحب میزان الحق شما آنها را بعیسی تأویل میکنند پس بدین جهت عیسی را پیغمبر باید گفت و نسبتها بی را که در حق او کفایتد سخنانی است که معنی آنها را خودتان نمیتوانید بیان کنید *

✽ عیسوی ✽

راست است در توریة بلکه در انجیل نیز بعضی آیات علی الظاهر دلالت بر پیغمبری مسیح دارد لکن در انجیل بیسان الوهیت و ابن الله بودن او را آشکار ساخته است . همچنانکه باز در میزان الحق مادر صفحۀ یکصد و هفتم این مطلب را مشروحا میگوید *

✽ مسلم ✽

سخنهای شما را بر ایشان می بینم از پیغمبری عیسی تحقیق کردم تصدیق نمودی و انگاه از الوهیت او سخن آوردی پیغمبر خدا نمی شود و خدا پیغمبر نمیشود در جایی عیسی را پیغمبر فرستاده شده بر بنی اسرائیل تنها میگوید همچنانکه در فصل پانزدهم انجیل متی نیز نوشته اند . و از یکطرف نجات جهان و جهانیان را از کدشکان و آیندگان بر او مخصوص میدارید و بر او منحصر میکنید ! *

و بنوت و چه در استخوان عیسی در ذات خدا و مانند اینها
مطلبی است مغایر با توحید و منافی با تقدیس و تنزیه و کبریای الهی .
و هیچ خرد مند موحدی مانند این سخنان ناشایست را در حق خدا
و خاصان خدا روا نخواهد دید و نخواهد پذیرفت . و هر کلابی را
که آنگونه سخنان را بیاورد کلام والهام الهی نتواند دانست *

❖ عیسوی ❖

راستی این بحث بسیار باریک است شما این بحث را در این مجلس
متروک بدارید اکنون اگر از سخنی دیگر در امور دینیّه مناسب
میدانید با هم دیگر صحبت میداریم *

❖ مسلم ❖

من زیاد خواهانم که با اهل علم صحبت بدارم لکن تباهی وقت را
نیز جایز نمیدانم و صحبتی که با انصاف نباشد بجز اضاعه وقت
جاصلی ندارد در این مطلب تذلیث بر خطا بودن شما آشکار است *

❖ عیسوی ❖

نسبت بی انصافی را بماندهید که ماهر کر این نسبت را درباره خودمان
قبول نمیکنیم و مقصودی بجز بیان حق و فهمیدن حقیقت مطلب
نداریم *

❖ مسلم ❖

بسیار خوب میگویند اما سخن تنها بکار نیاید هر کس این صفت نصفه را
ملکه نموده است و در همه مواد جاری میدارد مرد تمام است
و همه نجات با او است . بهر حال قدری هم با شما صحبت
توانم کرد لکن چون وقت نماز است شما چند دقیقه در اینجا آرام
بدارید تا خدمت شما برسم *

❖ معیار هشتم ❖

❖ در مجلس سیم مسلم بعیسوی گفت ❖

در آن نماید . تحقیقات میزان الحق شما از این قشاش است که هیچ خردمندی قبول نتواند کرد . مکر و صیای ❖ سیل ❖ نام را که از علمای شما است و او قرآن را ترجمه کرده است نخوانده که در آنجا بعیسویان میگوید (اولا) از جانب شما در حق مسلمانان جبر واقع نشود (ثابا) مطالبی را که مخالف عقل است با آنها بمیان نیاورید زیرا که ایشان از بلهان و احقن نیستند *

این یکی راهم البته میدانی که خردمند سخنی را نمیگوید که اگر مانند آن سخن را در اعتراض بر او بیاورند بناچار اسبکات و قانع شود . یعنی چون سخن او را بعینه بر او وارد کردی از ایراد جواب درماند *

❖ عیسوی ❖

مقصود شما از این سخنان چیست که این همه سرزنش را در حق من روا میدارید اعتراض شما بر عیسویان در این مطلب چیست و سخن حسابی شما در این مقام کدام است ؟ *

❖ مسلم ❖

شما از اطوار ملل و ادیان قدری آگاهی حاصل کرده اید و دین زرتشتی را میدانید و البته کتابهای ایشان را که زند و یازند است دیده اید که آن کتاب را از جانب خدا میدانند و خدا پرستی و توحید خدا را منحصر بخودشان میکنند و مع ذلک آتش را میپرستند و ما و شما آنها را بت پرست گفته ایم . اکنون اگر آنها بشما بگویند که ظهور خدای واحد در حقیقت ناریه سرخی است از اسرار ذاتیه خدای و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی گوید زیرا که این امری است مخصوص و منسوب با سرار ذات خدا و آدمی نتواند که ذات پاك خدا را بفهمد و احاطه و تصرف در آن کند . شما را در جواب زرتشتیان چه سخن خواهد بود ؟ *

و همچنین سخن سایر بت پرستان و دهریه و کسانی که طبیعت را رب میدانند که جمله آنها را جای ایراد بر شما از این مقوله سخنان هست . پس واضح است که این مطلب شما چه در تثلیث و چه در ابوت

شد . و در آغاز فصل یازدهم لوقا است که مسیح نماز کرد
و شاگردان را نماز آموخت . و کویا تمامی عیسویان در نماز کمال
عیسی علیه الصلوة والسلام سخن ندارند . لیکن شما را اینست
اگر چه میدانم نمازهای سایر عیسویان را امر زاید و بیست دانسته ام
و اکتفا بنماز مختصری که در انجیل است کرده ام . و چون در نزد ما
وجه عیسویان واضح است که عیسی نماز کرد و نماز همان است
که در انجیل است و امر و ز شمام آنرا معتبری دانید اکنون به بنام
نمازی که میکرد چگونه است *

کلمه الله عیسی در نماز چنین میگوید . ای پدر ما که در آسمانها هستی
نام تو مقدس باد . ملکوت تو نازل باد . ملکوت تو چنانکه
در آسمان است در زمین نیز چنان باد . روزی امر و ز تو
در امر وزده . نگاهان ما را به بخشای چنانکه ما نگاه کنده کان بر خود را
می بخشاییم . ما را داخل اغوا و گمراهی نکن . تا آنکه ما از تو
رهایی دهی . چون ملکوت و قدرت و عزت ابدی تراست . آمین *

✽ عیسوی ✽

راست است عیسی در چند جا نماز کرد لیکن معلوم نیست دعای
من بور را خوانده باشد *

✽ مسلم ✽

این است که من در خصوص رعایت شیء انصاف تأکید دارم
شما میگوید انصاف باماهست لیکن اگر از انصاف پیروی کرد نیست
آنجناب چنانکه در فصل ششم من نماز را بیان کرد و بنا بر اینست
آن نمود البته خود عامل بر آن بود و حاشا از عیسی که عالم غیر عامل باشد *

✽ عیسوی ✽

راست است آنجناب مسیحی باقتضای بشریت و حکم ناسوسی
که داشت بعضی چیزها ظاهر شده است . روزه گرفت و نماز کرد و گرسنه
میشد سر میگردید میخواست بیدار میشد سجده می نمود و همچون
می خواستند میگفت بجز علامت یونس بن متی که ذوالنون بن عمر است

شما اعتراض بر اِسلامیان آورد هاید باینکه حضرت محمد علیه السلام اعتراف بکنایه کاری خود در حضرت الهی کرده است همچنانکه از قرآن نیز استنباط میشود و شخص کاهکار چگونه شفاعت جهان را تواند کرد . و چون مسیح کاهکار نیست نجات جهان را در او منحصر میدانید *

❖ عیسوی ❖

چنین است و در ❖ میزان الحق ❖ مانیز بیان این مطلب شده است و همین مطلب دلیل خدای عیسی است زیرا که بشرنا چار مصدر خطا و گناه تواند شد . و نجات دهنده جهان همچنانکه در انجیل وارد است منحصر بعیسی است پس واضح است که او بشر نیست *

❖ مسلم ❖

دلایل میزان شمارا دیده و هیچ قوتی در آنها پیدانکرده ام زیرا که حال انجیل و تغییرها و تحریفات اورا اصلاً و ترجمه شمام میدانید و ما هم میدانیم و چنان میدانم که ❖ میزان الموازین ❖ مجعول بودن انجیل و تحریفات آن را بدرجه وضوح رسانیده باشد . و گذشته از این سخن لااقل اکنون را مجعول الحال خواهد بود . خصوصاً که میزان کار در نزاع دو کس محل اتفاق ایشان است باز از توریة میتوانید دلیل بساورید . علاوه براین از انجیل شهادت لیل داریم که عیسی نیز اعتراف بکنایه کاری میکند . و همین سخنان متناقض است که دلیل بر مجعولی انجیل تواند شد *

❖ عیسوی ❖

از یکجای انجیل بر کاهکاری مسیح دلیل دارید هیچ بخاطر مسمی آید باینکه مکرراً انجیلیها و نامه ها و رساله های آنرا از اول تا آخر خوانده ام *

❖ مسلم ❖

مسیح همچنانکه روزه میگرفت بمساز نیز میکرد چنانکه در انجیل در مواضع چند نیز آورده اند . در باب سیم لوقا میگوید هنگامیکه مردم غسل تعمید میکرد عیسی نیز چون تعمید یافته و نماز کرد آسمان کشاده

نخواهی یافت زیرا که شرع تمامی بجز آن نیست کوش بسختیانی که انس بر شنیدن آنها گرفته نکن بادل پاک تدبیر نمای و انصاف بد، و اگر شکی و اشتباهی داری فهمیدن و تحقیق آنرا بتعدد جایز مدار که عناد و تعصب از شیطان است و هیچ شکی در امر دین با تعدد زایل نکردد *

❖ میزان الموازن ❖ را از روی بصیرت مطالعت کن اگر اشتباهی وارد کردی از اهل آن پیغمبر ضانه بصدد رفع آن بر آئی . خود را برای روز جزا آماده دار و بدان که در آن روز پشیمانی سود ندهد *

بالجمله اکنون از بقیه سؤالات که در میان داشتیم گفتگو کنیم و کیفیت اقرار انبیا بر نگاهکاری خود شانرا بمیزان الموازن محمول داریم . شما یعنی پروتستانها گفته اید که حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام معجزات نیافرود در قرآن نیز نفی از وقوع معجزات وارد است احادیث هم معتبر نیست . در اینصورت اگر مثل این سخن را یهودان بشما گویند . که عیسی معجزات نیافرود و باوجود قول عیسی که بجز علامت ذوالنون بمن چیزی عطا نشد آنهم اگر چه وقوع ندارد اگر باشد نیز دلیل بر معجزه آوردن عیسی نیست که علامتهای بسیار خدا در همه وقت باقسام مختلفه ظاهر میکند و عیسی بقول شما کشته شد و بعد از سه روز از قبر با آسمان رفت از آنقرار پس در حیات خود هیچ معجزه از او ظاهر نشده است و احادیث شما که عبارت از انجیلها و نامه ها است معتبر نیستند . در اینصورت شما در جواب چه میگویید با اینکه در قرآن آیتی در نفی صدور معجزات پیغمبری نیست و شما از آیات تفهیمیده دلیل می آورید چنانکه میزان الموازن تحقیق آنرا در جواب میزان الحلق کرده است اکنون خودتان در این مطلب چه میگویید *

❖ عیسوی ❖

شمار امی خواهید بزرگ بکشید . من میخواهم شما را هدایت براه نجات کنم و راستکاری و حیات ابدی را بشما نشان دهم . حال شما را باسلام دعوت میکنم . و پس از همه تفصیلات سخنان یهود را که لجاجت و عناد و وجود و بی ادراکی آنها آشکار است در مقام

مجرئی بر من داده نشد . و گاهی عاجز و درمانده میکردید همچنانکه
یهودان انقدر آزارها در حق او کردند و همه تحمل کرد و قدرت
خود را ظاهر ننمود . و مانند این کارها که معین است از او دیده
و شنیده شده است . لکن امر آنجناب عجیب و عظیم و جنبه
ملکوتیت و الهیت او هویدا و غالب است . و فی الواقع کار مسیح
سری است از اسرار الهیه که هیچ کس نمیتواند بفهمد . اما کیفیت
دعای مذکور را باور بکن که من نمی دانم و تصدیق و تکذیب آنرا نمیکنم
و از روی انصاف این سخن را میگویم *

❖ مسلم ❖

چون شما این اسرار را نمیدانید و رفع این متناقضات را نمیتوانید بکنید
چرا مراجعت بمسلانان نمی نمایید . که هم توحید و خدا شناسی را
برای شما بیان کنند بطوری که هرگز توحید بان شایستگی نشنیده
باشید . و هم نبوت و بیانات اطوار آنرا و هم ربوبیت و پیغمبری
عیسی را که بطور اختلاف در انجیل خودتان آورده اید و همچنین
تفسیر انجیل و سایر کتب کتاب یعنی ❖ بیل ❖ را تعیین صحیح و سقیم
از آنها را یک قاعده کلیه . و هکذا جمله اطوار دین و حقیقت کار
و علل و اسباب این همه اختلافات را . که خدای جهان در روی
زمین باقتضای مقامات خلقیه انداخت . و متناقضات اعمال و اقوال
انبیا و اولیا و سر مکه الله و سر کلیم الله و سر روح الله و سر ذات الله
و هر چه از معقول و منقول در امر دین و خدای پرستی تصور توان کرد .
جمله آنها را علمای دین مبین اسلام برای شما چنان گویند و مشروح
دارند و کشف کنند و شمارا بشرط ایمان و تقوی از علم یقین بعین الیقین
و از آنجا بحق الیقین رسانند که مسیح و خدای مسیح از شما خشنود
شوند . دلهای شما از تنگی باز رهد . چشم شما بینا گردد .
کوش شما شنوا شود . مهر از دل شما برداشته شود . و مهر و محبت
حقیقه بر آن بگذاشته آید *

ای برادر من میفهمی چه میگویم . بیخیز شریعت اسلام شریعت الهیه را

✱ مسلم ✱

گرفتیم که این مطلب چنان است که میگوی فقط از شما میپرسم
که اگر یهودان و مخالفان با شما در حق مریم و کتفهای او در خصوص
پسر پاك خود . و همچنین در بکر بودن او و عصمتی که در او میدانید .
و خبرها و شهادت‌های حواریان یا خواص اصحاب او و مانند آنها را
در خصوص هجرات عیسی . بشما بگویند که همه اینها که شما میگویید
دروغ است و مخالف با قول صریح عیسی که گفت هیچ علامتی بر من
داده نشده است . و تمامی آنها را اشخاصی چند ساختند و بحیثیت
در دل‌های صوام الناس جایگزین نمودند . حتی کار بقتل عیسی کشید و پس
از او آن کشته شدن و اهانت‌های منسوبه بر او را اسباب مظلومیت
او قرار داده و انکسار قلوب را وسیله کردند . و انجیل‌ها و نامه‌ها
و رساله‌ها از رأی و خیالات خودشان نوشتند . و از این مقوله سخنان
که یهودان و غیرهم را تواند بود شما را در جواب ایشان سخن چیست ؟ *

✱ عیسوی ✱

راستی از شما درخواست میکنم که سخن یهودان را بکلی
دور بیندازید . عناد و نفهمی و لجابت آنها آشکار است . و میدانید
کسی که بنای کار خود را بر تعسف گذاشت هیچ مطلبی را بزا و حالی
نتوان کرد . و در اینجا بمذاق شما دو شعری از شاعر ماهر خسرو زاده
حکیم ناصر بخوانیم *

✱ کوردل را که مغز تیره بود * هیچ حالی فهم نتوان کرد ✱

✱ دل گمراه پاك نتوان ساخت * سفه‌ها را حکیم نتوان کرد ✱

آنها همان کسان هستند که با وجود دانستن اخبار عیسی از توریه
و با وصف مشاهده آنها همه هجرات و خوارق عادات از آنجناب مقدس
انکار او را کردند و روز بروز بر انکار و لجاب خودشان افزودند
و بالاخره نیز میدانمی که چها کردند *

✱ مسلم ✱

بد نمیگوی ولیکن بیشتر نیز بشما گفتم که مر در خردمند سخنی را نمیگوید

اعتراض بر عیسویان می آید *
در قرآن خودتان نمیخوانید ❖ تجسدن اشد الناس عداوة للذين
آمنوا اليهود ❖ سخن آنگونه دشمنان متعبد را در مقابل کسی
که از روی برادری سخن میگوید میتوان آورد راستی از شما بعید است
که از قول یهودی بر ما اعتراض بیاورید *

❖ مسلم ❖

آفرین بر تو یهودی نباشد هر کس میخواهد باشد میدانی
که اینگونه جوابها از مرد خردمند شایسته نیست . بسخن باید نگاه کرد
نه بگوینده و جواب سخن را باید گفت نه بشیوه جاهلان اعتراض
بر شخص گوینده در خارج از مطلب آورد *

❖ خوب سخن جوی چه جوی زمرد ❖ نیکویی و فریبی ولاغری ❖
❖ افطری ما قال ولا تنظری من قال ❖

❖ عیسوی ❖

مقصودم جواب نکفتن بر شما نیست فقط از قول یهودان سخن
آوردن را خوش ندارم خود شما هر چه میگوید بیاورید اگر جواب
آنرا توانستم خواهم گفت و اگر نتوانستم اعتراف میکنم و مدعی
این هم نیستم که من همه چیزی را در دنیا میدانم و مانند این ادعا را
امثال ما نتوانند کرد

❖ مسلم ❖

بسیار خوب لکن شما گویا با همه بلندی خیال که در خود میگوید
نمیتوانید از تعصب و غضب شخصان بگذرید . اکنون تصور کن
که این سخنها که شما از زبان یهودان آورده شد از مسلمی میشنوی و این
یکی را نیز علاوه بر مقاله نمایی که آيا شما میگوید معجزات پیغمبر شمار ایجن
زوجات و اصحاب او کسی دیگر روایت نکرده است ؟ *

❖ عیسوی ❖

آری مگر شما در مقام انصاف انکار این کار را نتوانید کرد مگر از روی
حقیقت غیر این را اعتقاد کنید نمود ؟ *

در آن ذات مقدس هر گونه تغیر و حدوث و نقصان را . بابت اهل عقل در آید
و ضرورت مستقیم ادراک . ما را راضی توانستند کرد . بر اینکه
❖ عیسی ❖ بن مریم علیهما السلام را . بنده مخلوق و عبد مرزوق
خدا دانیم . که عبادت خدای را بجای آوردی . نماز میکردی
و روزه میداشتی و سجده می نمودی و مناجات و زاری با خدای داشتی .
و در جاهای بسیار میگفتی که اعمال من از من نیست بل از خدا نیست
که مرا مبعوث کرد . بل ابد آن نسبت پدری را بخدای نداد که خدا را پدر
گفتن هرگز روان بود ❖ و آنچه از این گونه مقولات انجیلیان آورده اند
از سهویاتی است که از تعبیرات دعوت کنندگان بعد از عیسی ناشی شد
و از ترجمه هایی است که تغیر دادند و اگر انجیل اصل را پیدا کنیم
خواهیم دانست که مخاطب بان ذات خدای نیست ❖ و با همه
عبودیت و خضوع و خشوع که آنحضرت را بود مظهر ربوبیت
خدا و آینه جلال و جمال الهی بود و این معنی در جمله خاصان خدای
و مقرران احدیت بر حسب درجات ایشان جاری و ظاهر است *

❖ العبودية جوهره کنهها الربوبية ❖

عیسی روح الله کلمه خدا بود و هست و در نزد خدا بود و هست . ولی آن
کلمه خدا نبود و نیست و نتواند هم بشود . زیرا که ممکن نیست کلمه
نفس متکلم باشد . بل اگر حقیقت کار را بفهمیم ممکن نیست متکلم
نیز ذات زید باشد بعلت اینکه متکلم اسم فاعل تکلم است نه ذات فاعل
و اسم غیر از مسمی است بالبداهة *

❖ بشهادة كل صفة انها غير الموصوف ❖

❖ وشهادة كل موصوف انه غير الصفة ❖

تمامی مشتقات از اسماء و افعال از فعل صادر و بر آن متفرع است
و یا از مصدر که آن نیز فرع است از فعل . ملاحظه کن از قواعد
صرفیه که حقیقت کار بر تو روشن گردد . از فعل تو که نصرت است
یا نصرت در هنگام یاری کردن این فعل از تو صادر گردد و هیچ
مداخلتی بذات و حقیقت تو ندارد و این فعل نصرت را لا من شیء

که اگر عینا آن سخن را در رد بر او بیاورند جواب مقرون بصواب نداشته باشد . حال مسلمانان بشما میگویند که عیسویان در قبول نکردن دین پیغمبر الجاج و عناد میورزند . و یا اینکه در کتب سماویه و بوسایط اوصیای حقیقی و ایمان آورند کان راستین عیسی و از راهبان و مقدسین عیسویه فهمیده و شنیده بودند . که آن پیغمبر عظیم الشان خواهد آمد . و باهمه معجزات و کرامات و خوارق عادات او خاصه مانند قرآن معجزه ثابته و باقیه که هیچ ماقبل بانصافی انکار معجز بودن آنرا نتواند کرد . و بعلاوه شمشیری که بحکم خدایی در بالای سر آنها بود . ایمان بآن جناب نیاوردند و باهمه نخوت و غروری که داشتند عاجز به دادن و خواری اعطای فدیة و دیگر حقارتها را بر خود هموار نمودند و تصدیق آن پیغمبر را بر خود هموار نکردند . و اکنون چگونه میشود که ایشان گذشته از اهل انصاف آنها را بر بار تکالیف اسلام برونند خصوصا که پروستانها را رؤسای آنها برترک اعمال و ریاضات جسمانیه معناد کردند و آنها را از اعمال بازداشتند . در جواب این سخنان که بر شما وارد است چه خواهید گفت ؟ اکنون اگر شما انصاف و تدین دارید و مقصود شما مطلب فہمی است . قدری از این مجاوبه صرفی نظر کنید و در کتاب ❖ میزان الموازن ❖ مطالعت نمایند بعدا کمر لازم شد باز صحبت خواهیم کرد . باهمدیگر ان شاء الله ملاقات میکنیم . شمارا بخدا سپردم . آدب

❖ معیارنهم ❖

دلائل حکمتی و براین خداشناسی و قواعد توحید خدای واحد واحد و توصیف ذات پاکش بصفات کمال و تنزیه وجود حق او از هر گونه تغیر و زوال و امتناع بطور واحد بسیط الحقیقة از جهة ذات در سه طور و استلزام استجنان و تولید و تجزیه

نقطه علم نهاد . و جهان را بدان نوشت و الی الابد مینویسد *

﴿ العلم نقطة کثرها الجاهلون ﴾

﴿ علم ﴾ دانستن خدای و شناسایی او و دانستن صنع و آثار و دانستن اسما و صفات او و دانستن اطوار خلق و مخلوقات او همان ﴿ نقطه ﴾ است .

که چهل جاهلان و اقتضای مقامات آنها در عوالم امکان موجب تکثیر آن نقطه شد . و از آن نقطه در سلسله های طولیه و عرضیه کتابها نوشته شد و کله های بسیار پیدا کردند *

خدای توانا در ابتدای آفرینش بجزیک کله بیشتر چیزی نیافرید . و آن کله چنان است که مقربان حضرت احدیت یعنی تعینات کلیه آن کله بیانش فرمودند و بلفظی که فرمودند بیان کنیم *

ان الله خلق اسما بالحروف غیر مصوت و بلفظ غیر منطلق . و بالشخص غیر مجسد و بالتشبيه غیر موصوف و باللون غیر مصوغ . و بالبصر غیر محسوس بری عن الامکنه والحدود مبعده عن الاقطار .

محبوب عنه حس کل متوهم *

خدای تعالی اسمی را آفرید حقا . که آن اسم با حروف مصوت و قبول صوت کشنده نیست . و بلفظ بنطق نیاید . و بشخص مجسد نیست . و بتشبيه موصوف نکریده . و برنکی مصبوع ورنکین نشده است . و با چشم محسوس نیست . از مکانها و حدها بری است . و دور از جله اقطار . حس هر صاجب توهمی از او در حجاب است *

اینکه گفتیم در ابتدای آفرینش آن کله آفریده شد مقصود ابتدای زمانی نیست که جهان را ابتدا ناپدید است . همچنانکه انتها بی پایان است و در حکمت میرهن است که ﴿ مالا آخره لا اوله ﴾ آنچه را که نهایت نیست بدایت نیز نتواند بود که منت خدای قدیم دیروزی نیست و فیض الهی را آغاز و پایان تصور توان کرد .

و بالجمله اگر بخواهیم از کله خدای بی پایان و از کلمات تکوینیه او تعالی که حروف طولیه آن کله ازلیه و آینه های نماینده جمال الهی هستند در اینجا سخن کویم از مطلب بازمانیم باینکه ما را کیت

هست کردی و بوجود آوردی بعد از آنکه نبود . پس بهین که از آن فعل نصر اسم ناصر برای تو مشتق گردید و برای دیگری نام منصور گفته شد و بر آلت نصرت منصر صادق آمد . و هکذا تمامی افعال و اسماء را نسبت بذات فاعل بغیر اینگونه بنود . و خدای آیات علامات شناسایی خویش را در مخلوقات بر مخلوقات می نماید *

پس نسبت کلمه را بفعل متکلم توانی داد زیرا که فرعی است از فروع تکلم که آن تکلم نیز وصفی است از اوصاف متعدده زید که آن زید از جهة ذات متبارک از تنزل در مقام اوصاف است یعنی از جهة تنزل ذاتی و آن وصف نیست مگر صکریک ظهوری از ظهورات زید من حیث الظهور . و این مطلب را در خود آشکارا توانی دید .

✽ و فی انفسکم افلا تبصرون ✽

✽ خود را بشناس تا خدای را بشناسی ✽

خدای را از آنگونه تکلم که در خود بینی تنزیه کن . خدای معزا از حدود و منزله از صفات کم و کیف است . و او را زمان و مکان و جهة و رتبت امکنیه نیست . اثر صفت مؤثر را مانند است *

✽ قل کل یعمل علی شاکلته ✽

کلمه خدا را حدود و اعراض نیست . و کیف و کم و سایر حدود را در آن راهی . و چون در مقام اسفل که عوالم جسمانیات است ظاهر کرد یعنی بظهور اشراق یکی از حروف آن کلمه را عیسی و دیگر را موسی و حرفی را ابراهیم نامند و آن کلمه از یکی بیشتر نیست . و بر حسب ظهورات و تطورات در مقامات و مراتب او را اسماء و القاب پیدا گردد و کثرت حاصل کند . و بجهة جهل جاهلان آن کلمه را تکثیر کنند . تا آنکه نادانان را دانش آموزند و آن کلمه همان نقطه است که تمامی حروف ایجادیه از آن نقطه نوشته شد . و آن نقطه مرکبی است یعنی مدادی است که قلم صنع و ایجاد الهی از دوات رحمت کلیه و فیض ابدی خود برداشته و نام آرا

سلطنت راباو عطا فرمود . و این مطلب مفصلی است که در بیانات
علمای اسلام از اهل حکمت و توحید بیان کرده شده است . و اگر
اصل انجیل در دست بودی یا همین انجیل یوحنا بزبان یونانی قدیم لا اقل
بی تحریف حاضر بودی و عیسویان بطور انصاف و بی غرضی آرای
خواندندی . واضح و آشکار میشد که چه گونه تحریف کرده اند
اصل و ترجمه آنرا . باینکه اصل انجیل یونانی قدیم نیز ترجمه
از عبرانی تواند بود . و آن انجیل که بعیسی علیه السلام نازل گردید
بزبان عبرانی است . که هیچ پیغمبری مبعوث نکردید مگر بلسان
قوم خود و عیسی را لسان عبرانی بود * انجیلهای معروفه را از راه
مجاز انجیل گفته شود *

یوحنا در انجیل خود از اصل انجیل تبرکات پنج آیت را بطوریکه
ترجمه آنها را آوردیم ذکر کرد بعد از آن رابه بیان از حالات مسیح
میدارد . و برای اهل علم در این سخن برهان آوردن زاید است .
انجیل کتابی است آسمانی و مطالب او همه حکمهای الهیه است
و بیانات توحید و اسرار خلقت و پند و اندرز و نصیحت و شریعت
و امثال و عبر و مانند آنها . نه اینکه روزنامه احوال جسمانی
از پیغمبری یا مکالمات و افعال و حرکات از کسی که کتاب مذکور
برای او در حیوة وی نازل گردید و خود معلم آن کتاب بودی و آن
کتاب مخاطبان خدا است یا پیغمبر خود ندر و آیات وصی آن پیغمبر
از اطوار و احوال آن پیغمبر حال آنکه چله انجیلهای موجوده
از این قرار است که گفته شد . و در نزد شخص هوشمند نیز این
مطلب آشکار است . نهایت کار این است که در میان بیانات
احوال و اطوار عیسی علیه السلام ذکر کرده اند که عیسی بفلان
جای رفت و بر مردم چنان گفت یا چنان کرد و واضح است
که از سخنانی که مسیح میگفت يك لحقی از انجیل بوده است ولی سخن
در این است که آیات آنها نیز در حالت اصلیه باقی مانده اند بانه *
پس انجیلهای عیسویان فی المثل مانند احادیث اهل اسلام توانند بود

سخنکوی در این میدان لك است و زبان بیان كنك *

﴿ قل لو كان البحر مداد الكلمات ربی ﴾

﴿ انفسد البحر قبل ان تنفد كلمات ربی ﴾

در اول انجیل یوحنا میگوید ﴿ بود در ابتدا كلمه و آن كلمه در نزد خدا بود و آن كلمه خدا بود ﴾ عبارتست که آنرا تحریف کشدگان از انجیلیان تغییر دادند . و این تغییر را دلیلی از خارج لازم نیست زیرا که نسبت كلمه را بمتكلم ككفتم . و تصور نمیتوان چیزی را که غیر از ذات خدا است هم در نزد خدا باشد و هم عین خدا باشد و هم غیر خدا باشد . و چنان میدانیم که عبارت آن كلمه خدا بود باضافه است یعنی در اصل انجیل . و واضح است که آن كلمه خدا بود . و یوحنا برای تاکید بعد از آن گفت و این یعنی كلمه خدا در نزد خدا بود . و لفظ بود نیز در اینجا بمعنی هست است زیرا که آن كلمه همواره در نزد خدا بود و هست و خواهد بود . و نزد خدا که گفته شدن نزد مکانی نیست زیرا که خدا در مکان نیست . و آن كلمه اولین مخلوق الهی است چنانکه در میزان نخستین گفته شد این است که یوحنا میگوید ﴿ هر چیزی از آن كلمه آفریده شد و هیچ چیزی بی آن كلمه آفریده نشد و حیات در آن كلمه بود ﴾ زیرا که آن كلمه خدای حی و قیوم بود . و مظهر حیات و قیومیت الهیه بود ﴿ و حیات نور انسان بود ﴾ یعنی انسان اول که مخلوق نخستین خدا بود *

﴿ اول ما خلق الله نور نبيك يا جابر ﴾

﴿ نور نیز در ظلمت درخشان شد و ظلمت نور را ادراك نکرد ﴾ یعنی استکبار آورد و انکار نمود و در بوییت و مظهریت و وساطت او را پذیرفت و موجب سریان کدورتها و شرارتها و نادانیهها در مراتب امکانیه همین استکبار ظلمت گردید *

این ظلمت مخلوق است که باقتضای قدرت و حکمت خدای آفریده شد و صاحب دولت و سلطنت بزرگی گردید که خدای تعالی برای اجرای مصالح بسیار در مخلوقات خود و برای بیداد داشتن نور خود آنگونه

در اینجا کلام شیخ بزرگوارى که از ارکان اهل حکمت ایمانیان
 و صاحب زیاده بردویست مجلد تألیف است شاهد این
 مطلب است که در کتاب ❖ شرح فوائد ❖ فرمود *

حکمت بطریق وحی برانبیا نازل شد و متقدمین حکما از ایشان
 اخذ و تلقی کردند و چون متفرد شدند در اخذ کردن چنانکه مشائین
 و رواقین را اتفاق افتاد ❖ یعنی در فهمیدن معانی حقیقه حکمت
 خودشان را استقلال داده بصاحبان وحی مراجعت نکردند ❖

بسی چیزها از فهم خودشان درک نمودند که بقواعد وحی الهی
 جاری نبود . خصوصاً متأخرین از حکما که بعلم مذکوره
 و بجهت اینکه مترجمان سخنان ایشان که در کتابهای ایشان بزبان
 یونانی بود در ترجمه بغلط افتادند و بسا شد که هر لفظی را جداگانه
 ترجمه کردند و خطا نمودند زیرا که معنی در بعض الفاظ از مجموع
 حاصل شد . چنانکه اگر لفظ ❖ قسم بخور ❖ را بخواهی
 ترجمه کنی و بگوئی قسم بمعنی یمین است و بخور بمعنی کل معنی غلط
 خواهد شد زیرا که مراد احلف بود و تو گفتی کل الیمین یمین را
 بخور که این ترجمه از فارسی عبری باین حال افتاد (انتهی) *

به بیند حال توریة را در خصوص تاریخ خلقت که در میان ترجمه ها
 چه قدر اختلافات پیدا کرده با آنکه عدد سال آنقدرها جای غلط
 و اشتباه نیست و با اینکه این مطلب کار دین و مذهب نبود و غرضی
 برای تحریف در آن متصور نخواهد شد مگر آنکه مأخذ این اختلاف را
 همان مجعول و محرف بودن کتب مذکوره بدانیم *

در نسخه های عبرانی و یونانی و سریانی توریة را اختلافات
 چنان است که ذیلاً نموده آید *

یهودان از خلقت آدم تا ظهور اسلام را ❖ ۴۳۸۲ ❖ سال
 گفتند *

جعی از کاتولیک ❖ ۴۶۲۶ ❖ سال گفتند *

کروه رومیان ❖ ۶۱۳۱ ❖ سال گفتند *

ولی نه بعبارت اصل بلکه بترجمه . که اکثرا احوال مترجمین و روایات نیز غیر معلوم بوده بل از متن تعییرات واضح میشود که در صورت صحت ترجمه های حاضره غیر موثق بوده اند *

❖ معیار دهم ❖

اگر چه تحریف یافتن توریة و انجیل اصلاً و ترجمه مطلوبی است که شخص دانشمند با انصاف اقدام بر انکار آن نمی کند و در نزد اسلامیان نیز از ضروریات است . ولی چون صاحب میزان الحق این مطلب را عنوان کرده و بزعم خود ثابت نمود که کتب مزبوره را تحریف و تغییر راه نیافته . و پس از آن تمامی سخنان خود را بر این اساس متفرع کرده است . بنابر این در تحریف یافتن کتب مزبوره بیاناتی که در اینجا بکار آید چه در این معیار وجه در معیار های آینده ایراد خواهیم کرد *

گذشته از اینکه در اثبات اسناد کتب عهد عتیق و جدید عیسویان را سخن معتبر و مقبولی نیست و اختلافات بسیار در تعیین مؤلفین اکثر آن کتابها . ملل و طوائف یهود و نصاری کرده اند بعضی را که یکفرقه قبول نموده اند فرقه دیگر آن را غیر معتبر دانسته اند * و بعض دیگر بعکس آنها گفته اند . و نیز در حق مؤلفین و جمع کنندگان کتب عهد عتیق و جدید سخنانی آورده اند که هر کس بخواهد بشنید خواهد دانست و اکنون من معذور از ذکر آن تفصیلات هستم و هر عوام را فائده از آن ملحوظ نیست . و هر گاه تنها امر ترجمه و غرضهایی را که در امر دین مردم را بوده است ملاحظه کنیم معلوم خواهد شد که چه بلاها بر کتب و صحف آسمانی آورده اند . و کسانی که از کار ترجمه آگاهی دارند میدانند که ممکن نیست ترجمه اصل مقصود را بجا بیاورند و بناچار تغییر خواهد پذیرفت *

طبع شده است مینویسد که نسخه های توریة و سایر نسخه های کتب عهد عتیق در دست قشون بخت نصر پامال شد بعد از آن هر چند بنوسط عزرا روایات صحیحه کتب مزبوره ظاهر شده بود ولی آن روایات نیز در حادثه انیوکس پامال گردید . این مطلب را یکی از علمای اسلام بر من بیان کرد و کتاب مذکور را نشان داد *

از تحریف ترجمه های انجیل سخنی بیاوریم تا میزان پروتستانی را بفهمی و بدانی که برخلاف اعتقاد فرقه های اهل کتاب و اهل علم و مفسرین آنها ادما کرده است که همه کتابهای عتیقه و جدید صحیح است و بهیچ وجهی محرف نگردیده است و مقصودش از این سخن آشکار است . و کر نه خود اختلافات و سخنانی را که محققان مفسرین و علمای عیسویه در وقوع هر گونه فساد در کتب مذکوره گفته اند بهتر از من و شما میداند *

❖ هورن ❖ نام مفسر انجیل چند آیات از انجیل و کتب توریة را محرف میداند چنانکه در جلد دوم از تفسیر خود نوشته است . و در اینجا فقط یک فقره را برای نمونه بیاوریم تا جواب میزان پروتستانی را که میگوید تحریف راجعتی نبود که اقدام بر آن گشت معلوم کنی *

در فصل یازدهم انجیل منسوب بمتی مینویسد که عیسی شروع بگفتار در حق یحیی کرد و میفرستد سخن را بد آنجا که گفت . یحیی از پیغمبری نیز بزرگتر است زیرا که او همان است که در حق او نوشته شده است ❖ یعنی در کتاب ملاخیا ❖ که ❖ اینک من رسول خود را در پیشرو تو خواهم فرستاد تا راه را ترتیب کند ❖ حقا بشما میگویم که در میان زادگان از زنان بزرگتر از یحیی نمید گشته ظاهر نگردید اما در ملکوت آسمانها کوچکترین ایشان از او بزرگترند تا آنکه گوید اگر او را قبول کنید آن همان ایلیا است که خواهد آمد *

در نسخه عبراتی این کلماتی که عیسی از کتاب ملاخیا نقل کرده است و اثبات اخبار او را کرده است چنان است که ❖ اینک من رسول خود را میفرستم تا راه مرا راست کند ❖

و در نزد بعضی ✽ ۶۲۱۶ ✽ سال معین گردیده و غیر اینها نیز اقوال در این باب بسیار است *

از مشاهیر مورخین انگلیس ✽ چمبرس ✽ نام در تاریخ مختصر عمومی که آنرا در این زمان یعنی در سنه ۱۲۸۵ احمد حلمی افندی بترکی ترجمه کرد نوشته است . که چون بعضی از ملتها که توریة را از زبان عبرانی از زبانی بزبانی ترجمه کرده اند و در ترجمه های قدیمی آنها تاریخهای مختلف نوشته شده است علی هذا مدت خلقت آدم را تا زمان ولادت عیسی از روی این توریة که در دست است تعیین نمی توان کرد و اطلاعات درستی حاصل نمیتوان نمود *

و در بعضی از کتب تواریخ و غیره چنان نوشته اند که از خلقت آدم تا زمان طوفان نوح در نسخه عبرانی ✽ ۱۶۵۶ ✽ سال معین میشود *

در نسخه یونانیان ✽ ۲۲۶۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۱۳۰۷ ✽ سال است *

در تعیین ولادت ابراهیم علیه السلام که چند سال بعد از طوفان است اختلاف نسخه ها چنان است *

که در نسخه عبرانی ✽ ۲۹۲۰ ✽ سال است *

و در نسخه یونانی ✽ ۱۰۷۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۹۴۲ ✽ سال است *

والحاصل اگر بخواهیم از اینگونه اختلافها و دیگر دلائل وقوع تحریف را در کتب مزبوره یکان یکان بساویم کتاب بزرگی باید بنویسیم و مرد خردمند هوشیار را حاجتی بر تفصیل و تطویل ماینست *

در ماخذ جمع و تألیف کتب عهد قدیم گذشته از اینکه اختلافات بسیار در میان طوایف اهل کتاب و تاریخ نویسان هست ✽ جامع الملک ✽ نام که از علمای کاتولیک است در کتاب خود که در سنه ۱۸۴۲ ✽

واضح است بعد از آنکه عیسی میگوید در میان زارگان اذن نان
برزگتر از یحیی کسی ظاهر نشد و خود از او تعجب میکرد و میخواهند
اورا خدا و پسر خدا گویند تحریف ندهند چه کنند *

این است که در جاهای دیگر از انجیلها یحیی نسبت میدهند که در حق
عیسی گفت بعد از من خواهد آمد آنکسی که پیش از من آفریده شد
ولکن در اینکه جمله این سخنها را دستکاری کرده اند حرفی نیست *
اگر تعصب از میان برداشته شود معلوم است که این عبارت یحیی
در حق بشارت از پیغمبر آخر الزمان که نخستین مخلوق خداست وارد
شده است و نمیتوانند بعیسی تاویل کنند زیرا که بقول آنها عیسی
آفریده نشده است بل آفریننده است و اگر بشریت او را گویند آنهم
که قطع نظر از ملکوتی او جسمی بود از اغذیه و از عناصر چهارگانه
که طفل بود و باغذیه بزرگ شد و با اعتقاد مسیحیان مصلوب و مقتول
گردید و بقوت و تبعیت ملکوتی آن جسم پاک از قبر برخاسته
و بزرگوار رفت . که تفصیل این مطلب را در ضمن بشارات از انجیل
خواهیم آورد *

و الحاصل از همین یقین فقره که جزئی تحریفی است از تحریفات آنها
حقیقت حال بر تو روشن خواهد شد *

ولی این نکته را هم داشته باش که عیسی از آمدن ایلیا خبر داد .
و چنان گفت که اگر ایمان بیاورید یحیی همان ایلیا است که خواهد آمد
و چون در ترجمه این کلام نیز یقینی حاصل نداریم اینقدر توانیم
در معنی آن گفت که کارهای او از ایلیا است که خواهد آمد .
و اینگونه حلیات را در جای دیگر بیان خواهیم کرد *

چون آخر میزان دوم این نامه است بسخن از ❖ ایلیا ❖
در خاتمه کلام مشام ادراک برادران روحانی را عططر ناله کنیم *
❖ لیکن خاتمه مسکافی ذلک فلیتافس المتافسون ❖

در میزان چهارم از انجیل یوحنا نیز استنباط خواهیم کرد که در زمان
عیسی علیه السلام بنی اسرئیل منتظر بر سه کس بودند که عیسی بودی

✽ هورن ✽ مذکور در اینجا می‌شود که در نسخه قدیمه کاهی تحریف اتفاق افتاده است

هوشیار باش و بفهم که علت این تحریف چیست که چون در توریه اخبار یحیی وارد بود و مسیح تصدیق یحیی را کرد و او را تمجید نمود بطوری که اگر لفظ را تأویل نکنیم رتبت یحیی از مسیح بالاتر خواهد بود زیرا که گفت در میان زادگان از زنان از او بزرگتر کسی ظاهر نشد و عیسی نیز در جزو زادگانست و از آن طرف میخواهند عیسی را بخدای منسوب دارند . این است که عبارت توریه را محرفا بعیسی نسبت میدهند و چنان میفهمانند که یحیی بان جلالت شان برای راست کردن راه عیسی که خدا است آمده و بعثت او که مقامش از پیغمبری بالاتر است تمهید مقدمه عیسی است . اگر چه این مطلب را اگر تغییر نمی دادند و می نوشتند که یحیی گفت عیسی از من بزرگتر است و پیغمبر صاحب عزم است هیچ عیبی نداشت لکن سخن در وضع تحریف و در علل و اسباب آن است *

عبارت مذکوره را که در کتاب ملاخیا است و در انجیل متی از قول عیسی با استشهاد آورد در بعضی از نسخه های قدیمه عبرانیه بخوی است که گفته شد یعنی لفظ ✽ در پیش و تو ✽ نیست و در ترجمه دیگر از توریه و کتب عهد عتیق و جدید که از جانب جمعیت انگلیزی در سنه ✽ ۱۸۲۷ ✽ در پاریس بترکی طبع شده همان عبارت را در اول باب ✽ ۳ ✽ ملاخیا که در صفحه ✽ ۹۸۳ ✽ است چنین آورده است *

✽ اینک من رسول خود را خواهم فرستاد و در حضور من راه را راست کند ✽ این ترجمه نیز بخالف با عبارت آن انجیل است که با کتاب مذکور در یکجا ترجمه و طبع کرده اند *

پس تفاوت آشکار متی با کتاب مذکور حال انجیل را بر ما بیان تواند کرد که چگونه تحریف میدهند و عبارت مغایر با اصل آن را بعیسی منسوب میدارند *

طوایف یهود و نصاری و در میان افراد علما و مفسرین در خصوص توریة یعنی تمامی کتب عهد عتیق در حق انجیل چه قدرها اختلافات هست و میداند که کلا او بعضاً از آنها راجعی از خود اهل کتاب غیر معتبر دانسته اند و کتابها نوشته اند . ومع هذا مینویسد که توریة و انجیل هرگز تغیر نیافته است و سهل است اگر کسی بگوید اخبار عیسی را یهودان از توریة برداشته اند غلط گفته است *

عجب است از مؤلف مذکور که در صفحه ۴۵ * کتابش بعد از ذکر آنگونه سخنانی که خود را عقیدت منصفانه بر غیر آنها تواند بود استدلال میکند بر عدم تحریف توریة باینکه * دیگر آنکه خدا یهودان ناکیداً امر و حکم فرموده بود که هیچ چیزی بکتب خود شان اضافه و کم نمایند چنانکه در آیه سی و دوم از فصل دوازدهم کتاب موسی مسطور است پس بموجب این حکم یهودان بمرتبه متوجه نگاه داشت کتب عهد عتیق شده اند که تمامی کلمات و حروفات هر یک از کتب عهد عتیق را شمرده حفظ کرده اند که مبادیک کلمه و حرفی افراط و تفریط گردد *

گاش که مؤلف حاضر بودی و این سخن را بمشافهت بمیان آوردی و من بیکان یکان اختلافات و زیادتها و نقصانهای نسخهای کتب عهد عتیق را برای اومی شمردم . و سخن خود را که در حق مغالطه او کفتم بروی مبرهن میداشتم . چنانکه نمونه آن را آنفا بیاری خدای در خصوص تاریخ و غیره آوردم . و آنهمه نفا و تنها برای اثبات مطلب یقیناً کافی است *

از خدای در خواست می کنم که مرا و جمله حق جویان را از صفات بی انصافی و حق شناسی نکاهداری فرماید بمیدانم تا کید خدا در محافظت کلمات توریة بیشتر بود و یادر ایمان آوردن بمسیح که موسی بانها وعده و بشارت او را داد . و عجب است که آن گروه توریة را حرف بحرف و کلمه بکلمه حفظ کردند و مخالفات امر خدا و کلیم را ننمودند . ولی مانند عیسی کلمه الله

و ایلیا و یغمبری عظیم الشان که معلوم و معهود در میان خودشان بوده است و از این عبارت که عیسی گفت ✽ یحیی همان ایلیا است که خواهد آمدنا کر بفهمید ✽ معلوم است که اوفی الحقیقه ایلیا نبود اگر چه من حیث المظهریة ایلیا بود . چنانکه در مثالهای توحید آوردیم و از دلائل دیگر نیز مبرهن است که ایلیای بوده است که عیسی بشارت بر او میداد و بنی اسرائیل منتظر او بودند *

در انجیل آورده اند که عیسی علیه السلام را وقتی که بدار کشیدند بقدر سه ساعت روی زمین تاریک شد و در آخرین هنگام عیسی با واز بلندند آ کرد که ✽ ایلا ایلا لما صبحتانی ✽ که این سخن بزبان عبرانی است و در متی چنین ترجمه کرد که ✽ اللهم اللهم چرا مرا ترک نمودی ✽ کسانی که در آنجا ایستاده بودند چنین سخن را شنیدند بعضی گفتند که ایلیا را ندا میکنند . تا آنکه میگوید دیگران گفتند باشد تا به بنیم آیا ایلیا برای استخلاص اومی آید . و عیسی با و دیگران کرده روح را تسلیم نمود *

از این سخن بنی اسرائیل نیز پیدا است که ایلیای علی الشان در میان ایشان معروف بوده است که درماندگان را اغاثت میکردی و یاری می نمودی و این همان ایلیا است که فرمود *

✽ کنت مع الانبیاء سرا و مع محمد جهر ✽

در این میزان بر صاحبان بصیرت و ادراک رجحان اختیار کردن دینی از میان ادیان ثلثه و کتب سه گانه و چگونگی حال کتبهایی که مأخذ مذاهب مختلفه یهودان و عیسویان است فی الجمله آشکار گردید و تمام بیان در طی سه میزان دیگر گفته آید *

اگر موصفاته به بنیم مؤلف میزان پر و تناسلی سخنان خود را بمغاطات آورد و من بالطبع از سخن گفتن با مرد غیر منصف سخت رنجانم که هیچ چیزی در طبع انسانی چنان مؤثر نتواند بود که بداند کمی حقیقت مطلب را میداند و مع ذلک در هنگام مخاطبه میخواهد بغاطت اندازی سخن گوید . فرضا میداند که در میان

ناحطقه را انکار آوردند و ثمره از امر الهی جستند *
 راستی بحسب دلیلی برای عدم تعریف توریته و مانند آن پیدا کرده اند
 که چون خدا به یهودیها امر کرده بود که دقت و مراقبت
 در حفظ و عدم تغییر آن کتب کنند پس ممکن نیست که آنها مخالفت
 امر خدا را کرده باشند *

✽ والسلام علی اهل السلام ✽

﴿ آیت نخستین از سوره الشوری ﴾

وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ولولا اكلة سبقت من ربك الى اجل مسمى لفضی بينهم وان الذين اورثوا الكتاب من بعدهم لفي شك منه مريب * فلذلك فادع واستقم كما امرت ولا تتبع اهاوهم وقل آمنت بما انزل الله من كتاب وامرت لاعدل بينكم الله ربنا وربكم لنا اعمالنا ولكم اعمالكم لاحجة بيننا وبينكم الله يجمع بيننا واليه المصير *

﴿ آیت دومین از سوره عنكبوت ﴾

ولا تجدوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن الا الذين ظلموا منهم وقولوا آمنة بالذي انزل الينا وانزل اليكم والهناء والهناء واحد ونحن له مسلمون *

﴿ آیت سیمین از سوره مائده ﴾

اليوم احل لكم الطيبات وطعام الذين اوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل لهم *

حاصل وجه استدلال مر مؤلف را از آیات مزبوره بر مطلب خود چنان است . که مقصود از اهل کتاب در قرآن مجید یهود و نصاری است کتابهایی که بر آنها نازل گردید بشهادت قرآن مجید توریة و انجیل نیست که میفرماید ﴿ انزل التوریه والانجیل من قبل هدی للناس ﴾ پس معلوم است که همین توریة و انجیل که در نزد یهودان و عیسویان است کلام خدا و وحی الهی است و تحریف و تغیر نیز در آنها واقع نشده است . و چون در این انجیل جمله « سخنان و معتقدات ما موافق تفاسیر و تأویلات ما موجود است لهذا انجیلیان در را دصواب هستند . و آنچه اسلامیان از روی بهتان و افتزاد بر محرف بودن یا العیاذ بالله در مجعولیت توریة یا انجیل سخن گفته اند باطل است و دعوائی است که دلیلی بر آن ندارند *

سخنی است رنگین و استدلالی است شیرین . هرگاه عیسویان و نیز بدینگونه براهین پروتستو کرده اند در محکمه عدالت الهیه همه حق

❖ بسمه مالک الملك والملکوت ❖

❖ میزان سمین از میزان الموازین ❖

این میزان برای سنجیدن سخنان میزان پروتستانی است که در خصوص انکار تحریفات در کتب آسمانی آنها وعدم وقوع نسخ و تغییر احکام در شرایع انبیاء عظام علیهم السلام و مانند آن آورده اند *

* و این میزان نیز مشتمل برده معیار است *

❖ معیار نخستین ❖

سخنان مؤلف را در خصوص اثبات صحت توریة و انجیل موجود و مانند آنها وعدم وقوع تحریف و نسخ در آنها را در کتاب میزان الحق او از صفحه چهاردهم تا صفحه پنجاه و دوم توانیم دید و از متن عبارات او باینکه سخنان او را توانیم فهمید *

در اینجا آیاتی چند از قرآن بر صحت توریة و انجیل آورد که هیچ صاحب ادراکی در مقام استدلال با خصمی خود را راضی نتواند کرد بر اینکه آنگونه دلیلی را که هرگز کواه بر مدعای او نیست در کتابی بیاورد که آن کتاب بدست هوشیارترین ملتها در امر دین خواهد رسید *

برای یادآوری برادران لفظ آیات قرآن مجید را ❖ که مؤلف در اثبات صحت کتب سماویة موجوده آورد و بعضی از آیات را نیز تماماً درج نکرد ❖ در اینجا ذکر کنیم و حکم دلالت آنها بر مطلب صاحب کتاب حواله با اهل ادراک و انصاف داریم *

خود را روایت کرد آنها نیز در حادثهٔ آیتوکس تپاه شد . مکر مأخذ انجیلهای چهارگانه و یا بلاهایی را که مترجمین و اهل تأویل بسر آنها آور دند نمیدانید . مکر تصحیحات متعددهٔ آنهارا ندانستید *

مکر معنی وحی والهام الهی را در نیافتد . انجیل اگر بعیسی نازل شد عبرانی است و آنچه در آن انجیل است تعلیم است و بشارت که ﴿ انکلیون ﴾ را معنی چنان است و مقصود تعلیم جاهلان است و بشارت دادن بر نزدیکی زمان ظهور پیغمبریکه در توریة حاضر نیز اخبار او موجود است . این انجیل شما که همه حکایت عیسی علیه السلام و بعضی از اعمال و کارهای او است نازمانی که باعتقاد شما مصلوب گردید *

مکر نمیدانید که روایات صحیحهٔ حواریان در اناجیل مانند احادیث اسلامیان تواند بود نه کلام والهام خاص خدای . مکر نمیدانید که حواریان ملهم بودند ولی نه بالهام تأسیسی و آنچه از ایشان باتصال سند بدست ما رسیده است صحیح است لکن نه بعنوان انجیل نازل شده بر عیسی چنانکه این سخن در حق اصحاب و ایمان آورندگان بر پیغمبر مانیز جاریست . مکر نمیدانید که انجیل متی را او خود عبرانی نوشت و به بعضی از یهود که ایمان بعیسی آوردند داد و از آن انجیل اکنون خبری در میان نیست و صاحب ترجمهٔ یونانی آن را تاکنون معلوم نکرده اند که کیست و حال او چیست ! *

مکر نمیدانید که این انجیلها را مأخذی صحیح در دست ندارد و چه قدر اختلافات در روایت اصل آنها و در تعیین ترجمان و اختلاف اهل ترجمه های آنها در میان فرقه ها و طوایف عیسویهاست * از احوال و اقوال فرقه های عیسویه و اختلافات آنها در خصوص حواریان و مؤلفان اناجیل و سخنان ایشان در وقوع تحریفات و ظهور اختلاف عبارات در توریة و انجیل که از سی هزار تا یکصد و پنجاه هزار اختلاف عبارت را در آنها و ترجمه های آنها اعتقاد کرده اند مکر آگاه نیستی ؟ *

بجانب ایشان خواهد بود . تاز و داست آیین پروتستانی را بپذیرند
که فردا در آن دیوان در محضر عیسی علیه السلام مورد باز خواست
نشوند و در میان ملت‌ها رسوا نکر دهند . آفرین برادران شما
آفرین بر سخندانی شما و الحاصل کویا مؤلف را در مورد
سخنکوی اشتباه شده است *

میتوان گفت که دور نیست صاحب کتب عمدا سهوی کرده است
و عدم دلالت آیات قرآنی را بر مطب خود بخوبی میدانسته است لیکن
چون هدایت مسلمانان بپیکاره کراه بصراط مستقیم پروتستانی
امر بسیار لازمی است که داخل کله های پروتستانی
شوند و علی التدریج اسباب یکی بودن که در جهان فراهم آید این است
که استدلالی از قرآن باید آورد خواه دلالت حقیقیه بر مطلب
داشته باشد و خواه نداشته باشد . همیتقدر عوام آنها بشنوند
که قرآن نیز توریة و انجیل را تصدیق کرد بعد ازان اسباب کار برای
اتمام شرایط راهمائی فراهم تواند آمد *

ای مؤلف که نام تو را مقصود ندارم کتب مقدسه از خدا است
والهام خدا است و کلام خدا است چه مدخلیت و کدام مناسبت را بنو
وانجیل محرف تو و انجیل مقیر تو تواند داشت . اگر از قرآن
میخوانی چرا آیات تحریف رانمی بینی ؟ اتزل التوریه والانجیل من قبل
هدی للناس * پیش از این توریة و انجیل برای هدایت مردم نازل
کرد بدلیکن کدامین انجیل و توریة است که بداند که نزول آن را
بتوانیم شناخت *

✽ اقو منون ببعض الکتاب و تکفرون ببعض ✽

انصافی از تو میخواهم که آیامر داگاه با دراکه تواند گفت که این توریة
و انجیل حاضر کلام خدا و وحی خدا است . اگر انصافی دهی
واز عیسی و خدای عیسی شرم آوری خواهی گفت فی *

مگر خود نمیدانی که بسر نسخه های توریة چها آمد و در دست قشون
بخت نصر باعمال شد بعدا ازان عز را بعضی از آنها را و روایت نقل

بسیار هستند . و پس از آن دعوی کرد مطابقت همه آنها را با کتب
که الآن در دست دارند *

این يك سخن مؤلف را در خصوص کتب مقدسه بعبار بصیرت بعبار
آوردیم و دانستیم که سخنی است بغایت سقیم و مطلبی است در خارج
از محل نزاع *

❖ اولاً ❖ اینکه میگوید زبان یونانی اصل زبان انجیل است .
این سخن را بطلان محتاج برهان وینه نیست بعلت اینکه عیسی
علیه السلام را لغت عبرانی بود و انجیل آسمانی نیز بزبان او
و بنی اسرائیل که انجیل بر آنها مبعوث گردید خواهد بود . و انجیل
متی که او خود نوشت با اعتقاد بسیاری از عیسویان عبرانی بود .
و کاتولیکها انجیلهای یونانی را غیر معتبر دانسته ترجمه صحیح را بزبان
لاتین گویند *

❖ ثانیاً ❖ اینکه مؤلف احوال سیصد ساله انجیلها را هیچ نکفت
و اصل نسخه ها را که متی و لوقا و مرقس و یوحنا نوشتند معلوم
نداشت که در کجا است و در کدام کلیسیا مانده اند . و دلیل و برهانی
در مطابق بودن آن انجیلهای قدیمه با نسخه های اصلیه نیاورد باینکه
خیلی لازمتر بود که این مطلب را ثابت کند تا آنکه قدیمی بودن آنها
بکار آید و نیز اثبات قدیمی بودن آنها نیز قرض دیگر او است *

❖ ثالثاً ❖ با وجود مسیحان و دعوت کنندگان دروغ کوی
و تحریف کنندگان که بعد از عیسی بودند بطوریکه انجیل خود ناطق بر این
مطلب است آیا دیگر میتوان گفت که انجیلها در حالت اصلیه باقی ماندند
و حال آنکه اقل سیصد سال فاصله مابین عیسی و يك نسخه
بزبان یونانی است که میگویند در فلان کلیسیا موجود است و حقیقت
حال در آن نیز نامعلوم است *

❖ رابعاً ❖ مطابق بودن این انجیلها را مؤلف ادعا کرد حال آنکه
این دعوی خود برهان بر کذب و بطلان آنست . و چه وقت
و در کجا این انجیلهای کهنه را که نشان میدهد در محضر معتمدین

فرقه ایون را که در قرن اول میلاد عیسی انکار پولوس را کردند
مکر نشنیده که اورا نسبت بارتداد دادند و همان انجیل متی را معتبر
دانستند و از کتب عهد عتیق تنها توریه را مسلم داشتند و همان متی را
نیز بغیر انجیلی که در دست شما است روایت کردند که گذشته از اختلافات
دیگر باب اول و دوم انجیل شما در نسخه آنها موجود نیست *

مکر از فرقه مارسیون که در نزد عیسویان از فرقه های مبتدعه معدود
شدند و آنها نیز جمله فرقه های دیگر را در باطل دانستند آگاهی
تداری که بجز انجیل لوقا و رساله از پولوس را که صحیح انباشتند
و جمله کتب عهد عتیق و جدید را انکار کرده محرف دانستند و مع هذا
انجیل لوقای آنها با انجیل لوقای شما مغایر است . مکر از تعداد انجیلها
که قریب بهشتاد انجیل علمای قدیمه عیسویه شمرده بودند و اکثر آنها
اکنون متروک است آگاه نیستی *

والحاصل اگر بخواهیم اختلاف اقوال فرقه های کونا کونا را که همه
مدعی عیسوی بودن هستند علی التفصیل در این نامه بیاوریم سخن
بدرازی کشد . و هر کس طالب باشد بنحو آسان اطلاع وافی از جمله
فساد و تباهی در حال کتب و رسائل موجوده در دست یهود
و نصاری حاصل تواند کرد . و ما را در بیان زمینه مطلب برای هوشمندان
خدا شناس همیشه درها در ایستقام کفایت تواند داشت *

❖ معیار دوم ❖

میزان پروتستانی در صفحه چهارم نوشت که به نسخه های کتب
مقدسه که از ایام قدیمه مانده اند رجوع کنیم و چند نسخه از آنها را
تعداد کرد و گفت که نسخه های مزبوره بزبان یونانی که اصل زبان
انجیل است در کاغذ پوسستین در چهار صد و پنجاه سال و چهار صد
سال و سیصد سال بعد از عیسی نوشته شده در روما و انکلترة
و پترسبورغ موجود است و غیر از آنها آنچنان نسخه ها در دست مسیحیان

و هر دو دختر لوط از پدر خودشان بار ورشدند بزرگی پسری آورد و نام او را مواب گذاشت و پدر موایان اکنون او است . و کوچکی نیز پسری زایید نام آنرا بن عی گذاشت کنون پدر عمایان او است انتهى *

در سفر صموئیل ثانی از توریة است که سفر ملوک ثانی نیز نامیده میشود و خلاصه از فصل یازدهم سفر مذکور مینویسم *

داود علیه السلام را از پشت بام چشم یک زن بسیار خوش صورتی افتاد و فرستاد و از او جویا شد گفتند زن او ریا است کس فرستاد و او را آورد و با او خوابید و زن بار ورشد و شوهر او را خواسته . تا آنکه میگوید نامه نوشته بدست او ریاداد و بنزد بواب فرستاد و در آن نامه نوشته بود او ریا را هنگام جنگ بسیار شدید پیش بندگان تا آنکه کشته شود و چنان کرد و او را در جنگ کشته شد *

در سفر ملوک ثالث که ملوک اول نیز نامیده میشود نیز در فصل یازدهم است که هم بطور خلاصه در اینجا بیاوریم که سخن پرد را ز نکشد *

سلیمان علیه السلام غیر از دختر فرعون زنهای چند را دوست داشت . از موایان و عمویان و اودمیان و صیدونیان و حیثیان . از کسانی که خدای یفی اسرائیل گفته بود که با آنها از دواج نکنید زیرا که دلهای شما را مایل بخدایان خودشان کنند . سلیمان بعلت محبت با آنها که هزار زن از خاصه و متعه و کنیز از آنها داشت در حالت پیری دل او را مایل بخدایان بیکانه کردند و دل او که با خدا پاک نبود . برخلاف دل پدرش داود شد و پیرو خدا یان صید و نیان گردید *

بعد از این سخنان تالایق بسیار در حق سلیمان علیه السلام آورده است که شرح آنها را زاید میدانم که بالاخره تصریح بارتداد آنجناب کرده است *

به بیشید حال توریاتی را که میگویند کلام الهی است و وحی و الهام خدا است . از بجای توریة بیاورم که بوی الهامی را بی شائبه

از اهل ملل مختلفه مقابله کردند و دانستند که هیچ اختلافی در میان خود آنها و آنها را با این انجیلها که بلغتها و السنه مختلفه ترجمه کرده اند پیدا نیست . باینکه همین انجیلهای حاضره نیز چه قدرها اختلاف با همدیگر دارند پس شك نیست که هیچ خرد مندی این سخن را نتواند پذیرفت *

در نزد مردم هوشیار حال توریة و انجیل واضح و آشکار است و اگر بخوایم تحریفات و اختلافات غیر محدوده آنها را بیکان یکان بشماریم گذشته از اینکه اصل و مأخذ آن کتب معلوم نیست . و متن عبارات آنها دلیل بر مجعول و غیر معتبر بودن آنها است کتاب بسیار بزرگی جدا گانه باید بنویسیم *

اکنون قدری از حال توریة و سخنان نالایق او را که نسبت بانبیا آورده و خود ساختگی خود را آشکار کرد در اینجا برای نمونه بیاوریم . اگر چه بیانات گذشته در اثبات مطلب قویا کافی است . و در این باب معیاری جدا گانه بخوانیم *

❖ معیار سیم ❖

❖ در فصل نوزدهم سفر تکوین مخلوقات از توریة است ❖ دختر بزرگ یعنی دختر لوط علیه السلام . بدختر کوچک گفت پدر ما پیر شده است و در شهر نیز مردی نیست که بعبادت همه جای ما ما جمع شود بیا پدر خود را شراب بنوشانیم و با او بخوابیم و از او اولاد بیاوریم . آنشب را شراب بوی نوشانیدند و دختر بزرگ نزد او رفته با او خوابید و او نفهمید چه کرد و ندانسته با دختر خوابید . فردای آتروز دختر بزرگ بگو چك گفت اینك من شب دوشین با پدرم خوابیدم امشب را نیز شراب بوی نوشانیم و تو با وی بخواب و از پدرمان اولاد بیاوریم . آنشب را نیز شراب به پدرشان نوشانیدند و دختر کوچک برخاسته با او خوابید او هم نفهمید که خوابید و ندانست چه کرد .

بودند که بگویند ای محمد چرا بدروغ و افترا نسبت تحریف را بکتب مقدسه میدهی و چرا سخنان متناقض میگویی با آنکه خود در قرآن گفتی *

❖ فَبَجْعَلْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ❖

چه آسانتر از این بودی که این سخن را بگویند و مانند نصاری نجران نشوند که در مقام محاصره و مباحله بودند. و پس از آنکه ایمان آوردن را عاا دانستند ذلت و خواری جزیه و فدا را بر خود گرفتند *

اگر کویم از ترس شمشیر اسلام نتوانستند بمواجهه و آشکارا این سخن را بگویند ❖ با آنکه آن مقام جای شمشیر و مقاتله نبود بل هنگام مجادله با سخن و نفرین و مباحله بود و هنوز اسلام را قهر و غلبه باند رجه نبود کفار شمشیرها کشیده اطراف پیغمبر را گرفته و هر گونه اعتراض را باحضرت میکردند ❖ پس چرا در خفا و پنهانی این سخنان خود را بزبانها نینداختند و فریاد نکردند که دروغ پیغمبر در اطراف جهان منتشر و شایع شود • و شکی در این نیست که اگر سخنی از اینقبوه میان میاورند مشهور و معروف میشد و همه کسی شنیدند • همچنانکه بسیاری از محاورات و مجادلات علما و بزرگان نصاری و یهود و سایر ملل و ادیان با پیغمبر و جانشینان آنحضرت در کتب تواریخ ثبت و ضبط گردید *

حتی در دولفظی از قرآن اعتراض آوردند که لفظ استهزاء و بکار نمی و فصیح نیست و آنحضرت شهادت پیرمردی از عرب که او را بمجلس خواستند و مکررا او را امر بقعود و قیام فرمودند آن شیخ گفت استهزائی و انا شیخ بکار • پس اعتراض کشید کان شرمسار شدند و این سخن در جهان منتشر گردید *

مکر آیاتی را که تودرتصدیق کآبها از قرآن آوردی نمی شنیدند و نمی فهمیدند که میفرماید اعراض از حق نکردند و اختلاف و تفرقه از راه خدای نجستند مکر بعد از آنکه دانستند راه خدای را ❖ و حمد و ابها و استیغشتها اتفسم ❖ و فرمود دیگر حجتی میان ما و شما باقی نماند

تغییر بتوانی از آن استشمام کنی *

از ضیافت‌های خدا خبرندارید که در چند جا خدا مهمان‌ها میکنند
تذاتی‌های آید صعود و نزول منباید و بچشم ایشان مرئی میشود
پیغمبرهای خود را فریب میدهد العیاذ بالله تعالی من هذه الالهات *

افسوس بر چنان میزان الحقیق باد که با همه این احوال میگوید يك كلمه و يك
حرف در توریة و انجیل تغییر و تبدیل و زیادت و نقصان واقع نشد .
و دلیل محکمی که در این مقام دارد این است که خدا به بنی اسرائیل
و عیسی در انجیل بتأکید تمام امر کرد که آن کتابها را حفظ و نگاه داری
کنند و زیاد و کم ننمایند . حال آنکه همان امر خدا و مسح بآنها
دلیل بر وقوع تغییرات در کتب است *

بر همان دیگر نیز از قرآن آورد که خدا توریة و انجیل را نازل
کرده است . پس از اینقرار بنده کتابی تألیف کنم و نام آنرا انجیل و یا توریة
بگذارم و بگویم خدا این کتاب را در قرآن خبر داد زیرا که نام آن انجیل است *

و الحاصل اگر بچشم انصاف و دل بی آرایش بستم بنکری حقیقت
حال را خواهی دید . و تصدیق مرا خواهی کرد . و اگر
انصاف نکنی وستم بر خود پیآوری حرجی بر من نیست و جرمی
بر من نخواهد بود *

آنکه شهادت قرآن را در حق توریة و انجیل خواندی البته آیات
تحریف را نیز خوانده و دانسته . از تو انصاف میخواهم که آیا این
قرآن در بدو اسلام این سخنان را در ملاء یهود و نصاری و بمواجهت
از علما و بزرگان آنها بطور طعن و تعرض نیاورد . و آیا آنها اهل
لسان نبودند ؟ اولاً از قرآن نمی شنیدند که بدروع کویان لغت
میکند و خود بدروع نسبت تحریف و تغیر را به یهود و نصاری
میدهد ؟ ثانیاً این دو سخن متناقض را از او نمی دیدند که در یکی
تصدیق کتب مقدسه موجود را میکند و در جای دیگر آنها را
محرف می شمارد آیا بزرگان یهود و نصاری با همه کبر و نفوذی که در نهاد
اعراب بود و از بی بهانه برای الزام قرآن و صاحب آن نیز بودند گفت

کافی تواند بود و از اینگونه استعمالات در نزد اهل هرلسانی شایع است *
عیسی را آیین حقیقی بجز از یکی نبود و اینهمه فرقه های کونا کون
که هر کدامی تنها خود را عیسوی حقیقی و دیگران را در کراهی دانند
بجملگی خودشان را عیسوی نامند *

پروتستان دیروزی بجز خود در دنیا عیسوی حقیقی نمیشناسد .
کاتولیک پروتستان را اهل بدعت می شمارد . ارمنی لاتین را بد
می داند . یعقوبی ملکاو را غیر معتقد می انگارد . نستوری
رومی را مردودی پندارد . ومع ذلك در اصطلاح از جمله آنها
تعبیر عیسوی آورند . با آنکه اگر عیسی را خبری از آنها باشد
تنها از یک فرقه خواهد بود . که هرگاه بچشم خدایی بنکریم
آنها در خارج از فرقه های مذکوره است . و اگر قدری از روی
تحقیق بنکریم بجز اسلامیان عیسوی حقیقی را پیدا نتوانیم کرد *

❖ معیار چهارم ❖

میزان الحق پروتستانی در تشخیص الهام حقیقی شرایطی آورده
در ذیل آن بطلان کتبهای بت پرستان را متفرع بر شرایط مذکوره
میدارد و زاید نیست که عبارات او را در اینجا بیاوریم *

❖ در صفحه یازدهم از میزان الحق مزبور است ❖

پس در این صورت اگر کسی کتب مذاهب بت پرستان را بنا بر شروط
مذکوره ملاحظه نموده تشخیص دهد او را بخوبی معلوم خواهد شد
شد که امکان ندارد که اطوار عبادت ایشان و کلام کتب آنها
از الهام حقیقی صادر گشته باشد . که تقاضای روح آدمی را
که یافتن حقیقت و بی تقصیری و بایستی و خوش حالی حقیقی است
هرگز رفع نمیتواند کرد . بلکه در خصوص ذات و صفات خدا
و اراده او تعالی که در خصوص انسان است از آنها کما نهای نالایق
و ناقص صادر میشود . بر تبه که آدمی را به بت پرستی دلال

و حجت بر شما تمام شد و حق از باطل تیز یافت بطلان شما و انکار و عناد شما آشکارا گردید . حال حکم ما و شما با خدا است و او بهترین حکم کند کانت . یعنی در روز جزا اقامت حجت و ابفای رسم دعوت خود را در آنحضرت بیان کنم و عناد و لجاج شما را هویدا نمایم و خدای حکم کند *

و هو خیر الفاصلین *

باوصف اینهمه تعرضات در اتمام حج و اظهار ینبات و نسبت تعدد و انکار بر آنها بعد از علم و آگاهی از حقیقت پیغمبر . عجب است که هیچ نگفتند و با آنهمه نخوت و غرور بر روی زر کواری خودشان نیاوردند که یا محمدی ما بعد از علم بر حقیقت دین تو و ظهور حج و ینبات از تو انکار و عناد کردیم . چرا بر ما چنان نسبت نداشتی را میدهی . و بجهت این سکوت عار جزیه و مذلت مقهوریت را بر خود گرفتند *

اکنون اگر تو نیز عناد جاهلیت را که در آنزمان شایع بوده است و در اینزمان لباس دیگر پوشیده است از خود دور کنی . خواهی دانست که این انجیل و توریة کلام خدا و وحی الهی نتوانند بود . اهل زمان حضرت ختمی مآب علیه الصلوة والسلام که اهل لسان بودند و بی مأخذ بودن کتبها و وقوع هر گونه تباهی و تحریف را در آنها و بشارات ظهور آنحضرت را که بواسطه اوصیای حق عیسی با آنها رسیده بود بجهت نزدیکی زمان آنها بعیسی بسیار خوب میدانستند و مجال برد آنگونه اعتراضات قرآنی پیدا نکردند و همان سکوت ایشان از اعتراض و نحواستن برهان از او محکم دلیلی است بر آگاهی آنها از حقیقت کار و حقیقت طرف مقابل *

بالجمله قرآن شهادت بر صحت این انجیل و توریة نیاورد سهلاست که محرف بودن آنها را بجهات چند آشکارا داشت * اما اینکه قرآن و قرآنیان نصاری و یهود را اهل کتاب گفتند واضح است که این نسبت از راه توسع در کلام است که در اضافت ادنا مانسته *

در خارج از محل نزاع است زیرا که کلام خدا را از روی تحقیق مخاطبان حقیقی با آن کلام میدانند و بس و بر من و شما از آن نور قدیم و سر عظیم که مخاطبات حبیب با محبوب است بجز پرتوی نخواهد رسید * کیفیت وقوع و عدم وقوع تحریف را در توریة و انجیل بقدر کفایت اکنون دانستی . و مزید آگاهی از آن را نیز در طی بیانات ﴿ میزان الموازین ﴾ پیدا خواهی داشت . پس عنان بکیت قلم را بمیدان بیان در وقوع نسخ در کتب معطوف داریم و سخنان میزان الحق را بسیار تحقیق بیاوریم *

این بیان را در طی معیار های آینده نیک و نکور و کوش ادراک خود را باز کن *

﴿ معیار پنجم ﴾

در فصل دوم کتاب میزان الحق از باب دوم در اثبات عدم وقوع نسخ در کتب آسمانی کوششها میکند و دقائق سخن را از عالم ادراک خود میاورد که مرد بصیر تمند هو شیار در تباهی آن سخنان محتاج به برهائی از خارج نتواند بود *

عجب این است که از قول اسلامیان در آغاز سخن منسوخ کردن زبور توریة را آورد . معلوم است که خیلی آگاه از عقاید اهل توحید بوده است و معنی نسخ را نیز بخوبی فهمیده بوده است . راستی حیف است بیانات اهل توحید در مقابل اینگونه سخنان آورده شود ولی چه چاره که من مکلف هستم و مأمور . و المأمور معذور * ای برادر نخست بدان که کتاب را نسخ نمی کند و باطل نمی سازد بل مقصود از نسخ شریعتی بشریعت دیگر این است که احکام شریعت سابقه که در حق قومی مقرر یوه بعلت اختلاف و تغییر موضوعات برداشته شده احکامی دیگر باقتضای موضوع لاحق گذاشته میشود . و آنهم چنان نیست که شریعت نخستین بکلی

مینکشد *

در اینجا سخنی بمیزان الحق بگوئیم که این اعتراضات بر بت پرستان و کتابهای آنها که آوردی بر تو و آیین و کتاب تو نیز وارد تواند شد . مگر انجیل شما تقاضای روح انسانی را که یافتن حقیقت الهیه و بی تقصیری حقیقی و پای ظاهری و باطن است رفع تواند کرد . مگر در خصوص ذات و صفات خدا و اراده و امری که خدا را در تکمیل انسان است از آن گانهای نالایق و ناقص صادر نمی شود . بمرتبگی که آدمی را به شرك و تعدد خدای واحد من جمیع الجهات و عروض اعراض بر او و مانند این عقائد فاسده دلالت میکند ؟ *

❖ مگر نشینیدی که نباید تکلم بسخنی کنید ❖

❖ که همان سخن بعینه بر خود شما بر گردد ❖

مؤلف مذکور سخنان خود را میسرساند بد آنجایی که میگوید شخص طالب حقیقت ❖ امامی دانیم کدام حقیقت را مقصود دارد ❖ باید تفحص کند که آیا قرآن کلام الهی است و یا انجیل یا آنکه هر دو کلام خدا است و چون بسیاری از مطالب قرآن و انجیل موافق با همدیگر نیستند پس هر دو کلام الهی نتواند بود و تنهایی از این دو کتاب را باید کلام خدا دانیم و بس *

پس از این مقدمات شروع بر اثبات صحت انجیل و توریة و عدم وقوع تحریف و منسوخ نشدن آنها کرده و در نظر خویش از عهدہ این امر ممتنع الاثبات برآمده بنیان آیین پر و تستانی را از همچنان انجیلی که از حال اوفی الجمله آگاهی جستی استوار میکند *

❖ تنبیه ❖ با وجود بیانات گذشته در خصوص توریة و انجیل و بر مقتضای اذعان او که یا انجیل باید کلام خدا باشد و یا قرآن و آشکار شدن حال انجیل که هرگز کلام خدا نتواند بود ما را باقی نخواهد بود مگر قبول کردن قرآن و اقرار بر اینکه اکنون بجز از قرآن کلام حقیقی الهی در دست نیست و اگر بعضی از آیات او را من و شما نفهمیم

خون حیض غذا میخورد و پس از تولد شیر میخورد و چون بزرگ شد خطاب ❖ اهل لکم الطیبات ❖ باو میرسد *

این جهان که انسان کبیر است در طبق انسان صغیر که افراد بشر است پنج مرتبه راطی کرد چنانکه مولود صغیر را تا مقصام جان گرفتن در شکم مادر پنج کونه تغییر کلی است که اهل حکمت این معنی را دانند . نخست ❖ نطفه است ❖ دوم ❖ علقه ❖ سیم ❖ مضغه ❖ چهارم ❖ عظام ❖ پنجم ❖ اکسء لحم ❖ که مقام ولوج روح است این است که زمان موسی علیه السلام یعنی اهل آن زمان بسیار مشابَهت بغضامیت داشتند و سخت دیر فهم ولوج بودند *

تا زمان ولادت مولود رسید یعنی عبد خدای صانع تولد یافت و توسط عبد حقیقی آلهی ❖ که پدر جسمانی او نیز ❖ عبد الله ❖ بود و مادر او ایمان بتوحید و اسماء و صفات الهیه آورده از جمله مساوی و معایب ❖ آمنه ❖ بود شریعت ششمین که ناسخ شرایع نجسه مقدمه است مقرر آمد و کاملترین شریعتها شد بعلمت اینکه در طبق مولود نام الخلقه بود *

❖ ثم انشأناه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقین ❖

چون آن مولود را تغییر کلی نخواهد بود و هر چه بزرگتر شود همان انسان است این است که شریعت ششمین تغییر نخواهد یافت ❖ حلال محمد حلال الی یوم القیمة و حرام الی یوم القیمة ❖ *

نمیدانم این سخنان را بکدام کوش میشنوی و بکدام دل میفهمی اگر کوش شنوا و دل آگاه را همراه داری خوشا بحال تو و اگر خدای نخواسته با کوش معاند و دل بغضتساك هستی پس برای اصلاح خویش طیبی حاذق از توفیق الهی بخواه *

اکنون را از این مطلب بگذریم و نسخ شرایع را بفهمیم . پس مقصود از نسخ بطلان کتب صحیحه سماویه نیست . و تغییر بیانات در خصوص اسماء و صفات و مطالب توحید جاری نتواند بود .

برداشته شود بل جزئی تغییر را نیز نسخ توانیم گفت *
اگر بخواهی اعتقاد اسلامیان را در خصوص شریعت و نسخ
از آدم تا خاتم بدائی برای تو باختصار بیاورم . و اگر دو ناتی مناسبی
پیدا کردم سر و حکمت اختلاف شرایع و عدد معین آنها را نیز برای
تو توانم آورد *

در میزان نخستین ازین نامه دانستی که خدا برا احکامی برای معلوم داشت
مطیع و عاصی و برای نظم نوع بشر و برای تعیین خدمت جسم
و جسمانیان و برای سایر حکمتها و مصالح دیگر در هر زمانی
لازم است *

در روزیکه پدر ما آفریده شد شریعت و ناموسی از جانب خدای
برای او و اولاد او مقرر گردید و صحف آسمانی که صحف آدمش کویم
بر آنجانب نازل آمد *

تا زمان نوح صاحب السفینه شریعت آدم بود و بعد از بعثت آنحضرت
شریعت تجدید شد و وحی تأسیسی بر او نازل گردید . و آن تجدید
و تأسیس نیز بموجب صحف آسمانی بود که صحف نوح نامیده میشود *
تا زمان ابراهیم علیه و علی آباءه السلام شریعت نوح معمول بود
و بشریعت ابراهیم شریعت نوح تغییر یافت یعنی نسخ شد و بر آن
حضرت نیز صحف سماویه نازل گردید *

شریعت ابراهیمی پس از بعثت موسی علیه السلام تغییر پذیرفت و این
شریعت چهارمین شد *

شریعت موسی بعد از بعثت عیسی علیه السلام صورت نسخ گرفت
و تغییر در احکام سابقه ظاهر گردید . و مولود شریعتی که در زمان
ابوالبشر علیه السلام بمنزلۀ نطفۀ از جنین بود جان گرفت و روح بر آن
جنین داخل شد . مردۀ تولد مولود را لا و حالا داد و کتاب او ﴿ انکلیون ﴾
یعنی تعلیم و بشارت بود . این است که مسیح روح ملقب گشت *
و چون در ازمنه پنجگانه موضوعات تغییر یافت احکام آلهیه تغییر پذیرفت
بعلت اینکه احکام تابع بر موضوعات است چنین در شکر مادد از فاضلا

اگر بصیرت و انصاف آوریم از این کلام وضوحا توانیم دانست که عیسی علیه السلام اقرار به تبعیت کلیم خدا کرد و او را و شریعت او را بنیان قرار داد . و بنابراین انجیل هرگاه از خدایی آنجناب بگذریم در مرتبه نبوت از این سخن پیدا می‌گردد که مقام کله با کلیم فرقی خواهد داشت و صاحب بنیان عظیمتر از صاحب فروعات خواهد بود مانند این است که توخانه محکم الاساسی را بسازی و بدست رسام و نقاش یا نجار و مانند آنها بدهی که در آن رسمها و زینتها و در و پنجره و مبل و پرده و امثال آنها ترتیب دهند *

ولی از سخن آن سخن الهی استنباط کردیم که اونیز مانند موسی پیغمبری است مبعوث شده و کار او محکم کردن شریعت الهیه است همچنانکه خود فرمود من مبعوث نشده ام مگر بر کشد کان خانه اسرائیل *

و الحاصل صاحب کتاب در مطابق بودن انجیل با توریة و محکم کردن عیسی شریعت موسی را سخنانی چند برای نمونه آورده است که در اینجا بطور خلاصه ذکر خواهیم کرد و از همان سخنان او بطلان مدعای او را آشکار خواهیم داشت *

میکوید در توریة نهی از قتل شده است و انجیل گفت که بد کوی در حق برادر دینی مانند قتل است . در کتب عهد عتیق از زنا کردن نهی نمودند و انجیل از نگاه کردن بشهوت ممنوع داشت تا آنکه بحکم طلاق میرسد و میگوید که توریة طلاق دادن را تجویز کرد لکن مسیح بجهت توضیح معنی عظیم نکاح این اذن را برداشت و منحصر بحال وقوع زنا از زن یا شوهر نمود *

اینجا آغاز اعتراف خود صاحب کتاب بروقوع نسخ در توریة است اگرچه انجیل و عیسی از این حکم خبری ندارند و اگر گفته اند بمعنی مکروهیت طلاق در نزد خدای گفته اند نه از روی حرمت و مطلق ممنوعیت چنانکه پیغمبر ماحلیه السلام فرمودند *

❖ اَبْغَضُ الْأَشْيَاءِ عِنْدِي الطَّلَاقُ ❖

و همچنین آنچه مسلمی عقول سلیمه است از امر بحسن اخلاق و نیکویی آداب و خوبی معاشرت با انبای جنس و رعایت حقوق و ترك حقوق . و همچنین کلیات احکام که در صحف ابراهیم و توریة و انجیل نیز مصرح است هرگز تغییر نخواهد یافت . مانند ممنوع بودن یمن کاذب و زنا و لواط و قتل نفس بغیر قصاص و سرقه و شهادت زور و خیانت بر عرض و مال همسایگان و تزویج زن پدر و تزویج مادر و دختر مادر و تزویج دختر و تزویج خواهر و تزویج خاله و عمه و جمع بین الاختین و مانند آنها . چنانکه در شریعت مقدسه اسلام نیز مقرر است و همچنین است امر ختنه و طلاق و تعدد ازواج و مطلق نماز و روزه و غسل که بعضی از اینها را عیسویان بی امر خدای تفسیر دادند و مع ذلك گفتند شریعت بدوام آسمان و زمین باقی خواهد بود و نسخ هم واقع نشده است *

بالجمله کلیات شریعت را تغییر حادث نخواهد بود نهایت امر این است که بیانات الهیه بر حسب مقامات اهل هر زمانی باقتضای افهام و مدارك آنها اختلاف حاصل کند *

❖ سخنها چون بوفق منزل اقتاد ❖ در افهام خلائق مشکل افتاد ❖ به بینیم میزان پر و تنستانی چه میگوید و وقوع نسخ را از توریة بسبب آمدن عیسی چگونه برمی دارد . اگر معنی نسخی را که اسلامیان میگویند خواسته است انکار کنند زهی اشتباه است . و در صورتیکه هیچ اثری را از شریعت موسی در عیسویان باقی نگذاشته اند و همه را تغییر داده اند و نسخ بمعنی تغییر در احکام است دیگر این دعوی اصلا جایز خواهد بود و برهانی در رد آن لازم نیاید *

عجب داریم که میگوید خلاف و اختلاف در مضامین و احکام وارده در کتب مقدسه واقع نیست بلکه انجیل کتفهای توریة را محکم میکند زیرا که اصل بنیان توریة است و عیسی گفت من برای ابطال شریعت موسی نیامده ام بل برای محکم کردن آن آمدم *

نخست از این سخن عیسی چیزی بفهمیم و علی العمیاء نگذریم .

نفل کرد که آسمان وزمین زایل میشوند و حکیم خدا زایل نمیکردد .
و غافل شده است از اینکه هیچ صاحب دینی اعمال ظاهریه را ترک
نکرده است . و گذشته از اینها آیات ارمیا را درست نتوانده است
که پیش از این آیات عنوان سخن از نقص عهد الهی بوده است و مقصود
خدا از این کلمات بآن قرینه روشن کردد . که فرمود زمانی
خواهد آمد که شریعت را در دل ایشان محکم کنم و عهد مرا انشکنند
و همچنین که بارکان عمل نمایند از صمیم قوای نیز اعتقاد آورند *
بعد از ذکر آیات ارمیا بآیت ششم از فصل چهارم و دوم کتاب اشعیا
استشهاد جست و لیک باشارت تنها اکتفا کرد و آیات را ذکر ننمود
و همچنین شواهد دیگر را که بعد از آن آورد در هیچکدام بذکر آیات
نپرداخت و علت عدم ذکر آنها را بزودی خواهی دانست .
❖ اولاً ❖ آن آیات بهیچ وجه دلالت بر مطلب او ندارد
❖ ثانیاً ❖ در پس و پیش آیات مزبوره شواهد بعثت و بشارت
پیغمبر آخر الزمان موجود است که از ذکر آنها صرفه بحال
خویش ندانسته صرف نظر از ذکر آنها کرد . و ما همه ترجمه ها را
از روی ترجمه های خود شان در اینجا خواهیم آورد اگر چه
در اصل کتابها واضحتر از این بوده است که اینها در ترجمه
آورده اند *

❖ از فصل چهارم و دوم کتاب اشعیا است ❖

اینگ عید من که او را دست گیرم و او برگزیده من است و از او راضی
هستم روح خود را بروی فرستم که حکم بر طوایف را جاری کند . نه
آواز بشد کندونه در کوچه ها فریاد نمایند منی مرضوضی را نشکنند
چراغ روشن سازا خواموش نکنند حکم از روی حق بیارند تا هنگام
کذاشتن حکم در روی زمین دلتك نشده خسته نکرد دجزیره ها منتظر
شریعت او باشند . چنین فرمود آن خدای پروردگار که آسمانها را
آفرید و آنها را بسط داد الی آخره *
آیت ششم از کتاب ویاب مزبور را که در تبدیل عبادت ظاهری

در نزد خردمندان نیز پوشیده نیست که مأذونیت مطلقه در امر
طلاق چه قدرها فواید و محسنات را در معاشرت مردان با زنان
دارد . و بمنوعیت آن چگونه مفاسد و معایب را لازم گرفته است *
گذشته از اینها اگر عیسی برخلاف حکم توریة همچنان حکمی را
آورد همان معنی نسخ است که انکار آنرا داشتی خواه از راه توضیح
معنی عظیم نکاح باشد و خواه از روی اخفای معنی حقیر نکاح . با آنکه
این مطلب بوجهی موجب تغییر در احکام نتواند بود زیرا که معنی عظیم
نکاح انحصار بر زمان عیسی نخواهد داشت کسی که معنی نکاح را عظیم
کرد موسی را نیز اوفرستاد و میتوانست آنوقت نیز توضیح این
معنی را بنماید اگر این امر لازمی بود . و گرنه عیسی را از این مطلب
بری خواهیم دانست *

صاحب کتاب در فصل دوم از باب اول گوید . اینکه عبادت
ظاهری توریة بعبادت باطنی و روحانی مبدل خواهد شد مطلب تازه
نبود زیرا که در کتب عهد عتیق آمده است که بعوض عبادات
ظاهری عبادات روحانی مقرر خواهد شد *
هرگاه این سخن را از انجیل و توریة قبول کنیم برهانی دیگر بر وقوع
نسخ در شریعت خواهد بود *

شاهد بر مطلب صاحب کتاب در تبدیل عبادت ظاهری بعبادت
روحانی از فصل سی و یکم کتاب ارمیا است که در ترجمه آن نسبت
شوهری بخدای تعالی داده اند و محل شاهد چنان است که خدا
میفرماید عهدهی که پس از آنروزها با خاندان اسرئیل خواهم بست
این است که شریعت خود را بدرون آنها خواهم انداخت و آثار بردلهای
ایشان خواهم نگاشت *

صاحب کتاب از این عبارات چنان میفهمد که اعمال ظاهریه بکلی
متروک خواهد گردید واضح است که معنی شریعت را نفهمیده است
و ندانسته است که تکالیف جسمانیه بدوام اجسام دائمی خواهد بود .
و مع هذا فراموش کرده است سخن را که خود در کتابش از کتب مقدسه

به بیگانه و پنهان رسد . آن عبد حقیق الهی بتها را سر نگون کند
بت پرستان را در زمانیکه جهان را غالب باشند مخدول و منکوب
سازد حکم الهی را باستقامت در روی زمین گذارد جزیره ها منتظر
شریعت او باشند *

آیات مزبوره را عیسویان بمسیح تأویل نتوانند کرد زیرا که صاحب
شریعت نبودن عیسی را در انجیل تصریح کردند و باندك اعتراضی
که با آنجناب وارد کردید در انجیل نسبت دلتکی را باو دادند بآنکه اشعیا
گفت در گذاشتن حکم الهی در روی زمین دلتک نشود *

❖ در فصل هفدهم انجیل متی آورده اند ❖ عیسی نیز جواب داد که ای
اولا دبی ایمان و نادان تاکی باشما باشم تاکی تحمل از شما ها کنم *

عیسی در ابطال دین بت پرستی و ترویج آیین خدا شناسی و بیان
اطوار توحید حقیقی نکرد آن کاری را که مصداق آیات اشعیا کردد *

منتظر بودن بشریعت او را از جزیره ها میشنوی که در امریکا بایشکه
بجوحه ملت عیسویان است چگونه شریعت مقدسه او ظاهر گردید .

و انبوهی از مسلمانان در اطراف آنجا پیدا شدند و اکنون در آنجا
موجود هستند . و نیز آثار شریعت او بطورهای دیگر در میان

عیسویان ساری شد و بی دعوت کشته ظاهری بواسطه عقل سلیم
که نبی باطنی و شعبه ایست از آن عقل کل آثار حقیقت شریعت

منتظره در جزائر در میان جمعی ظاهر آمد و حکم خسته و طلاق و تعدد
از دواج و مانند آنها در آنجا آشکار گردید . و تمه آیات و بیانات

فصل مذکور اشعیا در طی بشارت در معیار ششم از میزان چهارم
گفته شود * صاحب کتاب در تبدیل شریعت جسمانیه بروحانیه اشارت

دیگر بفضل صدودهم زبور کرد و آیات را ذکر نمود *

❖ اینک آیات زبور است ❖

خدا قسم خورد و نادام نخواهد شد بآیین ملک زادق الی الابد امام
هستی خدای تو که در زمین تست در روز غضب پادشاهان و ملکان را
خواهد کشت بواسطه لشکری که دینونت بر امتها خواهند کرد

روحانی شاهد آورد بخوانیم *
 من که خدا هستم ترا براسی خوانم و دست ترا کبیرم و ترا حفظ کنم
 و ترا برای عهد و روشنایی طوایف میدهم * تا چشمهای نابینا را بینا کنی
 و اسیران را از زندان و ظلمت نشینان را از تاریکی رهایی دهی .
 پروردگار منم و نام من رب است عزت خود را به پیکانه وجد خود را
 بر پشتهای نخواستیم داد *

آیات کتاب اشعیا آن است که شنیدی و دلالت نداشتن ششمین آیت را
 بر مدعیای صاحب کتاب چنانست که فهمیدی *
 اکنون ای مؤلفی که خود را هدایت کننده میخوانی و هنوز خود
 محتاج براهنمایی دیگری هستی بیا و بامن همراهی کن و تعصب و عناد را
 از خود دور نمایی و معنی آیاتی را که خود ترجمه کرده اید از توریة
 بانصاف و هو شیاری دریاب *

﴿ انصاف بده تا در انصاف تو باز است ﴾

آیات مذکوره در مقام ذم بت پرستان است و وعدهٔ بعثت پیغمبر
 عظیم الشانی که او عبد خدا است نه خود خدا و نه زادهٔ خدا است .
 و او برگزیده و مصطفی است و او مرئوسی است که خدا از او راضی است .
 روح الامین بجانب وی فرستاده شود که شریعت خدای را
 در طوایف اتم جاری کند . آن عبد خاضع خدای بقر و مسکنت
 افتخار آورد بدست خودنی مرئوسی را نشکند که او رحمت بر عالمین است .
 حکم و شریعت بیاورد و بر طوایف عالم احکام الهیه را صادر کند .
 در گذاشتن شریعت در روی زمین اذیتها نکند و دلشک نشود .
 و او عبد برگزیده و مختار و مصطفی باشد و خدا او را صادق خواند
 و او را دست گیرد و او را حفظ کند . و او را برای عهد خود و روشنایی
 در طوایف عالم ظاهر کند . تا آنکه نابینایان را بینا کند و جهان را
 از تاریکی جهل و نادانی و ظلمت شرک و الحاد و بت پرستی رهایی
 دهد . خدای پروردگار عزت و جود خود را باو عطا فرماید و او را
 ﴿ عزیز و محمود و احد و حید و محمود و حامد نامد ﴾ که عزت و جود خدای

نشده است و خود وقوع تبدیل در اعمال و عبادات را که همان معنی نسخ است میخواهد اثبات کنند *

❖ معیار ششم ❖

از برای منسوخ شدن توریة یعنی احکام شریعت موسی بعلت آمدن عیسی علیهما السلام دلیلی از خارج لازم نداریم و همان دلائل صاحب کتاب که در انکار نسخ آورد برای ما کافی خواهد بود و در آن ضمن پایه ادراک او نیز آشکارا خواهد شد بعلت اینکه همان انکار او و براهین رد بر نسخ را که آورد اقرار و اثبات در وقوع نسخ است *

❖ کردش انکار بحدی که باقرار کشید ❖

از جمله دلائل منسوخ نشدن توریة با انجیل را میگوید که قربانی در زمان موسی بود و چون عیسی قربان شد دیگر لزومی برای آن قربانیها نماند *

در توریة امر بغسل و تطهیر بدن شده بود اما چون این حکم برای این بود که بدانند يك شست و شوی باطنی هست و بعد از نزول انجیل بی آن شست و شوی ظاهر مر دم آن معنی را دریافتند این است که حکم غسل برداشته شد و لزومی برای آن نماند *

اورشليم محل عبادت و قربانگاه يهودان بود و خدا همچنان و اعمد میگرد که در آنجا ساکن است و لکن برای نمونه این بود که باید دل آدمی منزل خدا باشد اما بعد از آنکه انجیل بسبب ایمان بمسیح دل انسان را همچنان مڪان مقدس می سازد دیگر عبادتخانه سنگی یعنی هیكلی لازم نبود *

در توریة روزهای عید مقرر گشته بود که احدی در آن روزها مشغول کاری نشود بجز از کارهای دین و این عیدها نمونه عیدهای قلبی بودند که عبارت از تقرب بخدا است و استحکام رابطه دوستی باطنی بخدا بعد از آنکه انجیل نیز مقصودش اینها باشد و تابعان خود را با آن درجه تقرب و دوستی خدا برساند دیگر آن عیدها لازم نیست *

روزه‌ین را پرخوانند نمود و بسیاری از بزرگان روی زمین را خواهند زد *
 مؤلف شرح و بیان آیات زبور را بخاتم هفتم پولوس که عبرانیان
 نوشته است محول میدارد . و سقامت ترجمه نامه مذکور را از متن
 عبارت زبور باستانی توانیم دانست که خواسته است پیشوایی بآیین
 ملك زادق را که ملك سالم و در زمان ابراهیم علیه السلام بود بعیسی
 تأویل کند و از آن عدم تأسیس عیسی یک شریعت جسمانی را برساند .
 حال آنکه در آیات مزبور، تصریح بر لشکر کشی و دنیوت آن لشکر
 در روی زمین و برانداختن آنها رؤسا و بزرگان طوایف را اشکارا
 آورده است *

آیات هجدهم و نوزدهم کتاب موسی یعنی توریة مثنی را برای اثبات عدم
 تغییر شریعت و مبدل شدن جسمانی بروحانی آورد که آیات مزبوره
 نیز گذشته از عدم دلالت بر مدعای او شاهد بر بعثت پیغمبر صاحب
 شریعت مانند موسی است و اینک ذیلا آورده میشود *

❖ آیات فصل هجدهم توریة مزبور است ❖

خدای بمن فرمود که سخنان تو معقول است از برای آنها از میان
 برادران ایشان پیغمبری مانند تو برانگیزانم و سخنان خود را بر دهان
 او نفهم آنچه را که با تو گویم بایشان گوید و هر کس سخنان مرا که او
 از زبان من گوید قبول نکند از او باز خواست کنم *

❖ و ما ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى ❖

واضح است که عیسی از بنی اسرائیل بود نه از برادران بنی اسرائیل
 که عبارت از نسل اسماعیل علیه السلام هستند و عیسی مانند موسی
 پیغمبر نبود یا خدا بود و یا آنکه پیغمبر صاحب شریعت تأسیسی با اعتقاد
 عیسویان نبود و مع ذلك از یکسای این آیات عدم نسخ در کتب
 آسمانی یا تبدیل عبادت جسمانی بروحانیة استنباط کرده میشود *

نمیدانم صاحب میزان الحق بکدام ملاحظه این فقرات را برای
 اثبات مطلبی آورد که اگر آن مطلب بدزجسته ثبوت برسد موجب
 بطلان دعوی او خواهد بود که گفت نسخ در کتب و شرایع واقع

قلب است که آن نیز از عناصر و از سنخ جسد است و یا آنکه از دل انسانی چیز دیگر مقصودش بوده است ؟ *

عیدها را بسبب قربان شدن عیسی باطل کرد لکن سبب باطل نشدن یکشنبه را نکفت و علت تغییر سبت را یعنی شنبه را یک شنبه بیان ننمود . اگر عیدهای قلبی کافی بود عیسویان چرا عیدهای دیگر قرار دادند و برخلاف توراتی که میگفتی تغییر نخواهد یافت و عیسی برای محکم کردن آن آمد و فتنار آوردند ؟ *

از این سخن بگذریم که در این نامه مبنای کار را بر اختصار گذاشتیم . ولیک از صاحب میزان سوالاتی دیگر داریم که جهات و اسباب تبدیل اعمال جسمانی را بروحانی در این چند مطلب کففتی پس علل و معانی اقسام نذرها و آداب مفصله آنها را که در شریعت موسی بود و شما ترك کردید چرا ذکر نمودی ؟ *

صومها و روزه های عهد موسی را چرا برداشتید اگر صوم باطل شد چرا عیسی روزه گرفت و امر بروزه داشتن کرد و اگر نشد اطوار وضع و کیفیت صوم را چرا تغییر دادید ؟ *

از آنها گذشته این پرهیز را در جای روزه از شما آوردید عمل عیسی را تحریف کردید شما نیستید که میگفتید تحریف در اقوال مسیح واقع نشد آیا کسی که اعمال چنانی را تغییر بدهد بر تغییر سخن قادر نتواند بود ؟ *

نمازهای متقدمین را چه کردید که همه آنها را باطل کرده نمازهای کونا کون آوردید هرگاه ایمان بانجیل مطلق نماز را باطل کرد حال آنکه عیسی خود نماز میکرد و امت را مأمور بنماز میداشت پس این نمازهای عیسویان چیست و اگر نکرد علت تغییر نمازهای مقرر در تورات چه بود ؟ *

اگر از اینگونه اختلافات آیین عیسویان و توراتیان بشماریم بسیار خواهد بود و مغایرت آیین آنها با یهودان مطلب واضحی است و برای اثبات اینکه نسخ یعنی تغییر حکم در میان شریعت عیسی و موسی واقع است تنها یک تغییر کافی تواند بود . حال آنکه در این اقسام سراپا

ادله و براهین صاحب کتاب اذاین قرار است که نوشت و از انجیلها
و نامه ها و رساله هانیز شواهد بسیار آورد و باعتقاد خود ثابت
کرد که انجیل توریة رانسخ ننمود *

در عدم دلالت فقرات مزبوره بر مدعای او و بالعکس شهادت همان
فقرات بر مدعای اسلامیان یعنی وقوع نسخ تفصیل و بیانی را
لازم نداریم هر کسی را که ادراکی هست آشکارا می بیند که خود
اعتراف بظهور نسخ را در آیین موسی بسبب آمدن مسیح بطور وضوح
آورده است *

در مطالب مذکوره صاحب کتاب سخنان دیگر داریم که اشارت
به بعضی از آنها را زاید نمی دانم *

در خصوص بطلان غسل طهارت باطنی را قرار داد . پس سبب
غسل تعمید که در میان عیسویان معمول است چه خواهد بود و علت
اینکه عیسی علیه السلام از یحیی تعمید گرفت چه چیز است ؟ *

عبادتخانه سنکی را بسبب منزل کردن خدا در دلهای اهل ایمان باطل
کرد پس علت ترتیب کلیسیاها و معبد ها برای چیست ؟ *

انجیل را تقدیس کننده دلهای ایمان آورند کان بعیسی قرار داد
و خدا را در آن مکان مقدس نشاند لکن معین نکرد که کدامین فرقه
ایمان حقیقی آورده اند . و نگفت که آیا همه آن فرقه را قلوب مقدسه
هست یا آنکه بعضی از آنها را هست و بعض دیگر را نیست . و مع هذا
آنهايي که مقدس القواد هستند آیا همه را درجه پاکی بريك
منوال است یا آنکه تفاوت در تقدس دارند . و در این صورت آیا
خدا در همه آنها يك اندازه منزل کرده است و یا آنکه بر حسب پاکی
آنها ظاهر خواهد شد . و نیز معین نکرد که آیا این هیكله های
قلوب مانند همان هیكل سنکی که خدا بودن خود را در آنجا
و انمود میکرد عباد نگاه ضعف و عوام عیسویان توانستند بود و خدای
تعالی در آنها نیز بودن خود را و انمود میکنند یا نه . و نیز بیان
نکرد که فرق میان هیكل سنکی و هیكل دل چه چیز است اگر ظاهر

بسیار عموماً و خصوصاً وارد و تأکیدات در این باب صادر گردیده است *
عیسی علیه السلام که میگویند بسبب آمدن او و ایمان بانبیاء او حکم
خسته ظاهری باطل شد بالا تفاق محتون بود با آنکه اگر پای دل
از شهوات موجب بطلان حکم خسته بودی در پای دل عیسی
اسلامیان و انجیلیان متفقند و از آن طرف خود میگویند که آنجناب
خدا بود و پسر خدا بود *

عناد بایهودان را در خارج بگذاریم و تصور کنیم که همچنان عهد
ابدی خدا که با ابراهیم و نسل ابراهیم علیه السلام بسته شد و مانند
عیسی مسیح کسی آن عهد را از جانب خدای برخود گرفت آیات تواند
بسختن بی بنیاد باطل گردد ؟ *

برهانی که عیسویان را در ابطال این حکم مؤکد دانی و تحریف کلام الله
عیسی است دو عبارت غیر کافی بر اثبات مدعا از نامه ها است که ﴿اولا﴾
ماخذ آن نامه ها معلوم نیست ﴿ثانیا﴾ در تحریف اصل و ترجمه
آنها سخنها هست ﴿ثالثا﴾ خود آن عبارات دلالت بر ترك
خسته ندارد سهل است که شاهد بر لزوم خسته است *

راستی کارهای عجیب و حیرت گردنی ازین طایفه می بینیم . و الحاصل
نخست مأخذ و جواب خسته را از توریة بیاوریم که اساس کار را دانسته
باشیم *

﴿ در فصل هفدهم از سفر تکوین مخلوقات از توریة است ﴾
پس از آنکه خدای بابر ام نمودار شد در حالتیکه نود و نه سال داشت بوی
گفت منم آن خدایی که بر همه چیز قادر است در حضور من سالک و کامل
باش عهدی میان من و تو خواهم بست و ترا به بسیاری تکثیر خواهم کرد .
آنکه ابرام سجد کرد و خدا با او بسخن درآمد و فرمود هما ناعهد
من با تو این است که تو پدر چندین امتها خواهی گردید و پس از این
نامت ابرام نشده ابراهیم باشد که ترا پدر امتهای بسیار کردم و ترا به
بسیاری زیاد خواهم کرد و امتها از تو پدید آشوند ﴿سرورها﴾ ارتو
ظاهر کردند . و در میان تو و من و نیز با فرزندان تو که بعد از تو آیند

تغییرات را می بینی *

اکنون معنی کلام عیسی را که گفت من برای ابطال شریعت موسی نیامده‌ام بلکه برای محکم کردن آن آمدم از آقای صاحب میزان باید پرسید و معنی زایل نشدن یکجرف از شریعت را بدوام آسمان و زمین که انجیل خبر از آن داد از او باید تحقیق کرد *

❖ معیار هفتم ❖

از جمله دلائل صاحب کتاب بر انکار وقوع نسخ در شریعت موسی کیفیت ختسه است که میگوید ختسه در توریة از برای طایفه بنی اسرائیل مقرر گشته بود قطع نظر از اینکه علامت ظاهری بود برای عهدی که در میان خدا و آن طایفه بود نیز نمونه بود از قطع نمودن خواهش نفسانی . و حال بسبب ایمان آوردن بانجیل قطع خواهشهای نفسانی بعمل می آید ❖ مؤلف سخن را میکشاند بانجا یکه میگوید ❖ در این صورت ختسه ظاهری لازم نیست از آثروی که حال در قلب بطور روحانی بعمل می آید . و برهان این مطلب را محمول بنامه رومیان و قولوسیان چنانکه بیان خواهیم کرد میدارد *

افسوس داریم از اینکه با همه این بیانات خود میگوید انجیل کتب عهد عتیق را باطل نکرد *

چون سخن بدینجا رسید نامناسب نیست امر ختسه را و منسوخ بودن و نبودن آنرا در اینجا بفهمیم اگر چه بیان این مطلب در جای دیگر نیز ممکن بودی *

اینکه عهد ختسه را تنه‌ایه بنی اسرائیل نسبت داد یا از روی سهو و اشتباه است و یا ملاحظه دیگر از شاه الله سهو است پس بکوش هوشیاری استماع و فهمیدن این مطلب را آماده باش *

عهد ختسه نه در یکجای و دو جای از توریة است بل در جاهای

نیست و خسته که در کوشش شده است خسته نیست اما یهودی آن است
که در باطن یهودی است و خسته آن است که در کتاب نیست
و در معنی با قلب است و مدح اینگونه آدمی از جانب انسان نیست
از جانب خدا است *

به بیند این آیات را که صریح میگوید ظاهر را با باطن مطابق کنید
و قناعت بر یهودی بودن در ظاهر و اختان ظاهری ننماید دلهای
خودتان را از شهوات بازدارید زیرا که خسته حقیقی چنان است .
چنانکه در آیت پیش گفت که اگر شریعت را حفظ کنی ختان فائده
میدهد و کره مانند این است که خسته نکرده باشی . که روح
در اعمال ظاهر به اعمال باطنیه است و جسد بی روح زنده نیست
چنانکه روح بی جسد قائم نتواند بود و هر کدام بی آن یکی ناقص
و انراست . و هر کس عهد ابدی خدای را باطل کند از نسل
ابراهم و از برکت و مبارک بودن که خدا بسبب این عهد ابدی
با ابراهیم و ذریت ابراهیم عطا فرمود بی بهره و ابتزاد *

دلیل دوم صاحب کتاب بر ابطال حکم خسته فقره بازدهم از فصل
دوم پولوس نامه است که بقولوسسیان نوشته است و آن آیت
چنان است که ذیلا آوردیم *

برای اینکه بسبب ختان مسیح جسد گناهان کوشتی را از خود دور
کردید بختانی که در او بادت نشده بود مختون شدید *

به بیند پایه سخن اینها را با چه سخنی چگونه عهد خدایی را میخواهند
باطل کنند عیسی را خوب محکم کشنده شریعت موسی دانستند
و آنگونه عهد ابدی را که در خود عیسی جاری بود محض از روی
عناد و جمود با طواریهودی حکم الهی و امر عیسی یا تصریح
در انجیلیهای که خودشان قبول دارند میخواهند بدو عبارت ناقصه
از نامه هایی که میگویند از معلمان و مقدسان است و سند آن نامه را وضحت
ترجمه آن را نیز معلوم نکرده اند سهل است که آن عبارات دلالت
بر عکس مدعای آنها تواند داشت باطل کند و تباه سازند *

عهدی میگذارد که عهد ابدی باشد و خدای تو و فرزندان تو که پس از تو آیند بوده . ترا و نسل آینده بعد از ترا و اوست دیار غربت خواهیم کرد و پروردگار ایشان خواهیم بود *

❖ عهد ختنه که ذیل کلمات مزبوره توریة است ❖
آنگاه مرا ابراهیم را فرمود عهد مرا تو و فرزندان تو که پس از تو آیند نگاه دارید و آن عهدی که باید تو و نسلهای آینده بعد از تو نگاه دارید این است . که هر ذکوری از شما هاخته شوند غلغله خود را از کوشش ختنه کنند تا آنکه علامت عهد من باشما باشد و اولاد ذکور شما نسلا بعد نسل هشت روزه ختنه نمایند خواه از نسل تو در خانه تو تولد کنند یا از بیگانه زر خرید شما باشند . آنهایی که در خانه شما بوجود آیند یا بقیعت اتباع شوند البته مختون بشوند که عهد من در کوشش شما میثاق ابدی گردد . ذکور غیر مختون که پوست غلغله را ختنه نکنند و عهد مرا باطل سازد از قوم خویش منقرض و ابتر باد *

اکنون برهان مؤلف را در ابطال حکم ابدی و میثاق دائمی که خدای بر باطل گشته آن نفرین کرد از نامه رومیان و قول و سیان بخوانیم *

آیت ❖ ۲۸ ❖ و ❖ ۲۹ ❖ از نامه رومیان را شاهد بر مدعای خود میسازد ولی آیت ❖ ۲۵ ❖ همان فصل را نیز بیاوریم که حال باطل کنندگان عهد الهی را واضحتر بینیم *

❖ آیت ۲۵ ❖ هرگاه شریعت را حفظ کنی ختان فایده میدهد اما اگر از شریعت تجاوز کنی ختان تو بغلغله مبدل گردد *

این آیت صریح در لزوم ختان است بعلت اینکه میگوید ختان فایده میدهد نهایت سخن این است که شرطی برای صحت و فایده آن مقرر داشت که مقصود جمع کردن حکم ظاهر با باطن است که هیچکدام بنهایی سود ندهد و این همان معنی است که در دین اسلام مقرر است چنانکه فرموده اند

❖ لایمان ظاهر الا بباطن ❖ و لایمان باطنا الا بظاهر ❖
آیت ❖ ۲۸ ❖ و ❖ ۲۹ ❖ زیرا که یهودی ظاهری یهودی

برمن نرسیده است ولی من اینگونه مستحسن داشتم *

❖ معیار هشتم ❖

صاحب کتاب فصل سیم باب دوم از کتاب خود را در خصوص عدم وقوع تحریف در کتب منسوبه بوحی و الهام نکاشت و بذکر دلائل این مدعا پرداخت سهل است که از قرآن عظیم الشان آیاتی آورد و سخن را بد آنجا رسانید که گویا اسلامیان را در عدم تحریف توریة و انجیل تا زمان ظهور اسلام سخنی نبوده است و این نسبت تحریف را در بعد از آن گفتند و آنوقت که انجیل و توریة منتشر بودند تحریف ممکن نبود پس سخن در تحریف غیر مقبول است *

اما آیات قرآنی را که در استدلال بر مدعای خود آورد که از این آیات استنباط میشود. تا زمان ظهور اسلام کتب مقدسه تحریف نیافتند بعلم اینکه در آن آیات وارد است که بکتب مسیحیان و یهودان رجوع کنید پس معلوم است که آن کتب صحیح بوده اند. اینگونه استدلال از آیات مزبوره یا از روی بی اطلاعی و تفهیمیدن آیات قرآنی است یا آنکه بآیین معهود عمدا سهو کرد امید داریم که از روی بی اطلاعی بوده است *

پس در صفحه ❖ ۳۴ ❖ و ❖ ۳۵ ❖ آن کتاب هر دو قسم از آیات را بتدبر و انصافی بخوان و جواب مؤلف را از کتاب خود او بکوی *

اهل ذکر را باهل کتاب معنی کرد و آیت را آورد که ❖ فاسئلوا اهل الذکر ان کتّم لا تعلمون ❖ ولی ❖ اولاً ❖ غفلت از مثل این آیت کرد که میفرماید ❖ فاسئلوا اهل الذکر ان کتّم لا تعلمون بالنبیات والزرر ❖ ❖ ثانیاً ❖ ملتفت نشد بر اینکه اگر مقصود از اهل ذکر اهل کتاب بودی بهمان عبارت اهل کتاب آوردن بهتر بود زیرا که این عبارت باعث میل کردن اهل کتاب بر دین اسلام میشد ❖ ثالثاً ❖ هرگاه

میتوانم گفت که بعد از ترقی افهام ومدارك و فهمیدن مردم محسّنات و فوائد خسته را ودانستن اینکه رؤسای مذاهب آنها بعد از عیسی این کار را بی مأخذ و غلط کرده اند البته اسلامیان را تصدیق خواهند نمود همچنانکه مسیو ❖ شارل میزمر ❖ کتابی بزبان فرانسوی در سنه ❖ ۱۸۷۰ ❖ بنام سواره ده قونستانینویل نوشت و در آن محسّنات و فوائد اکثری از آداب و آیین اسلامیت را درج کرد و این کتاب را چاپ کرده و منتشر داشت *

❖ والفضل ماشهدت به الضراء ❖

حاصل کلام سخن در وقوع وعدم وقوع نسخ بود بحمدالله که صاحب کتاب بی زحمتی بر ما خود دلایل آنرا آورد اگر چه در صورت انکار آورد علی ذلك زیاده بر این در این مطلب بحث نکنیم که مطلب آشکار است فقط در امر خسته که متمسک بنامه هاشد سخنی در خصوص نگارنده نامه هاداریم که گاهی از روی افکار و رأی خودشان بی آنکه مأذونیت از عیسی داشته باشند باعتراف خودشان سخن گفته اند و زاید نیست که در اینجا آنگونه اعتراف را برای نمونه بیاوریم *

❖ در فصل هفتم نامه پولوس در فقره ❖ ۲۵ ❖ گوید ❖ اکنون در خصوص باکره ها امری ندارم ولیکن مانند کسی که از خدای ضمانت حقانی بودن را دریابد رأی خود را میگوید . اکنون کان میکنم که برای این تنگی و مضایقه حاضر این خوب است یعنی اینگونه بودن برای آدمی خوب است که چون زنی تزویج شدی طالب تفریق نباش و چون تفریق شدی طالب آن مباش *

نکنه دیگر در اینجا برای عیسویان حقیقت جوی بگویم که این حکم منع از طلاق را پولوس مقدس با اینکه از رأی خود گفت باز حکم ابدی و دائمی نکرد . بل محتمل است که از اقتضاءات زمانهای آینده آگاهی داشته و این حکم را موقتی آورد و سبب آن را مضایقه حالیه کرد و گفت اکنون را باید اینطور کرد و هم اعتراف نمود که امری

مشهور و معلوم بوده است بخوبی که هرگز مجال انکار آنحضرت را نداشتند مگر بغضاد و پرده کشی بر آنچه داشتند همچنانکه یهودان در انکار بر مسیح با وجود دانستن اخبار او و شناختن او کردند *

﴿ قل ما كنت بدعا من الرسل ﴾

در ﴿ آیت نخستین ﴾ آنها را از تبلیس کردن حق باطل و کتمان حق بعد از علم نهی فرمود *

در ﴿ آیت دوم ﴾ بیان حال لجاج و تحریف یهودان است که ﴿ اولاً ﴾ هفتاد کس که همراه کلیم خدای بطور رفتند و توریة را آورد طایفه از آنها یهودان گفتند که این احکام را خدا بموسی نازل کرد لکن فرمود هر کدام را که میتوانید وی خواهید بعمل پیاورید و هر چه را نتوانید ترك کنید ﴿ ثانیاً ﴾ يك فرقه از یهودان از زمان موسی تا زمان اسلام در کار تحریف بهر قسمی که میتوانند دروغ نمی کردند این است که خدا فرمود همچنان ملتی باشکال ایمان آورند آیا طمع میکنید که بشما ایمان پیاورند و حال آنکه يك فرقه منتخب شده از آنها آنگونه تبلیس کردند و حق را دانسته کتمان نمودند . که همیشه آنچنان فرقه در میان آنها بوده اند *

در ﴿ آیت سیم ﴾ میفرماید اهل کتاب و مشرکان میدانستند که پیغمبر موعودی بعلامات و آثار معلومه خواهد آمد و تا آن پیغمبر نیامده بود اذعان داشتند تا آنکه آنحضرت ظاهر شد آغاز بر انکار کردند و میبایست هم بکنند که از ریاست و بزرگی و جاه گذشتن سخت دشوار است همچنانکه یهودان در حق عیسی کردند

صاحب کتاب سبب تحریف و وقت تحریف و کیفیت تحریف را از اسلامیان سوال کرد . سبب تحریف همان تسلط شر بر یعنی شیطان و نفس اماره بسوء و ظلمت عالم بضای و غلبه هواها و خواهشهای نفسانی بر بنی آدم است که اسباب و علل این مطلب را در این نامه مشروحاً نتوانیم آورد و علی الاجمال همین وضع جهان و اختلافات امم و ملل و برداشته

قبول کنیم که مقصود اهل کتاب است از عبارت اهل ذکر که در مقابل اهل نسیان است استنباط میشود که این سؤال از کسانی تواند بود که بشارتهای عیسی و اوصیای حقیقیه عیسی را که بواسطه اهل ایمان رسیده بود فراموش نکرده باشند مانند عبدالله سلام و اصحاب او و امثال ایشان و دقائق کلام الهی را در اینگونه بیانات توان دیدند در ضایقاتها و مهمانیها و نسبتهای نالایق بر انبیا و اولیا علیهم السلام * این آیات را نیز مؤلف اعتراض آورده و میگوید اگر قبول کنیم تحریف کتب مقدسه را از این آیات معلوم است که سخن در وقوع تحریف پس از ظهور اسلام است اکنون آیات را در اینجا بنویسیم

❖ دو آیت از سورة البقره است ❖

❖ یابنی اسرائیل لاتلبسوا الحق بالباطل وتکتبوا الحق واتم تعلون ❖
❖ افقطعمون ان یؤمنوا لکم وقد کان فریق منهم یسمعون کلام الله ثم یحرفونه من بعد ما عقلوه وهم یعلمون ❖

❖ آیت سیم از سورة البینه است ❖

لم یکن الذین کفروا من اهل الکتاب والمشرکین منفکین حتی تأتیهم البینه رسول من الله یتلو صحفا مطهرة فیها کتب قیمه وما تفرق الذین اوتوا الکتاب الا من بعد ما جائتهم البینه *

در عدم دلالت آیات مزبوره بر مطلب صاحب کتاب محتاج بشرح و بسط نیستیم و مطلب آشکار است در آیت اولی مؤلف صدر آیت را بتحریف آورد لفظ یابنی اسرائیل در آیت کریمه نیست و از یک آیت پیشتر آن را برداشته در اینجا گذاشت آنهم ان شاء الله از روی سهواست *

از هیچکدام از آیات فوق عدم تحریف در توریة و انجیل تا زمان ظهور اسلام مفهوم نتواند شد فقط در نزد اسلامیان این معنی مسلم است که در نزد اهل علم از یهود و نصاری آثار و اوصاف و علامات و سمات حضرت ختمی مآب علیه السلام چه از روی بقیه کتبهای خودشان و چه از بیانات شفاهیه اوصیا و اوصیای او صیا و صالحان عیسویان

اصلا و ترجمه باقی ماند یا آنکه از این مطلب بگذریم *

گویا برادر پروتستانی را بعزت انسی که بسختن خود دارد و دل او را
بمحبت این انجیل و توریة برای اجرای مقصود خود پر کرده هنوز سخن
باقی است ولی من قادر بر تقلیب قلوب و تحویل احوال نیستم و این
امر را برخدای توانا واگذاریم و هدایت کمره‌هان را بتوفیق او تعالی
محول دانیم *

﴿ والسلام علی من اتبع الهدی ﴾

اینکه مؤلف گفت اسلامیان بایستی معین نمایند که جاهای تحریف شده
در توریة و انجیل و مانند آنها کدامست اکنون ما از او توانیم پرسید
که مواضع تحریف نشده در آن کتب کدام است . بلی هرگاه اصل
کتب بوجود نسخه‌های اصلیه و اتصال سند و تصدیق پیغمبری
آنها را ثابت میبود میتوانستیم زحمت کشیده یکی یکی تحریفات را
زمانا و کما و کفای معین نماییم . لکن جمله آن کتب اگر برای ما مجهول الحال
نیز باشند در آنصورت تکلیف مادر تصدیق و تکذیب معین و محدود
باشد با آنکه حال کتب بر ما غیر مستور است . و در صورت مجهول الحال
بودن ﴿اولا﴾ آنچه در بیانات خداشناسی و اسماء و صفات
الهیة موافق توحید حقیقی و تقدیس و تنزیه واقعی است توانیم گفت
که از کتب مقدسه اخذ شده است *

﴿ثانیا﴾ در خصوص اطوار و صفات انبیاء و اولیا آنچه را
که بیان مقامات عالیة آن مقربان حضرت معبود تعالی است نیز
ماخوذ از کتب آسمانی توانیم دانست و آنچه را در این دو مطلب
بر خلاف آنچه گفته شد در آنها پیدا کنیم الحاقی و محرف خواهیم
انکاشت *

و همچنین در سایر آنچه متعلق بامر دین است هرچه لایق شان خدایی
و موافق با جماعیات اهل کُتاب و اسلامیان است جمله آنها را از کتب
آسمانی ماخوذ توانیم شمرد *

و آنچه دایر بر امر دین و آیین نیست از قبیل حکایت و تواریخ از آنها

شدن عظم و اعتبار در امر دین از میان مردم و بالخصوص نمونه‌هایی که در لجاجت و انکار حق در هر زمانی از کتب تواریح و سیر فهمیده و درجه نادانی و جهالت اقوام گذشته که میدانی و انقلابات کونا کون که بجهت لشکر کشیها از جانب سلاطین و پادشاهان و ظهور هرگونه فساد ظاهری و باطنی در میان اقوام و رؤسای آنها و سایر جهات که باندک تبع توانی دانست و بعلت اجرای آیین امتحان و اختیار که سنة الله از آدم تا خاتم بر آن جاری است و وقوع تحریفات و تغییرات در کتب آسمانی بوقوع پیوست همچنانکه اکنون يك نسخه اصلیه كه از قلم صاحب كتاب جاری باشد از این کتب عهد عتیق و جدید و نامه‌ها و رساله‌های حواریان نیز در دست نداریم تا باصل توریة و انجیل و غیره چه برسد * اگر انصاف کنی این مطلب در غایت وضوح است و اما وقت و کیفیت آن پس بجهت دانستن اسباب و مقتضیات تحریف محتاج به تعیین وقت و کیفیت آن نیستیم زیرا که در هر وقتی بهر قسمی که ممکن بود یا آنکه حادثه اتفاق افتاد تحریف دادند و تباه کردند *

نه اینکه تنها اخبار پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوة والسلام را محرف داشتند بل در تمامی فقرات تحریف واقع شد از توحید خدای و بیان اسماء و صفات الهیه و در اطوار شرایع و مقامات انبیا و اولیا حتی در تواریح و حکایات چنانکه متن کتب شاهد بر این مطلب است و بعضی از نمونه‌های سخنان ناشایست را که هرگز کلام الهی را با آن مضامین نتوانیم شناخت برای تو آوردم و بعد از این نیز در اثبات بیانات بمناسبت خواهی شنید *

سخن دیگر در ترجمه‌ها است که بعضی از اختلاف تاریخی را از توریة در نسخه‌های عبرانی و یونانی و رومی و غیر آنها دانستی حال آنکه تاریخ مطلبی نیست که فائده و ضرری از آن حاصل گردد *
میدانم بعد از همه بیاناتی که در این نامه آورده شد اهل بصیرت و انصاف را سخنی در وقوع تحریفات در کتب عهد عتیق و جدید

برادران روحانی زاید نشمرده نخست از پایی انسان در مفتح این معیار
آغاز بسخن کردیم *

در پایی وعصمت وجود انسانی و کامل بودن در بدایت خلقت
صاحب کتاب باما موافقت کرد چنانکه در صفحه ❖ ۷۰ ❖ کتابش
بعد از ذکر آیات بسیار از توریة و انجیل در این خصوص و درباره آفریده
شدن انسان بصورت خدای برای آنکه بر طبور و حیوانات بریه و بحریه
و بنخله جنبندگان در روی زمین و در روی زمین حکمرانی کند میگوید *

پس از این آیات استنباط کلی حاصل میشود که آدمی از ید قدرت
خالق خود پاك و نيك و بی گناه بوجود در آمده است و شباهت خود را
که خدای تعالی در وقت خلقت آدمی با و مرحمت فرموده بود تا ویل
معنی آن شبیه یابن طریق است که انسان در آن وقت از گناه و مرگ
و ناپایی قلب و از خواهشها و هوسهای بدواز ضعف روح و جسم
آزاد و بری بوده است و خدا را در کمال کاملیت شناخته و دوست داشته
و خوشحالی خود را محض در رضای او داشته است چنانکه محض
خدای خود را میشناخت و محض او را دوست میداشت و محض
او را طالب بود و پس و در اینحال که آدمی خدای خود را چنین شناخته
و دوست داشته و در او بخت یافته و روحش از قدرت و معرفت
و پایی مملو گردیده بود که کویا نقش صفات الهی کشته قادر
بود که بر تمامی مخلوقات عالم ریاست و حکومت نماید اتتهی *

از بحث توحید و فوائد ایجاد و بالخصوص از این همراهی که صاحب
کتاب در بیان سخن باما کرد و موافقتی که باما نمود و از کتب متقدمین
و متأخرین دلائل آورد کامل بودن و پایی و عصمت مطلق انسان
در بدایت ایجاد و استعداد او بر تدبیر و تصرف در مخلوقات که دون
از رتبه او هستند بطور بداهت معلوم گردید *

اکنون با اعتقاد صاحب کتاب که جمله انسانها را ناپاك و گناه و بدکار
میگوید و یکدیگر عسارت نارسا از نامه ها که مخصوص اهل روم
که مخاطب با آن نامه میتوانستند شد و مانند آنها را آورده استدلال

نیز آنچه متضمن نسبت الالباقی بشدا و مقربان خدا نیست قول کنیم
و غیر آن را مردود و محمول دانیم چنانکه بعضی از نمونه های مطالب
مذکوره را سابقا آوردیم و لاحقا خواهیم آورد مانند مستی
و زنا کردن لوط علیه السلام با دختران خود و مانند ارتداد و عبادت اصنام
سایمان علیه السلام با غوای زنهای او و امثال اینها بنحویکه در نهایات
میزان آخرین نیز خواهی شنید . پس ای مؤلف هر گاه جویای راه
حقیقت هستی بی غرضانه در حال کتب نظر کن و تکلیف خود را بدان
که فردا در محضر عیسی و جله انبیای تو محاکمه کنیم و شرمناک
شوی و هوا خواهان تواز تو تبری جویند و کسی شفاعت ترا نکند
زیرا که حجت را دیدی و سخنان خود را سنجیدی *

﴿ معیار نهم ﴾

در معیار چهارم از میزان نخستین گفته شد که صانع تعالی باقتضای الهیت
و ربوبیت در طبق قدرت و علم وجود خویش وجود انسانی را برای آیت
شناسایی خویش **مکمل** مطلق آفرید و او را آینه جلال
و جمال و مظهر صفات قدس و اوصاف کمالیه خود ساخت و آن
انسان را در عالم اول معرا از نواقص و عیوب کرد و منزله از معاصی
و ذنوب داشت *

صاحب کتاب در اثبات انحصار نجات و شفاعت بر عیسی علیه السلام
سخنان پریشان آورد **اگرچه** معنی پیغمبری و مبعوث بودن
آنجناب را بر بنی اسرائیل از نص انجیل انکار نمیتوان کرد و رفع
پریشان کونی در حق آنجناب را خواهد نمود . لکن چون میزان الحق
بنی آدم را در کما هکاری دانست و جله بشر را غیر معصوم ساخت
و کشفاعت کننده عمومی که نجات جهان را مالک باشد از غیر
نوع بشر لازم شمرد . و بنا بر این مقدمات جناب مسیحی را زاده خدا
و در مرتبه الوهیت گفت . لهذا تحقیق این مطلب را برای یاد آوری

و که ورتهها کدام است *

حکما و دانشمندان را درمیدان بیان این مطلب تکاور سخن شنک
است و مجال ادراک تنگ مکر آنکه از وحی آسمانی دریابند و بیان این
مطلب را بالاتر از کسای توانند کرد که خلقت اولی را تغییر نداده
اند و در طبق مقصود خدای توانا باین عالم ادنای بشریت آمده
و شاهد بر خلقت آسمان و زمین و آفرینش موجودات شدند و راسخ
در علوم الهیه گردیدند و ایشان وحی و کلام ناطق و تکوینی خدای
هستند و تحریف و نسخ در آنها جاری نتواند بود و هر چه گویند
مطابق وحی است بل عین وحی است *

دیگر از عهد بیان اینگونه مطلبی که سر میده و معاد اشیاء و کاشف
اسرار و اطوار مذاهب و ادیانست کسای توانند برآمد که علم را
از مأخذ آن اخذ کرده و متعلم از وحی الهی یعنی کتاب تکوینی تحریف
نشده خدای تعالی باشند . و بجز از این گونه عالم و متعلم از آن
عالم که مظهر عالمیت خداست دیگر مردم سر این مطلب بزرگ را
نتوانند گفت *

میفرمایند ان الناس ثلثة عالم ربانی و متعلم علی سبیل نجاه و همج راع
اتباع کل ناعق یمیلون مع کل ریح لم یستضیوا بنور العلم ولم یلجؤا الی
رکن وثیق *

رمزی از این سر عظیم را در نخستین میزان از این نامه شنیدی
و با وجود کمی آگاهی که مرا است و علایق و عوایق زمانم احاطه
کرد و وضع نامه را نیز بر اختصار گذاشتم از آوردن تعلاتی که از طالبان
ربانی بقدر خود فهمیده ام از شرح و بسط دادن در این مطلب احتذار
میکنم و همینقدر را میگویم که بیان اینگونه اسرار در نزد علمای اسلام
پیدا تواند شد و هر کس طالب باشد پیدا تواند کرد *

❖ آب کم جوشنکی آور بدست ❖ تا بجوشد آب از بالا و پست ❖
بر سر سخن رویم که مقصود از دست زود مؤلف نجات را بمسیح منحصر
کرد و دلائل نارسا از انجیل و نامها که حال آنها و ترجمه های آنها

بربطیلان مقصود الهی از آفرینش انسانی که مکرترین آفریده
های او است میکند نظر باید کرد *

﴿ در فصل دهم مرقس ﴾ از قول عیسی گوید حقا بشما میگویم که هر کس
مانند معصوم ﴿ یعنی صبی بی گناه ﴾ ملکوت خدا را قبول نکند داخل
بدرون ملکوت نخواهد شد ﴿ پس کاهکاران بنص عیسی از ملکوت
بیرون باشند عبارت توریة را که خود شاهد بر مطلب نخستین آوردند باید
فراموش کرد؛ باشد که خدا فرمود انسان را بصورت خویش میافرینم
تا آنکه سلطنت در روی زمین و حیوانات آب و خاکی و هوا نماید یعنی
مقصود من از این گونه آفرینش این است و این آفرینش چنان عظیم
از آفرینش قادر مهمین هرگز باطل نشود و بنامه های مجهول الحال
و المأل منسوخ نکردد *

اگر مطلب این است که خدا برای پیدا کردن صفات و اسماء و اوصاف
شناسایی خویش انسان را آفرید پس ازان باعتبار صاحب کتاب
چنانکه در صفحه ﴿ ۷۲ ﴾ گوید شیطانی که مخلوقی از ظلمت بود
پیدا شد و اراده و مقصود خدا را کلیا برهم زد و انبیا و اولیا را کراه
نمود حتی عیسی مسیح الله را بازیمه خود کرد و او را بالای بام برد و گفت
اگر تو سر خدا هستی خود را از اینجا بزر انداز و از اینجا او را بالای
کوه بلندی برد و همه عزت و ممالک جهان سال
بروی خود و گفت اگر بر من سجده آوردی جله اینهارا بنود هم
و از اینگونه کارهای ناشایست بخدای صفات کالیه او تعالی
پس هرگاه چنان است آنچه ان خداوند نیز شایسته خدای نتواند بود
و تعالی عن ذلك علوا کبرا *

الحاصل انسانی که خدای توانا او را بصورت خویش آفرید و مجمع
کالات ظاهره و باطنیه اش ساخت و او را پیاپی و قدس مطهر تقدیس
و تمجید کرد و هیکل توحید و آیت تفریدش داشت چنانکه در میزان
نخستین از این کتاب مستطاب اشارت بر آن شد باید فهمید که علت
حدوث آلودگی و ناپاکی در او چیست و سبب محجوبی او بحجابات ظلمات

وجود پاك ایشان است *

در کتب لفظیه و حر و فیه بمحافظت خدای تمسک جستی و وقوع تحریف و نسخ را از آنها بکلی انکار کردی انبیا و اولیا که خدا را کتابهای تکوینیه هستند و مقصود خدا از آفرینش جهان وجود پاك ایشان است که ایشان صفوة الله هستند چگونه وقوع تحریف و تغیر و عروض کدورات و ظلمات را در ایشان روا داشتی راستی اگر تعقل کنی از حضور ایشانست شرم آید و از این نسبتهای ناشایست

در حق ایشان در کذری *

ای مؤلف اینکه مسیح نماز میگذار و استغفار میکرد و پیغمبر ما طلب مغفرت مینمود و همچنین از انبیا و اولیا یا در حق ایشان سخنانی که موهم کاهکاری است ظاهر میشد نه چنان است که امثال ما ناقصان میفهمند کاهکاری ایشان بیان تعلق بعالم اجسام و رفتار بمقتضیات جهان خای و معاشرت باناقصانست که باقتضای منزل بایستی بخورند و بیاشامند و تحمل از ناملایمات این جهان کشند و استغفار ایشان تعبیر از اشتیاق بمحظرات قدس و مقامات انس و خلوت با محبوب و رسیدن بمطلوب است *

ایشان علیهم السلام را برتری از عالم بشریت است که این مقام نسبت بعوالم علویه که ایشانرا منازل حقیقیه است بمنزله معاصی تواند بود و حکمت خدای برای هدایت و ارشاد آدمیان و رهایی دادن ایشان از تاریکی و رسانیدن ایشان بدرجات کمال بر این جاری شد که ایشان علیهم السلام پایه نقصان گیرند یعنی بعالم بشری آیند و لباس آنها را پوشند و از جنس ایشان باشند و بزبان ایشان سخن کنند و مانند پدری که طفل را زبان آموزد تی تی پایی گویند تا آنها را سخنندانی آموزند از حیوانیت برتری دهند ایشان را ناطق سازند و نه تنها بزبان بی وجود آنها را ناطق از قدرت و علم و حلم و دیگر صفات الهیه سازند همچنانکه عیسی حواریان را کرد پیغمبر ماسلمان عجم را ناطق نموده تنها ناطق فرمود بل او را عرب کرد یعنی صفات

و اختلافات در آنها را اجمالا دانستی وارد ساخت *
 چون در این نامه اساس استدلال ما از سخنان خود صاحب کتب است
 لهذا گذشته از منطوق انجیل حاضر که مسیح بطور انحصار گفت
 من فرستاده نشده ام مگر برگشداران خانه اسرائیل و همچنین پیغمبری را
 مرد خرد متدنیجات دهنده جهان بل نجات دهنده انبیا و رسل
 نتواند گفت *

از این مؤلف عبارتی دیده شد که از صفحه هفتادم از کتابش اکنون
 آوردم که در مقام بیانات اطوار انسانی در آغاز ایجاد گفت
 که * انسان در آن وقت از کما و مرک و ناپای قلب و از خواهشها
 و هوسهای بد و از ضعف روح و جسم آزاد و بری بوده *
 پس از او میپرسیم که از این بیانات تو و بیاناتی که در ذیل این سخن
 در ظهور ناپای و بجای و معاصی در تمامی انسانها آوردی آشکار
 میشود که العیاذ بالله تعالی این گونه ناپای و اعوجاجها که در وقت
 اول انسان را نبود در مسیح علیه السلام نیز جاری شده باشد بعلم
 اینکه گفتی در آن وقت مرک و ضعف روح و جسم نبود و باعتبار
 خود و انجیل حاضر عیسی را ضعف جسم و مرک عارض شد
 و چون اینها عارض شد بقاعده بیان خودت گاه و ناپای قلب
 و خواهشها و هوسها و مانع اینها نیز طاری بر آنجناب خواهد بود
 پس فرق میان او و سایر انسانها چه خواهد شد و چگونه او را خدا
 پسر خود خواهد دانست و چگونه جهان و جهانیا را بل اولیا
 و انبیا را نجات تواند داد *

آفرین بر شما خوب مسیح سنانی که دیدید چه میگوی ای مؤلف
 ای هدایت کننده مسلمانان براهی که هنوز خود در آن راه گمراهی *
 ای خرد مندان چگونه توانید گفت که خلقت خدای حکیم توانا
 و مقصود او تعالی از آفرینش باطل شد و خاصان و مقربان او
 و انبیا و اولیا و دوستان او ناپاک شدند و کاهکار آمدند با آنکه هدایت
 جهان در دست ایشان است و نمونه تقدس و صفات کماله خدای

علت و سبب تحریف کردن یهود و نصاری کتب آسمانی را گفته شد *
 بذات حال انسان و راه پائی و تقدس ظاهر و باطن در انبیا و اولیا
 بدرجه وضوح رسید *
 عدم انحصار نجات بعیسی علیه السلام و شمول معنی شفاعت برجله
 مقربان الهی معلوم شد *

❖ تنبیه ❖

اینها مطالبی است که میزان الحق پروتستانی عنوان کرده در آنها
 سخن گفته است و گرنه در این مختصر نامه باوجود همه پریشانی
 حواس و کسرت واضطراب و قلت بضاعت که این عید گرفتار
 بعلاقی و امراض را بود نمونه از مطالب عالی و سخنان بسیار بلند
 از آنچه بنیای الهیه از اثر تعلیمات طلمان و ربانیان داشتم یاری
 خدای آوردم و خدای را کواه میطلبم که همه بانصاف نکاشتم و دوری
 از اعتسافی خواستم و هم خداوند راست هر آنچه راستی گفته شود *
 ❖ کاین همه آوازه ازشه بود ❖ کرچه از خلقوم عبدالله بود ❖
 در این معیار از نخبه سخنان صاحب کتاب که در الوهیت عیسی گفت
 از صفحه ❖ ۱۱۴ ❖ او سخنی بیاوریم و مزید آگاهی از آگاهی
 اوجویم و متن عبارت مذکوره او این است *

و بنا بر این مدعا که یسوع مسیح واسطه و شافع سلسله انسانی است
 او بخدا دعا ❖ یعنی نماز ❖ و مناجات و شفاعت کرده است
 و همه این گونه افعال که از مسیح صدور می یافت بنابر تقاضای
 بشریت او بود نه بنابر الوهیت و اگر در خصوص این مدعا سؤال نمایی
 که آیا چگونه ممکن است که الوهیت و بشریت بهم ملحق شود پس
 من هم از تو سؤال می نمایم که چگونه ممکن است که روح و جسم ملحق
 یکدیگر بود یا باشند چنانکه در وجود انسانی تألیف یافته اند جواب
 این سؤالها این است که حکیم علی الاطلاق بهمه چیز قادر است
 و هر چیزی را که می نماید از روی حکمت خودش می باشد و بحث
 بحکمت خدا و ندی محض غرور و کم خردی است و از برای آدمی

کالیه الهیه را مظهر و مظهر ساخت و از آنجا ترقی داد و او را داخل
برزمره اهل بیت نمود و در جلسه سرورهای که بشارت تولید
ایشان را از نسل اسمعیل خدای بپراهمیم داده بود بشمارش آورد
و او را مصداق آیت تطهیر کرد و خوارق عادات و کرامات بسیار
از دست آنجناب جاری داشت *

و اگر بخواهی تفصیل این مطلب و معنی نسبت کاهکاری و استغفار
انبیاء و اولیاء را بفهمی ما را محتاج بتهید مقدمات چند و بیان مطالب
دیگر خواهی کرد با آنکه این بیان از موضوع مطلبی که ما در میان است
بیرون است *

❖ معیار دهم ❖

از بیاناتی که تاکنون از توحید صانع ازل و صفات کمال و تنزیهات
او عزوجل و از دلائل واضحی که در وقوع تحریفات بل معمول
و یا مجهول الحال بودن کتب متداوله در دست طوایف عیسویان
شنیدی و از براهین قویه که در بطلان معنی تثلیث و نسبت الوهیت
بمسیح یا غیر مسیح گفته شد جواب سخنان بی اساس صاحب نگار
که در این مطالب در باب اول و دوم از کتاب خود نوشت با سانی
خواهی دانست اکنون در این معیار آخرین از سیم میزان این نامه
فهرست مانندی برای تسهیل بر افهام برادران روحانی مرتب
داریم *

دعوی اقرار قرآن بصحت و کلام خدا بودن انجیل و توریة باطل
شد *

عدم مطابقت مطالب توریة با انجیل آشکار گردید *

وقوع نسخ در توریة بسبب انجیل واضح آمد *

تحریف یافتن توریة و انجیل در هر زمانی با انحاء مختلفه سمت ثبوت
یافت *

نخعی یا جوزی نتواند کجید *
 خدای را اول مخلوق بجز آنکه در آغاز آفرینش اینجهان آفرید نتواند
 بود و هر چه آفریده شود در اینجهان است و در بعد از نخستین مخلوق
 اینجهان خواهد بود *

وجود شریکی مر خدا را متعلق قدرت نتواند بود نکون خدایی
 دوم از قدرت خدا صادر نتواند شد زیرا که دوم متکون شده به قدرت
 خدای خدا نتواند شد *

دیگروا ضحکتر کنیم دبر و زبحدود و جهات دیروزی امر و نتواند
 کردید جسم محدود جسمیت غیر قابل ابعاد سه گانه که طول
 و عرض و عمق است نخواهد شد *

و امثال اینگونه نمونه ها که هرگز ممکن نیست متعلق قدرت شوند لا بعد
 و لا یحصی است پس معنی قدرت را باید فهمید . و قدرتی که در مقام تعبیر
 از ذات خدا آورده میشود همان ذات خدا است . و علم که گفته میشود
 همان ذات الهی است . و همچنین است تمامی صفات ذاتیه خدا که بی تعدد
 جهات همه تعبیری است از کمال وجود مقدس باری تعالی *

﴿ اسماؤه تعبیر و صفاته تفهیم ﴾

پس قدرت و علم و مانند آنها را که متعلق بموجودات خلقیه کویم
 ذات قدیم الهی نیست . که ذات ازل بر مخلوق وارد نشود و واقع نگردد
 و تعلق نکیرد . نمی بینی که علم خدا را از دانستن شریک نمی کنیم *

﴿ اتنبؤن الله بما لا یعلم فی السموات و لافی الارض ﴾

قدرت بر حلول در بشر نیز همین حکم را دارد اگر مبنای کار بر آنچنان
 حلول و اتحاد باشد پس خدا نیست و مانند یکی از مخلوقات است
 و در میزان نخستین دانستی که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق آن
 ممتنع باشد و آنچه در مخلوق ممتنع در خالق تواند بود *

گذشته از اینها آنگونه حلول و اتحادی را که میگویند در عیسی شد
 آیا این کار نیک بود باید . یعنی حلول کردن در بشر امری است
 را جم و شایسته بخدایی ازل تعالی و با آنکه این امری است مرجوح

همینقدر کافی است که بدانند این مطلب در کلام خدا بوضوح پیوسته و ثابت گردیده است *

اهل اسلام یعنی موحدان و خداشناسان حقیقی از ملاحظه الفاظ و عبارات مذکوره صاحب کتاب مقتدر بر جرح و ابطال مدعای او توانند بود و محتاج باقامت برهانی از خارج نخواهند شد مع ذلک برای مزید بیان و اشارت بعنوان جواب مبادرت بسخن کنیم * این مطلب را در معیار هفتم از میزان دوم در جواب سخن پروتستانی بمسلم که میگفت امر تثلیث سر نیست از اسرار الهیه و کسی را نمی رسد که در انقیام گفتگو کند بنحو اجمال بیان کردیم و چون در این خصوص اصراری دارند مانیز ناچار از افزودن بر بیان خویش خواهیم بود *

❖ لیهلك من هلك عن بینة و یحیی من حی عن بینة ❖

چون اهل تثلیث کلمات مسیح را در کتابهای خودشان گواه بر عبودیت و خضوع او و بیان توحید خدا و نفی اله دیگر یافتند چنانکه جمله انبیا را عادت بر این منوال جاری بود و از آنطرف نیز میخواستند که به تبعیت و رغم یهود که عزیر را پسر خدا گفتند مسیح را پسر خدا گویند و عبارتی دیگر بر آن بیفزایند و بگویند عیسی خدا است و خدا عیسی است و خدا ثالث ثلثه است ناچار شدند از اینکه آنجناب را دو جنبه قرار دهند آیات خضوع و خشوع و عبودیت انجیل را جل بر بشریت او کشند و آیات مجهوله الحال دیگر را که بسیاری از آنها نیز گذشته از امر تحریف دلالتی بر مدعای ایشان نداشتند و بجنبه الوهیت عیسی محمول دارند چنانکه از مطالعه بیانات صاحب کتاب این معنی ظاهر است *

نخست معنی قدرت خدای را بر همه چیز بفهمیم پس از آن حکمت او را که نمیتوان از آن برسید بدانیم تا آنکه گفتههای این مؤلف دانسته شود *

خدای توانا قادر بر همه چیز هست ولی همه چیزی قابل تعلق قدرت خدای تواند بود *

این عالم اجسام که تمامی این جهان محسوسات است در میان پوست

با آرایش حلول و اتحاد منسوب داشته اند امثال آنگونه عبارات را
در حق شاگردان و حواریان عیسی نیز نقل کرده اند و در انجیل
خودشان نوشته اند *

اینک ❖ در فصل هفدهم انجیل یوحنا ❖ از قول مسیح آورد تا آنکه ای
پدر همه یکی شوند و چنانکه تو در من هستی و من در تو ام ایشان ❖ یعنی ایمان
آوردند کان بمسیح ❖ نیز یکی در ما شوند تا آنکه جهان بدانند که تو مرا
فرستاده و عزتی را که بمن دادی با آنها دادم که یکی شوند چنانکه
ما یکی هستیم من در آنها هستم و تو در من هستی تا آنکه جهان بدانند
که تو مرا بعث کردی و چنانکه مرا دوست داشتی ایشان را دوست داشتی *

نیز ❖ در آن فصل انجیل است ❖ که من کلام ترا با آنها دادم و جهان دشمنی
با ایشان کرد زیرا مانند آنکه من از جهان نبودم ایشان نیز از جهان نبودند
و هم ❖ در آن فصل است ❖ که ایشان از جهان نیستند همچنانکه من
از جهان نیستم ایشان را بحق خود تقدیس فرمای کلام تو ❖ یعنی
و عده تو در حق ایمان آوردند کان ❖ حق است چنانکه تو مرا بجهان
فرستادی من نیز ایشان را بجهان فرستادم *

❖ در فصل اول نامه نخستین یوحنا است ❖ آنچه را که دیدیم و شنیدیم
بشما بیان میکنم که شما با ما متحد باشید و فی الحقیقه اتحاد ما با پدر و پسر
او عیسی مسیح است ❖ نیز در آن فصل است ❖ اما اگر ما ننند او که
در روشنا نیست در روشنایی است رفتار کنیم با یکدیگر متحد هستیم *

❖ در فصل چهاردهم از انجیل یوحنا است ❖ باورند اید که من در پدرم
و پدر در من است آنچه شما میگویم از خودم نیست بل پدری
که در من است ❖ و عبارت دیگر ❖ در من ساکن است بعمل
آورد ❖ نیز در آن فصل است ❖ در آن روز بدانید که من در پدرم
و شما در من هستید و من در شما هستم *

❖ در فصل ششم نامه افسوسیان است ❖ خدا و پدر همه یکی است
که او بالای همه است و با همه است و در همه است ❖ و در فصل ششم
نامه قورنتوسیان است ❖ شما هر یک خدا هستید *

و نالایق بحضرت او . اگر قسم اول است پس میبایست خدا این کار را تنها در حق يك بشر نکند بلکه سنت الله را بر این جاری سازد که در بشر های بسیار حلول کند و با آنها متحد باشد بعلم اینکه کفنی این کار نیک است و خدا قادر بر همه چیز است و کار نیک را صانع قادر البته ترك نکند زیرا که بندگان را بسبب ترك نیکوکاری مسئول و مواخذ میدارد *

﴿ انا امرون الناس بالبر و نمنسون انفسكم ﴾

حلول در بشر سهل است که در کمترین مخلوقات خویش نیز برای اظهار قدرت و لطف خود میبایست حلول کند *
و اگر این کار نیک و راجح نبود پس خدا را مزه از کار بدو زشت باید داشت خصوصا در حق خاصان خویش *

حیرت از کمقارهای متقاضیه اینها دارم از یکطرف خود را موحّد گفتند و از تغییر و تبدیل ذات خدا را مزه آوردند و از طرف دیگر اینگونه تغییرات و تبدیل در ذات او را جایز دانستند . بمیدانم چه میگویند خدا را حال حلول به بشریت عیسی غیر از حال عدم حلول است و حال پیش از اتحاد با او مغایر با حال بعد از اتحاد است . و تو خود در اول کتاب و جاهای دیگر از میزان الحق خود این عقیدت را باطل دانستی پس یکی از این دو مطلب را غلط گفتی . و چون بدلائل توحیدیه تغییر و تبدیل در ذات ازل تعالی نیست ناچار از این که از دعوی حلول و اتحاد در ذات واحد الهی در گذری و بشر را جای حلول ذات خدای نکویی *

اماد لائل لفظیه که از انجیل و غیره آورد دلائلی است که هیچ خر دمند صاحب ادراکی آنها را مأخذ حلول و اتحاد ازل تعالی با جسمانیان نتواند کرد *

هر گاه عباراتی است که میگویند از مسیح شنیده شد که گفت من در پدرم و پدر در من است و من و او یکی هستیم و معنی آنگونه سخنان را بر فرض صحت آنها دلیل خدا بی مسیح دانسته ذات مقدس ازل را

﴿ مایکون من نبوی نشة الاهورابعهم ﴾

راست است خدا با مخلوقات خود هست ولی نه آنچنانکه جاهلان میفهمند و معنی میکنند . پس اگر در انجیل کلماتی از این قبیل بوده معانی آنها در نزد اهل توحید آشکار و روشن است . و ذات ازل تعالی چنانکه در میزان نخستین و در جاهای دیگر اشارت بر آن شد بهیچ طوری از اطوار مناسب و علاقه ذاتیه با مخلوقات نخواهد داشت * راست است در حق مقربان خدای و ایمان آورندگان بخدای کلماتی در کتب سماویه وارد بوده است که ظاهر آنها را اهل ظاهر بمعنی حلول واتحاد تأویل نمیتوانستند کرد لکن اهل توحید معانی صحیحه آنها را توانند فهمید و بس . و در قرآن مجید نیز از آنگونه عبارات وارد گردید و اهل معرفت نظما و نثرا این مطلب را گفتند *

﴿ ان الذين يبایعونك انما يبایعون الله يدالله فوق ايديهم ﴾

بیعت بر پیغمبر را بیعت بر خدای گفت و دست پیغمبر را که در بیعت بر بالای دست بیعت کنندگان بود دست خدا نامید *

﴿ ومارمیت اذ رمیت ولكن الله رمى ﴾

اتحاد فعل را بحدی بیان فرمود که رمی را در حالتی که رمی کننده حقیقی ظاهرا پیغمبر علیه السلوٰة والسلام بود از او منفی داشته بخود منسوب نمود که رمی را تو نکردی بل خدا کرد این است که فرمودند *

﴿ من رأى فقد رأى الحق ﴾

هر که مرا دید به تحقیق خدای را مشاهده کرد و مولانای رومی در کتاب مثنوی گوید *

﴿ کرتو خواهی هم نشینی با خدا * روشن تو در حضور اولیا ﴾

و اخلاصا معنی تثلیث و اتحاد خدا را با مسیح و دیگر مخلوقات اگر از عبارات مذکوره که از انجیل و نامه ها نمونه آنها را گفتیم استنباط کرده اند آشکار است که دلالت بر مقصود آنها نخواهد داشت . و اگر از تعیرات ابوتی و بنوتی و پسری و پدری که در انجیل و غیر آن

از اینگونه عبارات که دلالت بر اتحاد و حلول ازل زمانی در حواریان و تلامذ عیسی بل در جله ایمان آورند کان بمسیح تواند داشت در جله انجیل لایعسد ولا یخصی آورد هاند پس اگر این فقرات را که برای نمونه آوردیم و مانند آنها را در حق عیسی علیه السلام بمعنی الوهیت او و اتحاد و حلول خدا در آنجناب بدانیم پس همه خدا هستیم و خدا در ما است و مادر خدا و در مسیح شدیم و مسیح در ما شد و در خدا شد *

اکنون برادران را بیا کاهانم از رموز آن کلام حقیقی الهی که در اصل و ترجمه آن تحریف نتواند بود بیشتر گفتیم که گذشته از دیگر گونه تحریفات و جعلیات که در کتب آسمانی کرده اند خطاهای بسیار در ترجمه ها شده است که بعلم مقاصد باطله مترجمان ❖ اولاً ❖ و بسبب ممکن نبودن بیان اصل مطلب با ترجمه ❖ ثانیاً ❖ در کار است و شاهد خطای ترجمه را نیز آوردیم و این یکی شاهد را نیز بر آن بیفزاییم که اگر در فارسی کسی حال کسی را از روی مودت و لطف جو یا شود با و گوید دماغ شما جاق است و چون تحت اللفظ بترجمه عربیه بیاوریم ❖ انفکم سمین ❖ میشود و چون این ترجمه ناویه را به پهلوی در ثانی بعبارت دیگر بیاوریم میشود ❖ بدنی شما فربه است ❖ که اصل مطلب بکلی از میان رفت و معنی غیر مر بوطی که مغایر مقصود صاحب سخن بود از ترجمه ها ظاهر آمد *

معنی تثلیث را از آنگونه سخنان که در حق عیسی و روح القدس یافتند مطلبی ساختند و خواستند این کلمه را که صریح در شرک و الحاد است تصحیح کنند و نتوانستند و برای اسکات نادانان گفتند که چون از وحی و کلام خدا و از انجیل حاضر است باید تعبداً گفت خدا ثالث نشده است و عیسی پسر خدا است *

پس بیان قرآن عظیم الشان را که وحی غیر محرف الهی و معجزه باقیه پیغمبر آخر الزمان است در مثل این بیان بفهمیم که آنها خدا را ثالث نشده گفتند و خدا خود را رابع نشده فرمود *

اکنون مطلب صاحب کتاب را که در خصوص حکمت خدا آورد
 بفهمیم و نمیدانم این سخن را فهمیده نوشت و یا آنکه از روی سخنانی
 که از عوام اهل اسلام شنید در کتاب خود درج کرد *
 اینکه از حکمت خدا آکا، نمیتوان شد یا آنکه از حکمت الهیه
 نباید جستجو کرد از سخنان جاهلان است. و دانشمندان دانند که تکلیف
 ما بجز از فهمیدن اطوار حکمت و آثار ربوبیت خدای تعالی چیز دیگر نیست.
 خدای توانا انسان را در صورت خویش آفرید و او را بصورت
 صفات و اسماء خویش ساخت و مظهر جلال و جمال خویش داشت.
 و قدرت و علم و حکمت خود را بوی عطا فرمود و منقبتی بزرگ بر او نهاد *

❖ ومن یؤتی الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا ❖

و مع ذلك اینگونه اعتذار در اعتقاده تثلیث یا خود حلول و اتحاد
 ازل سبحانه مرد خرد مند را شایسته نتواند بود. و چنانکه گفتیم
 آتش پرستان و مانند آنها را راه اعتذار یا اینگونه سخنان بی بنیان باز
 شود. و در آنصورت ناچاریم از اینکه هرگاه اهل تثلیث را موحد دانیم
 بت پرستان را نیز آفرین گوئیم و موحد شان شناسیم. و چون بدلائل
 عقلیه و نقلیه خود را بر تحسین و تصدیق آن طایفه راضی نتوانیم
 کرد لهذا اهل تثلیث را نیز در بیرون شارع توحید خواهیم دانست
 و کتب آنها را کتب الهامی نتوانیم گفت و اعتماد یا آنگونه اسفار
 و رسائل نتوانیم جست *

پس باقی نماند از برای ما مگر تفحص در امر دین اسلام و کلام الهی
 بودن قرآن و تفحص از اینکه آیا اخبار پیغمبر آخر الزمان در بقیه این
 کتب آسمانی پیدا میشود یا نه. و آیا معجز و خارق عادت از آن پیغمبر
 ظاهر گردید یا نه. اگر چه بعد از مطالعه صاحبان انصاف موازین
 و معیارهای سابقه این کتاب مستطاب را محتاج بمزید بیانات در این
 نامه نبودیم ولی برای اكمال نعمت و اتمام حجت بر اهل ایمان و انکار
 بقیه بیانات در مطالب مذکوره را در طی دومیزان دیگر چنانکه
 در صدر نامه وعده کردیم بسیاری خدای و امداد اولیا در نهایت ایجاز

در حق مسیح گفته اند دلیل بیاورند آن نیز هرگز دلالت بر مطاب
اهل تثلیث نتواند داشت . بعلت اینکه همه انجیل و توریة بر
از عبارات مذکوره و نسبتهای پدری و پسری در حق سایر مخلوقات
و انبیاء و اولیامیاشد . و این تعبیرات بحدی در آن کتب هست که محتاج
بذکر نمونه های آنها نیستم و بعضی را در اثنای بیانات گذشته شنیدی
و در میان بنی اسرائیل این تعبیر شایع بوده است و یهودیها میکشند
ما پسران خدا هستیم *

❖ در فصل ششم نامه قورنیتوسیان است ❖ خدای توانا بر همه چیز
میرماید که من شما را پدر شوم و شما نیز مرا پسران و دختران باشید *

هرگاه آنگونه نسبتها و الوهیت بعیسی علیه السلام بواسطه معجزات
و احیاء اموات است که میگویند از آنجناب ظاهر شد واضح است
که این معنی را از معجزات که از جانب خدا بانبیا و اولیا از روی قدرت
کامله الهیه داده میشود استنباط نمیتوان کرد و هیچ صاحب عقلی
نمیتواند بگوید که هر کس مرده را زنده کرد و خود گفت این کار
از جانب خدا است آن کس خدا است *

اگر مسیح سه کس را زنده کرد حزقیال چندین هزار کس را زنده
نمود چنانکه در توریة یعنی در کتاب حزقیال در فصل سی
و هفتم است . و الیسع نیز احیاء میت کرد حتی از قبر او نیز این معجزه ظاهر
شد چنانکه در فصل چهارم و سیزدهم سفر الیسع از توریة است .
و آنگونه معجزات را که از عیسی روایت کرده اند در حق شاگردان
و حواریان مسیح نیز در انجیل حاضر آورده اند . دم کاو بنی اسرائیل را
بمرده زدند و زنده شد *

اگر چه بدلائل توحیدیه و بیداهت عقل خدا شناس نسبت
الوهیت و مانند آن را بمخلوقات دادن در بطلان و سخافت نه چنانست
که محتاج بشرح و بسط و اقامت براهین دیگر گردد . لکن محض مزید
آگاهی از مأخذ عقائد فاسده ایشان مبادرت بذکر فقرات مذکوره
کردیم *

واختصار خواهیم آورد و از خداوند یاری خواهیم جست *

❖ والسلام علی اهل السلام ❖

تا آنکه وقت رفتن عیسی از میان آن قوم رسید و هنگام اجرای آیین
اختیار شد *

سر و حکمت امتحانات الهیه را که در هر قومی جاری بود و هست
سابقا بنحو اجمال گفتیم و کسانی که جویای مزید آگاهی از این
حکمت‌های الهیه باشند مراجعت باهل آن کنند. و این عبد قلیل
البضاعه در سال هفتم هجری در رساله مطالع الاشراف خود
که در مسائل دینی عربی عبارات نکاشتم این مطلب را مشروح داشتم.
و در کتب اسلامی این سخن مشروحا مبین است. در این مختصر نامه
تطویل و شرح و بسط را در این مطلب زاید می‌شمارم *

آیین اجرای امتحان در هر قومی بنحو کلیت چنانست. که پیغمبر یا ولی
که داعیان پیراه خدا و هادیان و مبشران و انداز کنندگان هستند
پس از ایفای رسم دعوت و بشارت خود از میان قوم بیرون روند و اینجهان را
بدرود کنند. تا آنکه ایمان آورندگان حقیقی از دروغی که بهوای
نفسانی و آرزوهای شخصانی و حب ریاسات از روی ریا ایمان
آورده بودند تمیز یابند و مؤمنان امتحان شدگان که در آن حال غیث
هادیان در میان فتنه و حادثه بثبت قدم مستقیم باشند در مدارج کمال
برتری جویند. و این گونه امتحانات واقع تواند شد مگر بغیاب رئیس
و هادی آن قوم *

❖ احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا وهم لا يفتنون ❖
پس از آنکه کلمه الله عیسی را موعد رفتن از میان امت رسید جمله
وصایای خود را مکرر و مؤکدا برای تلامیذ و اصحاب خویش بیان کرد
و از وقایع و فتنها که میبایستی بعد از او ظاهر گردد خبر داد و چنانکه
در بقیه انجیل است و بزودی گفته خواهد شد بشارت پیغمبر آخر الزمان را
بنحویکه آنجناب و کتاب نازل شده براو که تعلیم و بشارت بود
میبایستی ظاهر کنند بعمل آوردند. و فرمودند که بعد از من مسیحان
در و غمگویی پیدا شده سخنان مرا تغییر داده اختلاف عظیم در میان امت
من خواهند انداخت. و کلیات آنها را بهفتاد و دو فرقه متفرق خواهند

﴿ بسمه ذی الکبریا و العظمه ﴾

﴿ میزان چهارمین از میزان الموازن ﴾

در بیان بشارت توریة و انجیلست در حق پیغمبر موعود که منتظر در میان جله ائم و قاطبه ملل بود. که پس از همه تحریفات و تباهیها که در آن کتب سماویه کردند همین بقیه آنها بوضوح و آشکاری بعثت آن پیغمبر خدای را مینماید. و در طی این تعلیم و بشارت بمناسبت مقام بریان مطالب دیگر که ذکر آنها بر دلهای پاک و روشنایی تواند بخشید اشارت خواهیم کرد. و این میزان نیز درده معیار قرار گرفت *

﴿ معیار نخستین ﴾

آیین امتحان و اختبار که خدای را در حق هر قومی از اقوام و در باره هر گروهی از ملل جاری است اقتضا چنان کرد که عیسی مسیح کلمه الله را مانند آدم ابوالنشر علیهما السلام در بیرون از مقتضیات طبع و برخلاف ترتیب اسباب بر مسببات ظاهریه بیافریند. و همچنین که پدر مارایی واسطه پدر و مادر جسمانی آفرید عیسی را نیز بی پدر جسمانی ساخت و او را مبعوث برینی اسرائیل فرمود و مأمور بر تعلیم و بشارت کرد. یعنی انکلیون را بر وی فرستاد و روح القدس را مؤید و مسدد او داشت. و آنجناب آنچه را که مأمور بر آن بود از تبلیغ و ادای رسالت و بشارت بعمل آورد. و حواریان که صاحبان ولایت و تصرف و تدبیر در جهان بودند از برکت انفس مسیحی تکمیل شدند.

زدند همچنانکه بعضی از نمونه های آن را پیشتر بیان کردیم و از صوم و خسته و غسل و طلاق و مانند اینها نمونه آوریم جمله این امور در اندک زمانی بعد از رفع عیسی علیه السلام بعالم بالا در میان تابعان آنجانب واقع شد تا آنکه کار بجایی رسید که حواریان او مقهور و محبوب شدند و دعوت کنندگان و معلمان در و غکوی همچنانکه مسیح خبر داده بود باسم مسیح و حواریان مسیح در اطراف واکاف ظاهر شده و هر چه خواستند کردند *

❖ مهر در خشنده چوپنهان شود * شبیره بازیگر میدان شود ❖ و چون بشارت عظمی که آن کلمه الله مأمور بر تبلیغ آن بود مژده نزدیکی بعثت فخر کاشات بودی علیه الصلوة والسلام که از بد و زمان آدم انتظار آن خلاصه آفرینش را داشتند و بعضی از معلمان را بجز از ابطال اساس دین الهی و ایراث فساد و تباهی در روی زمین مقصودی نبود و چنان پنداشتندی که وعده مسیحی در ظهور آن نور قدیم ازلی در همان زمان نزدیک انجام خواهد شد و بدین موجب همه همت خود شان را در اخفا و ابطال آن بشارت عظمی مصروف کردند و مع ذلک بعلت کثرت شهرت و شایع بودن این بشارت نتوانستند آنرا بکلی بردارند و نور حق را خاموش کنند *

❖ والله متم نوره ولو كره المشركون ❖

صاحب کتاب اگر بچشم بصیرت و انصاف بیند خود حقیقت کار را مطابق بیانات مذکوره تصدیق خواهد کرد و از اعتراض آوردن بر اسلامیان بآیت کریمه ❖ مبشرا برسول یأتی من بعدی اسمه احمد ❖ اعتذار خواهد جست *

ای مؤلف در فصل اول از باب سیم کتابت کفتی که در هیچ صفحه و سطر از انجیل مضمون آیت مزبوره که دلالت بر بشارت عیسی بر پیغمبر آخر الزمان داشته باشد یافت نمی شود و در این ضمن سخنانی که دور از شیوه ادب و از شیوه دانش است بمیان آوردی . نخست جواب آنگونه سخنان را از ما میخواه . مگر جواب مطلب را و بیان سخنی را

ساخت که جمله آنها در هلاکت است مگر یکفرقه که تابعان
شمعون الصفا هستند *

در ❖ فصل دوم ❖ از رساله نایه شمعون الصفا در حق معلمان
بعد از عیسی میگوید لکن در میان مردم پیغمبران دروغ گوی بودند
چنانکه در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهد آمد. خدایی را
که خریدار آنهاست نیز انکار کنند و عقائد باطله را که شایسته
لغت باشد به پنهانی ادخال نمایند و بزودی برای خودشان هلاکت
آورند و جعی تابع طریقه های مضرت آمیز آنها شوند و بسبب آنها
در خصوص راه حق بدگویا و اطاله لسان شود و از روی طمع بسختیان
ساخته ❖ یعنی مجعول ❖ شماها را بجای متاع بگذارند یعنی
میخرند و میفروشند و تجارت میکشند و متاع تجارتی آنها شما
میباشید *

در ❖ رساله مذکوره ❖ در فصل سیم است مهلت دادن خدای را وسیله
خلاص خود دانید. چنانکه برادر مهربان ما پولوس نیز از روی حکمتی
که با داده شده بود بشما نوشته است. همچنانکه در جمله نوشتجات
او که در این مباحث نوشته است و در این مطالب مانیز چیزهایی هست
که فهمیدن آنها دشوار است. هر دمان نادان بی ثبات همچنانکه در حق
کتابهای دیگر کردند اینها را نیز بطورهایی که داعی بر هلاکت
ایشان است تأویل کنند. اکنون شما ای دوستان این کارها را پیش
از وقت بدانید و حذر کنید که بسبب ضلالت بدکاران کمراهی نیافته
از متانت خود باز ننمایید *

در ❖ فصل دوم ❖ مکاشفات یوحنا است از دروغگو یافتن تور سولاتی را
که میکشند ما اهل رسالتیم و رسول نبودند و دروغگویی آنها را
باعتیان دانستی آگاه شدیم *

تحریر و دست کاری در انجیل و کتمان اناجیل یعنی تعلیمات
و بشارات مسیحی و تغیرات و بدعتها که در آیین او گذاشته شد
و اعمال و آداب آنجناب را که برای و قیاسات و تأویلات باطله برهم

ای صاحب کتب بعد از بیانات راستین که در وقوع تعریفات در کتب سماویه و ظهور معلمان و داعیان در ونگوی بعد از عیسی علیه السلام برداشته شدن انجیل حقیقی از میان عیسویان بجهت حدود اسباب و علل در ظاهر و باطن گفته شد اسلامیان را با اعتراض خود در خصوص آیت کریمه که خبر از بشارت عیسی میدهد بفلط نتوان انداخت باینکه اعتراض شما در این مطلب گذشته از حذفیات و تحریفات از جهات دیگر نیز مردود است *

❖ اولاً ❖ مقصود از آیت کریمه اشارت بر بشارت دادن عیسی از پیغمبر موعود در زبان جمله انبیا است چنانکه بزودی تفصیل این بشارت را در بقیه کتب سماویه خواهی شنید . و لازم نگرفته است که این بشارت را بلفظ قرآنی در انجیل پیدا کنیم حال آنکه در انجیل اصل بلفظه مکتوب است *

❖ ثانیاً ❖ مدلول آیت قرآنی آگاهی دادن از بشارت پیغمبر آخر الزمان است بلفظ عیسی علی نبینا وعلیه السلام نه مندرج بودن آن در انجیل حاضر شما بعبارت مخصوصه که فرمودند عیسی بشارت میداد با آمدن پیغمبری که نام پالکاواحد است و نگفتند در انجیل باین عبارت نوشته شد که مبشر بر رسول یاتی من بعدی اسمه اجد فرموده نه مکتوب فی الانجیل بعثه نبی اسمه اجد . و پس از آنکه وضع زمان بعثت عیسی علیه السلام و عناد و انکار ملت بنی اسرائیل و قوعات بعد از آن جناب و پنهان شدن اوصای حقیقی و کلمات و بشارات او بنحویکه علی الاجال گفته شد معلوم گردید اینگونه اعتراضات را که از امثال صاحب کتاب ظاهر میشود محل و وقتی نتواند بود *

حقیقت دین اسلام با وجود معجزه و برهانی مانند قرآن و بیاناتی که اسلامیان را از روی حق و صواب در دست است و استواری قوانین شرع و ناموسی که از جانب آن مفخر پیغمبران تأسیس شده است حاجتی بذكر دلائل و شواهد دیگر از خارج نخواهد داشت مگر آنکه برای مزید بیان و تمام کردن حجت بر منکران يك جمله از آیات و فقرات انجیل

که گفتی چون مسیح خبر داده بود که بعد از او پیغمبران دروغگوی خواهند آمد این است که صاحب قرآن این آیت را آورد که نکوبند او نیز از آن دروغگویان است *

ثانیاً همین عبارت پیغمبران را که از انجیل میگوید لفظاً و دلالتاً تغییر داده و تحریف کردی چنانکه عیسی و اوصیای او خبر داده اند و این خبر تاجیهان هست ثابت خواهد بود • تا آنکه دولت الهیه ظاهر گردد • معلمان دروغگوی همواره در میان عیسویان در هر زمانی بلباسی ظاهر توانند شد که تحریفات نقطه و ثانی و بلیه مقصود خود شان را از پیش برند زیرا که همان علت و سبب که در این کار پیشینیان آنها را بود در اینها نیز بطریق اتم و اکمل خواهد بود *

مقصود عیسی را که در خصوص کمره کندگان بعد از خود خبر داد و مؤلف ما بدیگر عبارتش آورد از فصل سی دهم انجیل مرقس بفهمیم * عیسی علیه السلام که از خراب شدن بناهای بزرگ و مانند آنها در هنگامیکه از معبد بیرون آمد خبر میداد اصحاب از او پنهانی پرسیدند که این علامتهای ظاهر خواهد شد عیسی شروع بجواب کرد که حذر کنید شما را کسی گمراه نکند زیرا که بسیاری بعنوان مسیحی میایند و بنام من کسان بسیاری را گمراه کنند *

عبارتی را که صاحب کتاب بعیسی منسوب داشت که گفت بعد از من پیغمبران دروغگوی خواهند آمد همان است که نگارش یافت • و مؤلف آنرا تحریف کرد و پنداشت که اسلامیان بروایت و نقل او اعتماد کنند و اعتقاد آورند • و الحاصل معلمان و دعوت کنندگان دروغین بعد از مسیح ظاهر شدند و در ابطال دین خدا کوشیدند و چهره شاهد مقصود حقیقی را در پرده اخفا گذاشتند • و دوست ندارم که باسم و رسم آنها تصریح کنم ورنه تعصب جاهلانه طرف مقابل را تحریک آرم • که این نامه بدست جاهل متعصب نیز تواند رسید • و اگر پیغمبران دروغگوی نیز با آن معلمان بگوئیم با اصطلاح خودشان خواهد بود *

❖ مبشر بر رسول یاقی من بعدی اسمه احمد ❖

طایفه دیگری است که از يك پدر جدا شده اند چنانکه این معنی در حق نسل اسماعیل و اسحق که از ابراهیم علی نبینا وعلیهم السلام متولد شدند و بنی اسرائیل با اسحق و عرب با اسماعیل منسوب گردیدند واضحست .

این دو طایفه عطیه برادرند و در کتاب موسی است که بکلیم خویش میفرماید خدای پروردگار تو از میان برادرانت پیغمبری را مانند تو مبعوث خواهد کرد و در آیت ﴿ ۱۵ ﴾ از کتاب مزبور از فصل هجدهم است که خدا فرمود ﴿ از برای آنها پیغمبری را مانند تو از میان برادران ایشان مبعوث خواهیم کرد ﴾ و بیان دلالت این کلمات را بر پیغمبر موعود و راست نیامدن آنها در حق عیسی خصوصا بمقتضای عیسویان که در آنجناب دارند در معیار مذکور آوردم *

در صفحه ﴿ ۱۷۹ ﴾ میزان الحق پروتستانی که در بیان این آیات سخن پرداخت میگوید . ثابا از آیات توریة آشکار و مثبت میگردد که پیغمبر وعده شده بنی اسرائیل یعنی آن ذریه وعده شده بابراهیم که بسبب وی همه طوایف عالم برکت خواهند یافت از نسل اسحق و یعقوب مبعوث خواهد شد نه اینکه از نسل اسماعیل . و آیاتی در اینجا آورده است که هرگز دلالت بر مدعای او نتواند داشت ﴿ خدا بابراهیم فرمود سخن ساره را در خصوص هاجر بشنو و آنها را بدیار غربت بفرست و از ساره باین سخن ناخشنود مباش ذریت تو از نسل اسحق نیز خوانده میشود ﴾ خدا با اسحق نیز وعده داد که از ذریت تو زمین برکت خواهد یافت هیچ تنافی و تناقض با وعده مخصوصه الهیه که در حق اسماعیل و ذریت او داشت ظاهر نتواند کرد . و اگر عیسی پرستان و مدعیان عیسی برستی بانصاف و ادراک پیش آیند و کوش کنند مطلب بغایت روشن است و لکن . حب الشیء یعنی ویسم *

چون اساس سخن را بقدر امکان باختصار گذاشتیم در میان این مطلب و وعده برکت روی زمین که بابراهیم و ذریت آنجناب داده شد از همین توریة بقدر کفایت اهل دانش و بصیرت خواهیم آورد . و خواهیم نمود که وعده مخصوصه خدای در نسل اسماعیل علیه السلام

و توریة و سایر دلائل و براهین را چنانکه وعده کردیم در طی این اوراق
 بیاری خدای خواهیم آورد *
 اهل کتاب بشارات وارده در این بقیة کتب آسمانی را که در حق
 پیغمبر موعود و منتظر است بخوبی میدانند ولی بعزت زبون بودن دلهای
 آلوده ایشان از سلطان چهل و عناد چنانکه عیسی خبر داد واه تأویل
 و بهانه جویی را در کلمات الهیه پیدا کنند . و پس از علم و آگاهی
 از حقایق امور انکار و جحود آورند . چنانکه یهودان در حق مسیح
 و بشارت های وارده در مسیح و در معجزات ظاهره از مسیح و در اعمال
 و رفتارهای مسیح کردند و همچنین که صاحب کتاب از روی بی شرمی به
 تبعیت کفار عرب نسبت جنون و صرع العیاذ بالله بر آنچنان پیغمبر
 عظیم الشان داد مسیح و یحیی را بجنون منسوب داشتند *
 افسوس بر آنگونه دینداری باد . ای صاحب تألیف در انجیل خودت
 از یهودان و منکران نشنیدی که گفتند رئیس شیطانها با مسیح
 همراه است و هر چه میکند بدستکاری او میکند . و در حق
 یحیی نیز مانند این سخن را نشنیدی و تبعیت بر یهودان را بر خود ننک
 ندانستی ؟ *

معیار دوم *

آیات کتاب موسی را که آنرا توریة مثنی گفته اند در معیار ششم از میزان
 سیمین بمناسبت از سخن آوردیم . و معلوم کردیم که آیات مزبوره در حق
 بشارت از پیغمبر موعود است و دلالتی بمسیح نتواند داشت ولی صاحب
 کتاب در فصل اول از کتاب سیم کتابش خود کتبها در تأویل آیات
 مزبوره میکند . و لفظ برادر را که در توریة گفت از برادران بنی اسرائیل
 پیغمبری بصفات و علامات معلومه مبعوث کنم می خواهد تأویل کند
 که اهل ذوق و ادراک در جرح و تعدیل آنگونه تأویل که در لفظ برادران
 کرده است محتاج به بیانی دیگر نیستند . و بالبدیهه برادر یقوم

و تصور نکنید که پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم خدا از این
 سنگها نیز برای ابراهیم اولاد حاصل تواند کرد *
 ❖ در انجیل لوقا است ❖ اکنون میوه ها را بثمر شایستگی بتوبه
 بیاورید خود بخود نکوید پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم
 خدای از این سنگها نیز برای ابراهیم اولاد تواند آورد *
 ای مؤلف بنص توریة کسانی که عهد ابدی خدا را برداشتند از نسل ابراهیم
 منقرض و ابتر خواهند بود و ابراهیم و اولاد حقیقی ابراهیم از باطل
 کنندگان عهد و میثاق خدای بیزارند . اگر محبت خدا را در دل دارید
 و از عصیان برا و ترسناک هستید در کار دین بصیرت جوید و حقیقت را
 یابید . و اگر بخیال باطل بگوید ما بلفظ عیسی و انجیل ایمان آوردیم و عیسی
 ما را نجات خواهد داد و ما را راهی خواهد بخشید حاشا که عیسی خرسندی
 از شما و از عقاید و اعمال شما داشته باشد یا آنکه شمار ایشانند و قبول کند .
 همین آیاتی را که میگوی در اختصاص بر کتامتها بر نسل اسحق است
 آوردی و گفتی که دعوی محمدیان باطل است . آیادر ذیل عهد
 ابدی الهی که ابراهیم و نسل ابراهیم را مأثور بخته داشت و باطل کننده
 آنرا ابتر خواند مذکور نساخت . مگر شمارا هیچ ربطی در لحن
 کلام نیست ؟ *

از آیات همان فصل هفدهم کتاب نخستین موسی برای تو بیاورم
 که وعده مخصوصه خدای را در حق نسل اسماعیل بیک قدری بدانی *
 ❖ در معیار هفتم از میزان سیم ❖ عبارات توریة را شنیدی
 و وعده خدا را با ابراهیم در خصوص برکت یافتن جهان بذریت
 او و ظاهر شدن سرورها از نسل او دانستی . آغاز سخن را از آنجا بگیر
 و استواری امر میثاق ابدی را در خصوص ختنه معلوم نمای و در ذیل
 آن بشارت الهیه را بذریت اسماعیل دریافته پایه بیان مؤلف را
 در خصوص کردن مبارك شدن زمین بذریت اسحق مشاهده کن *
 ❖ در آیت هفدهم فصل مزبور از توریة است ❖ ابراهیم بخدای
 گفت همانا اسماعیل در حضرت تو زنده گانی نکند . و این سخن

چگونه بوده است و در همین بقیه توریة در تصریح بر مطلب اسلامیان چه بگذاشته اند *

سخنی در بیرون از مقام گفتگو بنظم رسید در اینجا بیاوریم تا آنکه مدعیان دینداری را اسباب ترك تعصب جاهلانه گردد و راه حقیق الهی را پیدا کنند *

الهام و کلام الهی نه چنان است که هر صاحب سوادى که از خواندن و نوشتن الفاظ و لغات آگاهی دارد از معانی لطیفه و کلیات و اشارات دقیقه و اسرار و نکات غیر محدود آن الهامات اطلاع تواند جست و پیشتر کتم که اثر مشابه صفت مؤثر است و میان مدرک و مدرک وجه مناسبت لازم است *

کلام خدای مانند انسان است اگر کسی حقیقت انسان را فهمید وحی و کلام الهی را نیز تواند فهمید خصوصا که آن کلام تغیر نیافته و مکرر نشده باشد • مانند مسیح علیه السلام که از او از روی آنچه در ظاهر بعقول و افهام ناقصه و قاصره میفهمیدند سخن میگفتند و تا اکنون نیز میگویند و مقام حقیق او را احدی از امثال ماها نتواند فهمید • پس کلام الهی را حواس الهیه میخواهد که بفهمد و باین کوش حیوانی نمیتوانش بشنوی *

بدان که اولاد ابراهیم و اسماعیل و اسحق شدن گذشته از اینکه در عالم جسمانیات و توالد و تناسل بشری امریست عظیم و سری است کریم • و پای اعراف و اصالت نسب کاری است لازم الاعتسا • لکن نه چنان است که این مطلب را قانون کلی بر خود قرار دهیم • یا آنکه خدای را مجبور بطوری غیر از طور معروف خود مان دانیم • و گوئیم که زید باید از نسل عمر و باشد تا حکم فلانی در حق او جاری گردد • که اینگونه ملاحظات در خدایی توانا جاری نتواند بود • و کسی را در آنحضرت جایی اعتراض نتواند شد • بعلت اینکه بی اطلاعی ما و امثال ما از اسرار و حقایق امور آشکار است *

در فصل سیم انجیل متی است * که در پیش خودتان ننویسید

اکنون اگر اهل کتاب را نصفت همراه باشد آیات مزبوره توریة را خصوصاً بقرینه بشارت عظمی که در خصوص ذریت اسماعیل بودن امامان از نسل اوبی تأویل و توجیه صریحه الدلالة در حق پیغمبر موعود خواهند دید . و از تقلید جاهلانه برادران پروتستانی گذشته و برادران بنی اسرائیل را همان ذریت اسماعیل دانسته مبارک شدن زمین را در هر دو نسل از اولاد ابراهیم خواهند شناخت . و پیغمبر مانند موسی را بصفت معلومه که یکی بودن کلام الهی از زبان او است چنانکه سابقاً گفتیم بجز از آن مظهر کلام الهی که تمامی احکام و شرایع را بدرجه کمال رساند و خداشناسی را در جهان ثابت الیاساس داشت نخواهند دانست *

آیاتی را که در اختصاص برکت یافتن زمین بذریت اسحق در تأویل عبارات توریة در صفحه ❖ ۱۸۹ ❖ کتاب میزان الحق پروتستانی آورد پس از مطالعه بیانات حقانیه که شنیدی بر فرض صحت آن آیاتی که از انجیل معلوم الحال است بخوبی خواهی دانست . که هرگز آن آیات دلالتی بر مدعای او ندارد و همه استدلالات صاحب کتاب مزبور در اینجا مانند دیگر سخنان او سقیم و غیر مستقیم است . که از جمله آنها سخنی است که از قول عیسی گفت که ❖ اگر موسی را قبول میکردید مرا نیز قبول مینمودید بعلم اینکه او در حق من نوشت ❖ و از این سخن میگوید که برکت موعوده در ذریت ابراهیم منحصر بعیسی است و پیغمبری که بعوسی گفته شد خواهد آمد عیسی است . و در عدم دلالت آن سخن بر این مطلب صاحبان انصافی نیاز مند تأمل نخواهند بود . نوشتن موسی در حق عیسی اگر انحصار باین آیات توریة داشت پس حق بجانب یهودان است که او را انکار از روی صواب کرده اند . پس عیسی را اقل پیغمبر گویند که مطابق بالفظ توریة باشد و جواب یکجمله از اعتراضات یهودان را بتوانند داد *

جای حیرت و افسوس این است که باین تفصیل سخنان بی اساس خود هیچ آزمی نکرده و میگوید . پس دعوی محمدیان

ابراهم علیه السلام پس از ورود خطاب الهی درباره تولد اسحق شد . و از لحن کلام خصوصاً بقرینه لفظ همان یا همانا اسماعیل در حضرت توزند گائی نکاد روشن است که مقدمات بشارات و تولید سرورها از ابراهیم در میان او و خدای تعالی معهود بوده است . زیرا که آنجناب در جواب بشارت از اسحق این سخن را گفت و در جواب ابراهیم از تولد اسحق وثبوت عهد و میثاق در او و در ذریه او خبر داده و فرمود ❖ و از برای اسماعیل نیز ترا پذیرم اینک او را مبارک خواهم کرد و برکت خواهم داد و او را عظیم خواهم نمود و او را بغایت بسیار خواهم ساخت ❖ دوازده سرور ❖ از او تولید خواهم کرد و او را صاحب امت عظیمه خواهم نمود ❖ و پس از این مکالمات شروع میکند به بیان جاری کردن ابراهیم علیه السلام عهد خسته را که میثاق ابدی بود و این همه بشارات در حق اسماعیل و اسحق در ذیل آن تعاهد واقع گردید . و ابراهیم نود و نه سال داشت که بدست خویش خود را خسته کرد و جله اولاد خود را در آنروز در طبق امر دائمی که از جانب خدا صادر شد مخون ساخت *

الحاصل سرورها ❖ و دوازده سرور ❖ که خدای تعالی در مقام منت ابراهیم در ضمن بشارات الهیه و وعده مبارک شدن زمین بذریه بر ابراهیم مخصوص بذکر فرمود همانا ❖ دوازده امام معصوم است ❖ که صاحبان ولایت کلیه کبری بودند و سروران در تمامی جهان و بجز از ایشان دوازده سرور دیگر که از ذریه اسماعیل باشد نتواند بود . و عظمت اسماعیل که خدا وعده داد در ایشان و بایشان تمام خواهد شد . و وعده الهیه در وجود مبارک ایشان انجام پذیرفت . و تمامی جهان را مودت ایشان فریضه ذمت شد . و اجر رسالت پیغمبر آخر الزمان علیه وعلیه السلام مودت ایشان گردید که مودت ایشان مودت پیغمبر است و مودت پیغمبر مودت خداست *

❖ قل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربی ❖

آگاهی بشایسته دارند *

﴿ شمعون الصفا ﴾ در انجیل یعنی در نامه دوم نوشت که لکن اینها طبعی ادراک بوده مانند حیواناتی که برای کشته شدن آفریده شده اند گرفتار شده بجهت فساد خود شان که ذم و قدح میکنند کارهایی را که بر آن جاهل هستند هلاک خواهند شد *

خدای قهار متقم از کشیده شدن شمشیرها بامر او و هلاک نمودن حیواناتی که برای کشته شدن هستند بآه نکند و در کتب سماویه شواهد این سخن بسیار است *

﴿ در آیات فصل سی و دوم از توریة متی است ﴾

انا هو الذی انا و لیس معی اله غیر من زنده کنم و بمیرانم و میزنم و میکشم کسی را از دست من رهایی نیست دست خود را بردارم و گویم که حی ابدی منم . اگر شمشیر برهنه خود را پیدا کنم و بازوی من بحکم برسد از دشمنان انتقام خواهم گرفت اعدای خود را مکافات خواهم داد پیکانهای خود را مست از خون کنم . شمشیر من گوشت خواهد خورد و از خون ~~کشتگان~~ و اسیران و سرهای سروران دشمنان خواهد آشامید *

﴿ در فصل بیست و ششم سفر لاویان از توریة است ﴾ بر دشمنان غالب خواهید شد و از شمشیرهای شما در پیشروی شما بیفتند . و پنج کس از شما صد کس را غالب شود و صد کس از شما ده هزار کس را مغلوب سازد تا دشمنان شما در پیش روی شما بیفتند ﴿ در فصل دهم انجیل متی است ﴾ کآن نکنید که من برای گذاشتن صلح در روی زمین آمدم بل برای فرستاده شدن شمشیر آمدم *

در میزان نخستین از این کتاب مستطاب گفته شد که انسان حقیقی آنکه نتیجه ایجاد جهان است و مقصود بالذات صانع حکیم تعالی شانه غیر این انسان تراپی و جادی است و عظم و اعتبار این قالب بشری بمظهریت و حاملیت آن نور اعظم است که هیکل اسماء و صفات خدای است و کرنه این جسد خاکی را در صورت دوری از آن عالم

باطل شد و در آن مقام سخنان جاهلانه که شایسته احوال برادران
او تواند بود مندرج ساخت . و چون دانشمندان را برادر آنگونه
سخنان نشاید از جواب بر او گذشتیم *

❖ ولولا الشعر للعلماء یزری ❖ لکنک الیوم اشعر من لبید ❖

❖ معیار سیم ❖

کوش ادراک خود را باز کن عقاید موهومه را و آنچه بر آن مألوف
و مأنوسی . همه را از دل خود موقه دور نمای . مشاعر خود را
برای فهمیدن سخنان راست من در نزد من بعاریت بگذار . و پس
ازین مقصود که رسیدن بمقام ادراک و فهم سخنان است در نظرگاه
خدای با اختیار خویش راه پیمای *

از بشارت بقیه کتب آسمانی که در نسخه های موجوده در نزد طوایف
ملل از اهل کتاب در حق پیغمبر آخر الزمان است در اینجا بیاوریم .
و میزان پروتستانی را بمیزان راستین حقیقت شناسی بسنجیم . و پس
از اقامت بینات و راهنمایی طالبان دین حقیقی ایشان را در قبول و انکار
بر مکافات و جزا از جانب خدای محول داریم *

نخست از بشاراتی که در خصوص بعثت خاتم انبیا و قیام سرور کائنات
علیه الصلوة والسلام در توریة و انجیل و ادراست بطریق اجمال بیان
کنیم . و در این معیار از لزوم برخاستن آن رحمت کلیه الهیه
باشمشیر و مستقیم شدن دین خدای بسیف قاطع و حسام غالب که در دست
یداللهی بود بسیاری خدای سخن کویم *

خدای جهان را چنانکه بصفات رحمت و رأفت و عطوفت موصوف
دانیم صفات قهر و غضب و انتقام را نیز در آن حضرت اعتراف
خواهیم داشت . و گذشته از دلائل ضروری که در این سخن عقلا
وارد است کتب سماویه را بر تصدیق این مطلب کوه راستین
خواهیم دانست *

آثار صفات قهر و غضب خدای در هر زمانی بطورهای گوناگون
در حق اقوام و ملل بظهور آمد تاریخ شناسان جهان از تفصیل این

انسان جهانی را نیز امراض واعراض پدید آید . که خدای حکیم انبیا و اولیا را در هر زمانی باقتضای آن زمان بمعالجات آنها کار داد . و چون علت شفا قلوب که بیک عضوی از اعضا عارض شود طیب حاذق در محافطت حیات انسان محتاج به بریدن عضو مذکور گردد و ناچار از قطع آن شود . تا آنکه آن انسان مکرم را از مرگ رهایی دهد و نگذارد سرایت بجملة اعضا کرده هلاکش سازد *

سیرت جنك و نفرین و هلاك ساختن اقوام در انبیای عظام جاری بود . و چون اقوام را در اطوار انکار ثابت و راستح میافتنند و میدینند که از آیات و معجزات متنبه نشدند ناچار میشدند از اینکه بابر آنها نفرین آورند و بقهر و انتقام الهی آنها را مبتلا دارند که دیگر اقوام را موجب عبرت و اسباب هدایت گردد که متکران را بجز از هلاك چاره در اصلاح نیست . و بسبب خردن دلهای ایشان حامل آثار الهیه نتوانند شد و مقصود الهی از ساختن آن قالب جسمانی بعمل نیاید . و یا آنکه بامر خدای شمشیر می کشیدند و بر آنها می نهادند و جنك میکردند و شوکت باطل را می شکستند که دین الهی پایمال نشود و راه خدا شناسی از میان نرود . چنانکه موسی کلیم خدای باعالمه کرد . و جنك کردن موسی و پس از او جنك کردن یوشع بن نون معروفست و مشهور . و در توریة و در کتب قواریخ مر بور است و مسطور *

❖ در کتاب ناحوم از توریة است ❖

خدای غیور و منتقم او است خدای منتقم و غضبناك است خدای از دشمنان خویش انتقام كشد غضب خود را بر دشمنان جاری كند خدای در غضب متانی و در قوت عظیم و برزگست *

❖ در فصل نهم کتاب اشعیا است ❖ جنك جنك آوران باهنگامه نزدیک شد لباسها خون آلود شوند پس از آن خدای آتش شنیده بسوزند . زیرا که برای مامولودی بوجود آید و بر ما داده میشود

پای هبا و بی بها باید دانست *

در انقیام تمثیلی از حدود شریعت اسلامت بیاوریم که از استواری
 شریعت الهیه نیز بیاد آوری *

حکم الهی در حق کسبی که دزدی کند و خیانت در مال مردم و زدن بدن
 دوست او است که فرمودند ❖ فاقطعوا ایدیهما ❖ و کمتر دزدی
 که بسبب آن حد شرعی جاری شود ربع دینار است که باصطلاح اسلامول
 دوازده غروش و نیم است . و از آن طرف دیت قطع دوست از آدمی
 هزار دینار است که پانصد لیره این زمان خواهد بود . یکی از هو شیاران
 در این دو حکم تفکر کرد و تجیر نمود تا آنکه مجبور بسؤال از اهل علم شد
 و پسید مهدی بحر العلوم نظماً نوشته استفسار از حکمت این کار کرد سید
 علیه الرحمه جواب او را نیز نظماً نوشت تا آنکه جواب باسؤال از هر جهتی
 مطابق آید *

❖ سؤال ❖

❖ ید بخمس ماین عسجد فدیت * ما بالها قطعت فی ربع دینار ❖

❖ جواب ❖

❖ عز الامانة اغلاها و ارضها * ذل الخيانة فافهم حکمة الباری ❖

دستی که با هزار طلا عوض کرده میشود چگونه در تلاق ربع دیناری
 بریده گردد . در جواب فرمودند که عزت امانت و ظاهر نشدن
 خیانت از آن آرا گرانیهما داشت و او را ذلت خیانت و خواری دزدی
 ارزان نمود پس حکمت باری تعالی را بفهم *

طوایف جهان در نظر الهی هرگز شان و عظمتی نتواند داشت
 مگر آنکه مبادی عالیه را حکایت کنند و روح انسانی را با خود
 همراه آورند *

❖ در فصل چهارم از کتاب اشعیا است ❖ طوایف در نظرش لاشی
 بل از لاشی کمتر و در نزد او ناچیز معدود شوند *

سرایای این جهان بمنزله انسانی است که بنی آدم از جمله اعضای
 آن انسان است . و همچنانکه انسان جزو راحر ضیها و علیها پیدا کرد

راست است اگر آن هادی مطلق مبنای کار خود را تنها بشمشیر
 میگذاشت و نبوت مطلقه خود را بشمشیر تنها جاری میکرد مخضآن
 اهل انکار را جای تصدیق توانستی بود . لکن پس از آنکه معجزات
 باهرات آورد و از جنس حروف و کلمات که در زبانها بهر گونه
 ترکیب و لغات تألیف میشد و در آنروز فصاحت کلام عرب را
 مایه مفخرت بود . سخنی از جانب خدای آورد که شامل بر جوامع
 کلم و حاوی احکام و اسرار و مبین اطوار کائنات و مکونات بود .
 و آن کلام را بنظمی مغایر نظم و نثر و ترتیبی بیرون از اسلوب کلمات
 آن قوم ظاهر کرد . و تحدی نمود و گفت این کلام خداست
 و اگر شکی دارید یکسوره از مانند آن را بیاورید . پس انکار
 کردند و بعبادت پدران خویش در عناد اصرار نمودند . و اذیتها
 و آزارها را در حق او روا دیدند . بحدی که فرمود ❖ ما اودى
 نبی مثل ما اودیت ❖ و مع هذا بشیوه فقر و مسکنت زفتار نمود و فرمود
 ❖ انا المسکین جالس المسکین . والفقر فخری و به افتخر ❖ و بامر
 خدای فرمودند ❖ ما کنت بدعامن الرسل ❖ تا آنکه بت پرستان
 و مخالفان دین حقیقی و صاحبان هواهای نفسانی که بظاهر ایمان
 بموسی و عیسی داشتند شرم نکرده و انصافی ننموده اقرار نیاوردند
 و کار بجایی رسید که در وطن خویش و در میان آنقوم نتوانست
 اقامت کند و از آنجا هجرت فرمود در آنجا نیز آسوده نکذاشتند تا
 آنکه حکم الهی را وقت اجراء سید و کار منجر بجهاد و استعمال قوه
 جبریه شد . و بامر خدای غضبتک هلاک کننده فرعون و شداد .
 و از پای در آورنده قوم عمود و عاد . شمشیر انتقام را بر آنها نهاد .
 و آیت قهاریت الهی را بر ایشان ظاهر کرد *

❖ فلما آسفونا انتقمنا ❖

❖ لطف حق با تو مداراها کند ❖

❖ چونکه از حد بگذری رسوا کند ❖

نه چنان است که بضرب شمشیر و طعن پیکان و سنان هر کسی را

که سلطنت در عقب او است و نام او ❖ عجیب و ناصح و جبار
و رب الابدیه و سلام و سلطان ❖ است . از دیاد سلام و سلطنت
بر روی تخت و ملک او بلانهایت خواهد بود . غیرت خدای
آنها از کنون تا ابد الابد پایدار و برقرار خواهد داشت *

پس ای صاحب کتاب از شمشیر خاتم پیغمبران که بامر خدای کشیده
شد هیچ استعجاب مکن . و از روی هوشیاری وضع زمان
برخواستن آن ناصح جبار را که از دیاد سلام و سلطنت یربالای تختگاه
عدالت الهیه که مسند شریعت او است بلانهایت خواهد بود بدیروستی
ملاحظه نمای . و غلبهٔ جهل و نادانی و تراکم ظلمات و کدورتها
و شیوع آیین بت پرستی و تضییع دین و شریعت خدایی و ظهور
بدعتها که در دین حق گذاشته شده بود همه را بالاطراف
تصور کن . و شریعت و بعثت آن خاتم پیغمبران را عمومی بدان
بطوریکه میبایست حکم او در اقطار جهان جاری گردد و جزیره‌ها
منتظر شریعت او شوند . پس آیا لازم نبود که آن ظلمتها را
بردارد و ابرهای تاریک را که بر روی خورشید دین الهی بودند به
بروق شمشیر قاطع مرتفع سازد . و بنیان بت پرستی را براندازد .
صیت توحید و خداشناسی را بلند آواز کند آیا لازم نبود بنحویکه
عیسی بشارت داد آن قالبها را مانند کوزه‌های کوزه کر بشکند
و کوزه‌ها بطرز نوین بسازد . و با شمشیر آهنین حکومت کند .
حکم ابدی را در جهان بگذارد . آیا لازم نبود که عضو شقاق لوسی را
بریده انسان شریعت را از هلاکت و تباهی محفوظ دارد ؟ *

ای صاحب کتاب منصفانه جواب بیا . در چنان حالی اگر آن
هادی مطلق سکوت میکردی و رسم دعوت را مانند دیگر پیغمبران
که جنک نکردند مینهادی حال جهالت جهان و شیوع آیین
بت پرستی که در ششصد سال بعد از عیسی با آن درجه رسید تا کنون
بیکجای انجامید با آنکه این کار امری بود موعود و اراده بود از جانب
خدای مبرم چنانکه بزودی خواهی دانست *

پیغمبران علیه واولاده المظلومین آلفی النحیة والسلام وار د شده است
کلماتی چند بیاوریم اگرچه اصل و ترجمه های انجیل بعلت اضطرابی
که در آنهاست مارا از بیان تفسیر بطور مقصود باز خواهد داشت ولی
گفته اند ما لایدرک کله لایترک کله *

﴿ در باب ۱۲ مکاشفات یوحنا است ﴾

و در آسمان امر عظیمی مشاهده کردید یعنی زنی بود که آفتاب را پوشیده
و ماه در زیر پای او بود و در بالای سر خود تاجی داشت از دوازده
کوکب . آن زن حامله شده و بجهة وضع حمل الم ولادت را دیده
و فریاد میکرد . و امر غریبی در آسمان مشاهده شده همانا اثر درهای
بزرگ سرخ رنگی ظاهر شد که آنرا هفت سروده شاخ بود و بر سرهای
او هفت تاج بود دم آن اثر درهایک ثلث از ستارگان آسمان را فرو
روفته بر زمین ریخت . و آن اثر درها در پیش روی آن زنی که وضع حمل
میکرد ایستاده بود تا آنکه بمحض تولید او را فرو بردن میخواست آن زن
برای آن کسی که با عصای آهنین بر طوایف حکم خواهد کرد پسری
آورد و آن پسر بسوی خدا و بخت الهی انداخته شد *

تفسیر این کلمات انجیل یعنی مکاشفات یوحنا را اگر بتفصیل در اینجا بیاوریم
مارا از اصل مقصود در این نامه باز دارد و لازم آید که مقدمات چند را
که در تفسیر اینگونه کلمات برزگان بکار آید تمهید کنیم و این عسبدی
بضاعت را گذشته از ملاحظات دیگر فراغت حاصل نیست که از عوارض
دنیوی به سخت پریشانم مگر آنکه بنحو اجمال اشارتی براهل بشارت
توانیم گفت *

﴿ خورشید و ماه ﴾ اشارت بر نبوت مطلقه و ولایت مطلقه است
• آن زن مادر سبط پیغمبر آخر الزمان و قره العین رسالتست و زوج او
حضرت مرتضوی است که ﴿ نخستین سرور ﴾ از د وازده سرور
مبشر در توریة است . آن بهترین زنان جهان که صاحبه ولایت کلیه
کبری بود لباس از نبوت مطلقه داشت زیرا که در مطلع شمس نبوت بود
و ذوالقرنین اهل آنجا را آنچنان دید که خدا فرمود ﴿ لم نجعل لهم

که بر او دست میافت در قبول اسلام و ایمانش مجبور سازد که خود
از جانب خدای مفرمود ❖ لا اکراه فی الدین ❖ بلی بسیاری از آنها را
در بند رفتن دین و در دادن فدیة و جزیه بخیار میداشت *

چون آن هادی مطلق را از حکم شمشیر باقتضای زمان بعثت شکستن
شوکت باطل و اعلاء کلمه حق مقصود بود و این مقصود در اندک
زمانی بخواست خدای دست داد . و زشد و راستکاری از غی
و گمراهی تبیین گرفت . و لازم بود برجها نیان معنی خضوع
و انکسار را بخواه اکل نیز بفهماند و آنها را آگاه سازد از مقصود
حقیق خود که مغایر بود با شمشیر کشی که مقصود بالتبع و مطلوب بالعرض
بودی . پس باقتضای حکمت الهیه ❖ سرور سیمین ❖ از دوازه
سروری را که بشارت ایشانرا از نسل اسماعیل بزبان توریة شنیدی و آن
سرور سبط مکرم آن پیغمبر بود و در اصل انجیل شیرش نامیدند مأمور
بشهادت و قبول هر گونه خضوع و خشوع فرمود و در حیات خود
از قضیه هایلہ آن مصیبت عظمی خبرها داد و قاتلان آنحضرت را باسم
و رسم معین ساخت تا برجها نیان آشکار شود که آن پیغمبر عظیم الخلق را
مقصود ابقای سلطنت ظاهریه در نسل خود نیست . و نیز جمله آن
❖ دوازه سرور ❖ را موافق صحیفه آسمانی مأمور بترك ریاست
ظاهریه داشت حتی ❖ نخستین سرور ❖ را وصیت کرد بسکونت
و نکشیدن سیف الله ذوالفقار که در انجیل نیز بعبارت شمشیر دوزبان
از آن تعبیر آورده اند . و شهادت سبط مکرم خود را همچنینکه مودت
ایشان را برجها نیان لازم کرد اسباب انکسار قلوب داشت . و عنوان
شفاعت کاهان تمامی امت هر حومه ساخت . لهذا آنحضرت
با علی درجه شهادت و تظلم شهید شد و هر مصیبت و المی را که هر فردی
از افراد بشیدن آن متأثر و دلشکسته تواند شد بر خود گرفت چنانکه
در کتب اسلامیه و توارخ و سیر تفصیل شهادت و مصائب وارده بر آن
بزرگوار مشروح و مبسوط است *

چون سخن پاینچار سید از اخبار انجیل که در شهادت یافتن سبط خاتم

متاخر و در زیر پای بودی شرقا در بالای سر او بودند و مانند تاجها
شرف و جلال او بودند *

و امر غریبی در آسمان دیده شد که از درهای بزرگ سرخ رنگ و هفت
سر بود که ده شاخ و هفت تاج داشت . و این از درها رئیس شرور
و مبداء ظلمات است و چنانکه در میزان نخستین دانستی او را قدرت
و سلطنت در مقابل مبداء انوار بتقدیر و حکمت خدای داده شد .
که او را هفت سر در مراتب هفتگانه انسانی عطا کردند .
از مقام عقل تا جسم آن رئیس ظلمات را رؤس و وجوه پیدا شد و بر آن
سرها تاجها که علامت تسلط او است مقرر گردید . فقط در مقام
فواد که بالاتر از مقام عقل است و آیت خدای در وجود انسانی است آن
رئیس ظلمات را راه نیست و آن مقام مخصوص عباد حقیقی خدا است
این است که بهشت را هشت در است و دورخ را هفت در *

﴿ ان عبادی لیس لك علیهم سلطان ﴾

ده شاخ آن رئیس شرور شعبهای ضلالت او است که در ده قبضه
که طینت انسانی را از آن مخمر کردند ظاهر گردید و در اصطلاح
اهل حقیقت آنرا بفیضات عشر که در طبقه آسمان و یک زمین است
تعبیر کنند و اگر بخواهیم در اینجا تفصیل بیانات را بیاوریم میدان
سخن بسیاری خدای وسیع است و لیک عذر آنرا از برادران
روحانی خواستیم *

دم آن رئیس ظلمات که تعبیر از مظاهر شرور و ابادی فتنه‌های او است
نیجوم آسمانی را که تعبیر از انبیاء و اولیا است بر زمین فرو ریخت
و ایشان را از مقام برتری بیابین آورد . ولی همه ایشان را نتوانستی
بکلی مهوور کند زیرا که مقام ایشان بسی بلند است ﴿ والحق
یعلو ولا یعلی علیه ﴾ ﴿ والعاقبة للمتقین ﴾ *

آن رئیس شرور میدانست که مولودی برای حاکم حق که با شمشیر حکم
و شریعت خدای را در زمین خواهد نهاد متولد خواهد شد .
و اگر او سلطنت موروئی ظاهر را نیز مانند باطن بدست بگیرد

من دونها ستر ❖ بجز از آفتاب آنها را پوشای نبود . و نیز آن زن در روزی که نصاری نجران بمباهلت برخاستند در تحت ردای پیغمبری درآمد تا ظاهر نمونه از باطن گردد . و گروه نصاری علایم موعوده را در حضرت پیغمبری و اهل بیت پاك اود یدند و کار خود را مقرر بجزیه دادن و اعطای فدا داشتند *

آن زن علی ایها و بعلها و اولادها و علیها السلام ماه ولایت رادری بر پای داشت و حرکت و سکون و رفتارش بر روی ولایت الهیه بود . و نیز حدود ولایت کلیه که در سرورهای وعده داده شده با براهیم ظاهر شد از عقب اواز اولادش بعد از او بود *

بجهت وضع حل الم دیده فریاد کرد . زیرا که آماده بودن از درهای سرخ را برای مضرت رسانیدن بر آن مولود میدید و مهیا بودن رئیس خون ریزی بناحق را بر شهید کردن او و اولاد و اصحاب او مشاهده میکرد *

❖ و وصینا الانسان بوالدیه احسانا حلتہ امه کرها و وضعه کرها ❖ آن انسان حقیقی را که پیغمبر را انسان عین و عین انسان بود خدای وصیت فرموده بود که در حق والدین خود احسان کند . و برای اتمام هدایت جهان و نهادن حکم انکسار و خضوع در دلهای مؤمنان . و شفاعت کردن نگاهکاران در راه خدای از جان و مال و عیال و فرزندان و اصحاب و از هر چیزی که داشت گذشته و هر گونه مصیبت و الم را قبول کند . و بجهت این وصیت که احسان بودن نام آن مولود را ❖ حسین ❖ نهاد و در حدیث قدس فرمود ❖ و منی الاحسان شققت اسم حسین من اسمی ❖ و چون آن احسان منسوب بامر خدا و رضای خدا و در راه خدا شد برای فهمانیدن معنی اتحاد فرمودند و منی الاحسان و مطابق آمد به ❖ لکن الله رمی ❖ و خون مبارک او تا الله شد *

آن زن رادر بالای سراز ❖ دوازده کوکب ❖ تاجی بود که دوازده سرور موعود با اینکه یازده از اولاد او بودند و زمانا مقام ایشان

صاحب کتاب آیاتی را که ذیلا از زبور در حق بشارت پیغمبر موعود خواهی شنید ﴿ در صفحه صد و هشتادم ﴾ کبابش آورده و از نامه عبرانیان آیات دیگر در تفسیر آنها ذکر میکنند و میگوید بدلالات آن نامه که از منقرعات انجیل ایشان است واضح میشود که آیات زبور دلالت بر بشارت محمدی ندارد *

آیات زبور را بتامی از روی ترجمه های خودشان در اینجا بیاوریم و تصدیق آنرا حواله بآب ادراک و انصاف کنیم تا بدانند که آیات مزبوره بشارت بر پیغمبر آخر الزمان است و بدلالات بسیج تواند داشت و معلوم کنند که نامه عبرانیان درست گفت یا نامه ایمانیان *

و اگر می دانستند که نویسنده آن نامه چه بلاها بسرانجیل آورد و بنام عیسی چه قدر مردم را از مطلب دور کرد و نام خود را نیز مقدس خواند هر کس نامی از نامه او نمیبزدند و بسخن او تمسک نمی جستند *

﴿ آیات مزبور چهار و پنجم زبور است ﴾

دل من سخن نیک بر آورد . کارهای خود را بر ملک عرضه کنم . زبان من قلم دیرما هری است . نیکوتر از اولاد بنی آدم شدی لطافت بر لبهای تو ریخت بدین موجب خدای ترا بدوام دهر مبارک داشت . ای توانا شمشیر خود را بر روی ران خویش بساویز که عزت و شهرت تو از آن است . در شهرت خویش کامیاب باش برای حق عدالت و راستکاری سوار شو . دست راست تو کارهای عجیب و هیبتناکت بیاموزد . پیکانهای توای توانا نیز است در دلهای دشمنان ملک نشیند . اقوام مقهور تو شوند کرسی توای خدای ابد الا باد است . عصای مملکت عصای عدالت تست . نیکی را دوست داشتی و بدی را دشمن کس رفتی و بدی تو جوب ای خدا خدایت به برتری از شر یکانت بروغن شاد کاهی ممسوح داشت مر صافی وجود و سلیمه از جامه های تست . از منازل شرفناک تو حاجی است که ترا شاد کام کند دختران پادشاهان در میان زنان مکرماث تست ملکه آرایش یافته

و در مسند حکومت آن حاکم مطلق باظهار دین حق و تشیید مبانی
خدا پرستی پردازد آن رئیس شرور مخدول و متکوب خواهد کردید .
لهذا همه همت خود را مصروف بر این داشت و مهیا شد که آن
مولود پاک را فرو برد و او را از این جهان بردارد که خلایق در ارکان
هدایت جهان آورد و ظلمات و کدورات خود را تا روز موعود
و معلوم در جهان جاری سازد *

آن مولود پاک بوجود آمد و بسوی تخت خدا و بسوی خدا انداخته
شد و جبرائیل بحضرت الهش برد و در آغوش قرب خدایی در عرش
رحمائی او را جای داد . و خدا او را بعد از شهادت نیز بسوی
عرش برد و ظاهر او را در زمین داشت تا آنکه هر که او را زیارت کند
خدا را زیارت کرده باشد *

❖ من زارالحسین بکر بلا یوم عرفة فکأنما زار الله فی عرشه ❖
این است تفسیر کلمات یوحنا که با جلال آوردیم . اگر انجیلیان
بهتر از این تفسیر توانند کرد بیایند و بگویند . کاش کتب آسمانی را
از میان بر نمی داشتند و تحریف و تغیر در آنهارا جایز نمی دیدند و تبعیت
بر رئیس شرور نمی کردند و اختلاف را در دین الهی نمی انداختند .
تا آنکه بیانات آسمانی و مطالب و معانی را که ارواح را مایه سرور
و نعم بود و دلها را مورث نورانیت و روشنائی از هر زبان و بهر لغتی
بگویند و بشنوند و انس گیرند و هم دیگر را دانش آموزند و معرفت
افزایند و تعارف و رزق و تناکریاورند *

❖ وجعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ❖
اکنون از بشارات کتب آسمانی در خصوص بعثت خاتم پیغمبران
یاوریم و نصیحت از آیات و کلماتی که قیام او و قوام شریعت او را بشمیر
آگاهی میدهند ذکر کنیم *

خود بدعتها در آیین خدا گذا رد. در ضمن نامه که بعبرانیان نوشت
و خواست دلیلی برای ایشان از توریة پیاورد. این است
که دو آیت از همین فصل زبور یعنی مزور چهل و پنجم را آورده
و استدلال بر مدعای خود کرد. و این مؤلف بچاره به تبعیت او سخندانی نمود.
فقرات نامه پولوس که مؤلف میزان پروتستانی تمسک بآن میشود
چنان است *

لکن به پسر میگوید که کرسی توای خدا ابدی و از لیست عصای
ملکوت تو عصای عدالت است صلاح را دوست داشتی بدینوجب
خدای یعنی تو ترا بروغن بهجت مسح کرد و ترا از رفیقان
تو برتری داد *

در اینجا يك لفظ مسح که مطابق با ترجمه لقی از عیسی تواند بود پیدا کرد
و دست آور ساخت پس از اینقرار در هیچ جای عبارت مسح نیاورند
حال آنکه در توریة امثال این تعبیر در حق انبیا بسیار و اصطلاح توریة
بر این جاری است. و مسح بروغن بهجت یعنی شاد کام و مسرور
داشتن است. اگر راست میگویند آیات زبور را چرا در نامها بتمای
نیاورند چرا علی التفصیل تفسیر نکردند. و نیز همین دو آیت را بچه
قرینت بر عیسی تأویل میکنند کویا بقرینة لفظ ❖ ای خدا ❖
است که عیسی را خدا نامیده اند و بکس دیگر دلالت نکند *

اهل ادراک از متن عبارت حاضر زبور دانند که خدا تعبیر از غیر
ازل تعالی است چنانکه در ذیل آن گفت خدا یعنی خدای تو واضح است
کسی که او را خدایی باشد در واقع بنده خداست و در اینصورت
بهر معنی که در عیسی گویند این تعبیر در حضرت پیغمبری بطریق
اولی تواند بود ❖ نخستین سرور ❖ از دوازده سرور موعود اعتراف
بعبودیت آن پیغمبر توانا کرد باینکه طوایف بسیاری بخدایی آن
بزرگوار اعتقاد کردند و در حق او فرموده اند ❖ ذات علی ممسوح
بذات الله ❖ همین دو آیت زبور را تما مگر در حق عیسی نتوانند بیان
کنند. چه فائده که در وقت تشکینی مبادرت بنکارش این نامه کردم

بجامه زرین در خدمت تو بایستد . ای دختر بشنو و نگاه کن و بکوش
خود استماع کن قوم خویش و خانه پدر خود را فراموش نمای حسن
نورا ملک خواهان شود . زیرا که او پرورش دهنده خدای تست
و تو او را سجده آوری . دختران صور برای پیشکشها بیاورند .
توانگران از طوایف بیدار تو حسرت برند همه بزرگیهای دختر ملک
از درون از جامه زرد و زاست دختران با کمره از پی جامهای زرد و ز
رفیقان آنها برای ملک بیاورند و بر خدمت تو تقدیم کنند .
و با بهجت و سرور ابلاغ دارند و بسرای ملک داخل شوند .
اولاد تو بجای پدران تو باشند و ایشان را بر تمامی زمین سروری
دهم بقرون و اعصار نام ترا یاد کنم و امتها بدوام دهور و اعصار
برای تو اعتراف بیاورند . تمام شد زبور چهل و پنجم داود
علیه السلام *

شهادت دادن این آیات از زبور بر بشارت پیغمبر و وراثت اولاد طاهرین
او در زمین در نزد هوشمندان آگاه آشکار است و از جمله جاهایی است
که در آیت قرآنی اشارت بر آن فرموده اند *

﴿ ولقد كتبنا فی الزبور من بعد الذکر ﴾

﴿ ان الارض برئها عبادى الصالحون ﴾

بعد از ذکر پیغمبر و اوصاف و اطوار آنحضرت چنان نوشتند که وارثان
و مالکان زمین بنده کائن صالح خدا است که ایشان را بر تمامی زمین
سروری باشد و وعده خدای بآبراهیم در حق ذریت اسمعیل
انجام یابد *

صاحب کتاب آیات مذکوره زبور را بتأویلات بعیده میخواهد
مسیح تفسیر کند و دلالت آنرا بر پیغمبر صاحب السیف و اطافه الکلام
انکار نماید و حال آنکه کثرینی او را کی در شهادت تمامی آیات مزبوره
بر حضرت پیغمبر کفایت کند *

بنسب بر پسان بعضی از محققین بولوس دعوت کنندگان کاذب بود
که مسیح را برای اجرای ریاست خود بخدای خواند و باقتضای مقصود

مخلوقات کشتی لطافت و فصاحت و اعجاز پر لبهای مبارکت آمیخت .
 و سخن خدای بلطافت از آن لبهای نازنین ظاهر شد . و بدان سبب
 چنانکه بر ابراهیم وعده داده شده بود بدو ام شریعت و سلطنت ذریت خود
 که دوازده سرور از نسل اسماعیل بودند ابد الدهر مبارک شدی و برکت
 یافتی ای قوی و توانا بر همه چیز شمشیر خود را بر بالای ران خویش بعدادت
 عربی پیاویز و بکوی انانی بالسیف . که عزت تو و دین تو و شهرت
 نام مبارک تو و رسیدن شریعت تو بجزا بر بقهاریت سیف الهی
 تواند بود . برای گذاردن حق عدالت و راستکاری سوار شو .
 دست راست تو که ❖ ابن عم ❖ تست و مظهر العجائب است
 کارهایی بر تو مینماید که بسیار عجیب و در افظار دشمنان هیتناک است .
 ییکا نهایی تو ای توانا ساخت تیز است که تیراندازی از پدربت اسماعیل
 برای چنان وقتی یاد کارت شد که بر دلهای دشمنان ملک نشینند
 اقوام مقهور تو شوند . که سنی تو ای خداوند شریعت ابد الا با است .
 و شریعت تو که ناموس استقامت جهان است ابد الدهر بوده عصا
 و عماد در ملک ایجاد عصای عدالت تست که بواسطه شریعت غرای
 مستقیمه ات در جهان نهادی *

❖ و بالعدل قامت السموت والارض ❖

نیکی را دوست داشتی و بدی را دشمن ک رفتی . و بدین جهات
 که عرض کردم خدای یعنی خدای تو ترا از سایر پیغمبران که در پیغمبری
 با تو سهم و شریک هستند برتری داد و ترا اشرف انبیا و مرسلین کرد .
 و ملک وجودین و مالک دارینت نمود . و بدین سبب ترا با بهاج دائمی
 مسرور داشت *

نمیدانم صاحب کتب در این آیات چه میگوید و دل او چگونه کواهی
 میدهد آیا خود تصدیق میکند که آیات مزبوره در حق عیسی است
 و در حق آن اشرف پیغمبران نیست ؟ *

آیت آخر را که در نامه عبرانیان آورده بود نپرسیدیم که چگونه بعیسی
 تأویل کردند مقصود از شریکان اگر شرأکت در نبوت است که عیسی

ای بیچاره چشمی باز کن همین دو آیت را که آوردی به بین که پولوس چگونه تحریف نمود . و چنانکه شمعون پطرس در حق معلمان دروغگوی گفته بود تحریف را به پنهانی داخل کرد ❖ عصای ملکوت تو ❖ که در ترجمه کفیم در نسخه صحیحه زبور بلفظ عصای استقامت تو و در بعضی از ترجمه های پروتستانها عصای مملکت آورده شده است *

وصلت همه این تحریفان این است که در آیات مذکوره خطاب بخداوند شریعت دائمی کرده است . و میگوید کرسی توای خدا ابدی و ازل است عصای استقامت یا عصای مملکت عصای عدالت تست . و در اول آیات چنان گفت که شمشیرت را ای توانا بر بالای ران بیاویز برای حق و عدالت و استقامت سوار شو . و این معانی بجز در پیغمبر آخر الزمان صادق نتواند بود عیسی را نه سیف بود و نه آنچنان سوار شد که عدل و داد و استقامت را در زمین بگذارد و نه او را کرسی و عصای عدالتی که عبارت از شریعت مؤسسه دائمه باشد کسی اعتقاد کرده یا دعوی نموده است . این است که پولوس این کار را بعالم ملکوت انداخت که يك قدری از بنیان تأویل تأسیس کرده شود تا آنکه پروتستانها آمده در ترفیع آن بنیان بی اساس سخن گویند *

و الحاصل سخن در آیات زبور است که هفده آیت است و بنامی ذکر حضرت پیغمبر و اطوار و اوصاف ایشان و اشارت بزوجات ایشان و اولاد و زوجات اولاد اطهار آنحضرت است *

سروری روی زمین را بایشان علیه وعلیهم السلام مسلم داشت و چون دلالات واضح آیت بر آنحضرت در نزد هوشمند با انصاف محتاج بشرح و بسط نیست و بر متکران تعصب جوی سودی ندهد لهذا اختصار در سخن را بهتر دیدیم *

زبور چنین می سراید و سخنان خود را بحضرت ملك الملوك موجودات عرضه میدارد ❖ نیکوترین اولاد بنی آدم شدی . و بهترین

﴿ تفسیر الهامی ﴾

عجبت اینکه صاحب کتاب در ذیل آیات مزبور زبور از مکاشفات
والهامات یوحنا آیتی در اثبات مدعای خود آورد که همان
الهامات یوحنا برهان جداگانه بر بحث نبی موعود است و بوجهی
دلالت بر مسیح ندارد تا چه رسد باثبات مدعای مؤلف که می خواهد
آیات زبور بآن آشکاری را تأویل بمسیح کند دام خوبی برای خود
درست کرد خانه خود را بدست خویش خراب ساخت *

﴿ یخربون بیوتهم بایدبهم وایدی المؤمنین ﴾

در معیار هفتم از میزان اول نیز وعده بیان آیات مکاشفات یوحنا را
کردیم ولیک نقل عبارات یوحنا را در اینجا نیز بیاوریم و این فقرات
در فصل نوزدهم مکاشفات است *

آسمان را کشوده دیدم و انگاه اسب سفید را دیدم که سوار بر آن را
امین و صادق میگفتند برای حق استقامت جنگ میکنند . چشمان
او مانند شعله نار بود . و بر سرفسرهای بسیار داشت و او را
نامی بود که بجز او کسی دیگر نمیتوانست آنرا بخواند . و جبهه خون
آلودی پوشیده بود که نام آنرا کلام الهی میگفتند . و جماعتی
آسمان بر بالای اسبهای سفید با جامه های سفید و لطیف پرندی
در پشت سر او میرفتند و برای زدن طوایف شمشیر قاطعی از دهانش
بیرون می آمد . باعصای آهنین حکومت خواهد کرد . و معصره
شراب قهر و غضب خدای قادر بر همه چیز را خود فشار میدهد .
و بر لباس و ران خود نامی دارد بمعنی ملك الملوك و رب الارباب *

نخست از تحریف صاحب کتاب بنیه بتقدی برای تو بگویم که میزان
کار آنها را نیک بشناسی *

این ترجمه را که در اینجا از مکاشفات یوحنا آوردم از روی دو
ترجمه از خود پروتستانهاست که یکی را بترکی در سنه ﴿ ۱۸۲۷ ﴾

پیغمبر نبود اگر در خدایی است خدار نیز بجز دوشریک که یکی ذات
اب و یکی روح القدس است شریک دیگر اعتقاد نکرده اند . مگر
آنکه بگویند از این دوشریک او را برتری داده شد لکن آنوقت
خدا یعنی خدای تورا برتری بر خدا داد عبارت بسیار مشکلی میشود
که ماها نمیتوانیم فهمیدی بلکه دیگری بفهمد *
عجب است از مؤلف ما که میگوید بقراین آیات آخری از این زبور
مقصود از آن آیات حضرت پیغمبر علیه السلام نتواند بود بل عیسی
مقصود است *

بسیار خوب تا انجای آیات که اشارت کردیم دلالتی بر مسیح از آنها
ظاهر نتواند شد و تماماً صریح در حضرت ختمی مآب علیه الصلوة
والسلام است و تنه آیات نیز دلالت بر داخل شدن زنان پادشاهان و رؤسای
اقوام و بزرگان بخانه پیغمبری دارد چه در زمان خویش و چه در زمان
اهل بیت و اولاد طاهرینش و چه در حالت غلبات و فتوحات و مجبوریت
و چه در هر حال دیگر رضا و میولات که از باب آگاهی از تاریخ و اخبار
علی التفصیل دانست . شهر بانو دختر یزدجرد پادشاه ایران
در خانه حضرت حسن علیه التحية والثناء بود و نیز مادر چند سرور
برزکوار از پادشاه زادگان است *

عیسی علی نبینا و آله و علیه السلام زن نبرد و اولاد از او نبود و هدایا
برای او میبرد و تمامی این اخبار زبور را بطور واقعی در بیان اوصاف
و اطوار حضرت خاتمی علیه السلام دانست و پس . و پادشاه
بودن ابناء و اولاد اطهار آنحضرت در ظاهر و باطن واضح است .
و در اینجا سخنان بسیار لطیف دارم که در هر کلمه از کلمات زبور برای
بر دارم بطوری توانم شرح و بیان آورد که حیرت عقول و مدارك
کردد ولیك بهمینقدرها در این مقام کفایت کنیم که بسی از سخنها را
همه وقتی و بهر کسی نباید گفت . و مع هذا وصیت میکنم ترا
بتدبر و تأمل در همان فقرات زبور که ترا موجب مزید آگاهی
کردد *

قسم خورد *

❖ والعصران الانسان لفي خسر ❖

و چون در قواعد عربیه مصدر بمعنی فاعل نیز آید بدلالات انجیل
مقصود از عصر خود حضرت پیغمبری نیز تواند بود که عصر
کننده شراب سخط الهی برای دشمنان دین بود *
بالجمله حیرت از این دارم که از کجای مکاشفات استدلال بر مدعای
خود کرد . اگر از لفظ کلام الهی و عبارت جامه خون آلود است
زهی بی اطلاعی است پس سایر کلمات را که هیچ مناسبت بسخ
ندارد چه خواهد کرد . میخانه را درست کرد شمشیر برنده یا شمشیر
دوسر را که در نسخه اصل انجیل است با عصای آهنین و حکم و حکومت
با آن را چه میکند . آن سوار را جامه کلام الهی است که گفت
آترا پوشیده بود پس سوار غیر از آن کلام است و آن کلام جبه آن
سوار و حافظ او از حرد برد و زینت و شرف او است . آن جبه
که کلام خدا و معجزه باقیه و دائمه آن سوار است بخونریزها
دبر او ماند و کر نه آن جامه را نمیتوانستی با خود دارد . و آن کلام
همچنانکه در مقام الفاظ معجز و زینت و مروج دین و شریعت و بیان
کننده احکام خدای بود . در مقام انسانی نیز آن سوار ازل را
کلام ناطق الهی در بر بود که معجز تکوینی او بود و رواج دهنده
دین او بود و مظهر عجایب و عین او بود که عدد نام مبارک آن کلام
خدا با عدد عین مطابق بود *

❖ فسلام لك من اصحاب اليمين ❖

آن کلام ناطق الهی بدست شقی ترین مخلوقات در حال سجود و مقام
مناجات با معبود از ضربت آن ملعون ازل و ابد خون آلود شد *
نام مبارک آن سوار امین و صادق بود که پدش از ظهور ربعت ظاهری
او در عالم اجسام در میان مردم بصدق و امانت معروف و باین دو نام
ولقب ملقب بود *

در جامه و بهلوی آن سوار که برای حق انصافی و استقامت سوار شد

در پاریس از جانب جمعیت انگلیسی چاپ کرده و میگوید برای انتشار کتب مقدسه در اطراف واکاف انگلستان و سائر ربع مسکون طبع کرده شد. و دیگری را نیز بتری در سنه ❖ ۱۸۵۷ ❖ در لندن از جانب جمعیت آنجا چاپ کرده و میگوید که این کتاب باطلاع فلان و فلان تصحیح شده و در انگلستان و سائر ممالک ربع مسکون منتشر گردید. اکنون مقابله کنیم این ترجمه را با عباراتی که در صفحه ❖ ۱۸۱ ❖ میزان الحق خودشان آورده اند *

گذشته از سایر تحریفات عبارت آخری را که معصره شراب قهر و غضب الهی را تا آخر باشد در میزان الحق خود چنین نوشت *

که میخانه قهر و سخط خدای قادر مطلق را پامال میسازد که معنی عبارت چنان می آید که خدای قادر بر همه چیز را دیگر صفت قهر و سخطی باقی نخواهد ماند که مخلوق از مخلوقات تصرف در ذات و صفات قدیم تعالی کرده آن دو صفت را پامال و معدوم سازد *

و مع هذا آن خدا قادر بر همه چیز است حال آنکه در ترجمه های تری بجای میخانه در یکی باصتی است و بجای پامال میکند چینی جکدر و در دیگری بعوض میخانه معصره است که آلت عصر و فشار دادن انگور و شراب مقصود است و بجای پامال میکند گفته است باصا جقدر * و معنی عبارت موافق این دو ترجمه بکلی مغایر و متناقض با ترجمه منقوله در میزان است که مقصود ظاهر کردن آثار سخط و غضب الهی است بقرینه لفظ خدای قادر بر همه چیز خصوصاً بقرینه سوق کلام که گفت برای زدن طوایف شمشیر برنده از دهان او بیرون آمده باعضای آهنین یعنی تکیه گاه آهنین و حربه آهنین که همان شمشیر بیرون آمده از حکم و امر او است حکومت خواهد کرد * و معصره قهر و غضب خدای قادر مطلق را خود معصور کرده آثار سخط الهی را در جهان ظاهر کرده انسا نهایی زبانه کار و اهل خسران را هلاک خواهد نمود و این عصر در یکی از تفاسیر همان است که در قرآن مجید آرایاد فرموده و بان

بتسبیح نو بن تسبیح کویسد اورا در مجمع پا کان تسبیح کنید .
اسرائیل با آفریننده خویش فرحناک شود و بنی صیهون بملک خود
شادمان گردد . نام اورا بدف و طبل و مزمار تسبیح کنند و ترنیل
نمایند . زیرا که خدای از قوم خود خشنود است تواضع کنند کان را
با استخلاص شرف و عزت دهد . پا کان بعزت ابتهاج آورند
و در خوا بگاه خودشان شاد کام بشوند . تکبیرهای خدای بر دهان
ایشانست و تیغ دوسر در دست آنهاست . تا آنکه از امتهای انتقام
گیرند و آنها را ادب آموزند . ملوک آنها را مقید کنند بزرگان آنها را
مغلول سازند . تا آنکه حکم مکتوب را در حق آنها جاری نمایند . این
بزرگی مر جله پا کان را خواهد بود *

این بشارت در حق سلیمان بن داود نتواند بود که بعقیدت اهل کتاب
خدای از او خشنود نشد بل در نهایت زندگانی دل اورا از نان او مایل
بغیر خدا کردند . و بعضی بن مریم نیز تاویل آن آیات جایز نخواهد
شد . همانا خاتم پیغمبران و ایمان آورند کان با آنحضرت بودند
که تکبیر میکردند و شمشیر دوسر یعنی ذوالفقار در دست ایشان
بود و با امر خدای از دشمنان دین انتقام کشیدند . وجهات را بشریعت
محکمه و ناموس دائمی ادب آموختند . سرها و سرورهارا در قید
مقهوریت گذاشتند . بزرگان را بزرنجیر بیچاری و خجول مغلول داشتند .
و حکم مکتوب خدای را در حق ایشان جاری کردند .
و این بزرگی مر جله پا کان را از جا نشینان آنحضرت بوده
و خواهد بود *

❖ تعلیم و بشارت ❖

تحریف دادن اهل کتاب بقبه کتب آسمانی را اصلا و ترجمه پیشتریان
کرده ایم . و پس از توضوح دلالات و اشارات در همین بقیه که غفلت
کرده و گذاشته اند در تعیین جاهای تحریف و تغیر رجوعی نداریم

نامی نوشته شده بود یعنی ملك الملوك ورب الارباب . ربوبیت
و سلطنت عمومی آن سلطان جهان که خص قرآن بر تمامی موجودات
هیئت و ربوبیت داشت . و آن ربوبیت کنه عبودیت مطلقه
آنحضرت بود در آن جامه که کلام لفظی و تدوینی بود لفظاً
مکتوب شد . و آثار بعثت و اوصاف و کمالات آنحضرت را بیان فرمودند
و بر مالمین نذیر و هادی نامیده آمد و در جامه که کلام تکوینی خدا بود
فعلا و کونا ربوبیت او ظاهر آمد . و جمله اوصاف و ولایت مطلقه
او را آن کلام ناطق الهی مظهر کردید *

❖ هو صنع الآله والخلق طراً * صنع من كادان يكون الها *
بیان ربوبیت مطلقه امكانیه و سلطنت عمومیه آن جنیب مطلق خدای
را بنحو اجمال در معیار هفتم از میزان نخستین و در سایر بیانات خویش
در این کتاب مستطاب آوردیم . اگر مزید آگاهی را بخواهی مراجعت
بکتاب و مؤلفات از اهل تحقیق و علمای دین اسلام نمای *

❖ والحمد لله رب العالمین *
کاش مر از زبان کویایی میشد و ترا کوش شنوایی و مدح آن حمد الهی را
که رب جهان و تربیت کننده پیدا و نهان است بزبان دیگر
در اینجا می گفتیم *

❖ غیر این منطق لبی بکشاد می * در مدحش داد معنی داد می *
فی فی خلط کفتم و خطا آوردم این الزاب و رب الارباب . کلمات خدای
به بیانات جهان و جهانیان محدود نشود و مدایح آن مدح اعظم
و نور اقدم بسنحان امکان و اکوان معدود و نکرده *
❖ قل لو كان البحر مداد الكلمات ربی لقد البحر قبل ان تنفد كلمات ربی *

❖ معیار پنجم ❖

❖ در زبور صد و چهل و نهم ❖ بشارت بعثت خاتم پیغمبران
و برخواستن آنحضرت را با شمشیر خبر داد و چنان گفت که . خدای را

در انجیل در جاهای چند عبارت حکومت بعضای آهنین عبارات مختلفه موجود است و ما در اینای بیانات گاهی بلفظه و گاهی بتکیه کاه و گاهی بحربه و گاهی بشمشیر از آن تعبیر کنیم و جمله اینها صحیح است . و یکی از القاب حضرت نبوی علیه الصلوٰه والسلام در انجیل همان ❖ صاحب الهراوة ❖ است بکسر هاء و این لفظ که بمعنی صاحب عصای ضخمه و چاقست تعبیر و نکایت از قهاری و غلبه است و مانند این تعبیر را در لسان فارسی نیز موجود داریم که می گویم فلانکس صاحب چاق است یعنی زور مند و توانا است و غالب و قاهر است . پس عبارت با چاق آهنین حکومت کند تعبیر و نکایت از هیمت و استیلای حضرت نبوی است که بسبب شمشیر و امر جهاد در شریعت او است و ما برای تفنن در تعبیر عبارات کونا کون در تفسیرها آورده ایم *

اهل تاریخ نوشته اند که سطح نام کاهن معروف از نام آنحضرت بصاحب الهراوه تعبیر کرد . در هنگامیکه در شب ولادت باسعادت نبویه ایوان کسری شکست والی الآن در حوالی بغداد در محل مدائن بهمان حال باقی است . و آتشکده فارس خوااموش شد بعد از آنکه هزار سال بود می سوخت . و دریاچه ساوه خشکید . و مؤبدان در عهد انوشیروان که آنروز پادشاه ایران و بزرگترین سلاطین جهان بود در خواب دیدند که شتران سرکش اسبهای عربان را میکشند و نهر دجله منقطع شد و در شهرها پراکنده گردید انوشیروان از ظهور این امور سخت بترسید و عبدالمسیح را بتز سطح کاهن فرستاد که از سر و حکمت این کارها آگاهی گیرد . عبدالسلام بشام آمده سطح را در حال سكرات موت یافت و از او سؤال کرد سطح چنان گفت ❖ اذا كثرت السلاوة و ظهر صاحب الهراوة و غاضت بحيرة ساوة و خمدت نار فارس فليست بابل للقرس مقاما و لا الشام لسطيح مناما يملك منهم ملوك و ملكات على عدد الشرافات و كذا هوأت آت ❖ و عدد شرافات که كثره های ایوان کسری

که همان محل شاهد در میان مطلب و اثبات مدعا کفایت کند .
و این سخن را بکلیت در خاطر خویش نگاهدار و منتظر بشارت
از انگیون باش *

❖ در فصل دوم ❖ از مکاشفات یوحنا است که از قول عیسی
گفته میشود *

لکن اکنون آنچه را که شما دارید تا آمدن من استوار بدارید .
آن کسی که غالب شود و جله اعمال مرا نگاه دارد حکومت بر طوایف
رابوی دهم . مانند آنکه من از پدرم دریافتم او نیز با چاق آهنین
بر آنها حکم آورد . و آنان مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد
بشکنند . و ستاره صبح رابوی دهم . کسانی که کوش دارند بشنوند
که روح بجماعت چه گفت *

آن سلطان ام که غالب علی الاطلاق است پس از مسیح امر نبوت
و حکم شریعت او بشمشیر آشکار شود . و با شمشیر بر طوایف حکم کند
و امتها را بشکند و آنها را مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد کند
و همچنانکه عیسی از جانب خدای اخذ میکرد حکومت الهی از عیسی
گذشته بوی رسد و عیسی را واکسدارد . و او اعمال عیسی را
تصدیق کند و حفظ نماید . برخلاف آنچه معلمان دروغ کوی تباه
کرده باشند . ستاره صبح که علامت شمس ازل و ظهور کلی الهی است
و یک طلوعی از آن بعثت بشارتی که از عیسی ظاهر شد در نزد عیسی
بود بروی مسلم گردد . و آن ستاره بکلیت در آن حاکم مطلق ظاهر
آید . که آن ستاره همان نور نبوت مطلقه او بود و از او بود که بشوئات
و اطوار در انبیاء و ابرار بودیعت از او بود . چون صاحب کوکب
باموکب جسمانی هویدا شد آن امانت بمالک کل آن اعادت شود
و امثال امر الهی بعمل آید که میفرماید *

❖ ان الله يأمرکم ان تؤدوا الايمان الی اهلها ❖

❖ تفسیر و اشارت ❖

ایشان خواهم کرد و برایشان نخواهم گرفت ❖ و مأخوذشان نخواهم داشت ❖ تا باز کشت کند . کسانی که بر اشکال تراشیده اعتماد و رزند هزیمت و پریشانی تمام خواهند یافت *

بر دانایان اسرار آگاهی و نجات یافتگان از تاریکی جهل واضح و روشن است . که تسبیح نوین وحد الهی از همه اطراف روی زمین عبارت از ظهور شریعت تازه عومی محمدی است . که نهایات زمین و اهل صحراها و شهرها و ساکنان جزیره ها و راکبان بدریاها را حکم آن شریعت غرا و ناموس پاك الهی جاری است . و همه جهان مخاطب بآن شریعت تابناکند و مأمور بتسبیح خدای بآن تسبیح جدید وحد رسا و شایان بخدایی او *

دهکده های مسکونه قیدار را که مخصوص بذکر فرمود صریح تعبیری است لطیف از اینکه حامل آن شریعت الهیه از نسل قیدار ابن اسمعیل و ظهور او از عرب و در عرب خواهد بود . کلیات از رؤس جبال و تمجید خدای روشن عبارتی است در ظهور تسبیح و تلبیه و تمجید در اطوار آیین آن پیغمبر پاك که بر بالای کوهستان و جبال درمکه و بطحا بهنگام ادای فریضه و آداب حج بجای آورند *

از اطراف جهان از دریاها و صحراها گذرند و بر آن مکان مقدس رسند . و بامر خدای و خداوند ناموس اعظم امتثال کنند و سخن خدا را که میفرماید ❖ و اذن فی الناس بالحق یا تؤک رجالا و علی کل ضامر یا تین من کل فج عیق ❖ از جان و دل بشنوند و شریعت بردل های ایشان نکاشته آید چنانکه در کتاب ارمیا نوشته شد *

حد و ستایش خدا را بجزیره ها باید رسانند در اوقات نمازهای پنجگانه چهار آنکس و توحید و تمجید خدا را بجای آورند در بلند یها و پستیها نام خدا را آشکار کنند . پروردگار را مظهر جباری بیرون آمده غیرت را بیدار کرد و حکم جهاد را آورد . تا آنکه ویرانیها در جهان پدید آید و خرابیها ظاهر شود . قالبهای انسانی که مانند نباتات صحراها هستند خشکیده و نابود کردند . رای آنکه

بود و در لیلۃ المیلاد نبویه منهدم گردید چهارده بود . که تا زمان
خلافت خلیفه سیم بهمان عدد ملک و ملکه در آنجا سلطنت کردند
و یزدجرد آخر آنها بود که در زمان خلافت حضرت عثمان هلاک
شد و تفصیل این وقوعات در کتب توارخ مسطور است *

❖ معیار ششم ❖

از بشارتهای توریة بعثت حضرت نبوی را از اول فصل چهل
و دوم از کتاب اشعیا در طی معیار پنجم از میزان سیم نوشتیم . اکنون
بشارت دیگر از آن فصل را چنانکه در آنجا وعده کردیم در این
مقام بیاوریم *

❖ از آیات نهم فصل ۴۴ ❖ اشعیا است *

اینک کارهای نخستین بوقوع پیوست . از حادثات آینده نیز شمارا
آگاه کنم و پیش از آنکه بشود بشما بشنوایم . ای سوار شوندگان
بدریاها و ساکنان و پرکنندگان جزیره ها خدای را بیک تسبیح نوین
تسبیح آورید . جد او را از نهایات زمین بگویید صحراها و شهرها
که در آنهاست آواز را بلند کنند . دهکده های مسکونه قیاد
و ساکنان کوهستانها از رؤس جبال کلبانک زنند . خدا را تمجید
کنند و حمد او را بجزیره ها رسانند . پروردگار مانند جباری
بیرون آید . مثل مرد بهادر غیرت را بیدار کند نهیب زند و صیحه
کند بر دشمنان غالب آید . زمان بسیاری سکوت کردم و صبر نموده
و هیچ نکتم . دیگر مانند زن زاینده فریاد کنم . هم ویران
سازم و هم فرو برم . کوهستان و صحراها را خراب نمایم نباتات
انهارا بچشکانم . نهرها را جزیره ها کنم دریاچه ها را خشک
گردانم . نایبانیان را براهی که نمی دانند را همناشوم و درشار عهائی
که آگاهی ندارند آنها را براه برم . تازیکی را برای ایشان
روشنایی کنم . و کجیها را بر راستی مبدل سازم . اینها را در حق

همه کوسقندان قیدار بر تو گرد آیند . قوچهای نیایوت ترا خدمت کنند . از روی شوق بر مذبح من بر آیند عزت خانه خود را عزیز گردانم *

این است برهان مؤلف که میشتوی . و مرا از اینگونه استدلالات اوسخت عجب آید . که اینگونه استدلالها را صاحبان ادراک مستقیم در کلبی که برای هدایت یا اضلال ملتی مانند اسلام مینویسند هرگز مندرج نتوانند کرد . و بدست خود شان خود را رسوا نتوانند نمود . و دلیل محکم دیگر بر طرف مقابل در خلاف قول خود شان نشان نتوانند داد

میزان الحق عبارتهای مذکوره را تغییر داد سهل است که فقره جازه های مدیان و عیقات را احاطه کنند را چنین آورد که ❖ کلیسای مسیحی ❖ را مستور خواهند کرد حال آنکه خود بخوبی میداند که پروستانها معتقد بکلیسای ظاهری مسیحی نیستند و حکم معبد های ظاهری را برداشته اند و معبد های معنویه اعتقاد میکنند و در اینصورت میبایست کلیساهای معنویه مسیحیه یا جاعت عیسویه را بگوید و جعیت پروتستانی را قصد کند و آنهم راست نیاید که جاعت جاعت را احاطه کنندی معنی خواهد بود *

والحاصل همین فقرات ثانویه از اشعیا مؤکد و مبین آیات اولیه است . شتران و جازه های مذکوره قبائل عرب است و کوسقندان قیدار صریح تعبیر از این معنی است . قوچهای نیایوت رؤسای اقوام است که بانواع خدمت در حضرت پیغمبری ایستاده اند از روی شوق بر کوه منار آیند و خانه خدا و عزت کعبه و بطحار را بفرزایند الی آخره * صاحب کتاب در صفحه (۱۸۳) اعتراف بانحصار بعثت عیسی علیه السلام بر بنی اسرائیل در طبق مدلول انجیل چنانکه بیشتر اشارت بر آن شد نمود . و گفت که دهکده مسکونه قیدار در آیات مذکوره اشعیا طوائف عرب است و مع ذلك چنانکه شمعون الصفا گفته بود تبعیت بر معلان و اهل تأویل کرده آیات باب (۶۰) اشعیا را

هدایت خدا در جهان ظاهر آید و شوارع شریعت الهیه واضح شود *

خدای صبور توانا پس از آنکه در زمانهای طولانی نارا سنبهای جهان را بسکوت گذراند و صبر کند . بهنگام رسیدن ایام قهاریت برای اظهار دین خدا شناسی و یگانه پرستی و ابطال اطوار یگانه پرستی و بت ستایی و شناساندن تباهی عقاید شرک و تثلیث آوازی فوق العاده برآورد . و نهیب زند و صیحه کند تا آنکه به بهادری بردشمنان غالب و قاهر گردد و تاریکیها را باین غلبات بروشنایی تبدیل سازد و کیهان را راست و اعوجاجها را مستقیم فرماید . کسانیکه بر شکلهای تراشیده اعتماد آورند و بر صورتهای مخلوقات که خدای آنها را خود جعل میکنند ستایش نمایند منهرم و پریشان شوند *

میزان الحق در صفحه ﴿ ۱۸۳ ﴾ خواست این آیات را بتأویلات و دلائلی که از انجیل معلوم الحال دارد بمسیح علیه السلام تأویل کند و اهل ادراک را در بطلان دعوی او و بطلان دلائل انجیل او همان متن آیات اشعیا برهان قاطع است و محتاج به بیانات دیگر نیست . عیسی کدام جباریت الهیه را ظاهر کرد . کی مانند مرد بهادر بیرون آمد، غیرت را بهیچان آورد و نعره زد و بردشمنان غالب گشت . طوایف عرب که مساکن اولاد قیدار بود در کجا با او تسبیح جدید و شریعت تازه برپا کردند . عجب است که آیات دیگر از باب (۶۰) اشعیا در تقویت سخن خویش آورد که آنها دیگر صریحتر در دلالت بشارات مذکوره اشعیایی بر پیغمبر آخر الزمان است . و همان آیات را بعبادت مألوفه خویش در ترجمه تغیر داد و مع هذا اصل مطلب نیز از آن ترجمه تحریف شده آشکارا شد *

﴿ همانا آیات باب (۶۰) اشعیا است ﴾

انبوهی شتران و جازه های مدیان و عیفر را احاطه کنند . همه ساکنان سبازد تو آمده طلا و عطرها را آورده تسبیح خدا را ظاهر سازند .

آیت مذکوره را بحضرت محمد نسبت داده اند حال آنکه از آیات قبل و بعد معلوم میشود که آن آیات ربطی بحضرت محمد و مسیح ندارد . بلکه بیان خرابی شهر بابل است و آن در سواریکه یکی را کب حار و دیگری را کب جل بود و آیت اشعیا دلالت بر آن داشت ایلغار سپاه کیخسرو بود که بر بابل حمله آوردند و تسخیر نمودند

عبارات کتاب اشعیا را چنان پریشان آورد که اصل مطلب از میان رفت و پس از آن بخیال خود معنی نمود . و دو سوار را بابلشکر کیخسرو معنی کرد و اسلامیان را به پیگیری از کتب آسمانی منسوب داشت

آیت کتاب اشعیا چنان است که دو سوار را که یکی را کب حار و دیگری را کب جل بود دید . و این مشاهده را اشعیا بعالم رؤیا نسبت داده . خراب شدن شهر بابل را بدست عساکر پادشاه ایران که مداین یعنی فارس . و سمت شرقی ایران و عیلام یعنی آذربایجان و طرف غربی را مالک بود خبر میدهد . تا آنکه در آیت نهم میگوید آن دو سوار آمدند و نداده گفتند افتاد بابل افتاد و بتهای خدای آنها شکسته شده بر زمین آمدند *

اسلامیان دو سوار را بر حضرت نبوی و جناب مسیحی تفسیر کردند که در عالم مکاشفه بر اشعیا ظاهر شدند . و دو یست سال تقریباً بخراب شدن بابل مانده بود که او را آگاه از خرابی آنجا و سرنگون شدن بتهای داشتند *

در نزد اهل حقیقت که روح معانی را از الفاظ دریابند واضح است که مقصود از خراب شدن بابل و شکسته شدن بتهای و اصنام و آلهه مصنوعی در روئای اشعیا بی تعبیر از تمهید مقدمات انکسار شوکت آیین بت پرستی است که در آثار و شهر بابل مرکز بت پرستی بود . اگر چه بدست پادشاهان ظاهری باشد که خدا دین خود را بهر قسمی تأیید فرماید . و تعبیر را کب الحار از عیسی عبارت است که انکار آنرا بجز غیر منصف کنند و را کب الجبل بغير از حضرت پیغمبر نتواند بود که آن دو بزرگوار برای برداشته شدن آیین بت پرستی بودند و اشعیا را

قرینه دلالت آیات مزبوره در فصل (۴۳) کتاب اشعیا بعیسی کرد . و بحمد الله که آیات مزبوره در مد نظر ما است و سبک عبارات و کلامها و لحن مقال را ارباب زکاوت و فطانت باسانی دانند و آمدن عیسی در روز آخر که در انجیل نیز گفته شده است هیچ ربطی بمضامین آیات مذکوره در هر سه فصل کتاب اشعیا ندارد . و شیوع دین مسیحی در دنیا بعد از دانستن مقدمات مطلب و منحصر داشتن خود آنجناب بعثت خود را به بنی اسرائیل از سخنانی است که بجز از جاهلان بی سعادت فریب بآن نوزد *

شیوع دین مسیحی را نکفت کدام است و مقصود از آن را معلوم نکرد . با آنکه اولاً مسیح صاحب دین جدا گانه نبود برای تأکید و تأیید شریعت موسویه آمد چنانکه خود شان از انجیل گفتند . ثانیاً اصرار مقصود شایع شدن طریقه مستحدثه پروتستانی در روی زمین است آنهم که باتفاق جله اهل ادیان و بتصدیق فرقه های عیسویان خارج از عیسویت و دین عیسی است . و بر مؤلف است که این مدعای خود را مبرهن سازد و این موضوع را معلوم کند تا بر سیم بشیوع دین مسیحی در جهان و ایمان آوردن طوایف عرب و مساکن قیدار بآیین پروتستانی *

زهی بی انصافی است که آیات واضحه الدلالات بر پیغمبر عظیم الشان را بدانگونه تصورات باطله و تخیلات بی اساس بخوانند ابطال کنند و معانی دیگر دهند از اینقرار یهودان مردمان بادرایت و با انصافی بوده اند *

صاحب کتاب جله سخنان خود را بر یک منوال آورده و بطور بی ادبی و بی انصافی تعییرات ناشایست از اسلامیان آورد . و این بنده را شایسته بجزاین نیست که از جواب بر سخنان پریشان او چشم پوشم . و در خارج از مطلب حقیقی سخن نگویم *

در صفحه (۱۸۵) به آیت هفتم فصل بیست و یکم اشعیا اشارت کرده و میگوید . علمای محمدیه از جهة بی اطلاعی از کتب مقدسه

از میزان دوم ترجمه آنرا آوردیم شاهد است بر اینکه عیسی همچنانکه بشارت میداد بر ظهور شریعت حقه و بطلان امر بت پرستی و شکستن شوکت جهالت و بیگانه پرستی که بسبب شمشیر اسلام میبایستی بشود این مطلب را جزء نماز خود کرد . و امت را نیز امر نمود که همه اوقات از خدای درخواست کنند که آن ظهور ملکوت خدا چنانکه در آسمان است در زمین هم چنان گردد . و مقصود مسیح علیه السلام نه تنهادر خواست قوی و لفظی بود بل تمامی امت را امر کرد که وصایا و بشارات و تعلیمات آنجناب را حفظ کنند و توبه نمایند . و منتظر بر ظهور ملکوت سموات که آثار توحید و خدا شناسی و هویدا شدن اطوار اسماء و صفات الهیه در بنی آدم بطور اکل بود بشوند . و معاونت بصاحب آن ملکوت خدا بسبب ایمان و اطاعت خود شان کنند و مقدمات آن ظهور ملکوتی را روز بروز محکم دارند *

در آغاز سخن ❖ در فصل سیم انجیل متی است ❖ که یحیی علیه السلام بمردم اندرز میکرد و میگفت توبه کنید که ملکوت آسمانها نزدیک است *

❖ در فصل چهارم متی است ❖ که عیسی از آنروز آغاز به نصیحت دادن نمود و گفت توبه نمایید که ملکوت سموات نزدیک است *

چون بعثت عیسی علیه السلام را بر کشید کان خانه اسرائیل میدانی این است که در ❖ باب دهم ❖ انجیل متی دوازده کس حواریان خود را مأمور بدعوت فرمود و چنان دستور العمل داد که بسوی کوسفندان کم شده خانه اسرائیل بروید و چون بآنها رسیدید بپند بدهید و بگویید ملکوت آسمانها نزدیک است *

❖ در فصل نهم انجیل لوقا است ❖ که عیسی حواریان را جمع کرده و ایشانرا قادر و توانا بر جله شیطانها نمود و بر دفع امراض مأذون داشت و آنها را برای دعوت و ندا بملکوت الهی و شفا دادن

از ظهور يك مقدمه نژديك آن امر آگاه داشتند *
 پس از فهميدن اين مطلب و مراجعت بترجمه هاى كه خود شان
 در كتاب اشعيا کرده اند . سخنان و ترجمه هاى محرفه مؤلف را
 كه در صفحه مذكوره نوشت بنظر دقت نگاه كنيد . تا آنكه بابه
 بيان او آشكار شود و بى اطلاعى او و اطلاع كامل علمائى اسلام
 از كتب مقدسه و تحريفات واقعه در آنها و از تأويلات باطله مأولين
 كالشمس فى وسط انهار پديدار و آشكار گردد *

❖ معيار هفتم ❖

انجيليان برخلاف بشارت و اوامر صادره از جانب مسيحى بعثت غلبه
 جهل و نادانى در آئزمان و سبب بسيارى كدورات در آن اهل همنها
 بر تغيير بشارت هاى مسيح بر ظهور امر پيغمبر آخر الزمان گذاشتند .
 و جله آن بشارتها را اصلاً و ترجمه از ميان برداشتند . ولى چون
 حجت خدا بجهه جايى بايد برسد و مخلوق ناتوان امر حق و مقصود
 الهى را بكملى باطل نتواند كرد ❖ والله غالب على امره ❖
 اين است كه باهمه دست كارها كه در انجيل كر دند و تحريفها
 كه اصلاً و ترجمه و تفسيراً و تأويلات نمودند . شواهد بسيار در بقيه
 انجيل حاضر باقى ماند . و اگر چه در ترجمه ها از ترس اسلاميان
 بعلامه حظه اينكه حجت بر آنها نشود نياوردند باز آياتى چند كه بجزئى
 تأمل دلالت آنها بر بشارت پيغمبرى ظاهر است در همن ترجمه ها
 مشروح كرديد . چنانكه بعضى از آنها را شنيدى و يك جله
 ديكر را بزودى در اين نامه خواهى ديد . و اين مطلب برهان قوى
 بر آشكارى امر دين اسلام است *

❖ يريدون ان يطفؤا نورا لله بافواههم والله متم نوره ❖

❖ ولو كره المشركون ❖

عيسى عليه السلام نمازى را كه تعليم كرد و ما از انجيل در معيار هشتم

الهی از شما برداشته شده باقی داده خواهد شد که میوه های آن
باغ را بتر بیاورند یعنی میوه آن را یافع ورسیده نمایند *
مسیح علیه السلام برای ملکوت الهیه مثلها آورده و بحواریان
فرمود . بجز شماها دیگران سر و حقیقت آنرا نمیفهمند .
و در ظاهر سخنی می شنوند و گاهی بحیثیه و زرع و کاشتن و بزرگ
شدن آن تشبیه آورد . و گاهی بیانی تمثیل از آن گفت *
﴿ در قرآن در سورة القمح در وصف مؤمنان میفرماید ﴾

﴿ ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شطأه ﴾
﴿ فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار ﴾

حضرت نبوی صاحب الملكوت علیه الصلوة والسلام نیز
در اشارت بآن ملکوت میفرماید . منم ریشه آن درخت الهی .
و سرور نخستین از دوازده سرور مبشر بایراهم ساقه آن
درخت است . و امامان و سروران دیگر شاخهای آن درختند .
و تابعان و پیروان مایرکها و ور قهای آن درخت هستند . و علوم
مائمه آن شجره الهیه است *

اما معنی لفظ ملکوت که بجز در حضرت ختمی مآبی و شریعت و دین
او مصداقی بطور اتم نداشت این است . که ملکوت صیغه فعلوت
از ملک است و اووتا بر ملک افزوده شده است و بمعنی عزت و سلطان
و مملکت است و ملکوت بالاتراز ملک است . و گفته اند که ملکوت بعد از
جبروت است و جبروت بعد از لاهوت است *

پس عزت و سلطان خدای بموجب بشارت مسیح و انکلیون و بشارت
حواریان و اصحاب عیسی علیه السلام و باستجابات دعای ایشان
که در نمازها میکردند در زمین ظاهر شد چنانکه در آسمان بودی .
لکن چه فائده که معلمان و مأولان راه عیسی را تغییر دادند و اوامر
آورا مهمل گذاشتند و نکذاشتند چنانکه مقصود الهی بود ملکوت

ناخوشها فرستاد *

❖ در فصل دهم انجیل لوقا است ❖ که با آنها بگوید ملکوت آسمانها بر شماها نزدیک شده است و نیز ❖ در آیت یازدهم است ❖ ولی به تحقیق بدانید که ملکوت سموات نزدیک بر شما شده است . و مانند این عبارات در همین انجیل حاضر که ترجمه های آنها را بهر زبان چاپ کرده اند موجود است *

اکنون مقصود از این بشارت یحیی و عیسی و دوازده نفر حواریان یا هفتاد کس که میگویند از جانب مسیح مأمور بدعوت شدند چه بود . هرگاه مقصود آمدن عیسی بود در بشارت یحیی موجه میشود . لکن بشارت خود عیسی و بشارت دادن تلامیذ آنحضرت برای هوشندان با شکاری میفهماند که ملکوت کلیه الهیه را بشارت میدادند . یعنی عیسی ظهور امر عظیمی را مرثیه میداد و از آمدن بزرگوار که حامل ومظهر ملکوت کلیه الهیه است جهان را آگاه میساخت . و ملکوت خداوندی وعزت وسلطنت آسمانی در زمان عیسی و پس از آن ظاهر نشد مگر بظهور پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوة والسلام . که بسبب آن بنیان کفرو بت پرستی از روی زمین برانداخته شد . و اساس جهل و نادانی منهدم گردید . توحید حقیقی صانع ازل در جهان ظاهر آمد . مدح و حمد خدای متعال بشایستگی آغاز بانشار در ارکان زمین نهاد . مدارك ومشاعر تفسیر یافت . شریعت محکم الاساسی که حاوی بر تمامی احکام و حدود الهیه بود مقرر شد . والحاصل ملکوتی که مسیح وتلامیذ آنجناب جهانیان را مبشر با آن میداشتند بجز از ظهور امر خاتم انبیا چیز دیگر نتواند بود . و هرچه تأویلات دیگر در این بشارت پیاورند از روی بی انصافی باشد . این است که عیسی قبول نکردن آنگونه امتنان وصیای او را و پنهان کردن ایشان بشارتهای انجنا را دانست و چنانکه در انجیل متی در ❖ فصل ۲۱ ❖ گفته اند بایشان فرمود . بدین جهت است شما میگویم که ملکوت

توانید دید که در نزد شما قائم باشد و در میان شما باشد . من شما را بلا عقب
 نمیگذارم من نیز بشما خواهم آمد بعد از چندی از زمان . دیگر جهان
 مرا نه بپند لکن شما که بزندگی من زنده باشید مرا می بینید آنگاه میدانید
 که من در پدرم و شما در من هستید و من در شما هستم . دوست دارنده
 من کسی است که وضعیتهای مرا اخذ کند و حفظ نماید . و کسی که مرا
 دوست دارد محبوب خدا شود و من نیز او را دوست دارم و خود را
 برای او آشکار کنم . یهودا امانه اسخر یوطی بوی گفت که از ظاهر
 کردن خودت بر ما و ظاهر نشدن بر جهان چه میخواهی بگوی .
 عیسی جواب داد و بوی گفت که اگر کسی مرا دوست دارد کلمات
 مرا حفظ کند و پدرم او را دوست بدارد ما نیز بسوی او آمده در وی
 تمکن یابیم . آنانی که مرا دوست ندارند سخنان مرا حفظ نخواهند
 کرد . و سخنی که میشنوید از من نیست بل از پدری است که مرا
 مبعوث کرد . من در حالتیکه در میان شما بودم اینها را بشما گفتم
 اما بار قلیط ❖ یعنی روح القدس ❖ که او را پدر بسمه
 من خواهد فرستاد همه چیز را او بشما خواهد آموخت . و چله
 آنچه را بشما گفته ام بخاطر شما خواهد آورد . و من سلام را بشما
 و می گذارم . و سلام خودم را بشما میدهم . امانه چنان سلامی
 که جهان میدهند . دلهای شما با اضطراب میقتند و ترسناک نشوید .
 شنیدید که من بشما چگونه گفتم من میروم و نیز بسوی شما خواهم
 آمد . اگر شما مرا دوست میدانستید از اینکه گفتم بسوی پدر میروم
 شاد گام میشدید بعلت اینکه پدرم از من بزرگ است . اکنون من
 پیش از آنکه واقع گردد بشما بیان کردم تا آنکه در هنگام واقع شدن
 ایمان بیاورید . من بعد از این بشما سخن زیادی نخواهم گفت زیرا
 که سلطان این جهان خواهد آمد . و از آنچه او را هست چیزی
 در من نیست . و لکن جهان بدانند که من پدر را دوست میدارم و آنگونه
 که پدر بر من امر کرده بود آنچنان کردم ❖ یعنی امر خدای را در تبلیغ
 این بشارت بجای آوردم ❖

سموات در روی زمین آنچنان ظاهر گردد *
 نمیدانم در روز جزا جواب مسیح را چه خواهند گفت و از این همه
 ظلمات و کدورات که بسبب مخفی داشتن آنها بشارات عیسی را و بیرون
 رفتن آنها از طریقۀ حقیقه که عیسی با آنها امر کرد در روی زمین
 باقی ماند و شایع شد چگونه عذر خواهند آورد . و از عهده و بال
 گمراه شدن هزاران هزار بندگان خدا در هر قرن و زمانی بجهت قسم
 توانند برآمد . تمامی او زار بر عهده معلمان هواپرست و ریاست طلب
 و جاه جوی خدای شناس است که در هر قرن و زمانی همه فتنها
 از آن گونه رؤسا و متبعان هواپرست در روی زمین برپا شد . و عوام
 ضعیفاء که از عقل و ادراک دور بودند به سخنان آنها فریب یافتند
 و فردا در محضر الهی عذری پیدا نتوانند کرد و خواهند گفت *

❖ ربنا انا اطعنا سادتنا و کبرائنا فاضلونا السبیل *

الایه

❖ معیار هشتم ❖

از بشارات انکلیون در حق ظهور صاحب الملکوت که بمقام آهنین
 سلطنت الهیه را در زمین ظاهر داشت آتایی است که در انجیل
 یوحنا باقی است . و اکنون پس از دستکاری در ترجمه ها نیز
 اسلامیان را حجت باهره در الزام خصم است . و آیات مزبوره در
 ❖ فصل چهاردهم یوحنا ❖ است که ذیلاً ثبت میکنیم و تفاسیر
 آنها را از روی حق و راستی بیان می نمایم *

مسیح علیه السلام در هنگام نزدیکی رفتن خویش از این عالم گفت *
 اگر مرا دوست دارید وصیتهای مرا حفظ کنید . و من از پدر
 درخواست میکنم که یار قلب را دیگر بسوی شما فرستد که دائماً
 در میان شما باشد . روح حق را که جهان نتواند پذیرفت زیرا
 که او را نتواند درک نمود و نتواند دید . ولی شما آنرا در صورتی

آنرا آوردم که رشته سخن مربوط گردد و از هم نکسلد و متکران روح حق ننویسد که پس و پیش آیات شاهد بر مطلب دیگر است . و چون این مطلب در میان علمای اسلام و عیسویان محل اعتنا گردیده انجیلیان نیز در تأویل و تفسیر کلمات مزبوره قیل و قالها بمیان آورده اند .
لهذا تفسیر آیات مذکوره را بطور استقامت در اینجا خواهم آورد
❖ تاسیه روی شود هر که در او غش باشد ❖

تعصب و لجاج را از خود دور کن و با چشم بینا و گوش شنوا و دل آگاه آماده بر فهمیدن انجیل باش . و بدان که هر کس این وصایای آخری مسیحی را حفظ نکرد دشمن مسیح و دشمن خدای مسیح است . اکنون از آغاز آیات انجیل را که نوشته شد یکی یکی بنظر آورده معانی آنها را بفهم *

در سخن اول گفت دوست دارنده من کسی است که وصیتهای مرا حفظ کند که عبارت از بشارتی است که همواره میگفت و در تالی این سخن نیز بطور وضوح میگوید *

من از پدر در خواست میکنم که ❖ پار قلیط ❖ را دیگر بسوی شما فرستد که دائما در میان شما باشد این درخواست همان مستقی است که عیسی و تابعان او در نمازها از خدای میکردند که ملکوت تو در زمین چنان باد که در آن آسمانهات و آن روح حق که فرمود جهان آنرا قبول نتواند کرد زیرا که او را نتوانند دید مطلق ارواح الهیه مقصود است یعنی ارواحی که هدایت جهان با آنها تواند شد . مانند روح من امر الله و روح القدس و روح الامین جبرائیل و روح علی ملائکه الحجب و روح خدایی که از اثر آن در مریم علیها السلام ظاهر گردید و فرمودند ❖ وفتحنا فیها من روحنا ❖ و روح الله عیسی و روح نخستین مخلوق خدا و همچنین ارواح انبیای عظام . که عیسی بیان هادی و نجات دهنده جهان را میکرد و گفت روح حق را این عالم اجسام برای رفع حوائج هدایت و نجات از خودشان نتوانند دید که از او تحصیل حوائج دین و اطوار خدا شناسی را نمایند . و لازم است بنحویکه سنة الله بر آن

❖ در آخر فصل (۱۵) یوحنا است ❖ لکن پار قلیطی که بشما از جانب پدر فرستاده میشود یعنی در زمانی که روح حق از پدر صدور یابد برای من شهادت خواهد داد شما نیز شهادت بد هید زیرا که شما از نخست یامن هستید *

❖ در فصل (۱۶) یوحنا است ❖ لاجرم بجهت اینکه من این سخنان را بشما گفتم قساوت دل‌های شما را پر کرد . لکن من بشما راستی میگویم و برای شما نیک است که من بروم بعلت اینکه اگر نروم پار قلیط برای شما نخواهد آمد . ولیک چون من بروم او بر شما فرستاده شود و در زمانی که او بیاید جهان را بجهت معصیت و عدالت و حکم الزام نماید . اما گاه بعلت اینکه بر من ایمان نیساور دند . و اما عدالت بموجب اینکه من بسوی پدر میروم و شما دیگر مرا نخواهید دید . و اما حکم بجهت اینکه سلطان این جهان مدان ❖ و محقر ❖ شده است . سخنهای گفتنی بشما بسیار دارم لکن شما اکنون تحمل آنرا نتوانید داشت ولی هنگام آمدن آن روح حق او شما را بر همه چیز ارشاد کند و شما از آینده ها خبر دهد و او مرا تجسید کند . زیرا که اواز آنکه از آن منست اخذ کرده بشما خواهد آموخت *

❖ نیز در فصل مزبور ❖ بعد از آنکه سخنان مسیح را در خصوص غیاب خود و ظهور خود بعد از چندی از زمان شنیدند به همه جمع افتاده معنی آن سخنان را از همدیگر می پرسیدند مسیح گفت *

حقا و حقیقه بشما میگویم که شما ناله و فریاد میکنید اما جهان مسرور خواهد شد . شما متألم میشوید ولی غم شما بشنای مبدل خواهد گردید . زن در هنگام وضع حمل در دناک شود که ساعت آن رسیده است فقط بمحض تواید مولود چون انسان بجهان آمده است از مسرت درد را فراموش کند . اکنون شما نیز غمناک میشوید اما من نیز شمارا خواهم دید و دل‌های شما مسرور خواهد شد و آن مسرور شما را کسی از شما دور نتواند کرد *

تمام شد آیاتی که از انجیل یوحنا میبایستی آورده شود و بدین تفصیل عبارات

آنسخنان را بشما کفتم . لکن ❖ فارقلیط ❖ که اورا خدا بهمان
نامی که من نامیدم وسمات وعلاماتی که بیان کردم خواهد فرستاد .
همه چیز را از علوم اولین وآخرین وعلوم کائنات ومکونات وعلوم
ملکوت وملك وناسوت وعلوم جبروت ولاهوت وعلومی که تاکنون
بیان آن از هیچ کدام از انبیاء و مرسلین نشده است جمله آن
چیزها را فارقلیط بشما خواهد آموخت . زیرا که مدینه علی بجز
پارقلیط موعود نیست *

❖ فان من جودك الدنيا وضررتها ❖ و من علومك علم اللوح والقلم ❖
آن پارقلیط بنحو طر شما خواهد آورد آنچه را که من بشما گفته ام
زیرا که او عالم است بر آنچه من بشما گفته ام و دانوا آگاهست از آنچه
جمله انبیا بر امتان خودشان گفته اند . و شاهد است بر خلقت
آسمان و زمین زیرا که او نخستین موجود در عالم امکان است و تمامی
عوالم بوساطت او آفریده شده اند . و در روز محشر که انبیا و مرسل
شهادت در حق امتهای خویش دهند آن مالک ملک و ملکوت
شهادت بر جمله انبیا و تبلیغ و ادای رسالت ایشان و جمله معاملات
انبیا با امتان خودشان بیاورد *

❖ فكيف اذا جئنا من كل امة يشهيد وجئناك على هؤلاء شهيداً ❖
مسیح پس از ادای تبلیغ بشارت خود در خصوص پارقلیط گفت . سلام
بر خدمت آنحضرت را بشما واگذار میکنم که بدو آید بتوسط اوصیا
و اوصیای اوصیای من سلام مرا بر آنحضرت برسانید . چنانکه در این
خصوص از راهبان و مقدسان عیسویان روایات بسیار نقل شده است
و در کتب اسلام و تواریخ و سیرمستور است . که خدمت آنحضرت
رسیده و ایمان آوردند و سلام مسیح علیه السلام را بر آنحضرت تبلیغ
کردند . و یکی از جمله اوصیای اوصیای مسلمان فارسی بود که از اصحاب
کار آن پارقلیط موعود گردید *

و سلامی که من بشما برای تبلیغ با آنحضرت در نزد شما و دیعت نهادم و شما را
بسلامت از عیبها و معاصی و تغیرات خواندم نه از آن سلامها است که اهل

جاری بود و هست هدایت کننده بشر از نوع بشر باشد *

❖ وللبسنا علیهم ما یلبسون ❖

بعد از آن گفت اورا می بینید بعلمت اینکه در نزد شما و در میان شما باشد .

اما اگر آن روح حق در نزد شما و در عالم جسم و جسد در میان شما باشد

چگونه اورا تواندید پس باید از نسخ بشر پار قلیط بسوی شما بیاید .

و من شما را بلا عقب نمیگذارم یعنی پار قلیط از عقب من می آید من نیز

بشما خواهم آمد . یعنی اگر چه آنکه میاید ضییر از من است لکن

چون در یک مقامی از مقامات من و او یکی هستیم مانند این است که من

خود نیز آمده ام که اتحاد اشراق و فعلی و وصفی با او دارم *

❖ متحد جانهای شیران خداست ❖

در اینجا سخنان باریک و لطیف دارم لکن وقت آن نیست . متن انجیل تنها را

بفهمیم ❖ و لا تو اتوا السفهاء اموالکم ❖ دیگر جهان مرا نه بیند لکن

شما که بحیات من زنده باشید مرا می بینید و انگاه میفهمید معنی اتحاد

مرا باید که مرا بشیر خود فرستاده بود و اتحاد مرا با شما که حیوة

معنویة که مظهریت اسماء و اطوار خدایی است و بسبب من در شما ظاهر

گردیده است شما را با عالم اتحاد با من تواند رسانید . زیرا که حفظ کنندگان

وصایای من از من گرفته اند و با من گفته اند و در من گفته اند و در راه

من شده اند . و مانند آینه ها که زید مقابل را نمایند بشارت مرا نموده

و بهدایت و حیوة من هدایت یافته بحیوة دائمیه رسیده اند *

یهودا که غیرا خضر یوحی است از این سخنان مسیح چنان فهمید که آنحضرت

این سخنان را بموجب مدلولات ظاهریه گفتند . که دیگران مرا نمی

بیند لکن شما هائی بینید این است که مسیح چنان معنی کرد که دوست

من دوست شخصانی من نیست که این قالب جسدی مرا میخواستید به بینید .

و آنرا نتوانید دید . زیرا که آن جسد نیز روحانی خواهد شد . بلکه

دوست دارند من کسی است که کلمات مرا یعنی بشارتهائی را که من داده

ام حفظ کنند و من در وی تمکین شوم . و سخنانی را که بشما میگویم از من

نیست بل از خدایی است که مرا مبعوث کرد و من در میان شما بودم مأمور

کنم که بدانید وظیفه خود را در حق آن پدر ادا کردم و محبت
 اورا ورزیدم و شرط محبت را که امثال بر امر او است بجای آوردم *
 پار قلیطی که از جانب آن پدر است و رب النوع انبیا است و حقایق
 انبیا از قطرات نور پاک او است و تجسم او در این جهان ظهور کلی او است
 . و همچنین که فاتح است خاتم و مهیمن بر کل است . در زمانی
 که ظاهر شود و روح الاثمین جبرائیل از آن مقام اعلی صادر و با آن جسم
 پاک و حی الهی را بر آورد بر من شهادت دهد . و مرا قبول کند
 و بپذیرد . زیرا که من آینه جلال و جلال او بودم و او را برستی
 و درستی نمودم . شما نیز بایمان آوردن بر آن نور پاک و شهادت
 دادن من بر آن اریکه پیرای عالم لولا که شهادت بدهید . و بدانید
 که من شهادت خود را در حق او ادا کردم زیرا که از روز نخست شما
 بامن بودید و همه بشارتها و شهادتهای مرا درباره او شنیدید *
 متأثر از رفتن من از میان شما نشوید که رفتن من برای شما سودمند است
 . و اگر من بروم او یعنی پار قلیط بسوی شما با بشریت مخصوصه
 خود نیاید باید من بروم و زمانی چند شد نیها بشود . و خباثت
 و ملعنتم معلمان در و شکوی بعد از من آشکار شود و در امتحانات و فتنها
 بیفتند و جهالت و ظلمت جهان را احاطه کند . تا آنکه آن پار قلیط
 بسوی شما فرستاده گردد و چون بیاید جهان را الزام و توبیخ و غلبه
 کند . و الزام او بجهت نگاه و مخالفت شما یعنی مدعیان عیسی پرستی است
 که از امر من و بشارت من تخلف خواهید کرد . و کما هکار خواهید
 بود و نیز الزام بعدالت و استقامت کند زیرا که من بسوی پدر میروم و شما
 مرا نخواهید دید . و مع ذلك برخلاف رضا و امر من تخلف
 از اطاعت پار قلیط کنید و میگویید ما مسیح را می شناسیم و بس . حال
 آنکه حکم دعوت من باطل شد و من از این جهان رقم و کسی مرا اتوا ننهدید
 مگر بحفظ وصیت من و انتظار و قبول آنکسی که بر او شهادت دادم .
 و شما او را و خلیفه های او و سرورهای موعود از نسل او را و حواریان
 او را خواهید دید و بدین جهات که ظاهرا دعوی ایمان بر من نمایند

جهان بیکدیگر دهند بعلت اینکه آن پارقلیط ومن باهم عالمی دیگر داریم که خارج از این جهان ظلمانی است ومن تا ظهور امر ^خ سرور دوازدهم ^خ از اولادا و حامل بکر کن اعظم از شریعت او هستم و هر چه فیض و امداد در عالم آفرینش و ایجاد پیدا گردد از او بمن رسیده و از من بنقب و نجب و بسایر خلق از آنجسام رسد و هنگامیکه آن قائم از اولاد طاهرین او ظاهر آید من از آسمان بسوی شما آیم و وزارت و رتق و فتق امور جهان و جهانیان بامر او بمن باشد *

دلهای شما مضطرب و ترسناک نشود من باز بسوی شما خواهم آمد. اگر شما مرا دوست میداشتید از رفتن من خرسند میشدید بعلت اینکه خدای من یا آن پارقلیط که مرا پدر حقیقی است از من بزرگتر است. و رفتن من مقدمه آمدن او است اگر من نروم او نخواهد آمد. زیرا که از جانب خود در عالم اجسام مرا حاکم و هادی کرد. و من از او هستم و خود او هستم او در من است و من در او هستم. و بیا بودن من در عالم جسمانی جهان را دو پیغمبر صاحب دعوت مستقله نتواند بود و من اگر زمان او را دریابم بعنوان نبوت دعوت نتوانم کرد زیرا که او خاتم پیغمبران است و غیر از او و بعد از او پیغمبری نخواهد بود *

این بشارت‌ها را بشما ادم و قبل الوقوع بشما کفتم بجهت اینکه در هنگام واقع شدن ایمان بیاورید. و من بعد از این بشما گفتگوی زیادی نمی‌کنم و زیاده بر آنچه کفتم نمی‌گویم. زیرا که ^خ سلطان این جهان ^خ و صاحب ملکوت زمین و آسمان و رب العزة و السلطان خواهد آمد. و از آنچه او را در مقام تفرد و اصالت هست از جهت ذات چیزی در من نیست ^ص که چه من مظهری هستم از مظاهر کلیه او و ظهورات او تماماً با من هست. ولی مظهر را در مقام ذات ظاهر جای نیست و آینه را از ذات زید نصیبی نی. و بجهت ظهور امر او و اشکاری جلالت شان متبارک اولاً زم نبود که سخن زیاد در حق او بگویم. زیرا ^ص که او محتاج بتعریف من نیست و چراغ را زسد که روشنائی آفتاب را نمایندگی کند. لکن برای ای

تمیبه والغاز گفت به همه افتادند و معانی آن کلمات را از همدیگر پرسیدن گرفتند مسیح گفت *

شما غمناک میشوید اما جهان بسبب آمدن بار قلیط شادمان خواهد گشت . و غمهای شما مبدل به بهجت و شادگامی گردد . این جهان را انبیا تربیت کردند و چنین الهی که میبایست متولد شود در چهار شریعت بنوسط آدم و نوح و ابراهیم و موسی بدرجه عظامت یعنی استخوانی رسید و در زمان من هنگام اکتسای لحم و ولوج روح شد . و آن مولود جان گرفت و بدین موجب من روح الله شدم و زمانم از آن چهار برتری جست . تا آنکه در زمان بار قلیط موعود مولود بوجود آید و انسان حقیقی تولد یابد . و شریعت او بعلت تغییر نیافتن موضوع حکم ابدی و دائمی شود . پس بسبب تولد آن مولود همه غمها یکسو گردد . و جمله تعب و مشقتها که انبیا و اولیا در تربیت آن مولود اعظم کشیدند فراموش آید . شما نیز غمناک نشوید چنان نیست که من بکلی از میان رفته باشم بلکه همراه بار قلیط خواهم بود و شما را خواهم دید و شما مرا نخواهید دید . دلهای شما بسبب آن مولود پاک مسرور گردد . و آن سرور را کسی از شما دور نتواند کرد که اراده الهیه بر تولد آن مولود تعلق گرفت . باید بجهان بیاید و بزرگ شود و بمرتبه کمال عقل بسبب تربیتهای ظاهر و باطن با سبب نزدیک و دور جهان را کامل کند . و شایسته این نماید که عقل عالم اکبر یعنی ❖ سرور ثانی عشر ❖ همراه مسیح که وزیر او است و نیز جان جهان است در این عالم هویدا گردد . و جمله بشارات کتب مقدسه که بطور صحیح و راستی نوشته شده است تمامیت پدید کند *

این است بجملی از آیات را تفسیر کردیم . و با همه اجمال سخنان باریک و لطیف از نمونه آن کلمات آورده شد . که مسیح برای اصحاب خویش بملاحظات چند بیان فرمود . و وعده بیان آنها را ببار قلیط داد . و رشی از رشحات قطرات دریای علوم و اسرار

وفي الحقيقة انكار مر کرده ايد ووصايای مراستروك داشته ايد .
بعدالت وحكم شما را الزام ومغلوب سازد و بر شما توبیخها ومارها
بگذارد *

سخنهای بسیار دارم که بشما گفتنی است لکن آترا حامل نتوانید شد .
واگر بگویم یا تحمل نمیشوید و یا آنکه حل ونقل آن بآن زمان سعادت
واهل آن زمان برای شما مقدور نکرده . زیرا که جهل و نادانی جهان را
فرا گیرد و اوصیای من مخفی و پنهان شوند و مقهور و مظلوم و مقتول
گردند . معلمان و مأولان جهان را کراه کنند و آن سخنان
من از میان بر داشته شود *

باجود آمدن پاد قلیط و آمدن روح القدس و روح الامین از جانب
خدای بسوی او لازم نیست که با بحال آن سخنان را بشمایان کنم زیرا
که او بهترین بیان کنندگان است و او شما را بر همه چیز بی ارشاد کند
و از آیندها و غیوب تمامی اشیا شما را آگاه سازد *

مرا تمجید کند و طوری بیان حال مرا کند که باعث عزت و مجد
من گردد . نه مانند شما که برخلاف رضا و امر من رفتار کنید
و با و هام باطله در حق من سخن گوید که باعث تذلیل من شود .
شراب را که خدا نهی از آن کرده است خون من مینامد .
نانی را که هر حیوانی و هر کافری آرا میخورد کشت
من میخوانید . و مانند این عقائد باطله در حق من میگوید .
و خدای واحد را که من برای اثبات احدیت و صمدیت او معوث شده ام
مانند مشرکان ثالث ثلثه و صاحب اولادش دانسته . تذلیل
احدیت الهی را می کنید . و مرا خوار و ذلیل میسازید . ولی
تمجید شایسته مرا آن پاد قلیط ظاهر کند . و هر چه در حق من گوید
از روی حق و صدق باشد زیرا که از آنکه من از او اخذ کرده
و بشما کفتم او نیز از آنجا گوید . که میده کلی ما بجز از یکی نیست
و هر دو از جانب خدا کویم *

تلا مید عیسی که از سخنان او در خصوص آمدن خودش بطور

مجاز مجموع آنها را انجیل نامیدند و علامت مجاز صحت سلب است بقاعده اصولیه *

چون یوحنا آنچه در حق بشارت احدی صلوات الله علیه از مسیح شنیده بود در انجیل خود درج کرد و پنهان ننمود . و آن انجیل بدست جاهلان عیسویان صاحبان هوا و شهوات که نام خود شان را معلم گذاشته بودند و بدست یهودان که ظاهرا ایمان بعیسی علیه السلام آورده بودند افتاد . و بسبب میولات نفسانی و اسباب و علتها که بعضی از آنها را در این نامه شنیدی بنای هر گونه تغیر و تحریف را گذاشتند . همچنانکه امر و نمونه آن تحریفات را از پروتستانها برای العین مشاهده میکنی که با وجود طبع و نشر کتب عهدین که بهر زبانی مکررا ترجمه کرده و طبع می نمایند و ترجمه پیدا نتوانی کرد که باهم مطابق باشند . پس در آن زمان که مردم نادان بودند و نسخه های کتب کمیاب بود و کار در دست پیکا نکان افتاده بود به بین چه چیز نمی توانستند بکنند . و الحاصل دامن این سخن را بر چنینیم که از مطلب باز نمائیم *

لفظ یونانی پارقلیط ❖ پیرکلوطوس است ❖ و بمعنی ❖ اجد و محمد و محمود و مصطفی ❖ می آید و تحریف کنندگان آنرا در نوشتن ❖ پارا کلیطوس ❖ کردند یعنی تسلی دهنده و معین و ممد و وکیل و بنابر هر دو معنی مطلب مبرهن است *

❖ ازالة وهم ❖

مخاطبات مسیح در آیات مذکوره همه بلفظ شما است که اصحاب آنجناب باشند . و در نیست بعضی از ناقضان توهم کنند که آن اشخاص تا زمان حضرت ختمی مآب زنده نبودند که این بشارتها و وصایای عیسی با آنحضرت راست بیاید . چنانکه همین توهم را میزان الحق در صفحه ۱۸۷ ❖ بیان کرد *

که از آن مدینه علم الهی بواسطه ربانیان وجانشینان سروران
دین پاك باشال این عبد ناچیز قلیل البضاعه رسیده . این بنده نیز
بجهت نداشتن بحال و نیافتن اقبال از جانب دل پرملال کمی از بسیار
برای یادآوری برادران روحانی در این نامه آوردم . واکنوزا
همینقدر برای ارباب درایت کافی تواند بود *

❖ فار قلیتا ❖

املای فار قلیتا بفاویه فارسی در اول وطا و تا در آخر جایز است
واملائی مخصوصی ندارد که مغرب شده و در عربی فار قلیط است
و در فارسی پار قلیط و پار قلیت میشود *

لفظ فار قلیط مغرب از لفظ یونانی است که بمعنی ❖ اجد و محمد و محمود
و ستوده و مصطفی ❖ و بیک ملاحظه بمعنی تسلی دهنده و امداد کننده
و وکیل است *

لفظی که از عبارت عیسی علی نبینا وعلیه السلام در این مورد صادر شد
بلغت عبرانیه است . و عیسی بجز از عبارتی سخن بلغت دیگر نکفت
که لسان خود و قوم خود بود . و بعد از عیسی که اختلاف
در شعون الصفا کردند . و اختلافات در میان فرقه های عیسویه
پیداشد . و هر ج و مرج در دین خدای ظاهر گردید . و اصل
انجیل که بلفظ عیسی بیان شده بود بکلی از میان رفت . چهار کس
که متی و لوقا و مرجس و یوحنا باشند در ضمن تاریخ بعثت و رفتار
عیسی تا روز رفتن از میان آنها کلماتی از عیسی نقل کردند . که بعضی
از آن کلمات از بشریت عیسی بود یعنی نسبت باقتضاءات عالم جسمانی
داشت . و برخی از جنبه الوهیت که بواسطه روح بر آئیناب روح الهی
میرسید . و حقیقت انجیل همان قسم ثانی بود و آن چهار تاریخ بعلاوه
نامه ها و رساله ها و غیر آنها که بحواریان و معلمان دیگر منسوب گردیده است
بمرو زمان در میان ملت عیسویه بانجیل معروف گردید و از راه

از این جهت است که حضرت خاتم انبیا فرمودند . هیچ پیغمبری را اذیت و جفا آنچنان نکردند که بمن کردند . که يك اشارت بزرگ از این کلام برواقعه کر بلا و شهادت سبط شهید او بود . و بدین جهت آنچه زبور از قول داود در حق مظلومیت خود گفت تعبیر از مظلومیت عیسی تواند بود *

از این جهت است که در مخاطبات قرآنی چون یهود ان بحضرت پیغمبر عرض کردند که ما ایمان آورده ایم با آنچه بر ما نازل گردیده است و حال آنکه انجیل را انکار کردند و آیت کریمه نازل شد و فرمودند *

❖ قل فلم یقولون انبیاء الله من قبل ان کتیم مؤمنین ❖

ای یهودان اگر شما ایمان آوردند کان حقیق بودید پس چرا پیغمبران خدا را بقتل رسانیدید . با آنکه یهودان آنزمان پیغمبری را نگشته بودند . و بنابر گفته میزان الحق میبایست اعتراض بحضرت پیغمبری کنند و دعواچی شوند . که نسبت بیجایی بر ما دادی و ما را قاتلان انبیاء الله خواندی . ولی چون از موارد سخن بیشتر از مؤلف آکا . بودند مجال اعتراض را نداشتند . پس اولاد بخطابیات پدران و پدران بخطابیات اولاد مخاطب میشوند . و این پدری و پسری مدخلیتی بعالم ظاهر تنها ندارد زیرا که ابوت و بنوت معنویه اقوی و محکمتر است *

پس در مخاطبات عیسی مطلق ایمان آوردند کان با تجناب مقصود است . کسانیکه زمان ظهور پاره قلیط را دریا بندویا آنکه به بشارت و نام مبارک او ایمان بیاورند *

ظهور اشتباه و وقوع شك در مدلول لفظ شما در آیات مذکوره یوحنا مر خردمندان را روان نخواهد بود . معلوم است مؤلف اسلامیان را بسیار نادان شناخت لکن در غلط بزرگ افتاد *

❖ بیان حقانی ❖

کسی که اذنا شعور و آگاهی داشته باشد و از سبک وحی و الهامات و کلمات مقدسه اطلاع یابد خواهد دانست . که خصوصیت مورد سخن مانع از عمومیت خطاب نتواند شد . و در کتب حاضره سماویه از اینگونه تعبیرات لایعد و لایحصی وارد است . و در خود همین آیات مسیح میگوید من بسوی شما خواهم آمد حال آنکه در آخر الزمان خواهد آمد *

اگر از اشتباهکاریهای صاحب کتاب که در میزان الحق آورد بخوایم در این نامه بناوریم سخن بدرازی کشد . و پس از آشکار بودن حقیقت کار ثمری از ذکر آن تفصیلات برای ماندهست و هو شمدان جمله آنها را یاد نائاً مل دانند *

در صفحه ❖ ۹۸ ❖ کتابش آیاتی از زبور بدست و دوم در حق مسیح ذکر کرد . که هر که زبور را به یثد خواهد دانست که ظاهراً هیچ ربطی بمسیح ندارد . سخنانی است که داود در مناجات خود گوید و معانی جداگانه دارد و آیات را محرفاً از زبور چنین آورد *

تمامی یثد گام مرا استهزا میکند عبوسی بابها کرده سرزای جنبانند که بخداوند توکل نمود تا که او راهایی دهد . چونکه از او محفوظ است . سکان مرا احاطه نمودند . و جماعت اشرا در دور مرا گرفتند دستها و پاهایم را سوراخ کردند . اثواب مرا در میان خود قسمت نمودند . و بجهت لباسم قرعه انداختند . و از این قییل در ذیل کلمات از زبور آورده و بعیسی توجیه میکند و حال آنکه عیسی در آن زمان نبود و زبور از زبان داود است مگر آنکه بمناسبت پدری و پسری که میان داود و عیسی بود سخنان داود را از قول عیسی شمارند . یعنی آنچه بر سر میشود بعینه پند شده است زیرا که اولاد اجزای آبا هستند چنانکه از آیات قرآنی نیز استنباط میشود که در ذم کسانی که گفتند ملائکه دختران خدا هستند فرمود *

❖ و جعلوا له من عباده بنزاً ان الانسان لکفور مبين ❖

سروران دین است که میفرمایند *

﴿ روح القدس فی جنان الصاقونه ﴾

﴿ اول من ذاق من حذا یقنا الباکوره ﴾

﴿ فائده ﴾

در کتب آسمانی و تعبیرات بزرگان دین بعضی عبارات هست که معنی اتحاد دو چیز را بیان میفرمایند لکن همچنانکه آن دو چیز را جهت اتحاد هست جهت تعدد و افتراق نیز میباشد و گرنه دو چیز نمیشدند . و بدینوجب ناقصان و بی ادراکان خاصه بعضی از عیسویان در امر تثلیث و اتحاد روح القدس با مسیح یا اتحاد آنها با ذات واحد ازل تعالی بخطا و غلط افتادند و از جهة فرق و تمیز آن دو چیز که متحدان گفته میشود بی ادراک ماندند *

پس بدانکه دو چیز را که یکدیگر را حل کنند فرضا گویند زید آهن است یا عمرو آتش است از جهة جامعه آنها اتحاد ثابت کردند نه اینکه در حقیقت انسان آهن یا آتش شده باشد *

این اتحاد نسبتی را بر هشت گونه تقسیم فرموده اند ﴿ جنسی و نوعی و صنفی و شخصی و اشراقی و فعلی و وصفی ﴾ و هر کدام از این اقسام را تفصیلی از بیان لازم است که این نامه را جای آن نیست و برای نمونه مثالی از بعض اقسام اتحادات برای تو بیاورم ﴿ حل اشراقی ﴾ مانند اتحاد صورت ظهرة زید در آئینه بازید است که صورت را زید خطاب کنیم ﴿ حل فعلی ﴾ مانند اتحاد وکیل با موکل و یکی بودن صدر اعظم با سلطان است اگر گوئیم صدر اعظم پادشاه است اتحاد ذاتی را مقصود نکنیم بلکه افعال و تدبیر و رأی و صوابدید او را بلافرق افعال و رأی و تدبیر سلطانی است . و اینکه اتحاد در تعبیرات شایع و ذایع است این است که خدا دوستی انبیا و اولیا را دوستی خود نامید مودت ایشان را مودت خود ساخت . رضای ایشان را رضای خویش گفت اسف ایشان را اسف خویش خواند دشمنی با ایشان را دشمنی خویش داشت . و همچنین جمله اعمال

از متن بشارات یوحنا که از کلام کلماته عیسی در انجیل خود آورد و تمامها عبارات و تفاسیر آنها را شنیدی واضح و آشکار است .
 که مقصود از آن بشارات آمدن شخصی است که در میان مردم قائم باشد و هر چیزی را با آنها بیاموزد . زیرا که روح را جسمانیان نتوانند دید و از او نتوانند تعلم جست . که معلم و هادی هر قومی را از جنس و نسخ آنقوم باید باشد . هرگاه اهل زمین ملائکه میبودند پیغمبری از ملائکه برای ایشان فرستاده میشد و چون بشر هستند هدایت کننده ایشان نیز میبایست بشر باشد *

❖ قل لو كان في الارض ملائكة يمشون مطمئنين ❖

❖ لازلنا عليهم من السماء ملكا رسولا ❖

پس بسخن تأویل کشد کان نادان اعتماد نباید جست که خواسته اند آیات مزبوره را بظهور روح القدس که میگویند در روز عید الحسین بر حواریان ظاهر شد تأویل کشد . چنانکه در باب دوم از اعمال حواریان نوشته اند که این سخن بر فرض تسلیم تنافی و تناقض با بشارت از پاره قلیط ندارد *

عجب است که صاحب کتاب در صفحه ❖ ۱۸۶ ❖ میگوید که در هیچ جایی محمد با لفظ روح القدس نامیده و مخاطب نشده است . و نمیدانم مقصودش از هیچ جا چه چیز است هرگاه در اصطلاح و کتب و مؤلفات خودشان می گویند . راست است همچنان تعبیر و تسمیه نباید در آنها باشد . و اگر کتب الهیه را بگویند همین آیات یوحنا حاضر است که آنجناب را بروح القدس نامید با آنکه روح القدس مسدد جمله انبیاء بود ولی بوجوه و رؤس و بکلیت ظاهر نشد مگر در حضرت خاتم رسل و صاحب ملکوت الهیه . و اگر مقصودش کتب اسلامیان است که میگوید همچنان سخنی در حق پیغمبر خودشان نگفته اند از راه بی اطلاعی از کتب و عقائد اسلامیه میگوید . راست است اسلامیان به تثلیث معتقد نتوانند شد لکن روح القدس خلقی از روحانیان از عین عرش رجن و مقامی از مقامات حقیقت محمدیه است و از سخنان

بعلت اینکه دید که از تحریف و تأویل در فارقلیط مقصود تمام
 نشد و این عبارت صریح است در آمدن کسی که عیسی امر او را عظیم
 می‌شمارد . و چنانکه گفت پارقلیط شمارا بهمه چیزی ارشاد و تعلیم
 و راهنمایی میکند میگوید من دیگر باشما سخن زیاد نمیگویم بعلت
 اینکه مالک و صاحب ملکوت زمین که صاحب عزت و سلطان
 است می آید . لهذا چاره کار خود را چنان دید که این عبارت واضح
 در بشارت پیغمبر را بابلیس رئیس جهان تلبیس تأویل کند .
 باینکه در انجیل نوشته اند که شیطان بسبب آمدن عیسی مقید شد .
 و در همین کتاب از کتب آسمانی که گوید که عیسی سر ما را یعنی
 شیطان را خواهد کوبید . و با اینکه در جاهای بسیار نزدیکی
 ملکوت آسمان را بشارت داده اند . و با اینکه شیطان هم در جهان
 بود و خواهد آمد را بشیطان موجود بوجهی معنی نمیتوان کرد
 . و الحاصل هیچ صاحب شعور با انصافی عبارت مذکور را
 ﴿ که سلطان جهان می آید باشد ﴾ به آمدن شیطان که هیچ بمطلب
 مناسبی ندارد خصوصاً بقراین کلمات سابقه و قرینه مقام هرگز تأویل
 نتواند کرد . مگر برادر پسر شیطان باشد و بخواهد تلبیس و اشتباهکاری
 کند یا آنکه خیلی نادان باشد . دلالت آیات یوحنا بر بشارت حضرت
 خاتم الانبیا چنانکه شنیدی رهوشندان مستقیم الاذکار بغایت
 واضح و آشکار است . و بکمر تدری بطلان سخنان پیروده
 صاحبان تأویل و تضلیل روشن و هویدا است . و این معیار را
 در اینجا ختم کنیم ﴿ والسلام علی من ینصف ربه ﴾

﴿ معیار نهم ﴾

از انجیل یوحنا شاهی دیگر برای منتظر بودن بنی اسرائیل بر ظهور
 پیغمبر موعود بنیادیم اگر چه در انجیلهای دیگر نیز همین
 مطلب موجود است . ولی ترجمه آنها را آشکار تحریف کرده اند

وافعال که بخدا منسوب میشود در انبیا و مقربان الهی گفته میشود *

نمیدانم اهل کتاب در همین بقیه کتب آسمانی معانی اینگونه اتحادات را فهمیده و دانسته اند که اتحاد فعلی کدام است و اتحاد ذاتی که مستلزم شرك و الحاد است کدام . ومع ذلك در امر تثلیث و مانند آن عقائد باطله ظاهر کرده اند یا آنکه این معانی را نفهمیده از ظاهر الفاظ کتابها بغلط افتاده اند *

اما ﴿ حل و صفی ﴾ پس چنان است که دو کس مثلاً در صفی متفق باشند ولی ذاتاً مغایر باشند که آن دو کس را در آن وصف متحد گویند و یکدیگر حل شوند . پس اگر عیسی گوید من موسی و ابراهیم هستم صحیح گفته است و اگر موسی گوید من نوح و آدم هستم راست گفته است که در پیغمبری و تأسیس شریعت و غیر آن متحدند . الحاصل سخن در اتحاد روح القدس با حضرت خاتم الانبیا علیه السلام بود که بدین مقدمات بوجود چند طریق اتحاد آنجناب با روح القدس و با عیسی و جمله انبیا واضح و آشکار است . و آن حقیقت مقننه در عالم اجسام با طوار تعینات ظاهر گردیده و مقام تفرّد و کلیت او نیز منزّه از تنزل بدرجات نازله جسمانیان است . و مقام روح القدس را در اواخر این کتاب بخواست خدای خواهی شنید *

﴿ ازالة شبهة ﴾

در خاتمه آیات مزبوره یوحنا که مسیح گفت ﴿ من دیگر باشما گفتگو بسیار نکنم زیرا که سلطان این جهان می آید ﴾ و معانی آنها را من البدوالی الختم با جمال برای تو گفتیم و دانستی که اهل کتاب از کتب و تفاسیر کتب خود شان بی خبرند . و میزان الحق بعادت مستمره خود خواست تأویلی دیگر کنند و آیات واضحه الدلالات انجیل را با تأویلات بعیده تالایی مآول بدارد . این است که در عبارت سلطان اینجهان می آید در صفحه ﴿ ۱۸۹ ﴾ تمهیدات در سخن کرده و خواسته است که رئیس شرور یعنی شیطان را سلطان جهان نماید

پیغمبر موعود است . و یحیی در فصل اول تجسید آن پیغمبر عظیم
الشان را چنان کرد که او پیش از من موجود شده یعنی اول است و آخر
خواهد آمد و من شایسته بندگی او و باز کردن بند پاپوش او نیستم .
و این سخن را در حق عیسی نگفت زیرا که عیسی در آنوقت حاضر
بود و یحیی او را غسل تعمید داده بود و لیاقت باز کردن بند پاپوش
او را داشت . سهل است که خود مسیح در حق او چنانکه در فصل
هفتم انجیل لوقا است چنان شهادت داد که من بشما میگویم که در میان
زادگان از زنان بزرگتر از یحیی تعمید کننده پیغمبری نیست اما نسبت
ملکوت الهی ﴿ یعنی صاحب ملکوت جهان ﴾ آنکه کوچکتر
است از او بزرگتر است . و نیز یحیی گفت خواهد آمد و بعد از من
است پس تاویل دیگر در اینجا غلط خواهد بود و این مطلب را
در جای دیگر محقق خواهی یافت *

﴿ در فصل (۲۴) انجیل متی است ﴾

این انجیل ملکوت بر تمامی جهان و جمله امتان برای اینکه شهادت را
باشد باید بشارت داده شود و آن زمان آخر خواهد آمد *
اگر از نسخه های قدیمه انجیل در میان میشد تحریف ترجمه هارا
برای انجیلیان بیان میکردم و معلوم میشد که در عبارت آخری یعنی
آن زمان آخر خواهد آمد چه کرده اند *
در فصل نهم لوقا عبارتی است که بقرینه انجیل یوحنا ترجمه را
تغییر داده اند *

آیت ﴿ ۱۹ ﴾ ایشان نیز جواب داده گفتند بعضی تعمید کننده
یحیی و جمعی ایلیا و دیگران گفتند از پیغمبران قدیم یکی قیام کرده است
یعنی زنده شده است *

﴿ حکایت ﴾

در سنه (۱۲۸۱) یعنی شش سال پیش از این در حدود ایران از جانب

چنانکه بزودی آن تحریفات را خواهی دانست *

در فصل اول یوحنا است ❖ ۱۹ ❖ هنکا میکه یهودان فریسیان
ولاویان را نزد یحیی فرستادند که از او سؤال کنند که تو کیستی
شهادت او چنان شد ❖ ۲۰ ❖ او اقرار کرد و انکار نیاورد
و گفت من مسیح نیستم ❖ ۲۱ ❖ ایشان از او پرسیدند که پس
اکنون تو کیستی تو ایلیا هستی گفت فی توان پیغمبر هستی گفت فی
❖ ۲۲ ❖ آنکه بوی گفتند پس تو کیستی که بر فرستند کان خویش
جواب ببرم در حق خویش چه میگوی ❖ ۲۵ ❖ و ایشان از او سؤال
کردند که اکنون اگر تو مسیح یا خود ایلیا و یا خود آن پیغمبر نیستی
چگونه تعمید میکنی ❖ ۲۶ ❖ یحیی بایشان جواب داد و گفت
من بآب تعمید میکنم اما در میان شما کسی قائم خواهد شد که شما
او را نخواهید شناخت ❖ ۲۷ ❖ آنکسی که بعد از من خواهد آمد
آن است که پیش از من شده است من لایق نیستم که بند پاپوش او را
باز کنم *

❖ در فصل هفتم انجیل یوحنا است ❖ بسیاری از جماعت که آن
سخن را شنیدند گفتند که تحقیقاً این همان پیغمبر است . دیگران
گفتند این مسیح است اما آن جماعت گفتند آیا مسیح از جلیل می آید مگر
توریه نگفت که مسیح از نسل داود و از قصبه بیت اللحم مسکن داود
خواهد آمد . آنکه در میان جماعت در خصوص او اختلاف پیدا شد *

از مطالعه فقرات مزبوره آشکار میشود که بنی اسرائیل از روی
اخبار کتب و انبیای سلف منتظر پیغمبری بودند که غیر از مسیح بود و آن
پیغمبر چنان عظیم و معروف بود که در اینگونه مقامات
محتاج بذکر نام مبارک آن بعلت اشتها و بجهت تعظیم نبوده بحرف
اشارت از او تعبیر میکردند . و میگفتند ای یحیی حال که تو مسیح
و ایلیا و آن پیغمبر نیستی چرا تعمید میکنی . و ❖ در فصل هفتم ❖
نیز پس از آنکه حاضران در انجمن عیسی سخن او را در امر دعوت
شنیدند اختلاف کردند در اینکه آیا آنجناب مسیح است و یا خود همان

میزان الحق پروتستانی بشارت جناب یحیی را که در خصوص حضرت ختمی مآب گفت و در معیار گذشته از انجیل آوردیم . که آنجناب گفت بعد از من کسی خواهد آمد که من لایق باز کردن بند پاوش او نیستم و او پیش از من است . و در دیگر انجیلها نیز باین مضمونها از یحیی دارد کرده اند در صفحه ❖ ۱۹۳ ❖ خواسته است آنها را تأویل بعیسی نماید و گفته است نهایت محمدی در اینجا نیز غلط کرده و خلاف بیان نموده اند . و پس از آنکه جواب این سخن را در معیار سابق فهمیدی و تأویلات آنها را از قبیل اجتهاد در مقابل نصوص مشاهده کردی و حکم کلام شمعون پطرس را که در باب سیم نامه دوم خود در خصوص آنگونه تأویل کنندگان دانستی . غلط کوئی و غلط کاری را بهر کدام طرف که ادراک و انصاف تو تصدیق نماید منسوب بدار *

اما آیاتی که از انجیل یوحنا بآن تمسک بسته و گفت که بآن دلیل مقصود از آن کلمات عیسی است بشهادت بداهت چنانکه کفتم عبارت مزبوره از الحاقیات در اصل و ترجمه ها است . بعلم اینکه عبارت بعد از من خواهد آمد و در میان شما خواهند بود که مطابق بشارت عیسی در حق یار قلبط است . و بقرینه تمهید یافتن عیسی از یحیی و موجود بودن مسیح در هنگام گفتن یحیی این کلمات را و صاحب وحی جدا گانه بودن یحیی و سایر رفتارهای یحیی در حق عیسی و بقواعد الهیه که ما را در دست است . هیچ اشتباهی در الحاقی بودن فقرات ❖ ۲۹ ❖ و ❖ ۳۰ ❖ فصل اول یوحنا نخواهد بود *

اما اینکه خود اعتراض آورده و خود بجواب خود خویش را ساکت کرده و گفت . اگر کسی گوید که در این صورت که مسیح در آن وقت موجود بوده پس نسبت باو یحیی بچه طریق میتواند گفت که بعد از من خواهد آمد . جواب این است که یحیی این مضمون را درباره تعلیم دادن مسیح گفته است چنانکه بعد از آنکه یحیی تبلیغ

دولت مأموریتی داشتم درقریه دیکاله ازدهات ارومی مهمان قیسی
از نصاری شدم وجعی از کشیشان و معلمان ازفرقه های عیسویان
که در آنجا هستند در آن انجمن حاضر بودند . سخن از بشارت
انجیل در حق پیغمبر موعود بعد از عیسی را بیان آوردند و نخست
انجیل فارسی را خواستم و باب اول و هفتم آنرا باز کرده از آنها جواب
طلبیدم تا کار بحاضر کردن نسخه های چند از انجیل کشید .
از علمای مسیحیه در آن بزم از قاتولیک و ارمنی و کالدانی و نسطوری
و پروتستان بودند . و از جمله انجیلیها که آوردیم انجیلی بود
که در پوست آهو بقلم سریانی نوشته شده بود ولی بعضی از جاهای
آن انجیل سقط شده و در ثانی باز در پوست نوشته شده و تمام کرده
بودند که تاریخ آخر انجیل مزبور که از او راق تازه او بود نهصد
سال تقریباً پیش از آن تاریخ بود و صبارت بوخارا که پیدا کردیم
معلوم شد که نویسنده آن بنکته سخن برخورده ادات عهد را
❖ که در لفظ آن پیغمبر هستی بود ❖ حذف کرده و نوشته است
❖ انوبه و ت ❖ یعنی پیغمبر نیستی *

در آن بزم یوسف نام را که از معلمان پروتستانی بود و حسن ظنی برادران
او داشتم حکم و منصف قرار دادیم بالاخره اذعان آورد که یک رایحه
از آنچه شما میگوید یعنی منتظر بودن بنی اسرائیل بر پیغمبر معهودی
مفهوم میشود لکن من باید در این مطلب بدو قنور پر کنس امریکائی
که در آنصفحات رئیس پروتستانها بود مرا جعت کرده و بشما جواب
بدهم . کفتم سالها بتو مهلت دادم که جواب این سخن را تو هم
حاضران از روی انصاف برای من بیاورید و پس از آن تاریخ
بارها با اهل آن مجلس ملاقات کردم و جوابی در این باب از ایشان
نتوانستم پیدا کنم *

و تعلیمات و دعوتها و مواعظ او را تا فصل هفتم بیان کرده است
 * در آیت شانزدهم فصل مزبور گوید * و بر همه آنها رعب غالب شد
 و شکر خدای را بجای آوردند و گفتند که در میان ما پیغمبر بزرگ
 ظاهر شده است و خدا نظر لطف خود را بسوی قوم خود انداخته
 (۱۷) گفتگوهایی که در این خصوص شد بولا بانی که در تمام
 یهودا و اطراف آن بود منتشر گردید (۱۸) و تلامیذ یحیی
 از جمله این وقایع با آن جناب آگاهی دادند (۱۹) یحیی نیز
 دو کس از شاگردان خود را نزد خود خواسته آنها را نزد عیسی
 فرستاد و گفت پرسید آن کسی که خواهد آمد تو هستی یا آنکه
 منتظری یکی دیگر باشیم (۲۰) آن دو کس نزد عیسی آمد
 و گفتند که ما را یحیی نعوذ کند بسوی تو فرستاد و گفت آن کسی
 که خواهد آمد تو هستی یا آنکه انتظار او را داشته باشیم (۲۱) و همان
 در آن ساعت چند کس را از مرض و علت و ارواح شریره شفاداد
 و چند کس نابینا را بینا کرد (۲۲) پس عیسی جواب داده بایشان گفت
 بروید و از آنچه دیده و شنیدید یحیی را آگاهی دهید که نابینایان
 بینا میشوند . و زمین گیران راه میروند . و مجذومان از علت پال
 میکردند . و کران شنوایی میکسیرند و مردگان زندی میسازند .
 و بچارگان را انجیل آموخته میشود . یعنی یحیی از این کارها
 میداند که من دعوی آنچنانی ندارم و بکار بشارت و تعلیم پرداخته
 مقدمات کار را ترتیب میدهم . و اینها همه از ترجمه هایی است
 که پروتستانها کرده و در اطراف جهان منتشر داشته اند و مع ذلک
 میگوید عیسی با وجود یحیی تعلیم نکرد و سخن نکفت و معجزات نمود *
 پس برای شخص هوشمند در الحاقی بودن فقرات (۲۹)
 و (۳۰) فصل اول انجیل یوحنا که مؤلف بد آنگونه جواب
 ناصواب که متافی با آیات مذکوره انجیل لوقا است میخواهد تاویل
 کند شك و اشتباهی باقی نماند *

اگر بخواهیم در جمله سخنان میزان الحق بیانات مفصله آورده

رسالت خود را تمام کرد مسیح خروج نموده تعلیم و معجزه نمودن شروع ساخت . معلوم است این بیچاره از معنی نبوت و رسالت و از اطوار دعوت و تعلیم آگاهی نداشته است سهل است که از انجیل خود شان نیز بوجهی مطلع نبوده است . فی خطا کتیم از انجیل حاضر خوب اطلاع دارد زیرا که سرمایه کارشان آن است لکن هدایت و ارشاد کردن براه باطل را آیین چنان است که نخست در اصل کتب نصرف کنند و کم گذارند و بیفزایند پس از آن ترجمه ها را بعبارتهایی که موافق دلخواه است بیاورند و آنکا، اگر مقصود تمام نشود بتأویلات پردازند و باهمه اینها در هنگامیکه آنگونه هدایت اقتضا کنند کتب مصدقه خود را نیز فراموش سازند زیرا که مقصود باید بدست بیاید *

الحاصل جواب او را که بر سؤال خود آورد بفهمیم ﴿اولا﴾ راست است یحیی صاحب وحی جدا گانه بود و مسیح او را بسیار تمجید کرد و خود صاحب دعوت بود و عیسی واسطه دعوت او نبود یعنی مردم را پس از توحید به نبوت عیسی دعوت نمیکرد همانا وحی الهی باو میرسید . ومع ذلك صاحب شریعت مؤسسه نبود یعنی مطابق آن شریعت بود که عیسی بآن میکرد و در اینحال بودن چند پیغمبر در یکزمان معمول و متد اول بوده است و بالعکس هرگاه دو پیغمبر صاحب وحی بایستی در یکزمان باشند بجز یکی از ایشان ناطق نتواند بود . زیرا که شریعت بجز یکی نتواند شد این است که عیسی گفت اگر من از میان شما زوم فار قلیط بسوی شما نخواهد آمد ﴿ثانیا﴾ از جواب او بر اعتراض خویش چنان معلوم شد که مسیح مادامیکه یحیی بود تعلیم نکرد و دعوت نمود و معجزات نیسارد . و حال آنکه این سخن بقاعده مذکوره غلط است و مؤلف باوصف آگاهی از دعوت و معجزات مسیح در زمان یحیی اسلامیان را بغلط منسوب داشت ! *

﴿در انجیل لوقا﴾ که از ابتدای ظهور امر مسیح گرفته

عليه السلام بودی آیا عبارت بعد از من خواهد آمد را می گفتی با آنکه خود بمسح غسل تعمید داد و زرد او ایلچی فرستاد . و گذشته از این اگر میدیدی که او همان پیغمبر موعود و منظر است الزا خدمت او را نمی کردی . و در جرك تلامیذ و اصحاب او نمی آمدی و مردم را بسوی او نمی خواندی . و حضور در خدمت او را مقید نمی شمردی . و خاک پای او را نمی بوسیدی . چه می گویی ای مدعی وداعیه جوی دین داری این معانی را تصور کن و سخن دانسته یار *

﴿ مزن بی تأمل بگفتاردم ﴾ * نگو کوی اگر دیر کوی چه غم ﴿ در آیت هفتم ﴾ از فصل اول انجیل مرقس بشارت نبی منتظر و صاحب ملکوت را از قول یحیی گوید . در هنگام وعظ می گفت که بعد از من بسیار توانا تر از من کسی خواهد آمد که من سزاوار آن نیستم که خم شده دوال نعلین او را باز کنم * ﴿ این همان نعلین است که عرش الهی بدان زینت گرفت ﴾

﴿ پایان سخن ﴾

در خصوص بشارات از کتب آسمانی در حق حضرت خاتم انبیا علیه السلام علماء اسلام تألیفات بسیار نوشته اند . و اکثر آنها را بعلمت نیازمند نبودن ملل اسلامی در اثبات حقیقت دین خویش بر آنها مطبوع و منتشر نکرده اند . و آنچه طبع و نشر داشته اند معدودی از آنها است . و اگر موازنه بشود با اخباری که انجیلیان از توریت در حق تصدیق عیسی دارند البته ده مساوی آن بشارات که در حق مسیح از توریة است بشارات توریة و انجیل در خصوص حضرت ختمی مآب خواهد بود . اکنون موازنه حال متکران عیسی با متکران آنحضرت بر عقل دراک هوشمندان باید کرد و از ایشان تصدیق باید خواست * آنچه این عبد عاجز از بشارات و سایر مطالب در این نامه آوردم

حقیقت کار را آشکار کنیم بذکر دلائل از خارج محتاج نیستیم و سراپای کتاب مذکور از این قاش است که ذکر شد و نمونه آنرا در همین نامه باک مشاهده کردی *

❖ در انجیل لوقا ❖ پس از مخاره یحیی با عیسی که رسولان او بسوی او برگشتند میگوید عیسی شروع کرد بتعجید نمودن از یحیی و بیان اوصاف و مقامات او . و بقدر هفت و هشت آیت مفصله در آتباب آورد و گفت جله مردم بشنیدن این سخنان اقرار بعد الت الهیه کرده بمعمودیت یحیی تعید گرفتند . و پس از این سخنان باز شروع بتفصیل دعوتها و تعلیمات و معجزات عیسی مینماید *

نمیدانم لحن مقال و حدود سخن و قراین حالیه برای تو ظاهر کرد که یحیی پیغمبری بود که بی تو وسط عیسی بامر دعوت و تعلیم و مقضیات نبوت قائم بود . و آنکه بعد از من گفت خواهد آمد غیر از عیسی بود . یا آنکه باز تعصب اعصاب و عروقی ترا فرا گرفته بحجج در قبول این سخن داری . ولی ما را بجز از بیان حقیقت کار تکلیفی نیست . ما راستی تو شتم و راستی خواندیم و اگر چشم تو ناپیدا و حول باشد بر من حرجی نیست . عیسی بدان جلالت شان که ناپیشایان را نیناس کردی و کران را شنوا نمودی انکار و عناد منکران را چاره نتوانست کرد *

چون دانستی که یحیی علیه السلام در زمان حضرت مسیحی حی و حاضر بود و بامر نبوت و دعوت قائم و در زبان عیسی مجید و معظم گردید . و در میان آن دو پیغمبر جلیل الشان مخبرات واقع شد و عیسی نیز در آن حال دعوت و تعلیم میکرد . و یحیی در آن وقت بشارت از آمدن بزرگوار و میداد چنانکه در معیار گذشته شنیدی و ذیلا عبارت انجیل را نیز تبرکاً میشتوی . پس بدرایت و ادراک منصفانه خویش مراجعت کن و به بین که اگر مقصود از شخص مبشر و موعود که در حق او میگفت من شایسته بر بندگی او نیستم بعد از من خواهد آمد و پیش از من هست . چنانچه مسیح

یکی بود از بسیاران و نمونه بود برای یاد آوری دلهای پاک . بعد
اینکه این نامه را با سلوب دیگر تألیفات نوشتم . و اگر باور که
بی مسوده نوشتم . و با همه گرفتاریها و پریشانی که مرا بود قاد
بر تفصیل نگاری نبودم و از خود ستایی ننشستم . و مع ذلک
امید وارم که در نزد دانشمندان موقع قبول یابد . و نواقص آنرا
بهمه جهت بپن توجه خویش تکمیل نمایند . و مرا بصدق
نیت و خلوص عقیدت خود که دارم بر حجت یاد کنند *

﴿ مناجات ﴾

﴿ الهی ﴾ آنان که ترا یافتند چه کم کردند و آنانکه ترا کم کردند چه یافتند *
﴿ الهی ﴾ دین تو استوار است ما را بر آن استواری ده و راه تو مستقیم است
ما را در آن راستکار کن . ﴿ الهی ﴾ دوستان تو از تو گویند و از تو شنوند
ما را نیز چنان کن که از ایشان شنویم و از ایشان گوئیم . ﴿ الهی ﴾
دلهای دوستانت بمشاهدات تو خرم است . دلهای ما را بیدار ایشان
خرشد فرمای . ﴿ الهی ﴾ ما خاکیمانیم ما را بکرم خویش به بخشای
و از این تاریکی ما را بروشنایی ابدی برسان . ﴿ الهی ﴾ تو بخشاینده
و مهربانی بر ما آنچنان کن که در ما کفایتی *

﴿ چه کنم با مشت خاکی جز آنکه بیامروزم ﴾

ساختن هم قادر نبوده است . و ما نخست از کار معجزه های مسیحی سخن بیاوریم تا بتحقیق معجزات پیغمبری که جهان پراز معجزه های آن مالک ملک و ملوکوتست بپردازیم . و حقیقت حال را مشاهده کنیم *

صاحب کتاب در اول کتاب خود گفت که وحی والهام را علامت چنان است که در مدلولات و مضامین آنکتاب آسمانی اختلاف و تناقض پیدانشود . و اختلافات ظاهره از انجیل و توریة ایشان را قدری در میراثهای گذشته بجهت نمونه دانستی . اکنون در خصوص معجزات مسیحی که در تمامی انجیل خودشان نقل کرده اند به پیغمبر در انجیل چه گفت *

❖ در فصل شانزدهم انجیل متی ❖ در آیت چهارم است که بعد از خواستن فریسیان و صادوقیان معجزات و علامات را از مسیح چنان گفت *

نسل شیطان و زنازاده علامت میخواهد اما برای او ❖ یعنی عیسی ❖ علامات دیگر بجز از علامت یونان پیغمبر ❖ یعنی یونس بن متی ❖ علامت دیگر داده نخواهد شد *

از این عبارات مسیح آشکار است که گفت من قادر بر آوردن علامات و معجزات نیستم مگر يك معجزی که پس از مصلوب شدن من ظاهر شود و با اعتقاد عیسی پریشان مرا بکشند و بقرم گذارند . و همچنانکه یونان پیغمبر که ذوالنون یونس باشد سه روز در شکم ماهی مبتلا ماند من نیز سه روز در بطن ماهی خالک مانده و آنکاه بیرون آمده سر با فلاک میکشیم . و چون نکره در سیاق نفی افاده عیوبت را کند و بمندول ظاهر وجدان نیز واضح است که باین عبارت عیسی در تحت انحصار ظهور معجزات را از خود نفی کرد مگر يك معجزه را که آن هم بعد از ممات بود و آنهم معجزه خود نبوده قدرت نمایی خدا بود و آن هم در صورتی است که این سخن بدرجه ثبوت رسیده باشد که همچنان چیزی واقع گردید *

❖ در نهایت فصل سیزدهم متی است ❖ برای او معجزت میکشیدند

﴿ بسمه العلی الاعلی ﴾

﴿ میزان پنجمین از میزان الموازین ﴾

مطالعه این نامه را ندانستم که بکدامین نظر تا باینجا رسانیدی .
 امیدوارم که از روی آگاهی و ترك آیین عناد و لجاج و فراموشی
 از قواعد انفس و مادات تأمل در این سخنان پاك از آرایش ناراستی کردی
 . و حقیقت کار را دریافتی و از زندان تاریخی رهایاب کشتی و راه
 خدا شناسی را سراغ گرفتی * ﴿ و علی الله قصد السبیل ﴾
 برای اتمام بیانات مقصوده در این نامه را بسیاری خدا و یاران خدا
 در خصوص مجربات و وحی و الهام آسمانی و ستایش از قرآن الهی
 و از سایر اطوار دین مبین اسلام بر حسب کنجایش حال و سعت مقدرت
 ده معیار استوار بساوریم . و این جمله پنجاه معیار را ستین را
 که در طی پنج میزان مرتب شد بجای اساس پنجاهه ایمانیان دانسته
 در عید الخمسین خدا شناسی و یگانه پرستی عیشها کنیم و جشنها
 نماییم و بآرا دران ایمانی باغای رسم معایده پردازیم *
 ﴿ اخوانا علی سرر متقابلین ﴾

﴿ معیار نخستین ﴾

میزان الحق بر وتستانی از روی آیین خویش در صفحه (۲۲۷)
 سخن از اوصاف پیغمبری آورده و چند آیت از قرآن که هرگز بر مدعای
 او دلالت نتواند داشت ذکر کرده و در صفحه (۲۲۹) میگوید
 از این آیات مفهوم میکردد که محمد هیچ معجزه ظاهر نکرده و بظاهر

قدرت خویش از کتب آسمانی بیان میکردی *
چون فقرات مزبوره را دانستی در اطوار انبیا و اولیا درست تدبیر
نمای و بقواعد توحیدیه و مقتضیات حدود بندگی و بندگان را
ملاحظه کن . و بدان که خدای هیچ گاهی و بهیچ طوری و ذره‌یج
امری تابع هواها و خواهشهای مخلوقات خود نشود و اگر بشود
خدا نیست و نیز کار جهان را سر اسر تباهی رسد *

﴿ ولواتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض ﴾
انبیا و اولیا که مظاهر ارادات و اوامر الهیه هستند و اتصاف
باوصاف الهیه دارند ایشان نیز بوجهی تابع آراء فاسد، و هواهای
نفسانیه از رعیت نشوند که اساس کار خدایی بر اینگونه گذاشته
شده است *

﴿ ولن ترضی عنك اليهود ولا النصارى حتی تتبع ملتهم ﴾
صاحب کتاب برای منم چه چیز و داداشت بر اینکه کلمات صریحه عیسی را
که در خصوص قادر نبودن خود باظهار مطلق معجزات گفت تأویل
و توجیه کند . و طوری هم تأویل کند که اهل دانش غلط بودن
آنگونه تأویل را از برای آنچنان کلامی بقاعده علم تصدیق نمایند .
و از آنطرف در همچنان مقامی همان تأویل کننده از روی هوا پرستی
و اتباع ابالسسه آیاتی از قرآنی بیاورد که نه لفظ آنرا فهمیده است
و نه معنی آنرا دانسته و نه از مورد آن آگاهی بسته و نه از نکات
و اشارات آن بوی برده است . راستی از جنس اینگونه جساتها
که در راه کراهی کنند سخت عجبنا می آید . اینک دو آیتی که صاحب
کتاب بر مدعای خویش گواه آورد

﴿ واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها ﴾
﴿ قل انما الايات عند الله وما يشرکم انها انجا من لا يؤمنون ﴾
﴿ ما عندی ما تستعجلون به ان الحکم الله یفص الحق و هو خیر ﴾
﴿ الفاصلین قل لو ان عندی ما تستعجلون به لقضی الامر بیني و بینکم ﴾
آیتهای مذکوره بر مدعای صاحب کتاب دلالتی ندارد سهل است

ولی عیسی بابیشان گفت که هیچ پنهانی بی قدر و بی اعتبار نیست
مکر در وطن خود و در خانه خود . و بجهت بی ایمان بودن ایشان عیسی
چندان معجزاتی برایشان ظاهر نکرد ❖ در فصل هشتم انجیل
مرقس ❖ نوشت که فریسیان معجز آسمانی از عیسی خواستند
و او را امتحان کردند و او آهی ازدل برآورد و گفت چرا این نسل
معجزه نمیخواهند حقا بشما میگویم که بر این نسل معجزه و علامت ظاهر
نخواهد شد ❖ ❖ در چهارمین فصل انجیل مژبور است ❖
آنکه عیسی از جانب روح یعنی بامر روح القدس بهجرا رفت
که از شیطان امتحان گیرد چهل شبانه روزی گرفت و آنگاه بنهایت
گرسنه شد . گمراه کننده نزد وی آمد و گفت اگر پسر خدا
هستی امر کن این سنگها همه نان شوند . لکن او جواب داد و گفت
نوشته شده است که انسان بنان تنها سیر نمی شود فقط باهر کلامی
که از لسان خدا جاری گردد نیز سیر شود . و این فقرات مفصلی است
تا آنکه بجایی میرساند که شیطان بعیسی گفت خورت را از بالای
بام بزر بپاشد از که نوشته شده است او بر ملکها امر کند و در بالای
دستهای خود شان را بردا زند و پای تو بسنگ نخورد . عیسی باو
گفت همچنین باز نوشته شده است که خدای پروردگار را امتحان
نکنی . تا آنکه شیطان او را بر بالای کوه بلندی برانگیخت
و ملکوت زمین را باو ظاهر کرد و او را امر بسجده خود نمود . و عیسی
او را طرد کرده و گفت بخدای پروردگار باید سجده کرد و باو تنها باید
عبادت نمود که چنین نوشته شده است . آنکه شیطان از وی
دست کشید و ملکها آمده خدمت او را میکردند . که این عبارات
آخری را ملخصا آوردم *

از عبارات مذکوره بندی خالص مسیح علیه السلام ظاهر است
که محل امتحان یافتن از شیطان بودی و روز کفرتی و بشدت
گرسنه میشدی و سجده و عبادت خود را بر خدای واحد تعالی
مخصوص میداشتی و جایز نبودن امتحان کردن خدای باظهار

و آنها ﴿ ایمان نیاوردند و آنها را در طغیانهای خودشان ترك
 میبایم و در سر کرد کافی طغیان بسر برند *
 و دلیل بر اینکه کفار قریش معجزات مخصوصه مذکوره را خواستند
 همان ذیل آیت کریمه است که میفرماید *

﴿ ولواننا نزلنا اليهم الملائكة وكلهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء ﴾
 ﴿ قبل ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون ﴾
 و اما آیت دوم که صدر آن را ترك نموده و آورده است آن نیز
 در جواب کفار و بت پرستان قریش است . که گفتند اگر او پیغمبری
 از جانب خدا است عذابی بر ما نازل کند و در این باب استعجال میکردند
 این است که وحی الهی رسید که *

﴿ قل اني على بينة من ربي وكذبتم به ما عندي ﴾ تا آخر آیه .
 و آیات دیگر نیز در همان صفحه و بعد از آن نقل کرده است که معجزات
 مخصوصه خواست کفار از متن آیات واضح است و همان لفظ آیات را
 در اینجا برای ذکر بیاوریم *

از آنجمله آیاتی است که بعد از آیت تحدی بعدم اقتدار جن و انس
 از آوردن مانند قرآن چنانکه بزودی تفصیل آنرا میشنوی فرمود *
 ﴿ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا . او تكون لك
 جنة من نخيل وعنب فتفجر الانهار خلا لها فجيرا او تسقط السماء
 كما زعمت علينا كسفا او تأتي باللة والملائكة قبيلا . او يكون لك بيت
 من زخرف او ترقى في السماء ولن نؤمن رقبك حتى تنزل علينا كتابا
 نقرؤه . قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا * ﴾

چون کفار که از نسل شریر یعنی شیطان و مانند آن بودند با آنگونه
 تعبیرات معجزه ها خواستند آن آیت الله علی الاطلاق بامر الهی
 فرمود ﴿ سبحان ربي ﴾ مژده است خدای من از اینکه من او را
 باملائکه بر زمین بیاورم . با آنکه خدا را تابع خیالات و خواهشهای
 شما کنم . یا خود حبیب او پیرو او هام و هواهای شما گردد .
 مگر من بجز از رسالت و بشریت اظهار مدعایی در حق خود

که مرد هوشمند شهادت دادن آیات را در وجود آیات الهیه در نزد آن آیه الله اعظم صلی الله علیه وسلم آشکار بیند که فرمود آیات در نزد خدا است همچنانکه عیسی گفت این اعمال از من نیست *

مؤلف سخن عیسی را که گفت مرا معجزی داده نشده است الخ تأویل میکند بر اینکه معجز خاصی از او خواستند و می خواستند او را امتحان کنند آن معجز مخصوص را انکار کرد. و با اینکه این تأویل را که از مدلول لفظ خارج است در اینجا روایت کرده اند لا اقل این قدر توجیه را نیز جایز ندانسته بتکلفات نخواهد از مدلول ظاهر برگردانیده بمقصود خویش تأویل کند *

الحاصل بمدلول قواعد الهیه و کلمات بزرگان و اعتراف خود مؤلف انبیا و اولیا در مقام امتحان جوینی اغلب معجزات نیاورند. و سر و حکمت این کار در نزد اهل حق واضح است این است که عیسی گفت من معجز ندارم نه اینکه آنها نیاورد بل انکار از قدرت خود بر مطلق معجزه کرد *

اما ﴿آیت نخستین﴾ که در سوره انعام است از اول آیات معلوم میشود که در حق مشرکان نازل گردید. و مورد آن چنان است که مشرکان گفتند اگر معجزاتی را که ما می خواهیم بیاوری ایمان آوریم. و گفتند که اگر کو، صفارا بر از طلای احمر کنی و مرده های ما را زنده کنی و ملائکه آسمان را بر ما بتیابی بر تو ایمان بیاوریم. و بخدای یسوس کنند شدید خود شان قسم یاد کردند که اگر یکی از اینها بشود البته ایمان خواهیم آورد. لهذا فرمود بکوی ای مظهر آیات من که بتحقیق جمله آیات در نزد خدا است که آن نزد خدا حقیقت من است که خدا را نزد مکانی بجز از دل حبیب خویش نیست. پس از آن فرمود آیا شما را آکا، نساخت از اینکه در هنگام ظهور معجزه ایمان نخواهند آورد *

بعد از آن در آیت بعد میفرماید دلها و دیده های آنها را بر میگردانیم همچنانکه در مره اولی ﴿که معجزه ها آوردی و شق القمر کردی

استخلاص هم می یافت او و یا مانند او را بدار نمی توانستند کشید .
 و در آن حال نیز قدرت بر هر گونه رهایی از دست آنها و بر هلاک
 نمودن آنها داشت و توانا بود ولیک از جانب خدا مأذون نبود و اراده الله
 بر آن متعلق نشده بود . پس مانند یهودان نباید گفت که چرا
 مجری که مادر نظر داشتیم عیسی یا خاتم انبیا نیسورد . و چرا
 گفتند که بجز علامت یونس بن متی مجزه بر من داده نشده است
 یا آنکه آیات و معجزات در نزد خدا است *

در خصوص معجزات و اظهار و عدم اظهار آن و بیان مجزه جقه
 که از جانب خدا است و آنچه بسجده و استعمال علوم چهارگانه
 که ایما و سیمایوریمیا و همیا است آورده میشود . و در تحقیق
 اطوار و اوضاع و حقایق و صور و ظواهر و بواطن این امور
 که از جانب خدای قادر حکیم در مظاهر نورانی و ظلماتیه گذاشته
 شده است . و همچنین اخبار از مغیبات و تصرف در مکونات
 که بریاضات حقانیه و یا شیطانیه میشود . و در خصوص سایر مفرقات
 بر این مطلب بزرگ در نزد علماء امت پیغمبر که در حق ایشان فرمودند
 ﴿ علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل ﴾ یا ﴿ افضل من انبیاء بنی اسرائیل ﴾
 تحقیقات عجیبه و بیانات بسیار بلند توانی یافت و نمونه آن بیانات در کتب
 و مؤلفات اسلامیه موجود است و طالبان را طریق رجوع بر آنها
 مفتوح است *

حقایق امور و تحقیقات این مطلب را یعنی اطوار معجزات انبیا و اولیا
 و آنچه مشابه مجزه و خرق عادت از شیطانیان ظاهر میشود کسی
 تواند دانست که از اهل وحی و شهود اخذ کرده و از سر خلقت
 موجودات آکا، و مبادی و نهاییات مصنوعات را دانسته باشد . و ما را
 باینکه در این مقام دست رسایی نیست و این نامه را اساس بر اختصار
 است و نیز شرح و بسط آوردن در این مطلب در بیرون از موضوع سخن
 خواهد بود همانا اشارت بر نوع سخن بجو اجمال برای ادبالباب
 کیفیت کنند *

بشما کردم *

از آیات مذکور اهل ادراک حقیقت حال را معاینه کنند و همان عبارت
﴿ کما نعت ﴾ دلیل واضح است بر اینکه اظهار آنگونه آیات
و معجزات را از کارهای دیگر و معجزاتی که دیده بودند استدلال کرده
بودند که دعوی قدرت بر اظهار آنها را دارد . و بدین سبب از روی
امتحان و مکابره آن معجزات را در مقابل تحدی در امر قرآن خواستند . یعنی
پس از آنکه فرمودند اگر تمامی جن و انس یعنی مخلوقات نهائی
و آشکاری و وحشی و مدنی و همین جن و انس معروف از اکنون
تا قیام قیامت جمع بشوند . مانند قرآن را نتوانند آورد و آنکه
که بجز خود را در این کار مشاهده کردند و خواستند که بمغالطه
و خلط بحث همچنانکه در هر زمان کفار و منکران را پیشه و آیین است
قوت آن تحدی را که در خصوص آنجمله عظیمه و آیت قدیمه دارد گردید
با آنگونه سخنان بشکند آنگونه معجزات خواستن را آغاز کردند :

و جواب رد شنیدند چنانکه از مسیح شنیده بودند *

﴿ واللّه متّم نوره ولو کره المشرکون ﴾

پس واضح است که معجزات تابع خیالات و امتحانات نتواند بود . و خدا
و مقربان خدا که در نزد خدا هستند و جله آیات و آثار الهیه در نزد
ایشان است هرگز بهواها و مبولات نفسانیه که جاهلان و منکران راست
رفتار نتوانند کرد . این است که بحضرت خاتم رسل و متبوع جزو و کل فرمود
﴿ ولا تتبعهوا هم ﴾ و آنحضرت فرمودند ﴿ ان اتبع الا ما یوحی
الی ﴾ و در خاتمه این آیات که شنیدی فرمود ﴿ قل سبحان ربی هل کنت
الابشر ﴾ رسولا ﴿ متزه است پروردگار من آیامن بجز بشر
رسول هستم . و در آیت دیگر فرمود ﴿ ما کنت بدعا
من الرسل ﴾ نمی بینی که مسیح در هنگامیکه باعتقاد مسیحیان مظلوما
بر سردار بر آورده شد یهودان میکشیدند ایلیارامی خواند و میگوید ای
ایلیا چرا مرا ترک نمودی چرا مرا نجات نمیدهی به ینیم آیایلیسا بفریاد
او میرسد . و عیسی خدا را میخواند و اگر میخواست از دست یهودان

و کتب آسمانی را صاحبان هوا و شهوات تفسیر نتوانند کرد و تأویل کنندگان که بکفته شیعون الصفا در کتب آسمانی دخل و تصرف کنند مسموع القول در امر تأویل و تفسیر نتوانند بود *

حال معجزات ظاهره از حضرت سرور کائنات در نزد خرد مندان هوشیار بکمتر تدبری معلوم است . و در اثبات این مطلب کواهی بهتر از مقابله بالمثل که عیسویان در خصوص معجزات عیسی دارند اکنون را لازم نداریم . سند روایات ملت اسلام اتصال بزمان ظهور معجزات از خاتم انبیا علیه وعلیه السلام داشته و محکمتر از سند روایات عیسویان است که معلمان دروغگوی دست تغیر در کتب و روایات آنها نهاده اند و متن کتب آنها که بمنزله کتب احادیث اسلامیان توانستی بشود . یعنی هرگاه بی تحریف و تغیر با اتصال سند بدست ما میرسیدی شاهد بر پریشان کویی ایشان است . و اگر انصافی بدهند حقیقت کار را چه در خصوص معجزات باهرات وجه در وقوع بشارت از مسیح و از جمله انبیا در حق پیغمبر آخر الزمان وجه در ظهور آنحضرت در زمانیکه بت پرستی و کفر و شرک و جهالت جهان را فرا گرفته بود وجه در مقهور داشتن آن صاحب الملك و الملکوت بت پرستان و کفار را باظهار معجزات و معجزه باقیه و قاهره خود و شکستن شوکت کفر و ظلمت را بسبب جهادی که پیغمبران گذشته از آن خبر داده بودند وجه در نهادن ناموس بزرگ و شریعت استوار در روی زمین وجه در راستی و درستی او و اطوار و آداب آن صاحب خلق عظیم و همچنین جمله احکام خداشناسی و خداپرستی و یگانگی خدا را از آنمظهر کلی خدای آشکارا مشاهده میکند *

وجود پاك آن مخاطب لولاله سراپای معجزه بودی . و اگر نصاری یعنی عیسویان در انکار این کار لجاج و عنناد کنند کار تازه نکرده اند . و لیست باول فاروره کسرت فی الاسلام *

فان کذبوك فقد کذب رسل من قبلك جاوا بالبینات و از بروا کتاب المنیر *

بر مستعان خدا جوی و خدا شناس که آینه های ادراک ایشان مطالب و بیانات الهیه را باستقامت پیشند صافی هویدا است که اهل عناد و لجاج بعزت ناراستی و اعوجاج که در مرا یای دلهای ایشان است مطالب صحیح و بیانات حق و معجزات باهرات الهیه را ناراست و معوج پیشد *

عیسویان این معنی را در بقیه کتب آسمانی از اطوار کفار اقوام و منکران ملل که با انبیاء عظام در قر و ن ماضیه داشتند توانند فهمید . و از طوایف یهود که در افکار عیسی و بشارتهای عیسی و کرامات و معجزات عیسی بجه گونه جعود آوردند و اصرار کردند و تأویل نمودند نیک توانند دید *

چشم بدانندیش که برکنده باد * عیب نماید هنرش در نظر * از همین یک سخن صاحب کتاب که در حق معجزات باهرات حضرت فخر رسل علیه الصلوٰۃ والسلام آورد معیار جهل و بی انصافی را آشکارا توانی دانست *

الحاصل صاحب کتاب و امثال او همچنانکه از هیچ جای در امر دین خدایی آگاه نیستند . از معنی نبوت و رسالت و از اقتضات مقام عبودیت بشد کان حقیقی و از اسرار مخاطبات دوستان و یکانکان و از نکات عالم و صل و اتصال نیز بوی نبرده اند . پس چگونه تواند قدیم بمیدان تحقیق در امر دین گذارند بکدام وحی و الهام اتصال آوردند و از کدام روح القدس برشدند و یا از پرشد کان روح القدس فهمیدند *

ماخذ بیخشان ناقص و ابترا آنها بجز از خیالات و توهمات خود شان نتواند بود . حال انجیل و تورات ایشان را معلوم کردی و عدم اتصال سند آنها را که بقیه از احادیث حواریان و یا معلمان مجهولوا الاحوال است بجای محکم الاساسی دانستی . ومع ذلك بی وجود مبین و تفسیر کننده که از جانب خدا مخصوص و منصوص باشد کلمات الهامی

و بزرگتر از اینها است و بالاتر از آن است که نصاری گویند و ما کویم .
 ولیک نصاری بشناسایی شایسته او را نشناختند و او را توصیف بغير صفت
 او کردند و بعلامت دیگر علامت از او آوردند و گاهی او را بخدایی موصوف
 داشتند و گاهی ابن اللهش گفتند و گاهی او را یکی از تعینات خدا
 دانستند . و مانند اینها از سخنان مزخرف در حق او ذکر کردند .
 مگر کسانی که تابعان شمعون الصفا شدند و آنجناب را بدینگونه توصیف
 کردند . که او بنده خدا و رسول خدا و روح خدا است که بمریم آرا
 القا کرد و مثال او در نزد خدای مانند آدم است که آرا از خالق آفرید
 و او را گفت ﴿ کن ﴾ و او موجود و متکون شد و او علیه السلام در فخر
 و در شرف بالاتر از آن است که ما کویم و جله گویند کان از طبقه
 رحمت گویند و این امر واضح است و شکی در آن نیست و شبهه بر آن
 وارد نیاید . و لکن عیسی استکاف نمیکند از اینکه نبوت او بنبوت
 محمدی علیه الصلوٰه و السلام نسخ بشود و او یکی از رعیتها و امت
 آنحضرت باشد *

﴿ اینست کف المسیح ان یکون عبدالله ﴾

سخن شیخ نصرانی که گفت و اما محمد پس مہجرات نیاورد بل بشمشیر
 آمد . و لکن مہجرتی از او نقل شده است اما چگونه مہجرتی
 که یا از قبیل چیزهایی بود که اظهار آنها ممکن بود یک حیل که قوه
 بشریه از عهد آن برمی آید و یا آنکه از چیزهایی بود که شهود حال نداشت
 و یا آنکه از اموری بود که محال است آوردن آنها و عقل آنها را بعید میداند
 مانند ﴿ انشقاق قر ﴾ که حکایت کرده اند و همه اینها بطوری است
 که اعتماد بان نمیتوان کرد * پس این سخنان شیخ مزبور کلامی است
 باطل و سخنی است مجتث و زائل . اما اینکه گفت محمد علیه
 الصلوٰه و السلام مہجرات نیاورد بل بشمشیر آمد کدام مہجره است هویدا
 و آشکار تراز قرآنی که اگر جن و انس بر آن اجتماع کنند مانند آن را
 نتوانند آورد . اگر چه همه آنها معاونت همدیگر را نمایند و کدام
 مہجره بود عیسی را که نساوی با این مہجره کند بجا مانده که اقویتر

متابعان هوا و پیروان نفس شریر که از ظلمت زادند و در ظلمت بزرگ
شدند همواره در تکذیب اهل حق بوده اند زیرا که تاریکی دشمن
روشنایی است چنانکه تورات نوشت *

❖ معیار دوم ❖

سید بزرگواریکه مصداق علماء امتی افضل من انبیاء بنی اسرائیل در عهد
خویش و مظهر آیات یشات و مبین علوم ظاهر و باطن بودی در رساله حجة
البالغه که در سنة (۱۲۵۸) هجری در ارض اقدس کربلا در خصوص
تعیین دین حق در جواب مکتوب سید محمد بن سید حسن حسینی
نوشته اند و رساله بسیار مختصری است و عربی و فارسی اورا طبع
کرده اند . در این مطلب حاضر یا مختصار اشعار فرمودند که تیمنا ترجمه
آن را می نگاریم زیرا که عبارت بزرگان دین را اثری مخصوص در دل
تواند بود *

❖ وفیکم والا فالحدیث مخلق * وعنکم والا فالحدث کاذب ❖

میفرمایند و اما سخن شما که از قول شیخ نصرانی گفتید که پس
از آن یا مولانا آغاز کرد ❖ یعنی آن شیخ که میخواست سید محمدا
هدایت براه تنصیر کنند ❖ بدکر معجزات عیسی علیه السلام تا آخر
کلام شما . پس این کار چنان است که آن شیخ نصرانی گفته است
و بتحقیق روح الله عیسی از اولوالعزم از پیغمبران مرسل بودی
و اورادر نزد خدای شایسته عظیم و قدری است جلیل و او اشرف
انبیا است . پس از چهار کس از اولوالعزم و او مثل قائم است از آل محمد
❖ یعنی از دوازده سروری که از نسل اسماعیل مرده ایشان
ببراهیم داده شد ❖ و او حی و موجود است و با آسمان چهارم بالا رفته
در بیت المعمور جای گرفت . و او از حاملان عرش است و از بعض
ظهورات او ینا کردن نایبایان و شفا دادن مبر و صین و برانکیزانیدن
زمین کبران و زنده کردن مردگان است . و مقام آنجناب بالاتر

بعد از این بیانات در بیان شمشیر آوردن آنحضرت اشعار فرموده اند
 . که بعضی از آن بیانات ایشان است آنچه در میزان گذشته
 از من شنیدی ﴿ کان همه آوازه‌ها از شه بود ﴾ پس از آن میفرمایند
 پس هرگاه انکار کنی دیگر معجزات آن حضرت را وسعت نیست
 تر از انکار قرآن . زیرا که آن معجزی است آشکارتر . و اگر هر ادراک
 امر تصدیق نکنی پس مانند آن را و یک سوره از مانند آن را بپار .
 و یاری بخواه از همه آنچه بخواهی از انس و جن و ساحران و کاهنان
 و اهل جفر جامعه و از هر چیزی که امید واری برای حصول این
 مطلب از آن توانی داشت . اگر چنانچه آوردی مانند آن را نبوت
 آن پیغمبر را باطل توانی کرد . و اگر چنانچه مبنای کار بر پیروی کردن
 احتمالات بدینگونه باشد هیچ پیغمبری را نبوتی ثابت نتواند شد و هیچ
 رسولی را شریعتی برقرار نخواهد کردید . پس مطلق دین را باید
 سلام گفت ﴿ و دین و دینداری را بخدای باید سپرد ﴾ و این
 امری است واضح و انکار آن مکاره بر ضروریات و مصادمه
 بر بدیهیات است *

اگر بر پیغمبر مابا برخواستن بشمشیر را عیب جویند هرگاه از جهت
 این است که نبوت ایشانگونه اقتضای ندارد . پس از روی تحقیق دانستی
 که پس از اظهار معجزه همین ﴿ یعنی حکم جهاد و جنگ با کفار و اهل
 انکار ﴾ از مقتضیات نبوت است . و گرنه تمامی حدود و تعزیرات و قصاص
 و آنچه بدان مانند باطل میشد و بطلان این ﴿ یعنی بطلان باطل شدن
 احکام مزبوره ﴾ معین است زیرا که در کتب آسمانی است که شریعت
 بدوام آسمان و زمین برقرار خواهد بود ﴿ و اگر از جهة این باشد
 که عیسی شمشیر نکشید پس پیغمبر خدا موسی این کار را کرد . و اگر
 مبنای کار بر این باشد که هر چه عیسی نکرد بر سایر پیغمبران حجت گردد
 نبوت جله انبیاء باطل شود . بعلم اینکه عیسی زن نیز نبود و سایر انبیاء
 از آدم تا یحیی همه تزویج کردند . و عیسی را اولاد نبود و جله انبیاء
 فرزندان و اولاد بودی . و همچنین است سایر احوال و اوضاع .

از آن باشد . پیدا است که ابراهیم که و ابرص را بسا هست که راه
 شبهه باز میکرد که اطباء ما هر آنرا توانند کرد . مانند احیاء اموات که اتفاق
 افتاده است از بعضی اطباء که مرده تازه را زنده کرده اند . اگر چه
 آنچه معجزه عیسی آورد احیاء میت کهنه بود لکن شبهات را بکلی بر نمی
 دارد مگر بقراین دیگر بخلاف قرآن که همان حروف و الفاظی است
 که هر کس از عرب آنرا استعمال میکشد و کثیره الدور است .
 و چیزی است که برلسان جاری است ماده و مابه آن هواست و صورت
 آن تقطیع حروف است و ضم بعضی از آنها بر بعضی دیگر و این سهلترین
 انجیزها است که برای هر کسی باشد . و مع ذلك کله آورد آن رسول
 خدای يك تألیف و ترکیبی را که عاجز نمود تمامی جهان را از آوردن
 مانند آن و تحدی کرد بر ایشان و گفت ﴿فأتوا بسوره من مثله﴾ که اگر
 بیاورند بسبب آن نبوتش باطل شود و حجتش منقطع گردد باوصف
 این احدی نتوانست یکسوره از مانند آنرا بیاورد یا آنکه جاری سازد کلام
 خود را بر آن سلاک . بعلم اینکه قرآن هرگز شبیه و مانند بکلام مخلوقات
 نشود . نه بکلام مشور ایشان و نه منظوم ایشان و نه خطاب ایشان
 و نه مانند آنها را از اطوار کلامهای که استعمال میکنند زیرا که قرآن
 مانند انسان است هر گاه کسی توانست خلقی مانند انسان
 بیاورد قادر بر آوردن يك سوره از مثل آن تواند شد . و چون نتوانستند
 والی الابد نیز قادر بر آن نتوانند شد و خدای ایشان را ممکن از این
 کارند است . بعلم یقینی و اعتقاد قطعی حقیقی دانستیم و قطع کردیم
 که قرآن معجزه ایست که جمله معجزه هادو زردان پست شد .
 و از آوردن مانند آن طبایع و غرائز کنگ آمد . و این معجزی است
 باقی و مستمر است تا روز قیامت . و کدام معجزه از معجزات انبیا است
 که مستمر و باقی باشد بدوام نبوت او . و این کار بجز در پیغمبر مادر هیچکدام
 از پیغمبران بمحصول نیامد . و در این حال انکار معجز بودن آن یا از کمال
 نبودن انصاف و دخول در ظلم و اعتساف است . و یا آنکه از کمی
 ادراک و فهم و ضعف معرفت و نادانی بر مواضع اشیا

ایشان نمیکند شتندی ﴿ زیرا که آن حاکم بر جملة کائنات بهترین آدمیان است که در توریة گفت انسان را بصورت خود بیافرینم که بر جملة طيور و حیوانات و جنبندگان در روی زمین و دریا و هوا حکومت و سلطنت نماید . و رعیت را نمی رسد که برتری بر حاکم خویش کبرد ﴿ و ما من دابة فی الارض و لا طائر یطیر بجناحیه الا امم امثالکم ﴾ و یا جوشیدن آب از چاه خشک را که آب آن فرو رفته بود بسبب آب دهان مبارک آنحضرت که با آن چاه انداختند . و یا شکافنه شدن ایوان کسری در شب ولادت او را . و یا خاموش شدن آتشکده فارس . و فرو رفتن دریاچه ساوه را در آن هنگام و یا مانند آنها را . معجزاتی که هرگز آنها را احصا نتوان کرد و احدی را استقصای آنها ممکن نیست . پس کدام حیلتي است در خور قوه بشریه که در این امور مذکوره هست . و در معجزاتی که موسی و عیسی آوردند آن حیلتها تواند بود *

﴿ مالکم کیف تحکمون ﴾

تاکی با حق و راستی عناد میکنید و از حق و راستی دوری میورزید ﴿ کانهم جرم مستغفرة فرت من قسورة ﴾

و اما سخن شیخ نصرانی . که در خصوص معجزات گفت که . یا از قبیل محال است که عقل آنرا بعید می شمارد مانند ﴿ شق القمر ﴾ کدام محال است در انشقاق قر و بدو نیم شدن آن . هرگاه از جهت این است که خرق و التیام روایتست پس این مطلب را در بسیاری از مباحث خودمان مبرهن داشتیم که این هر دو در فلك جائز تواند بود . و بر فرض عدم امکان از انشقاق قر خرق و التیامی لازم نخواهد آمد . که ستاره قوه ایست متألف و مراض شده بر جسم فلك و تمیز و سوا شدن این قوه موجب خرق و التیام نخواهد شد *

و این مطلب را از روی تحقیق در بسیاری از کتب و رساله ها و مباحثات خویش مبین و مبرهن داشته ایم هر کس بخواهد رجوع بآنها نماید . که مرا با وجود کثرت اشغالی که دارم و بعلت تلبیل بال

که هر پیغمبر بر امناط نیست اینکه پیغمبر مخصوصی کار مخصوصی را بجای
 بیاورد یا فصل خاصی را ترك نماید زیرا که اقتضاءات انبیاء و مصالح
 رعیت و مانند آنها باختلاف خواهد بود . بلکه مناط در پیغمبری
 آن است که بتحقیق برسد ادعای نبوت و خرق عادت که با تحدی مقرون
 باشد . ولی احکام قتل و نهب و اسیر کردن و قصاص و اقامه
 حدود بجهت جنایات و معاصی معلومه و تعزیرات و تنایم این امور
 از اقتضاءات پیغمبری است و از فروع نبوت است که بی آنها برپا نشود
 و قائم نگردد . و گاهی بعضی از انبیاء بر حسب مصالح رعیت خودشان
 مأمور و مکلف شوند با آوردن جمله آن امور همچنانکه ابراهیم
 و موسی و پیغمبر ما علیه وعلیهم السلام کردند . و گاهی مصلحت
 در آوردن بعضی از آن امور و ترك بعض دیگر باشد همچنانکه
 یحیی و عیسی علیهما السلام نمودند *

اما سخن شیخ نصرانی که گفت مہجرات پیغمبر ما یا از قبیل آن امور بود
 که يك حیلتي که قوه بشریه از عهده آن توانستی برآید ممکن بودی
 آورده شود . نمیدانم کدام يك از مہجرات را مقصود کرده‌ام که مقصودش
 قرآن است کدام حیلتي در حور بشریت از عهده آوردن مانند آن برآید .
 پس چرا آن حیلتي را بکار نبردند و نمیزند و مانند آن را نیاوردند و خلاصی
 از ذلت و خواری نجستند و عار و شئار را از خود برنداشتند . و از دادن
 جزیه بدست خود بحالت ذلت ❀ که بطرزی مخصوص که علامت
 ذلت بود میدادند ❀ رهایی نیافتند . و اگر از آن مہجرات سایه
 نداشتن آن حضرت را مقصود دارد که در هنگام ایستادن
 در آفتاب سایه از آن جسد انور نیفتادی . یا تسبیح کردن سنك ریزه
 در دست مبارک او را . و یا ناله کردن درخت خشک شده از فراق
 آنحضرت را . و یا تأثیر کردن پای شریفش در سنك خار و نماندن
 اثر آن در ريك نرم و خاك و گل را . و یا ارتفاع و بلند نمودن آنحضرت را
 از هر کسی که با او ایستادندی که بر حسب انظار واقفان با آنحضرت
 . آنحضرت بلندتر از همه بودند . حتی مرغان هوا از بالای سر مبارک

در خصوص پیغمبری را ستین و دروغین دستور العمل ادراك و تصدیق و تکذیب تواند بود آورده اند در طی معیار دیگر ترجمه کنیم . زیرا که کلام ملوک ملوک کلام است *

❖ معیار سیم ❖

❖ تنبیه ❖ بدانکه هرگاه کسی ادعای نبوت کند باینکه مبعوث از جانب خدا است از دو حال بیرون نیست . یا این است که پرورد کار خود را توصیف میکند بصفات کالیه و تنزیه نماید او را از اوصاف تنیصه امکانیه . و ثابت میکند بر او سبحانه محاسن افعال را و تنزیه میسازد او را از قبایح اعمال . و نیز او خود از سلسله شریفه معروفه است و مردی است کریم الاخلاق و طیب الاعراق . مؤتمر است ❖ یعنی بجای آورنده او امر است ❖ بد آنچه امر میکند . و منتهی ❖ و ترك كنده است ❖ چیزهایی را که از آن نهی میکند . بشریعت خود عامل است . و عابد است پروردگار خود را و زاهد و تارك است غیر از خدا را . رضای او را طالب است و بمولای خود را غب . و یا آنکه باین طورها نیست بل خدای خود را بصفات امکان موصوف میدارد . و از عیوب و نقصان تنزیهش نمیکند بلکه ثابت میکند بر او جهل و کم و کیف و حدود و قرائات و اوضاع و اتصال و انفصال و حرکت و سکون و دیگر صفات امکان را . و نیز خود مؤتمر نیست بد آنچهی که امر میکند و منتهی نیست از آنچه نهی نماید . پس هرگاه قسم ثانی است واجب آید تکذیب او اگر چه از خوارق عادات چندان بیاورد که بجز خدای شماره آن را کسی نتواند ❖ چنانکه مسیح در فصل سیزدهم انجیل مرقس گفت زیرا که مسیحان در وضو کوی و خبر دهندگان کاذب ظاهر خواهند شد و علامات و معجزات خواهند آورد بطوری که اگر ممکن میشد بر کردگان را نیز بکراه

وزجات سفر بسبب حل وارتحال که مر اوست زیاده بر آنچه آوردم وسعت
مقال نیست . ولی در آنچه گفته شد علیل را شفاست و تشنه را
سیرابی است *

❖ والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ❖

واگر از جهت این است که نصاری و یهود در کتب خود شان
آز آن نوشتند و در دفترهای خود درج نکردند . اگر چه این یکی
دلیل بر محال بودن مطلب نیست . پس میگویم که سابقا برای توبیان
کردیم ایشان بخو کردند و بر داشتند از کتب سماویه آنچه بزی را که دلالت
بر نبوت پیغمبر ما و جانشینی جانشینان و اولاد او ❖ که دوازده
سرور موعود در توریة است ❖ داشت . و در این حال چگونه
مینوشتند و ثابت میکردند معجزات و آیات و بینات او را . که هرگز
منکر معاند نمیکوید و ذکر نمیکند چیزی را که خصم او بسبب
آن غالب شود . و اما تصدیق کنندگان نبوت او پس حقا نوشتند
و گفتند و واضح نمودند . و اینک کتب تواریخ مطالعه نمای
ونکا کن تا آنکه عیانا مشاهده کنی . و نیز در قرآن مذکور است
واگر وقوع نداشتی پس چرا انکار بر آنحضرت نیاوردند ❖ لا والله ❖
اگر میتوانستند انکار میکردند و لکن بسکه امر ظاهر بود نتوانستند
منکر شوند * این است بعضی از کلمات مبارکه آن بزرگوار
که از ذریت طاهره سزوران دین است و سبی ❖ سرور هفتمین ❖
از دوازده سرور مبشر در کتب سماویه که عالمترین علمای امت
باک در عهد خویش و صاحب دویست مجلد تألیف و مظهر آیات
و کرامات بودند . وجه مناسب گفت عبد الباقی اقتدی موصلی
رحمة الله علیه قطعاً را که در حق آنجناب در محفل عالی ایشان
بداهة انشاد کرد *

❖ او یزل الروح ابن مریم حاکما ❖ فی امة المختار جدد القاسم ❖
❖ و بها ابن موسی و الجواد حفیده ❖ و بها ابن موسی الکاظم ابن القاسم ❖
چون سخن بدینجا کشید کلام دیگر از آنجناب را که در کتاب مذکور

و مطالبه کند از او خرق عادی را و آوردن یکمجزه را و او بیاورد
 آن را بی آنکه حیل و چاره بکار برد یا آنکه تفکر و تدبیر و طلب
 مهلت نماید و بمحض خواست و اقتراح آن را بیاورد و مقرون بتجبدی
 نماید * یعنی بگوید که این برهان پیغمبری من است و اگر تصدیق
 ندارید مانند آن را بیاورید * پس شك و ریبی در این نیست که او
 از جانب خدا است . و کسی که آنرا آورد پیغمبر خدا است
 که خدای دروغگوی را تصدیق نکنند و اغرا بر باطل ننماید . زیرا
 که هرگاه او از جانب خدای نباشد و در آنحال چیزی که دلالت
 بر بطلان او کند موجود نکرده لازم آید که خدای اغرا بر باطل کرده
 مخلوق خود را مهمل و سر خود گذاشته باشد و آنها را بجهت
 انداخته باشد و هر خدا را هرگز این کارها جایز نتواند بود *
 و اگر گوئیم که احتمال سحر در همچنان مقامی برای ردع و منع کافی
 تواند بود . میگوئیم پس در این حال باچه چیز تمیز داده شود
 که این احتمال در هر حال جاری گردد . و لازم آید که خدای
 سبحانه بند کان خود را در حیرت و کراهی گذارد . و الحاصل
 هرگاه آن شخص ادعای نبوت را کرد و خارق عادات را آورد و بتجبدی
 مقرونش داشت و کسی بمقام معارضت نتوانست برآید . لازم است
 که قطع و حکم کرده شود بر اینکه صاحب آن خارق عادت همان
 پیغمبر خدا است یقیناً و بلا شك . و آنچه از خارق عادات آورد
 بی شبهه سحر و خیانت نیست *

در باب این قاعده کلیه را و بر خدای شاکر باش . و بسوی راه حق
 سلوك نمای اگر طالب آن هستی . که بتحقیق برای تو در این مختصر
 برای اثبات نبوت محمد علیه الصلاة والسلام بیان کردم سهلترین راهها
 و واضحترین و اشکارا ترین طرق را . و اگر انصاف بدهی
 و کوش بداری در حالتیکه شاهد و بینا باشی در این مطلب هرگز
 محتاج بچیز دیگر نخواهی بود . پس نیک بفهم آنچه را که بسوی تو
 القا کردیم *

میکردند اما حذر کنید که پیش از وقت بشما کفتم *
 و لازم است حکم کردن بر اینکه آنگونه خارق عادات سحر است
 و شعبده است و مخاریق و حیلها و تمویهات است . که از استعمال
 علم سیمیا و لیمیا و ریمیا و هیما آورده میشود . زیرا که ادعای او دلیل
 بر بطلان او است . و آنگونه توصیف او پروردگار خود را دلیل
 بر کذب او است . بعد از آن ترك نکردن او منتهیات خود را و عامل
 نشدن او بر آنچه در شریعت خویش است دلیل است بر عدم وثوق
 او بر آن . پس شکی نیست در اینکه او کذاب و خبیث است .
 و جایز نیست التفات کردن بر او و اعتماد آوردن بر او و بر سخن او .
 و اعتنا نمودن بچیزی از مرام او . و لازم نکر فتنه است که این مرد
 جامع باشد جله او صافی را که در وجه ثانی کفتم . بل هرگاه يك
 خصلت از آنها در او باشد در لزوم اجتناب کردن از او و اعراض
 جستن از او و التفات نکردن بر او کفایت کند . زیرا که دعوی او را
 دلالت مستقله بر ابطال او هست . و هرگاه از قسم نخستین باشد پس
 موجود بودن صفات حسنه در او و سمات و علامات حقّه برای او
 در تصدیق نبوت و رسالت او کافی نخواهد بود بل باوصف اینها
 ناچار از امتحان و اختبار کردن او است باظهار مجربات و آوردن
 خارق عادات تا آنکه از جانب خدا بودن او معلوم گردد و دانسته
 شود که خدا او را فرستاده است . بعلم اینکه در اخلاق و آداب
 او و توصیف او خدای را چیزی نیست که منافق نبوت او باشد
 و در اینحال واجب است اختبار او با آیات بینات و دلالات ظاهرات .
 و بمطالعه خرق عادات اگر چه بزرگ و عظیم باشد . زیرا که آن را
 از پیش خود نمی آورد بلکه بقوه الهیه که پروردگار او بوی
 عطا کند ظاهر سازد بل فاعل آن خدای سبحانه است * چنانکه
 عیسی گفت که این کارها از من نیست بل عامل آنها ربی است
 که مرا فرستاد * و خدای را هیچ چیز از امکان درمانده نتواند
 سکرد اگر چه عظیم و جلیل و دشوار باشد . پس هرگاه اقتراح

روحانی که منظر توجه روح القدس تواند بود شایسته استماع انبraz
 کلام الهی خواهد شد پس براسستی بشنوتنا مستقیم شوی *

﴿ ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة ﴾

خیال نکنی که ملائکه باروح القدس تنها بحواریان مسیح وایمان
 آورند کان با آنجناب نازل میشدند یا آنکه تنها ایشان را تسدید
 و تأیید میکردند که اگر مراتب خلقت و طبقات سلسله های وجود
 و تفاوت نبودن در آفرینش خدای و سایر اطوار این مطلب را بخویکه
 علمای دین مبین نوشته اند ملاحظه نمایی و بفهمی . خواهی
 دانست که وجود تو چگونه کوهرا کرانیها است که بخاک وکل آلوده اش
 کردی . دل تو چگونه آینه جهان خداست که برنگ آرایش
 جهان مگردش داشتی . روح القدس و ملائکه آسمانها
 و علویات ترا احاطه کرده اند و تواز ایشان غافل . یک گوشه از آینه را
 پاک از کدورات کن تا نمونه جمال پاکان را مشاهده نمایی *

﴿ ان الملائكة لخداما وخدام محبنا ﴾

﴿ حکمت عرشیه ﴾

در میزان نخستین دانستی که مخلوق نخستین و تعین اول واسطه کبری
 و نبی مطلق و مبعوث شده بر کافه مخلوقات است . و رحمت کلیه
 کبری خدا است که خدا با و فرمود ﴿ وما ارسلناك الا رحمة للعالمين ﴾

و چون قرآن در آن عالم سرمدی یعنی هنگام هست شدن آن تعین اول
 که وجودش مقدم بر زمان و زمانیات است نازل بر آن وجود مقدس شد .
 پس از آن خدای افسان را یعنی حقایق انسانی را نازل کرد
 بعالمهای پایین که قدرت خویش را بر آنها و از آنها بنماید . و اسما
 و صفات خود و ادله حکمتهای خود را بر آنها آشکار کنند . و چون
 آنها را هادی و راهنمای همراه آمد یعنی نبی مطلق و صاحب ولایت
 مطلقه برای بشارت و اذار با ایشان بود آن صاحب الریاستین

❖ والله خلیفتی علیک ❖

این است بعضی از بیانات آن بزرگوار که در رساله حجة البالغه در امر اذیان باختصار نوشته اند و ما آنرا تیرکا خواستیم در این نامه بیاوریم . و هر کس جوابای مزید بصیرت باشد بر سالة مذکوره رجوع نماید *

❖ معیار چهارم ❖

مرد هوشیار و خردمند از مطالعه این دو معیار که از کلمات مقدسه عالم اسلام بترجمه آوردیم دستور العمل دین و عقاید خویش را براسق تواند گرفت . و حال انجیل و توریة حاضر و پربشان کوی آنها و نسبهای نالایق آنها را که بمقام الوهیت و بندگان خاص و پیغمبران پاک داده اند معلوم کرده عظمت قرآن و جلالت شان آن برهان الهی را یادیده روشن و دل پاک از آلائش مشاهد تواند کرد . و تواند دانست که بجز دین اسلام در نزد خدای دینی نتواند بود *

❖ ان الدین عند الله الاسلام ❖

چه فائده و چه چاره که اگر وضع این مختصر اقتضا میداشت و مخاطب من که بیک روی جمعیت پروتستانی با حالت انکار است کوشش توامیداشت . و من گذشته از موانع دیگر متنوع ازیشان بعضی از مطالب و اسرار دین در این نامه نمیبودم بیاری دوستان خدای از اطوار ظاهر و باطن اسلام و آداب اسلام و شرف اسلام و نتیجه اسلام مجملی در اینجا برای تو بیان میکردم *

❖ مدخ توحیف است بازندانیان ❖ کویم اندر مجمع روحانیان ❖ میخوانی از امر قرآن برای نمونه در اینجا اشارتی بیاوریم . ولیک نه از اطوار فصاحت الفاظ و معانی و بیان و جزالت کلمات آن که علمای اسلام کتابهای بسیار در این خصوصها نوشته اند . ولی آنچه من برای برادران روحانی عرض خواهم کرد از عالم روحانیان است و کوش

دویم آمدند در آنجانی که نبی مطلق علیه الصلوٰۃ والسلام قرآن را برای
 آنها بیان فرمود . و قرآن در این عالم نوری بود سبز برنگ اهل آن
 عالم چنانکه در عالم دویم نور اصفر بودی . و پس از این عالم انسان
 بکون ناری در مرتبه چهارم نازل گردید و قرآن در آن عالم نور احر بود .
 که از شدت صفای حیرت چشم را خیره میداشت تا آنکه بعالم کون
 مائی آمدند و قرآن نیز برنگ آن عالم نوری بود لامع تا بعالم خالک و جهان
 صورت و مثال آمدند . و آن حقایق کامله در این خالک تیره که آخر
 منازل است مستور و مودوع شدند . و قرآن در این عالم برنگ نور
 اخضر و مایل بسپاهی ظاهر گردید *

❖ سپاهی کردانی نور ذاتست ❖ بتاریکی درون آبجیات است ❖
 و چون هر مرتبه از مراتب را که قرآن طی میکرد مراتب اولی
 در باطن میماند . و همان ظهور آخری پیدا و ظاهر بود . این است
 که قرآن را شش بطن و شش باطن در این مرتبه آخری موجود گردید *
 چون در آن هنگام که انسان بعالم ربّی رسید و معنی آیت کریمه ❖ لقد
 خلقنا الانسان فی احسن تقویم ثم ردناه اسفل سافلین ❖ تمام شد
 آن عالم ربّی نیز در کمال استقامت بود و کواکب در شرف خود شان
 بودند . و طالع دنیا سرطان بود . و در آنوقت آفتاب در وسط
 السماء بود و هنگام ظهر بود و مقام ظهور الهی بود . و جله اهل
 آن عالم در آن محشر حاضر و قائم بودند . تا آنکه بقدر عز و علیم
 از حرکت افلاک و گردش کواکب ویشی گرفتن شب ظلماتی بر روز
 روشن و تحقیق اقالیم و حصول بعد کامل از خط استوا . تغییر در خلقت
 انسانی حاصل آمد . و آن فطرت پاک آلائش پذیرفت و متبدل
 شد . و در او ظاهر گردید اطوار اختلاف و ایلاف و خفا و ظهور
 و قوت و ضعف و مرض و صحت و لاغری و فر بهی و کوچکی و بزرگی .
 و همه اینها بر آن خلقت بسبب مشتهیات و خواهشهای ظاهری
 آنها راه یافت اگر چه برخلاف خواهشهای حقیقه آنها بودی .
 و بدینوجب عرضها را حکم غالبیت در ایشان ظاهر آمد و آنگونه

که نور الله فی المغربین والمشرقین است والواقف علی الطنجین . در منزل نخستین آنها که عالم اوار شد قرآن را که نیز بعالم آنها نازل گردید برای ایشان بیان و تعلیم فرمود . و قرآن در آن عالم اوار نوری بود لامع و ضیائی بود ساطع . در هیئت انسانی کامل الشخص و در دست خویش عصائی از نور داشت . و اهل آن عالم جمله بدیحال و صفت بودند . و قرآن ایشان از نسخ خودشان بود . پس بتعلیم لسان الهی قرآن را و بیان قرآن را شناختند . و فهمیدند بقدریکه استعداد داشتند و بهر گونه که قابلیت ایشان اقتضا کرد . پس از آن عالم بعالم ارواح نازل شدند و نبی مطلق و کتب مهمین نیز بعالم ارواح آمدند . و ناین عالم معنی آیت کریمه ﴿ و کذالك اوحینا الیک روحا من امرنا ﴾ بر امت مخفی بود . تا آنکه آن روح جمله ارواح کتاب الهی را که نیز روحانی بود برای آنها تلاوت فرمود و بیان کرد و تعلیم نمود *

﴿ الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه الیمان ﴾
آن مظهر رحانیت الهیه بتعلیم قرآن خلقی دیگر با آفریدن خدای واحد که بجز او در وجود مؤثری نیست و بر آن معلم الهی ما خلقت اذ خلقت تواند گفت در انسان در وجود انسانی ظاهر فرمودی و بیان را بر او تعلیم و یاد میدادی که انسان را مالک و مملک گرداند و مقصود خدای را از آفرینش انسان آشکار سازد *

این است معنی قرآن که معجزه آن واسطه نخستین الهی است اگر یک نادانی تصور در الفاظ همین آیت مبارکه نماید دور نیست بگوید .
﴿ علم القرآن ﴾ نمی بایستی پیش از ﴿ خلق الانسان ﴾ باشد زیرا که تعلیم قرآن فرع بر خلقت انسان است . و الحاصل تدبر در معنی مذکور نموده بعالم ارواح مناسب جوی و درست بفهم که مقصود من از این تفسیر در آیت کریمه چه بود ﴿ و ما هو بالهزل ﴾

پس از آنکه اهل عالم ارواح حسب الاستعداد نصیب خود را از علم کتب برداشتند . در منزل سیم رسیدند یعنی بعالم اشباح و عالم ذر

شامل نکردد و یا آنکه اختصاص بقومی تنها داشته باشد . یا آنکه اختصاص بحالتی تنها داشته باشد . و یا آنکه اختصاص بوقت وزماتی یا اهل و مکانی داشته باشد . زیرا که کلام خدای همیشه زنده است و مانند درخت میوه دار پاکیزه در هر آن عمر میدهد باذن خدای تعالی و سخن خدای را امر و تنبیهی روی ندهد *

﴿ لایاتیه الباطل من بین یدیه و لا من خلفه تنزیل من حکیم جید ﴾

ای برادران من این سخنان باریک را که از قلم من میخوانید از من نیست بل از مکاشفات ایمانیان و از فیض روح قدسی است که روشنایی بر توی از لمعات انوار الهیه بواسطه ایشانم بغیر استحقاق رسیده است . و محض اشارت بر آن مقامات عالیه نمونه کمی برای شمار اینجا آوردم اگر استعداد دارید و خواهان هستید اینک کتب و رسائل مقدسه که علمای دین مانوشته و بیان میفرمایند . خصوصاً کتاب شرح القصیده که از قلم سید سند بزکوار مولانا الحاج سید کاظم اجل الله شانه شرف ترقیم یافت و در شرح بدی که ذیلا میشنوی در امر قرآن قدیم بعضی از اسرار را بیان فرمود *

﴿ هذا الزبور و ذلك التوریه و الـ * انجیل بل هذا القرآن المنزل ﴾

قرآن یعنی همین الفاظ و آیات پاک نوری بود از انوار قدس در تحت حجاب واحدیت و آن قدیم و سر قدیم است . و این همان نقطه نورانیة الهیه است که در جله عوالم و مقامات ظاهر و هویدا گردید *

﴿ قد طاشت النقطة فی الدائرة * ولم تل فی ذاتها حائرة ﴾

﴿ محجوبة الا دراك عنها بها * منها لها جارية ناظرة ﴾

﴿ سمت علی الاشیاء حتی لقد * فوضت الدنیا مع الاخره ﴾

چون اهل این جهان ناریک بجز از عالم محسوسات ادراك معنیهای باریک و لطیف را نتوانند کرد . برای ظهور آن نور قدیم الهی در قالب الفاظ مثالی بیاوریم که مطلب را با درك ما نزدیک نماید . نمی بینی درخت میوه دار بزرگی را که شاخ و برگ و میوه های آن را بجنب آورد از یک حصه تخم است که در حال نخستین آن شاخ و برگ و عمر را در آن توانی دید *

امراض مختلفه در ایشان ممکن شد . و در آن حال قرآن عظیم
الشان برای هدایت و ارشاد در قالب الفاظ و عبارات و حروف و کلمات
و اوضاع و دلالات چنانکه توان دید لباس ظهور را پوشید . زیرا
که جهانیان را در آن حال آلودگی باری تحمل از نور اقدس و فیض
مقدس لطف الله علی العالمین و خیر الله فی السموات و الارضین علیه
الصلوة و السلام نبود . بعلم اینکه اضحلال و تباهی در آن صورت
بر وجود ایشان راه میافت و ممکن نبود که آن نبی مطلق بغير صورت
عالم ایشان ظاهر گردد . زیرا که حکمت الهیه باطل می کردید مانند
اینکه نقطه را قابلیت تحمل ظهور روح نیست مگر از پس پرده و از وراء
حجاب . و بدین جهات آن هادی کل هر دو وحی الهی را از پس
پرده بجهانیان میبایستی برساند . این است که قرآن نیز از پس پرده
بر حسب اقتضای زمان و مکان متشعب و متفرع گردید بر **صحف**
آدم و **صحف** نوح و **صحف** ابراهیم و توریة موسی و انجیل عیسی *****
بطوریکه طبایع اهل هر زمانی در اقتضایات حال و لسان مقتضی
مشد *****

تا آنکه نور الهی آشکار شد و ظهور حق پدیدار آمد و بنیه جهان
نضح گرفت . بحدیکه تحمل ظهور آن نور اقدس و نبی اعظم
صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم را توانستی کرد . و قرآن نیز
نازل گردید با او چنانکه می بینی با الفاظ و عبارات و اشارات
و تلویحات **که** بر حسب اقتضای عالم قشور و ظواهر است .
و در این مقام قرآن را هفت بطن و هفت باطن پیدا گردید *****
و اما آنچه مفسرین در میان ظاهر الفاظ و معانی و اطوار فصاحت
و موارد کلام و حدود و قرانات آن که در کتابهای تفسیر نوشته اند
و از بسیاری آنچه در همین تفسیر ظاهری است عدد آنها بشماره نیاید .
پس تمامی آنها بقدر افهام و مدارك خود شان و بر حسب استعدادی
که داشته اند بیان کرده اند . و گرنه امر قرآن عظیم است پس
قرآن قدیم چنان نیست که مخصوص بوجهی باشد و دیگر وجه را

در همه جای دنیا بروز کرده و بهر ملتی دستی یافته آید . پس چرا اتفاق نمیکند بر اینکه چاره کار را یکدفعه نمایند . ملت‌های مختلفه را جمع آوری کنید و استعانت از آنها جویند یاری بخوایند از عرب و از غیر عرب فصحا را انجمن سازید پول بریزید يك سوره تنها از مانند قرآن بیاورید . و دروغ آن پیغمبر را ظاهر سازید و حجت اسلام را باطل دارید و نفس اسلامیان را قطع کنید . و دین محمدی را رسوا نمائید . و همینک که این کار شما صورت گرفت یقین بدانید اول کسی که شما را تصدیق کند فصحا و باغها خواهند بود و سایرین بالطبع تابع خواهند شد *

چرا همت نمیکند جان عالم را فارغ نمی سازید شمس چرا یکدفعه بدین راه آسان مردم را بهدایت نمی رسانید جهان را يك کله و يك کله بان نمی سازید . لیکن این نکته را هم بشما بگویم که کله بانها نمی گذارند شما کوسفتندان ایشان را بدزدید *

آی اهل ادراك دليل اين كتاب نويس را در ابطال امر قرآن به بندید که مینویسد مرزدار نام گفته است که ممکن است کسی مانند قرآن کلامی بیاورد . حال آنکه مرزدار بودن مرزدار و اعتقادات سخفه او را که می گفته است خدای راد روغ گویند و کذب و مانند آن جایز است خود میداند . و میداند که این تجویز گذشته از اینکه مفید بحال او نیست لازم نکرده است که بمنزدار نسبت داده شود بل خود او و برادران او مانند این سخن را نیز توانند گفت ولی گفتن تا کردن دونا است . و مانند این است که مثل من کسی بگوید من نیز مانند مسیح مرد را زنده کنم یا آنکه مانند کلم چوبی را از درها سازم و از سنگ خاره چشمه ها جاری سازم لیکن کووی و چگونه ؟ *

میگوید فلان انگلیسی گفته است که مقامات حریری و مقامات همدانی افصح از قرآنیست . و مانند این سخنان که هیچ خردمندی در مقام انصاف و حق شناسی تکلم با نگونه سخنان را جایز نتواند

نمی بینی ماست و پنیر و روغن و سرشیر و اقسام آنچه از شیر حاصل
کردد چگونه درغیب شیر بود . ملاحظه کن پنهان بودن صورت
انسانی را در باطن نباتات و اوراق و برگها و میوه ها و درختها و حبوبات
و طعامها و در آنچه در دهان تو بجهت خوراك است و در کیلوس
و کیوس و در عروقی و رگها و در اعضا و اجزای توانا آنکه منی شود
و نطفه در رحم مادر گردد و نطفه علقه و علقه مضغه پس عظام
شود پس از آن بمقام استخوان لحم رسد و آنکه بعد از ظهور در این
صورتهاى گوناگون آن صورت الهیه پدید آید *

﴿ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴾

الحاصل اگر در این نامه بخوایم کمی از اوصاف و مقامات کلمات
الهییه بیان کنیم نه ما را یارای چنان بیان است و نه زمان را اقتضای
آن و نه اهل را استعدادی بدانگونه مشهود است *

ای گروه پروتستان و ای برادران هواهای نفسانی چرا زجت کشیده
یهوده اتلاف زندگانی را در تألیف کردن آنگونه کتابها میکنید .
پولها خرج کرده کتب آنچنانی را طبع مینمایید و مجانا ب مردم میدهید .
و اکتفا بر اینها نکرده ضعیفا را تطبیع بمسال دنیوی مینمایید .
معلمان و واعظان در اطراف می کارید بخیال اینکه بکعوم بچاره را
غرور دهید و کول بزنید و بطریقه خویش داخل کنید . چرا
مینویسید و ترجمه میکنید اینگونه کتابها را که مایه رسوائی خودتان
است . اعتقاد شما مکر این نیست که محمد بن عبدالله قرآن را خود
ساخت و آوردن مانند آن بسی آسان است . و میدانید که اعظم
معجزات که اسلامیان بدان توسل جویند قرآن است . و میدانید
که اهل این زمان داناتر و مالتر و با قدرت تر از قرنهای گذشته است .
و میدانید که مردم بنده کان درهم و دینار هستند . و می بینید
که دشمن ملت اسلام غیر از شما همه جای دنیا را فرا گرفته است .
﴿ از بهر شکست دل من بسته صفتی ﴾ یار از طرفی و روزگار از طرفی ﴿
بدین همت که شما هستید و اکنون در عرض مدت یا نصد سال تقریباً

وذر و وبال دیگر کمره آن جهان وجهه بت پرستان و بی دینان
و جاهلان براو زار انکار و کفران شما افزوده شود . ومع ذلك
از این مخالفت و انکار شما و از اصرار شما در عناد و لجاج خویش
ضرری بر حال من و بر حال اسلام و اسلامیان و برخدای اسلامیان
نیز متصور نخواهد بود *

﴿ ومن كفر فان الله غني عن العالمين ﴾

﴿ معیار بنجم ﴾

اما اینکه میزان حق پروتستانی در تفسیر آیت کریمه ﴿ اقتربت
الساعة وانشق القمر ﴾ و غیر آن وقوف و اطلاعات خود را بیان
کرد و خواست بگوید که در قرآن از معجزات نبویه مذکور نگردیده است
و این آیات دلالت بر وقوع معجزات ندارد . پس سخنی است منافی با انصاف
و موافق با بی اطلاعی . در صفحه (۲۳۲) شروع بتحقیق کرد
و در تفسیر آیات مذکوره تحقیقات خود را بجای آورد . و مزه کار
در این است که عبارت کشف را بتغییر و تا تمام ذکر کرد و پنداشت
که آنچه در تفسیر انجیلها کرده اند در تفسیر آیات قرآنی هم باید بکار
برد . و ما عبارت کشف را تنها در اینجا نقل کنیم و باقی سخن را با دراک
هوشمندان محول داریم که تطویل کلام در این مقام برای امثال مؤلف
زاید است ﴿ ترجمه عبارت زنجشیری در کشف چنان است ﴾
که از بعضی مردمان روایت شده است که معنی آن چنان است
که ماه در روز قیامت بدو نیم شود و قول خدای تعالی ﴿ وان
بروا آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر ﴾ آن سخن را مردود میسازد
و کافی است در رد بر آن قرائت حدیقه که وقد انشق القمر گفته است .
یعنی ساعت نزدیک شد و از علامات نزدیکی آن این است که بتحقیق
ماه بدو نیم شد چنانکه کو بی ﴿ اقبل الامير و قد جاء البشير بقدمه ﴾
اصیری آید و بتحقیق مرده دهنده بقدم او آمد . و از حدیقه روایت

دیدخواست در فصاحت و اعجاز قرآنی که حال آنرا با جمال دانستی
راه ابطال پیدا کند *

الحاصل آن کلام خون آلود الهی که لباس بالاپوش نبوت خاتم
الانبیاء علیه السلام است از یک هزار و دو بیست و هشتاد و هفت سال
پیش تا امروز بندای فصیح و آشکار بمسامع جهان و جهانیان میرساند
و تحدی میکند . که من برهان محکم و همچنین باهر بر آن صاحب ملکوت جهانم
که عیسی و یحیی مژده نزدیکی آن را آوردند . هرگاه انکار از این
معنی دارید بجهل جهانیان از جنی و انسی و از پیدا و پنهانی اتفاق
کنید و معاونت بهمیدیکر نماید و یک سوره کوچکی از ما ندیدم بیاورد
و چون توانستید والی الابد بدوام ملک خدای نیز نخواهید آورد
و مقتدر نخواهید شد . پس از پیروی هواها و شهوات نفسانیه
خویش اعراض کنید و از بیعت و تبعیت بشر بدوری جوید .
و بیاید بسوی من که شما را در راه راست خدای بمقامات عالیه
برسانم . و بیاید بسوی شریعت حق و آیین محکم اسلام و آن
اتفاق و زجات را که در مذاهب مختلفه خویش دارید با اتفاق
با اسلامیان در دین پاک اسلام تبدیل نماید . که بسبب این اتفاق
شما با ایشان دین خدای قوت گیرد و استحکام پذیرد . ادیان مختلفه
بت پرستان و مذاهب متوعه مشرکان از روی زمین برداشته شود .
بی دیشان و ملحدان را بازار کراهی و اضلال کساد گردد . جاهلان
و نادانان علم دین بیاموزند . و بعلمت این همراهی شما با اسلامیان
علی التدریج کار توحید و خدا شناسی و خدا پرستی بالا گیرد و علی
التدریج اسباب ترویج شریعت حق فراهم آید . و ظلمات و تاریکیها
مبدل بروشنایی و نورانیت شود . ملکوت خدای چنانکه
در آسمانهاست در اقطار ربع مسکون انتشار و اشتها ریابد . و مورد تحسین
خدای و آفرین مقربان او شوید . و اگر باوصف دانستی شما حقیقت
دین اسلام و راستی شرع محمدی را از روی هوا و هوس و بمقتضیات
عادات و طبایع ناز است خویش مخالفت بیاورید و اعراض نمایند

و ريك و جا كردن آن در سنگ خاره و مانند آنها معجزات آنحضرت است و بايد قبول كرد . شخص ترا كه مؤلف آنگونه ميران الحق هستي نمیدانم لكن از روی يقين شهادت میدهم بر اینکه كفار بدیدن آن آیات واضح و بدیدن هجره بودن خود قرآن جمود و انكار كردند . كفار این زمان بشنیدن سخن از آن معجزات چگونه ایمان آوردند مگر آنکه عنایت غیبیه آنها را هدایت کند . و روح فسدی بدل های ایشان بدمد و پرده را از دل های ایشان بردارد و چشم و گوش ایشان شنوا و بینا گردد پس از آنکه کور و کر بودند *

﴿ صم بكم عمی فهم لا يرجعون ﴾

در خصوص آیت کریمه ﴿ و ما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی ﴾ تفصیل دیگر در ذیل آیت مزبوره آورد که پس ظاهر است که از چنین الفاظ غیر معینه نزد مافلان و عارفان هجره محمد ثابت نخواهد شد . نهایت بنابر مضمون احادیث مفسرین می نویسند که در غزوه بدر با حنین محمد يك مشت ريك گرفته بطرف لشكر كفار انداخته است چنانچه چشمهای ایشان از ريك پر شده آنها هزمت فاش یافته بودند . و میگویند که آیت مزبوره اشارت بدین واقعه دارد لكن با احادیث ما راجه کار مباحثه ما با قرآن است و بیان هجره با تفصیل و تعیین از قرآن خواسته ایم نه از احادیث . تا آخر سخنان او که بر این بنیان است خویش متفرع ساخته است *

و در صفحه (۲۳۳) نیز مانند این سخن را آورد که میبایست در قرآن یکی یکی معجزات نبویه را بشمارد چنانکه معجزات موسی و عیسی و حواریان و غیرهم در توریة و انجیل بتفصیل بیان شده است . *

اگرچه با وجود معین بودن حال انجیل و توریة محتاج بتفصیل دادن در این مطلب نیستیم ولی اینقدر را برای برادران ایمانی یادآور شویم . که این بیچاره از وضع انجیل های خود شان غافل شده اند و ندانسته اند که اگر انجیل حاضر را معتبر و صحیح توانیم دانست بمنزله احادیث اسلام

شد که او در مداین خطبه خواند و گفت آگاه باشید که قیامت نزدیک گردید و بدرستی که ماه در عهد پیغمبر شما بدو نیم شد . تمام شد ترجمه زنجشیری . اکنون اگر کسی بخواهد رجوع بعبارات میزان الحق مذکور نماید و به بیند چه میگوید و بفهمد چه القا میکند * ترجمه ظاهری و تحت اللفظی آیت کریمه و ما بعد آیات آشکار میگوید که مقصود از شق القمر همانا معجز حضرت خاتم الانبیاء است و بهیچ وجه دلالت بر انشقاق قمر در روز قیامت نتواند داشت . زیرا که در تالی آیت است که میفرماید ﴿ وان یروا آیه یعرضوا ویقولوا سحر مستر ﴾ در روز قیامت اگر از جانب خدای همچنان آیتی ظاهر گردد چنان میدانم که اعراض و انکار نتواند کرد و لب بگفتار ناصواب نتوانند کشود و خدا را متهم بآوردن سحر مستر نتوانند ساخت . نمی دانم باعث فساد من که جمله خرد مندان را نیز در این عقیدت با خود شریک میدانم چنان است . و اگر پروتستانها و رفیقان ایشان برخلاف ما گویند جواب آنها با خدای توانا است و ما را بجز این نیست که این سخن زور ایشان را نیز بساز سخنان ایشان صطف کنیم و این مصراع را که در غیر این موضعست بخوانیم *

﴿ کاین هم بر سر نماز های لرستان ﴾

بامزه تر این است که میگوید اگر بالفرض قبول کنیم که شق القمر بوقوع آمده است در آن حال نیز معجزه محمد نخواهد بود زیرا که نه در خود آیت و نه من بعد گفته شده است که این امر بوسیله وجهت محمد وقوع یافت تا آخر سخنان او که باقتضای خیالات خویش گفته است *

کاش یکی از این مردمی برسد که ترابا بین پروتستانی خودت سو کند میدهم هرگاه در قرآن میگفت که محمد علیه السلام شق القمر کرد و واضح و آشکار این معجزه دیگر معجزات آنحضرت را بتعداد میاورد . آیات و او را تصدیق مینمودی و میگفتی که چون صریح گفتند که شق القمر و معراج و سابه نداشتن و تأثیر نکردن برای مبارک او در حال

خیال نکنی که علمای اسلامیان از اطوار ائم و کتب منزله بر انبیا و رسل آگاهی ندارند که اگر بخواهند حرفا بحرف از آغاز ایجاد عالم بشری تا کنون اسامی کتب و پیغمبرانی را که صاحبان کتابها بودند و اطوار انتهایی ایشان و آنچه را که بسران کتابها آورده اند برای تو بیان کنند *

والحاصل کلیه کتابها که بصاحبان شریعت مؤسسه نازل گردید و بیشتر اشعار بر آنها در بحث نسخ شریعت گردید ❖ شش کتاب است ❖ که اینها اصول کتب سماویه است و آنچه بدیگر انبیا که تابعان اولی الشرایع بودند نازل گردید یکصد و چهارده و یک روایت یکصد و سیزده کتاب است که نوشته اند. تمامی آنها توابع صحف و کتبی است که بر صاحبان شرایع مؤسسه نازل شده است که ایشان ❖ آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد ❖ علیا و علیهم السلامند و قرآن اصل واس واسطقص است برای صحف و کتب مزبوره چنانکه بیانی از این مطلب را شنیدی *

بالجمله سخن در بیان معجزات صاحب کتب را بشمارد. و هیچ ماقلی این سخن را نمیکوید که پیغمبر حاضر معجزات پیافورد و کتابی که از جانب خدای یا از جانب پدر یا میسرمد مشتمل باشد بر بیان همان معجزات که بی دربی از او ظاهر میشود. باین معنی که خدا یا پسر خدا بگوید که ای پیغمبر من توفلان روز فلان مرده را باین تفصیل زنده کردی. یا پسر کوید من در فلان وقت و در فلان مکان فلان نابینا را بینا نمودم. از اینگونه سخنان مرا حیرت آید ظاهر قالب و قیافت و وضع یال و کوپال و نطق و مقال این طایفه را یعنی منکران دین مبین را که می بینی و میشنوی و قعی و عظمی در مرحله نخستین از ایشان مشاهده مینمایی. و چون تأمل کنی و تعقل ورزی همانا قالب انسانی را دارند و بس. بعینه حکایت آن تناس است. که زیر کانش کلماتی چند یاد دادند و مناع تاجر بیچاره را بردند و آن حیوان را ترک نمودند. و هر چه تاجر گفت این خدام

تواند بود . و همان متن عبارات واسم مؤلفین آنها که با آنها یعنی با انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است شاهد صدق بر این مطلب است . و واضح است که ❖ متی و لوقا و مرقس و یوحنا ❖ و دیگران آنها را در بیان سرگذشت عیسی و تاریخ احوال و اطوار آنجناب نوشته اند . اولا انجیل مریم و عیسی را که از جمله هفتاد و هفت انجیل منسوبه با آنجناب و حواریان و تلامیذ و دعوت کنندگان راستین و دروغین بود و در میان این عیسویان بکلی متروک و غیر مصدق است می آوردند و استشهادهای میگرداند بازو جهی در این گونه اعتراض میتوانستند داشت *

❖ در همین انجیل لوقا در فصل نهم ❖ نوشته اند که عیسی بدوا زده حواری امر کرد که بدهکده ها رفته انجیل را بایشان یاد دهند و تبشیر نمایند . و نیز هنگامیکه یحیی شاهکردان خود را نزد مسیح فرستاد و از حال او خبر گرفت آنجناب در جواب رسولان یحیی گفت . انجیل را به یمنوایان وعظ میکنیم . و در جاهای بسیار از انجیل حاضر از اینقبوله سخنان وارد است . پس واضح است که انجیل آسمانی و انجیلی که مسیح آنرا تعلیم میکرد یا شاگردان را برای تعلیم آن مأمور میداشت غیر این انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است . که بالاتفاق جمله آنها بعد از مسیح علیه السلام نوشته شده است . و یقینا در آن انجیل که عیسی را بورد بیان احوالات حاضره خود مسیح یا معجزات او نبود مگر بعضی از خطابات الهیه و وعده های که در خصوص او و ایمان آورندگان با آنجناب بود . و اخبار از گذشته و آینده و از قصص انبیای سلف و انداز از ترك دین و شریعت . و مواظبت و نصایح و آداب و احکام ظاهریه و باطنیه . و اطوار شریعت و تهذیب نفس و نهی از قبایح اعمال و بیان مشکلات آن قوم . و الحاصل جمله آنچیزی که بر حسب اقتضای اهل و زمان و وضع امور اسباب اصلاح امت توانستی بشود در انجیل اصل بودی . و این سخن راهیج منصف آگاهی انکار نتواند کرد *

اول چیزی که صاحب ملکوت آسمان و زمین فاتح و خاتم پیغمبران و حامل هیئت الهیه بر تمامی موجودات حبیب خدا و عبد خدا • جهاتیان را دعوت بر آن فرمود و برای اثبات و استقرار آن دعوت هر گونه محنت واذیتها را از جهال و معاندین تحمل نمود و غلبه الامر چنانکه مقرر بود شمشیر جهاد و قتال را بر آنها نهاد همبنا کلمه توحید بود که فرمود *

﴿ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلُوبًا ﴾

کاش معنی همین کلمه طیبیه را میفهمیدی و بی بحقیق و ارواح میردی • و بیانات اهل حق را درک مینمودی یا جالت گویم که بیانات در این کلمه مبارکه از چند وجه است ﴿ یکی ﴾ در ترتیب حروف و کلمات این کلمه است و در آوردن استثنا و خصوص همین هیئت تألیفیه و تعیین جزء مقدر که آیاموجود است یا ممکن و یا مستحق للعباده و یا غیر اینها ﴿ دوم ﴾ در خصوص حروف این کلمه است و بیان بودن حروف آن بعدد معین که دوازده است ﴿ سیم ﴾ در بیان اصول این حروف در این کلمه طیبیه است که آن سه حرف است (ل ه ا) و باقی دیگر تکرار آن سه حرف است و بیان اینکه علت آن چیست و وجه آن کدام است و تکرر هر کدام بطور مخصوص از چه راه است ﴿ چهارم ﴾ در بیان فرق مابین لا اله الا الله و لا اله الا هو ﴿ پنجم ﴾ در بیان باطن و سر این کلمه مقدسه است ﴿ ششم ﴾ در بیان ظاهر ظاهر آن است ﴿ هفتم ﴾ در بیان باطن و سر سر آن است ﴿ نهم ﴾ در خصوص حقیقت لام و سر آن و حقیقت الف و اطوار آن است ﴿ دهم ﴾ در بیان لفظ جلالة الله و آنچه متعلق بر آن است و آنچه بدان اضافه داده شود • و در این کلمه طیبیه مباحث دیگر هست که نیز متفرع بر بحثهای مذکوره است و این اوراق را کنجایش بیان و تفصیل آنها نیست *

﴿ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴾

توبکار رفتند آن حیوان همان سخن خود را مکرر می داشت که • بیزند
و به یبندند پسندیدند بردارند نه پسندیدند بیاورند *
این بیچارگان بهمان تفصیل که مبین گردید کلماتی از گذشتگان بدست
آورده و نام آن را انجیل و توریة گذاشته اند • و بقول خواجه
نصرالدین آنقدر گفته اند که گویا بر خود شان نیز مشبه شده است •
و هر مطلبی که بمیان می آید فی الفور تمسک بهمان امام زاده ساخته
خود شان میگویند • و بآن سخنان مجموعه پیشینیان خود شان
در مطالب واهی خویش دلیل میگویند • که در فلان ایة فلان انجیل
یا فلان ایة فلان نامه فلان معلم عیسوی گفته شده است • که خدا
بر سه گونه است مثلاً • اسم است و فعل است و حرف زیرا که کلمات
بر سه قسم است • گاهی خدا را جسم کنند گاهی کبوتر سازند
گاهی بدار کنند گاهی شراب مینامند و میخورند و گاهی نان میکنند
و هضم میدهند گاهی خدا را پسر یوسف بنجار میسازند گاهی تولید
اوراد را خور میگویند • و الحاصل از پریشانی ایشان پریشانی پیدا شد
و پریشان نوشتند و هذر از برادران میخواهم که مرا ملاحت نکنند
که آخر شب است و اول صبح *

﴿ اطفأ السراج فقد طلع الصبح ﴾

جان کلام این است که بیرون ماندن از خانه اسلام در آفاق دین
و عقاید خود شان که شناختن خدای سبحانه و توحید او تعالی است
در غلط مانده اند • چنانکه در بداایات این نامه اشعار کردیم و چون
در بدیان کج هستند بناچار بنا نیز کج خواهد بود • این است که در امر
توحید تفکر و تدبر بسیار باید کرد و خدا را باید شناخت • تا آنکه
اطوار بعثت رسول و انزال کتب و اصدار معجزات و جله اوضاع دینی
و آیین دانسته شود • و ازین است که بزرگان دین مبین فرمودند *
﴿ اول الدین معرفة و کمال معرفة التوحید ﴾

ظاهره و مستقیمه و دائمه او است . و جله آن معجزات با اتصال شد
از نقصان و معجزین یاباید در این زمان نزدیک بی وقوع صدمات
و انقلابات بدست ما رسیده است باید انکار کرد و دلیل بر انکار را چنان
باید آورد که چون طائفه تو ظهور پر و تستانی یامانند آنها بعضی
از رسائل مرویه از معلمان مجهول الاحوال یا خود معلوم الاحوال را
انجیل نامیده اند . و معجزات مسیح یکان یکان در آن انجیل مشروح
و مبین شده است و قرآن اسلامیان که بمنزله انجیل است مانند انجیل
معجزات محمدی را علیه السلام بد آنگونه تفصیل پستان نکرد . پس
معجزات حضرت محمد را باید انکار کرد بعلت اینکه کتاب آسمانی باید
معجزات پیغمبر صاحب همان کتاب را باید تعداد نماید چنانکه
انجیل معجزات مسیح را مذکور میدارد *

نمیدانم تصور میکنی سخنان مزور اینها را و میفهمی آنچه را که باجال
برای تو میگویم یا آنکه محتاج تفصیل و شرح و بسط هستی *
آیات بینات و معجزات باهرات که از حضرت فخر انبیا خلاصه
موجودات علیه السلام و از خلفای راشدین و آل طاهرین و اصحاب
کبار و مؤمنین و متقیان و علمای اعلام و رؤسای شریعت مقدسه
آن قادرترین مخلوقات . در هر جزء زمان و در عهد و اوان ظاهر
کردید و ظاهر است و ظاهر خواهد شد . در نزد اهل بصیرت
و ایمان کالشمس فی رايعة النهار واضح و آشکار است . و اما نسل
شریر و زنازاد کان چنانکه مسیح گفت علامات و معجزات آسمانی را
نخواهند دید و قبول نخواهند کرد و ایمان نخواهند آورد *

جواب این سخنان پروتستانی را در خصوص معجزات عیسی یهودان
چه گونه میگویند مؤلف از آنها بایستی درست تعلیم گیرد و در انکار
خود بر معجزات پیغمبر ما بر اطلاعات خویش بیفزاید *
در خصوص معجزات در این مختصر زیاده بر این سخن را محتاج نیستیم .
در قرآن عظیم الشان مجلا و مفصلا بعضی از آیات و معجزات بیان
شد . و در احادیث ککه بسی معتبر از احادیث انجیلیان است

بالجمله معجزات عیسی بجز از راه روایات از بعضی از اصحاب آنجناب
 بایز زمان نرسیده که حال آنها و حال روایات آنها بنزد هنوز موقع صحت
 نتواند یافت . و سخنان بسیار در خصوص خود ایشان و روایتهای
 که کرده اند هست . و در خصوص وسایط و سند های روایتهای
 ایشان از هزار و هشتصد و هفتاد و سه سال پیش از این تا ایتز مان
 و در خصوص نسخه های اصلیه آنها که هیچکدام از نوشتهجات
 ایشان در دست نیست . و در خصوص اصلاحات و تحجیحات
 که در زمان سلاطین عیسویه در قرنهای نزدیک عیسی برای برداشتن
 اختلافات و دیگر مقاصد و منظورات که داشتند کردند . و همچنین
 در باب ترجمه های آنها خصوصا در ترجمه های پروستانها که باتفاق
 جمله عیسویان و اسلامیان محل وثوق و اعتماد نتوانند بود .
 و در خصوص انجیلهایی که بنهان کرده اند بعلمت اینکه
 اختلافات عظیمه در میان آنها و باین انجیلها پیدا بود و در سایر
 اطوار و اوضاع این انجیلها و فروعات آنها که قدر قلیلی از آنها را
 در این نامه برای نمونه شنیدی آنقدر راه گفتگو باز است که یکی
 از این اعتراضات تنها در موثق نبودن آن روایات کافی است .
 عجب از این است که در معجزات عیسی باینگونه روایات در این مدت
 طولانی با آنهمه انقلابات و با وجود داخل شدن معلمان دروغ کوی
 و مسیحان کاذب در میان ملل عیسویه و با وجود دشمنی مانند یهود
 که غالب و قاهر و محیل و تباه کننده دین خدای بودند و بد آنگونه
 اختلال ظاهری و باطنی انداختن را در طریقه و کتب عیسی اقتدار
 داشتند . چنانکه در حق شخص مسیح از هر گونه فساد کوتاهی
 نکردند . باهمه این تفصیل باید اعتماد آورد و خبر های مرسل
 و منقطع البند کذابی را باید قبول کرد . و از اینطرف معجزات باهرات
 خاتم پیغمبران را که همان آداب و شریعت طاهره او و اطوار توحید
 و یسائات خدا شناسی . و اوامر و نواهی او بی برهانی از خارج
 بزرگترین دلائل و براهین بر خفیت آنحضرت و راستی شریعت

و یا از واقعیاتی که در اظهار آن حکمتی ملحوظ بودی با جلال یا تفصیلی که نیز یکجهت ابهامی داشتی اخبار میدادند . همچنانکه در توریة و انجیل حاضر نمونه آنها پیدا است . نه اینکه خدای تعالی جمله آینده ها و وقایع از منتهی مستقبلیه را بیکان یکان به تعداد بیاورد و مشروح دارد که در اینحال حکمت خدای باطل میشدی و سنت امتحان بندگان که بزرگترین وسائل برای تکمیل انسان است تباه میشستی . آیامی بینید در میان اقوام و ملتها و طوایف اهل ادیان و مذاهب چه قدرها اختلاف و تباین پدید شد . و نبود مگر از تأویلاتی که در کلمات و الهامات خدای کردند . بسبب اینکه بیانات الهامیه ممکن نیست بغیر آنطورها یعنی غیر قابل تأویل بطور مطلق بوده باشد *

ای پروتستان برای تو مثالی از کلمات انجیل بساورم بلکه از این نمونه بویی از عالم معانی بمشام تو برسد *

در آخر فصل انجیل یوحنا عیسی در حق یوحنا به پطرس گفت که اگر من بخوام که او تا آمدن من باقی بماند تو را چه کار است . او این سخن را برخلاف مقصود فهمید که یوحنا نخواهد مرد . آنگاه این مطلب در میان برادران شایع گردید *

پسلی نام پروتستان کبابی در خصوص اسناد نوشته و آنکتاب را در سنه (۱۸۵۰) میلادی چاپ کرده اند در صفحه (۳۴۳) میگوید . غلط دوم که بقدمای مسیحیه منسوب است این است . که آنها امید و از برز دیگری قیامت بودند و من یک نظیر دیگر قبل از اعتراض بساورم و آن این است که رب ما در حق یوحنا به پطرس گفت . تا آخر فقرات انجیل که در آن کتاب گفته است و اثبات سهو و غلط را بر حواریان و تلامیذ عیسی کرده است *

الحاصل سخن بسیار داریم لکن مقام تنک است و اقبال بر سخنگوی بسبب موانع و مشاغل ناموجود و در آنچه نوشتیم ارباب الباب را کفایت خواهد بود *

بتفصیل آمد . واکرا از معجزات دیگر انبیا چیزی باقی نماند
مگر روایات و حکایات بحمدالله تعالی اعظم معجزات پیغمبر ما
علیه الصلوٰۃ والسلام حاضر و موجود و وحی و ناطق است *

﴿ میفرمایند ﴾

وان كنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا
شهادتكم من دون الله ان كنتم صادقين *
قل لئن اجتمعت الانس والجن علی ان یاتوا بمثل هذا القرآن
لا یأتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهیرا *
ان هذا القرآن یهدی للی هی اقوم ویشیر المؤمنین الذین یعملون
الصالحات ان لهم اجرا کبیرا *

﴿ معیار ششم ﴾

پروستان صاحب کتاب سخنی دیگر در این مقام آورد که ضعفای
نادان را بلکه مغرور دارد و حاصل آنکه گمان است که اخبار
قبل الوقوع در قرآن نیست . و تحقیقات غیر منصفانه خود را
منتهی میسازد بر اینکه در هنگام وقوع سستی و ضعف در لشکر اسلام
در غزوات آیاتی را که دلالت بر غلبه اسلامیان میکرد میآوردی
که بد آن سبب دل آنها را قوی گرداند همچنانکه هر جنگجوی
لشکر کشی از این گونه تدبیرها در هنگام قتال و جدال بکار میرد *
این مطلب نیز راجع بمطلب معجزات است و ندانستن سبب دین و کتاب
و الهامات الهیه و یا خود هواهای نفسانی آنها را بنوشتن و گفتن
این گونه سخنان واداشت . اخبار قبل الوقوع باجالات و ازارهای
عده در قرآن است . و بتفصیل در احادیث معتبره و صحیحیه که جهة
صحف آنها را اکتفیم مندرج است . اقتضای حکمت خدا و اسرار الهیه
و مصالح تکمیلات و سنت امتحان و اختبار در تمامی از منه و اعصار
در مخاطبات خدای بپیغمبران خویش چنان بودی . که از امر معظمه

خبردهم خواهبد گفت که از روی خورده بینی وحد سیات است *
ومع ذلك قرآن عظیم الشان از مغنیات و از قویات آینده بنحوی
خبرداد که هیچ خردمند صاحب ادراک آنها را بر حدسیات محمول
نتواند داشت *

یکی در هنگام فتح مکه معظمه است که يك سال پیش آیت کریمه نازل
شد وتفصیل آن در کتب تواریخ و احادیث و تفسیرها مضبوط است
میفرماید ✽ لندخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنین محلقین رؤسکم
ومقصرین لا تخافون ✽ هر آینه بخواست خدای البتہ بر مسجد الحرام
داخل میشوید و سرهای خود را امیزا شنید یعنی اعمال حج را
بجای آورید و حلق و تقصیر میکنید پس از آنکه در سال اول محرم
شدید *

در آیت دیگر از فتح خیر خبر داد چنانکه نظر بظاهر اسباب
فتح خیر از تمتعات بودی . و از غنائم بسیار که از آنجا بدست مؤمنان
رسید و آیت و مجرزه که در آن غزوه برای مؤمنین ظاهر گردید که
عبارت از کیفیت فتح خیر است پس از مایوس شدن اصحاب از تسخیر
آن قلعه های استوار آگاه داشت *

چنانکه تفصیل این وقعه در نزد تاریخ شناسان جهان واضح است
که چون کار بر اسلامیان سخت شد حضرت پیغمبر فرمودند
✽ لا تعطين الایة غدا رجلا یحب الله ورسوله و یحبه الله ورسوله ✽
و در آن روز حبیب خدای و حبیب رسول خدای یعنی علی ابن ابی طالب علیه
الرحمة والسلام در آن جای حاضر نبودندی تا آنکه فرمودند *
اصحاب کرام منتظر بودند که آواء فتح و نصرت را کدام سعادت مند
حامل خواهد بود . که ناگاه آنحضرت از راه رسید و در چشم
مبارک ایشان رمی بود . و از آب دهان مقدس نبوی شفا یافت و بیری
اسلام را بر دوش پاک نهاد . و بدان تفصیلی که شنیده در خیر را
که عظمت و بزرگی آن را میدانی از جای بر کند و بر هوا انداخت .
که چون بر زمین آمد قلعه های خیر بر زلزله افتاد . و آنگاه مصراع

سخنی را که مکرر گفتیم بیاد دار که ادراک هر چیزی را مدرک یعنی آلت ادراک از جنس آن مدرک باید باشد. کلام الهی را کوش الهی میشنود و دلی که منزل تجلیات الهیه است میفهمد *

﴿ ثم ذرهم فی خوضهم یلعبون ﴾

اما اینکه گفت بجهت قوی داشتن در هنگام جنگ آیات آورده میشد این سخن نیز ظاهر البطلانست. زیرا که اگر چنانچه پیغمبر بر حق مأمور بجهاد و جدال شود و وحی آسمانی وعده فتح و نصرت را بر او دهد بجز جاهلان و برادران شریر آن وحی واقع و آن الهام صحیح الوقوع را بدانگونه تأویلات ناشایست و توجیهات نالایق تأویل نیسازند *

مکر از توریة خود تان آگاهی ندارید که در جاهای بسیار از اینگونه اخبار داله بر فتح و نصرت داده شد مکر در فصل (۲۶) سفر لایان به بنی اسرائیل گفته نشد که بردشمنان غلبه خواهید کرد و در پیشروی شما از شمشیر شما برافتند. و پنج کس از شما صد کس از آنها را غلبه کنند و صد کس از شما هاده هزار کس از آنها را مغلوب سازند. و نیز دشمنان شما در مقابل شما از ضرب شمشیر شما برافتند. اکنون اگر کسی بگوید که موسی خود اینها را ساخت که دلهای بنی اسرائیل را قوی دارد و در جنگ مستقیم شوند. جواب صاحب کتاب چیست هر چه از روی انصاف در جواب گویند هما نا جواب اسلامیان نیز خواهد بود *

در مغلوبیت روم و غالب شدن آنها در ثانی که در آیات قرآنیة خبر داده شد میگوید. از روی خورده بینی یعنی حدسیات بود. جواب این سخن نیز از مراجعت بکتاب مصدق خود شان که از آنگونه اخبار بسیار آورده است واضح تواند شد. از عیسی که معجزات خواستند و گفت ﴿ بر من معجزه داده نشده است مگر صلاحت ذواتون یونس ﴾ در آنجا گفت که شما قرائن استدلال بر صافی هوا و خوبی آن یا بارندگی خواهید کرد یعنی اگر معجزات بیاورم و از آبشده

پیدا شد آیت کریمه نازل گردید که ﴿ من بعد غلبهم سیغلبون ﴾ تا آنکه فرمود
 ﴿ و یومئذ یفرح المؤمنون ﴾ و چون آیه نازل شد ابی خلف نام
 که از مشرکان بود بحضرت صدیق خلیفه نخستین تعرض جست
 که این کذب است و بیابا تو کروگان بشدیم . که اگر این کار تا سه سال
 دیگر واقع شده نفر شتر ماده من بشود هم و گرنه تو بمن عطا کن .
 صدیق بحضرت پیغمبری عرضه داشت که اینگونه گفتگوی کروگان
 با این ابی خلف داریم . فرمودند معنی بضع سنین از سه سال تا سه سال است
 و بدینوجب آنجناب بر یکصد نفر شتر ماده نه ساله با پسرای خلف
 رها بست . و او پس از برکشتن از غزوه احد فوت کرد و در سال
 هفتم غلبه رومیان بر فارسیان اتفاق افتاد . و خلیفه صدیق از واران
 ابی بن ابی خلف شتر را گرفت و با امر پیغمبری آنها را تصدق کرد *
 و از اینگونه آیات که در آن زمان دلالت آنها بر اخبار آئیه قریب
 الوقوع آشکار بود و اکنون نیز در نزد اهل ادراک و آگاهی
 آشکار است در قرآن عظیم الشان موجود . و همچنین از خبرهای
 کلیه و وقایع عظیمه در آن کلام مجز نظام لایعد و لا یحصى است *
 ﴿ وعد الله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض
 کما استخلف الذین من قبلهم ولیکن لهم دینهم الذی ار تضى لهم
 ولیبدلنهم من بعد خوفهم امنا یعدون لی ایشر کون فی شیا ﴾ *
 همچنانکه تمامی این کارها بعد از حضرت خاتم انبیا بوقوع
 پیوست و خلیفه ها و جانشینان آنحضرت در زمین بقول مطلق استخلاف
 یافتند مانند جانشینان انبیای اولی العزم و صاحبان ولایت و سلطنت
 الهیه . و برقرار و استوار کرد دینی را که مرتضی است برای ایشان
 تا آخر ترجمه آیات . و اگر کسی در خصوص معجزات و آیاتی
 که دلالت بر اخبار از امور آینده دارد آگاهی کامل را طالب باشد
 رجوع بکتابهای مفصله و تواریح مضبوطه که در بیان معجزات خاتم انبیا
 و جانشینان آنحضرت است نماید . و علی الاجمال باید دانست که مجز
 از اهل عناد و لجاج احدی از خرد مندان در حقیقت اسلام و کلیه معجزات

باب را آن باب مدینه حکمت و علم بقوت ید الهی گرفت و در میان خندق در هوا ایستاد . و لشکر اسلام را بد آنسوی گذارداد . این است آن علامت آسمانی که بر کرامت رسول خدای از آن سرور ظاهر **کـرـدـید ***

﴿ چنانکه میفرماید ﴾

﴿ لقد رضى الله عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل السكينة عليهم وأثابهم فتحا قريبا ومغانم كثيرة تأخذونها وكان الله عزيزا حكيما وعدكم الله مغانم كثيرة تأخذونها فعجل لكم هذه وكف ايدي الناس عنكم ولتكون آية للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما *
آیات بر مؤمنین که موجب هدایت آنها بصراط مستقیم گردید همان تفصیل فتح است چنانکه اشارت بر آن کردیم . و اینکه فرمود و کف ایدی الناس عنکم مقصود هم سوگند دان اهل خیر است که طایفه بنی غطفان و بنی اسد بودند *

در آیت دیگر در خصوص قافله شام و حجاز بود که فرمود ﴿ واذیعدکم الله احدی الطائفتین انھما لکم وتودون ان غیر ذات الشوكة تكون لکم ویرید الله ان یحق الحق بکلماته ویقطع دابر الکافرین ﴾ که غیر ذات شوکه قافله شام بودی و آن وعده الهیه در حق آنها انجام یافت *

در آیت کریمه ﴿ الم غلبت الروم فی ادنی الارض وهم من بعد غلبهم سیغلبون فی بضع سنین لله الامر من قبل و من بعد و یومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله ینصر من یشاء و هو العزیز الرحیم ﴾ که سر می فرمود بر اینکه روم در ادنای ارض یعنی در زمین عرب مغلوب شدند . و پس از آن در ندرت زمانی بر فرس غالب آیند . چون فرس در آن زمان مجوسی بودند و رومیان عیسوی بودند و مغلوب شدن اینها بمشركان بیکه رسید خوشحالی کرده بمؤمنان گفتند که شما و عیسویان اهل کتاب هستید و ما و فارسین امیان هستیم و کتاب نداریم و بزودی ما . نیز بر شما غالب خواهیم شد چنانکه زادران ما بر بردران شما غالب آمدند . و آنکه که اسلامیان را اندوه

بدانکه مطابق بودن احکامی چند یا بعضی از قصه های انجیل
که در شریعت اسلام و در کلام الهی است با کتاب طالموت و کمر
و انجیل مسیح در نزد هیچ صاحب ادراعی اسباب ظعن و قدح
بر شریعت طاهره یا آنچنان کلامی که بطور انجازه دعوت براه خدای
میکند نتواند بود . اگر طالموت و کمر یعنی شرح مسنا و مجموع
شرح و متی یا انجیل عیسی یعنی موافق با الهامات الهیه بناورند نباید
آنها را بمحض انتساب بظایفه یهودان یا فرقه از عیسویان مردود
بداریم که این شیوه حقایق و شعار اهل شعور نیست *

بدانکه مسنا نگاری است مشتمل بر روایات مختلفه از یهود و شرحهای
کتاب مقدسه با اعتقاد آنهاست که میگویند از جانب خدای در کوه
طور توریة بنموسی داده شد و این روایات نیز با و احطاس کردید .
وموسی بهرون تعلیم کرد و بیوشع و الیعازار آموخت و از ایشان
باقی رسید . و بدایید رسید بیهودا حق دوش یعنی مقدس و او
در قرن دوم میلاد مسیح در مدت چهل سال آن کتاب را تألیف کرد
که اکنون در نزد یهود معمول و معظم است . و این کتاب مسنا را دوش شرح
نوشته یکی را در بیت المقدس در قرن سیم و دیگری را در بابل در قرن ششم
از میلاد عیسی و نام این شرحها را کمر * کمر * نامیدند یعنی کمال
که مقصودشان کمال یافتن توریة است بسبب آنها و چون متن و شرح
در یکجا مجموع و منضم شد آنرا طالموت * گویند *

این کتابها را نصاری در نهایت دشمنی میدارند و عده سبب در این
دشمنی علاوه بر دلائلی که در این مطلب دارند این است که شعرون
نامی که میگویند صلیب مسیح را او برداشت و بدست او کمر قرار
شد در طریق روایت و سلسله سند آن روایاتی که ماخذ کتابها است
واقع بوده است *

بدین سبب نباید يك کلمه از آن کتابها اعتقاد آورد . و چون
چگونگی بهشت و فرشتگان و سؤال قبر و هفت طبقه بودن جهنم و خبر
اعراف و شهادت دادن اعضایی انسانی در روز قیامت بر کاهان

حضرت فخرانام علیه الصلوٰۃ والسلام نمیتواند انکار بیاورد *
﴿ قد تبين الرشيد من النبی ﴾

﴿ معیار هضم ﴾

میزان الحق در او آخر سخنان خویش آیاتی چند از قرآن که در خصوص اطوار بهشت و دوزخ و مانند آنها است آورده و گفت که بهشت محمدیان مجازی و جسمانی است . بدان طریق که هر لذت و عیش و عشرت نفسانی و جسمانی که قلب انسان میل بآن کند در آنجا یافت میشود . و واضح است که امید بچنین بهشت دادن آدمی را از تلاش پای قلب و نیکی افکار بازداشته بخواستهای نفسانی قوت و قدرت میدهد . و اینگونه بهشت لایق تقدس خداوندی نیست . و در این مقام شرح و بسط میدهد سخنان خود را که محض از روی بی اطلاعی از اطوار الهامات و بیانات الهیه و بی خبری از موارد کلام و رموز مخاطب و مدلولات ظاهر الفاظ در همان آیات و غفلت از معانی حقیقه و روحانیه آنها آورده است *

و همچنین در ابطال امر قرآن عظیم الشان در فصل (۲) و (۳) کتاب مزبور عنواناتی چند آورده به بیانات ناقصه و نادر است خویش استدلال بر مطالب خود مینماید که اغلب آنها از قبیل سخنانی است که بعینها بر خود او مرذود است *

اگر چه همان بیاناتی که در این آخرین میزان در خصوص معجز بودن الفاظ و کلمات قرآنی که جهان و جهانیان از آوردن مانند آن عاجز هستند و بودند و خواهند بود گفته شد . جواب تمامی اعتراضات او است و باوصف آن محتاج به هیچ گونه جوابی خاصه بر مکر معاند نتوانیم شد . ولی در بیان این مطلب که گفت آیات مزبوره لایق و سزاوار بخدا نیست و تقاضای دل آدمی را رفع نمیسازد و برای فهمیدن کلیه مقصود مجمل بقدریکه لازم است در این معیار بیاوریم *

نگاه آنهمه هرج و مرج آنها را دیده آیین باطل خویش را استوار داشتند . تا کار بجایی رسید که از دین و شریعت بجز از اسم چیز دیگر باقی نماند . و آنگاه هنگام پیداشدن ملکوت آسمان بر حسب بشارت یحیی و عیسی رسید و ناچار از شکستن شوکت باطل بشمشیر شد *

❖ فوق الحق و بطل ما کانوا یعملون ❖

❖ پطرس وصی عیسی در رساله خود میگوید ❖ همچنانکه در میان قوم پیغمبران دروغگوی بودند در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهند بود که حتی عیسی را انکار کرده عقاید باطله مستحق بر لعنت رابه پنهانی ادخال کنند و بر خود شان هلاک عاجل را بیاورند و جعی بیرو طریقههای مضرت آمیز آنها شوند و شما را از روی طمع با سخنان ساخته خود شان بجای امتعه گذارند *

مبنای ~~سکار~~ اسلام در امر دین بمخاصمه و عناد شخصاتی نیست . و معلومست که در کتب و روایات اهل کتاب بل در کتب دیگر اهل ادیان سخنان حق و صواب هست که موافق با الهامات الهیه است . پس جمله آنها را مصدق و مقبول باید داشت . و آنچه را که مخالف با آیین توحید حقیقی و نالایق بحضرت احدیت و مقربان درگاه الهی است که بهوهای نفسانی و از آثار و حیهای شیطانی است چنانکه میفرمایند ❖ وان الشیاطین لیوحون الی اولیائهم ❖ جمله آنها را مردود و غیر مقبول باید دانست *

❖ کلام ربانی ❖

لزم تناسب مدرک را با مدرک اساس ادراک خویش کن و از این یک باب هزار دراز علم را بر روی خویش کشوده دار *

کلام قدیم الهی که بتوسط خلیفه الله علی العالمین پیغمبر مبعوث بر هدایت جمله کائنات در میان امت اودیعت الهیه است . بلسان فصیح احکام دین مبین را بیان میکند . و اطوار و آداب شریعت مقدسه را

بنی آدم و همچنین آداب غسل و تیمم در جایی که آب نباشد و روزه داری . و تبیین خبط ایض از خبط اسود که برای روزه و نماز صبح وقت قرار داده شده است . و همچنین بعضی از حکایات و قصص انبیا که عیسویان با آنها معتقد نیستند و در قرآن تصریح بر آنها شده . و مانند اینها که در اسلام مسلم شده در کتابهای مذکور . یهودان نیز هست . پس باید قرآن و اسلام را انکار کرد بعلت اینکه با خیالات و اوهام ماموافقت نکردند و با کتابهای یهودان که مارا با آنها عداوت و دشمنی هست موافق آوردند *

حالا بیاید بهمچنان مردمان مطلب حالی کنید و از معانی و ارواح الهامات نیز بایشان تعلیم نمایید . همین عناد و لجاج است که هرگونه فساد و تباهی را در روی زمین و در هر قرن از قرون در میان طوایف و ملل احداث کرد . و همان استنکار ظلمت مر نور را موجب ساری بودن کد و رتبه ها و نا و انبها و مرضهای ظاهری و باطنی در جله جهانیان شد و دین الهی مستور ماند و راه خدا متروک و انبیا و اولیا محبوب و مظلوم و مقهور شدند . اسکر این گونه عناده ها و انکارها نمیبود و پرده های بی انصافی و اعتساف را بر چهره مقصود الهی نمی کشیدند . و کار را بجایی میرسانیدند که چهار را شرك و الحاد و جهالت فرا گیرد رجة للعالمین را با شمشیر چه کار بود . به پیشید و آگاهی جوید از وضع زمان جاهلیت که بعد از مسیح چها کردند . یهودان آنگونه کتابها را در مقابل عیسویان با اخبار و روایات صحیحه ممزوج کرده موافق اوهام و افکار ناقصه خودشان تألیف کردند .

عیسویان و معلمان دروغگوی و کراه کشد کان بامید ریاسات و بزرگیها علم دعوت را برافراشتند . و در آن میان بعناد یهودان شریعت را برهم زده آیین دیگر نهادند . و انجیلها ساختند و نامها نوشتند و هنگامها بر پا کردند . مجوسان در این بین که این اختلاف عظیم را در میان اهل کتاب دیدند بر قص درآوردند و خستودیهها کردند . و از آنطرف مشرکان و بت پرستان و دیگر طوایف غیر

ی وصلایلی * وللی لاتقرلهم بذاکا *
 زان الحق سخن از بیانات قرآنی که در خصوص
 مانند آنها است بمیان آورد و لازم بود از اطوار
 شرعی در این نامه آورده شود . لیکن حیف
 که بکوش مستمع بی انصاف برسد و موجب مزید
 و گردد بل بر تمسخر خویش بیفزاید . مع هذا
 لغت را در خصوص آیتی از آن کلام حی و قیوم
 تا آنکه بدائی روح القدس از منطق حواریان
 کون را آشکار کرد *

لا میان شنید که قرآن هفت یا هفتاد معنی باطنی
 دانست که اگر یک معنی را بکبریم معانی دیگر غیر
 بود . و ما سابقا اشعاری بر این مطلب کردیم
 یت ذو وجوه بودن آرا کفیم . واضح است که
 ناهیه قرآن که کلیات آن بر حسب طبقات
 بملا حظة ظهور اطوار عشره در هفت هفتاد
 و اگر اینگونه نباشد کلام حی و قیوم نیست *

رحق یک قوم و بایک امری نازل گردد و بعد آن
 را بانجام رسد و آن آیت بسبب تمام شدن آن قوم
 معنی و بلا حکم بماند . قرآن حی و قیوم نخواهد بود .
 ست و شجره طیبه الهیه است که اول آن بر آخر آن

نوتی اکلهما کل حین باذن ربها *

والسما رفعها ووضع المیزان * یک معنی ظاهری
 اهل ظاهر است که آنها بجز از لفظ را نمی فهمند
 ب در میان مدرک با مدرک لازم است ولی در نزد
 و حایان قواعدی در تفسیر قرآن هست که آن را

توضیح مینماید و از اطوار دنیا و عقی و از اوضاع بهشت و دوزخ آگاهی میدهد *

يك كنه جامعه سخن ميكويد و شنوندگان بلغتهای گوناگون هر کس بلسان خویش معانی آنرا درک نمایند و اهل ادراك را در این معنی عجب افزاید *

آنچه در ﴿ باب دوم ﴾ از اعمال حواریان از انجیل درجید الحسمین شنیدی که روح القدس بواسطه لسان آتش محبت از اثر آواز آسمانی مجمع حواریان را احاطه کرد . و آنها را پر نمود و بسخن گفت آغاز کردند . و هر کس از حاضران سخنان ایشان را می شنید و حیران و عجبناک میکردید . و در این باب سخنان می گفتند و بیگانگان استهزا میکردند و نسبت مستی را بایشان میدادند . جله اینها ظهوری بود از آیات قرآنی که در آن زمان بحواریان مسیحی جلوه کرد *

﴿ هر دم بلباس دیگر آن ماه برآید ﴾

ای برادران چرا چشم پاک روحانی را باز نمی کنید که حال منکران قرآن را واستهزا کنند گان بر آن را مشاهده نمایند . و بدانید که اینان همان استهزا کنندگان بر روح القدس و حواریان هستند که اکنون بلباس دیگر بیرون آمده اند همچنانکه روح القدس و صدای آسمانی بظهور دیگر درآمد *

این است معنی آنچه انجیل گفت که بسیاری از پیشی گرفتگان واپس روند و بسی از عقب ماندگان پیشی گیرند *

﴿ حضر علی میفرماید ﴾

انبلبلن بلبسة ولنغزلن غریلة ولتساطن سوط القدر حتی یصیر اسفلکم اعلاکم واعلاکم اسفلکم ولیسبقن سابقون کائوا قد قصروا ولیقصرون قاصرون کائوا قد سبقوا *

ككول نموری که اینها عیمی و انجیل و حواریان را بظاهر لفظ تصدیق کردند که موسائیان نیز بسخن در حق کلمه خدای اتمان

﴿ از بشری رسته بود باز برای بشد ﴾
 ﴿ تا یکسال آورد پایه نقصان گرفت ﴾
 ﴿ و وضع میزان ﴾ در این جهان میزان دو کفه کتاب الله و عزت را
 گذاشت و بامر خدای سبحانه جهانیان را مأمور بر تمسك جستن بر آن
 میزان و مرا جمعیت کردن بآن فرمود و فرمود *
 ﴿ انی تارك فیکم الثقلین کتاب الله و عزتی ﴾
 ﴿ ان تفضلوا بعدی ما ان تمسکتم بهما ﴾
 مقصود از عزت و اهل بیت همانا سرو رهای بشارت داده شده بر ابراهیم
 است چنانکه پیشتر بیان آن را شنیدید . و اگر دل آگاه داری امر اسلام
 بسی آشکار است *
 این وجه یکی از وجوه معانی آیت قرآنی است که بجهت نمونه آوردیم
 و اگر مؤلف را استعداد شنیدن بودی در معنی آیاتی که برای بیان
 انها از اربعه بهشتی وارد گردیده است بیانات نفزو باریک را
 میاوردم * ﴿ خدا فرمود ﴾
 مثل الجنة التي وعد المتقون فيها انهار من ماء غیر آسن و انهار
 من لبن لم یغیر طعمه و انهار من خمر لذه للشاربین و انهار من عسل مصفی
 و لهم فیها من کل الثمرات و مغفرة من ربهم *
 میگوید این آیات منافی با شان خدایی است و همه لذات جسمانی است
 که انستار از سلوک حقیقی باز میدارد * ﴿
 کاش این بیکاره اقل صدر آیت کریمه را بنظر میاوردی که میفرماید
 ﴿ مثل الجنة التي وعد المتقون ﴾ که چون خطاب ظاهر را جسمانیان است
 باعلا درجه بیان از عالم جسمانیان برای بهشت مثال آوردند .
 و پس از آن فرمودند ﴿ و مغفرة من ربهم ﴾ یا آنکه در بهشت کما نیست
 و بدین کلام اشارت بمعنی باریکی آوردند . و اگر بخواهیم یکی یکی آیات را
 در اینجا تفسیر کنیم و ظاهر و باطن آنرا بقدر ادراک خود و مستمعان آن بیان
 نمایم دفترهای بسیار باید بنویسیم و مقدمات چند ترتیب دهیم .
 و جنت را بدو قسم کرده هم بیان احوال جنت دنیا را که قرارگاه پدر ما آدم

عوام اسلامیان بدون تعلیم ندانند تا چه رسد بآنانی که از لفظ و لغت و حدود کلمات آن آگاهی ندارند . و نمی دانند اطوار آنرا از محکم و متشابه و مطلق و مقید و خاص و عام و مجمل و مفصل و اضممار و اظهار و نکایات و اشعارات و حقایق و مجازات و مقدمات و مؤخرات و منقطع و معطوف و حرفی را که بجای حرف دیگری است و الفاظ عمومی که معانی مخصوصه از آن مقصود است و بالعکس . و مطالب و مقاصدی را که بعضی از آنها در یک سوره است و بعضی دیگر در سوره دیگر . و اطوار ناسخ و منسوخ و آیاتی که نیمه از آنها منسوخ است و باقی آن غیر منسوخ . و آیاتی که نصف آنها خطاب بقومی است و نصف دیگر بدیگران . و آیاتی که از قبیل *ایک اعنی و اسمعی* یا جاری است . و آیاتی که لفظ آن برای قومی وارد است و معنی آن برای اقوام دیگر و آیهایی که لفظ آنها مفرد و معنی جمع است و بالعکس . و آیاتی که مخصوصا در حق یک سرور از سروران دین و آیاتی که عمومیت بر دیگر جانشینان پیغمبر دارد . و آیاتی که در حق ظالمان و متکران و اطوار آنها ناهنکام ظهور دوات حق و آمدن قائم آل محمد و مسیح کلمه الله و مانند آنها که تمام ادب ظاهر امور جاری است *

پس می دایم باین حال حقایق و ارواح را همچنان کسی با وجود کوش عنادی که همراه او باشد چگونه خواهد فهمید . مگر آنکه کوش حیوانی را فروخته و کوش مناسب با دراک حقایق و ارواح الهیه بیاورد *

﴿ و السماء رفعها ﴾ سماء یک معنی حقیقی آسمان پیغمبری و فلک نبوت مطلقه مخاطب لولا که . واسطه ایجاد افلاک است علیه الصلوة والسلام . خدایتعالی باقتضای مصالح بسیار و اجرای آیین اختبار و امتحان آن آسمان نبوت الهیه را از میان مردم برداشت و برتری داد . زیرا که عالم بشری عالم اذنا و مقام نقصان گرفت آنجناب بود که بجهت تکمیل جهان آن ملکوت آسمان چنانکه بچی و مسیح مرده آنرا دادند در عالم بشری ظاهر آمد *

در قبه مقدسه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ سه ملك رئيس است
وقبه عرش را كه بجل و محل اجتماع آثار آن قبه مقدسه است چهار رئيس
ميباشد تفصيلي كه ذيلامي نكاريم *

﴿ رئيس اول ﴾ روح القدس است كه سروران دين در جق آن
فرمودند: روح القدس في جنان الصافوره اول من ذاق من حداثتنا
البا كوره *

﴿ رئيس ثاني ﴾ روح من امر الله است كه در قرآن فرمود
﴿ يستلوك عن الروح قل الروح من امر ربي ﴾ *

﴿ رئيس ثالث ﴾ نفس الله است كه عيسى گفت ﴿ ولا اعلم ما في نفسك ﴾
هنكاميكه خدای فرمود يا عيسى تو گفتي كه مرا وما درم را دو خدای
قرار دهند بغير خدای تعالی عيسى گفت اكر گفته باشم تو دانسته
باشي كه تو بر آنچه در ذات من هست عالمي ومن دانستم بر چیزی
كه در نفس تست . و سابقا معنی نفس الله و روح الله و ذات الله و یت الله
و مانند آنها را بیان کرده ایم . و این نفس مقامش بالاتر از روح است .
﴿ رئيس رابع ﴾ روح علی ملائكة الحجب است كه پسران این
اوكان و رؤسای آنها و شرح اطوار و مناسبات و مقامات آنها در این
مختصر مناسب نیست . و در كتب علمای اسلام و بزرگان دين مبین
مبین است . و مخفی نماند كه رئيس كل و زعيم جله رؤسای اربعه
مذكوره روح القدس است كه نخستين موجود از روحایان از مبین
عرش است و اول کسی است كه ميوه نورس را از باغ اولیاد در جنان
صافوره یعنی اعلی درجه بهشت چشید *

﴿ چهار فهری ﴾ كه خدای بهشت خود را بد آنها مثل داشت در جله
عوالم ضییه و شهودیه بظهورات مختلفه و اطوار غیر متماهیله ظاهر
کردید . بعلت اینکه بهشت خدای ظهور مقامات و علامات
الهیة است كه در تمامی موجودات بر حسب استعداد مراتب آنها
جلوه كر کردید *

﴿ و مقاماتك و علاماتك التي لا تعطيل لها في كل مكان يعرفك بها من عرفك ﴾

علیه السلام بود چنانکه در باب دوم سفر تکوین در خصوص آن گفت که خدا جنت عدن را در فلان جای گاشت و آدم را که آفریده بود در آنجا گذاشت. و نیز بیان حال جنت آخرت را بیاوریم ولی از وجوه باطنی در افهام مزبوره که مثال جنت موعوده است مجملی برای برادران ایمانی مذکور داریم اگر چه بیکانه و انصیبی از ادراک آن معانی نباشد *

❖ چهار نهر ❖ در طبق چهار نهر دنیا است که در توبه در ذیل ذکر بهشت آدم علی نبینا وعلیه السلام تعداد کرد *

❖ چهار نهر ❖ معنوی و روحانی از چهار رکنی قبه ❖ بسم الله الرحمن الرحیم ❖ جاری میشود بجزریان روحانی *

❖ نهر نضنین ❖ ماء خالص غیر آسن از میم بسم جاری است و در زمین بهشت شعبها از آن منشعب گردیده و حوضها پر شده است *

❖ نهر دوم ❖ ابن یعنی شیر کو را که طعم آن تغیر نیافته است و در اصل فطرت باقی است از هاء الله جاری است *

❖ نهر سیم ❖ نهر است لذة الشاربین که از میم رجن جاری است *

❖ نهر چهارم ❖ عسل مصفی از میم رحیم جاری است *

عرش خدای سبحانه که بر جانبیت خود بر آن استوا و استیلا دارد از چهار نور که مبداء جله انوارند ترکیب شده است ❖ نور ابض و نور اصف و نور اخرو و نور اخضر ❖ که تمامی الوان اصولا و فروما از آن چهار حکایت آوردند و مظهریت جستند. کلهها و ریاحین خاکیان را که در گلستانها و صحراها بینی از نهاییات آثار آن کلههای معنوی است *

❖ قوس الله ❖ که در هنگام تصفیه هوا با مدن باران و میل آفتاب از وسط السماء بواسطه انعکاس آفتاب در آینه هوا بر حسب موقع ظاهر شود از همان چهار رنگ که از عرش با آفتاب رسیده و در شعاع آفتاب غیر مرقی شد در آن قوس ظاهر آید *

حاملان چهار رکن عرش خدای که مصدر آثار چهار گانه اطوار خلقیه است یعنی ❖ خلق و رزق و موت و حیوة ❖ چهار ملک است. جبرائیل و میکائیل و عزرائیل و اسرافیل *

﴿ توحید صفات ﴾ لیس کثله شیء وهو السميع البصیر *
 ﴿ توحید افعال ﴾ هو الذی خلقکم ثم رزقکم ثم میتکم ثم یمیکم
 هل من شرکائکم من یفعل من ذلکم من شیء سبحانه وتعالی
 عما یشرکون *

﴿ توحید عبادت ﴾ فمن کان یرجو لقاء ربہ فلیعمل عملاً صالحاً
 ولا یشرک بعبادة ربہ احدا *

راهبی از راهبان نصاری نجران ازین باتفاق زن راهبه خدمت
 ﴿ سرور هفتین ابو ابراهیم موسی روحی له القدا ﴾ آمد و برای
 شرفیابی از حضرت ایشان استیذان کرد و بفردای آنروز رخصت
 قبول یافت . پس بنخدمت آنجناب رسید و از مسائل و مطالبی که داشت
 سؤال کرد و آخر چیزی که پرسید این بود . که خبرده مرا از چهار
 حرفی که در آسمان است و از تفسیر کننده آنها و از چهار حرفی
 که بر زمین نازل شده است . فرمودند چهار حرف اولی ﴿ بقا م
 آل محمد ﴾ نازل گردد و تفسیر کننده آنها اوست و نازل شود بر او آنچه
 بر پیغمبران نازل نکردید . و اما چهار حرف دومی را برای تو بیان
 کنم پس ﴿ نخستین آنها ﴾ لا اله الا الله است باقی . ﴿ و دومین
 آنها ﴾ محمد رسول الله است مخلصا ﴿ و سیمین از آنها ﴾ خلفا
 و اولاد پیغمبر است ﴿ و چهارمین آنها ﴾ ایمان آورندگان و تابعان
 ایشان است . که ایشان از ما هستند و ما از رسول خدا و رسول الله
 از خدای سبحانه است . پس راهب بهمان چهار کلمه ایمان آورد
 و شهادت داد و در حق مؤمنان بطهارت و پائی کواهی کرد و گفت .

وانهم المطهرون المستبدلون ولكن عاقبة الله والحمد لله رب العالمین *
 پس آنجناب ایمان او را پذیرفت و یکدست لباس مر آن راهب را خلعت
 داد . یعنی جبه از خز باقیمت و پیراهنی از ارجه قوهی و یک طیلسان
 و یک چکمه و یک کلاه سر که در حدیث عبارت قلنسوه وارد است .
 آنکا نماز پیشین را بجای آوردند و مر راهب را فرمود خسته نمایی
 عرض کرد اختشت فی سابعی . و چون کتاب حدیث را حاضر

همچنانکه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ که اسم اعظم الهی است در هر عالی از عوالم وجود لفظاً و معنای و ذاتاً و صفة باطوار کونا کون ظاهر گردد انهار جاریه از کلمات چهار گانه آن نیز بتعدد مراتب موجودات و اطوار افراد کائنات تعدد خواهد داشت .
و همین چهار است که سر آن در موجودات و اشیاء جاری و بهمه جای ساری گردید *

ارکان عرش و خاملان عرش و الوان ارکان عرش که مبداء جله انوار و روشنائیها و اصل همه الوان و رنگها است . چهار است *
بیت العمور که در محاذات عرش رحمانی و مظهر آثار فیوضات ربانیه است و مکان روح الله صیسی است . مربع الارکانست *
خانه کعبه که مطاف آدم ابوالبشر در محل آن شد و بتعلیم جبرائیل اعمال و مناسک حج را با آداب اسلام در آنجا بجای آورد و آن صفی الله در صفا و مرتبه در مروره ایستادند و در عرفات همدیگر را شناختند . و آن خانه بدست خلیل الرحمن ابوالانبیاء والمرسلین و اسمعیل پدر پیغمبر آخر الزمان بنا کرده شد . و اکنون قبله اسلامیان و مطاف طوایف ایمانیانست .
مربع الارکان است . و آن خانه خدا در محاذات بیت العمور است *
اساس دین خدا که اسلام است . کلمات چهار گانه است که از ﴿ تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر ﴾ خدای آگاهی دهد * سبحان الله *
والحمد لله * و لا اله الا الله * والله اکبر *

ارکان دین و ایمان حقیقی چهار است ﴿ توحید ﴾ و ثبوت *
و ولایت * و تولا و تبرأ ﴿ لا اله الا الله ﴾ محمد رسول الله * خلفاء رسول الله اولیاء الله * اولی من والوا و اعادی من عادوا *
همچنین است اطوار ظاهریه که در این عالم جسمانی است مانند چهار بودن عناصر * و چهار بودن طبایع * و چهار بودن فصول سال *
و چهار بودن کلمات ریاح * که صبا و جنوب است و دبور و شمال *
توحید خدای سبحانه بر چهار گونه است که ذیلا مینگارم *
﴿ توحید ذات ﴾ از آیت کریمه ﴿ لا تتخذوا الهین اثین انما هو اله واحد ﴾ *

هر مقامی از نسخ آنجا است .
 بالجملة معنی آیات راهز کسی بقدر ادراك خویش و در خور استعداد
 حواس خود تواند فهمید . و بلغتهای مختلفه و زبانهای گوناگون
 سر ملك و ملكوت و جبروت را و اطوار احکام ناسوت را از يك كلام
 بیان میفرماید و متكرانش استعجزا میکنند و نسبت صرع و مستی
 بوی دهند *

﴿ و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة ﴾

﴿ للمؤمنين و لایزید الظالمين الا خسارا ﴾

برادر من تو که از عالم اجسامی و هنوز تکمیل نشدی چون خدای
 بخواهد مثلی از بهشت برای تو بیاورد بجز اینکه از عالم ادراك تو سخن
 گوید راهی نیست . و اگر غیر این باشد خلاف حکمت خواهد بود .
 همانا مانند تکلمات پدر است بلا تشبیه که با طفل خویش کند و او را زبان
 او و باندازد ادراك او را لطیف و تربیت نماید و از عالم او با او رفتار و گفتار
 آورد . چون بخواهد او را رفتار آموزد دست او را گرفته
 بلکه و حالت او را و ﴿ تی تی یایی ﴾ گوید و چون قدری
 بزرگ شود خواست که او را بتعلیم علوم و فنون ترغیب نماید بوعده ها
 و امید واریها از عالم او سخن گوید و لباسهای رنگین بوی وعده کند
 و بوی پوشاند پول میدهد و خواهشهای ناقصانه او را تماما
 اجرا میکند *

طفل شیر خواره که هنوز دندان نیاورد و قوای او قوت نکرده
 غذاهای لطیفه را نتواند خورد . مادرا و غذاها را ترجه کند یعنی
 شیر نموده موافق طبع و قوای او سازد و بوی دهد *

﴿ کلم الناس علی قدر عقولهم ﴾ و ما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه *

پیغمبران و اولیا بمنزله پدران و مادران جهانند و رفتار ایشان با جهانیان
 مانند رفتار آباء و امهات و مرضعات با طفلان باشد . این است که اقوام
 و امم در فهمیدن مقصود از بیانات و رفتارهای انبیا و اولیا قاصر
 مانندند . و اهل تبلیس برای ابطال دین و شریعت که باقتضای مصالح

نداشتم حدیث را تماما در اینجا تیاوردیم اکتفا بر محل شاهد کردم *
و از این فقره آخری واضح است که امر خسته در میان خواص عیسویان
معمول بوده است اگر چه بعثت تغییر دادن معلمان دروغگوی
که در شریعت موسی و عیسی بدعتها نهادند متروک شده بود *

الحاصل بیان جمله * اطوار نهرهای چهارگانه که برای بهشت جسمانی
از اطوار انهار جسمانیان مثال آورده شد در این مختصر نخواهد
کنجید * و جمله * این انهار در هر مقامی از مقامات مثالی از برای
بهشت خدایی است که در حق آن فرمودند *

❦ فیها ملاعین رأت ولاذن سمعت ولاخطر علی قلب بشر ❦
پس بهشت خدا را منحصر بیک گونه بهشت نباید کرد * که هشت
درجه بهشت در عالم جسم است و مطابق عالمهای هشتگانه که انسان
مختصر از آن عوالم است و آنها * فؤاد است * وعقل * ونفس *
وروح * وطبیعت * وماده * ومثال * وجسم *
چون اهل دوزخ را از مرتبه فؤاد که آیه الله است نصیبی نیست
وفؤاد در دوزخ معذب خواهد شد این است که طبقات جهنم
هفت گونه شد اعاذ بالله منها *

و این تفصیل در سلسله * عرضیه در مقام اجسام است و اگر نه از مراتب
سلسله های طولیه نه ماها توانیم فهمید و نه بیان آنرا توانیم کرد
و بهشت آنجا از ادراک حواس ظاهره و باطنه ماها بالاتر است *
بعثت اینکه آن عوالم ربوبیت است نسبت بعالم ظاهر و مقام مؤرزا
آثار درک نکنند * که میان مدرک و مدبر از وجود مناسبتی
ناچار است * و آنچه در عوالم سقلیه دیده شود از قبیل حکایت و نمونه
خواهد بود * و بیان سلسله * طولیه و عرضیه را باجال در معیار
ششم از میزان اول آوردیم و در کتب مفصله * ایمانیان بتفصیل
آن آگاهی توانی یافت * ولیکن اینقدر باید دانست که همان انهار
در بعضی از عوالم طولیه نیز موجود خواهد بود بعثت اینکه معطی
فاقد نتواند شد و این مطلب در حکمت الهیه مبرهن است ولی انهار

ماشق شدن داود علیه السلام که صاحب زبور است بر زن اورا یانام
و آوردن اورا بخانه اش و زنا کردن با او . و سهل است شوهر اورا
بمعركه جنگ يك بهاته فرستادن و بسر عسکر در جزو نوشتن که این
مرد را بکشتن یده . و کشته شدن آن بیچاره بحمله داود العیاذ بالله
مفضلا در معیار مذکور مذکور شد . نیز در آنجا از توریة حکایت
بت پرستی و ارتداد سلیمان علیه السلام را و مخالفت اورا با امر خدای و ناپاکی
دل اورا که با کمال بی شرمی نوشته اند ذکر نمودیم *

﴿ در فصل فهم سفر تکوین توریة است ﴾ نوح شراب خورد
و مست شد و در چادر خود برهنه خوابید و حام عورتین پدرش را
دید، برادرانش گفت ستام و یافت پوشاکی برده عقب عقب رفته
اورا ستر عورت کردند . نوح از بخار افاق یافت و از این تفصیل
آگاهی جست آنگاه کنعان پسر حام را لعنت کرد و گفت اوشده بندگان
برادرانش باد . و ستام را دعا کرد و گفت کنعان مرا و را بنده باد و ما بنده این
سخن را در حق یافت گفت این است ملخص آنچه در فصل مزبور آورده اند *

عجب است که گاه را حام کرد و کنعان پسر او ملعون و مطرود
و بنده شد خوب عدالتی است آفرین بر اینگونه پیغمبر میدانم این
توریة نویسنده چرایک نکته دیگر را علاوه بر مقال نکرد که این دعا و تفرین
نوح در حالت خسار بود و کره پسر را بکنه پدر نمیکرفت . و این
همان نوح است که در انجیل خودشان از قول بطرس اورا واعظ
را ستکاری نامیده است عجب را ستکاری و عدالت است آری شایسته
خدای آنگونه خدایی که ایشان فهمیده اند اینگونه کتابها است
و آئینان پیغمبران است *

﴿ در فصل دوازدهم سفر مذکور است ﴾ که چون ابراهیم
علیه السلام نزدیک مصر شد بن خود ساره گفت که تو زن خو بروی
زیبا هستی و میدانم اگر مصریان بدانند که تو زن من هستی بطمع تو مرا
میکشند تو بگوی که من خواهر ابراهیم هستم مصریان اورا دیدند
و بناد شاه خبر بردند و بناد شاه بحرم سرای خویش برد و با ابراهیم

وحکمتهایی که بعضی از آنها را شنیدی حطلق العنان در اغوا و اضلال بودند هر گونه فساد و تباهی را در میان آن ناقصان شایع و ذایع کردند . و آنها را ضایع و کراه نمودند و بدین خانه رنگین دنیا آنها را مغرور داشتند *

﴿ همه اندر زمن بتوان است ﴾ که توفلی و خانه رنگین است ﴿ پس مر خرد متدان را بو شیده نیست که بیانات الهامیه الهیه در احسن ترتیب و اکمل بیان بجز در قرآن عظیم الشان پیدا نخواهد شد . و اگر بخوایم از سخنان ناشایست و نسبتهای غیر لایق و مجعولاتی که از روی هواها و شرارتها در کتب متداوله در دست یهودان و عیسویان دروغین مندرج کرده اند بتفصیل در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . اگر چه برخی از آن بیشتر مذکور شد . ولی زاید نیست که فقرات دیگر را که اکنون در نظر داریم بنحوا جمال در اینجا بیاوریم . نامعلوم گردد که آیا آن کتابها شایسته خدای خدا هستند . و مناسبت بعالم وحی و الهام آسمانی دارند . یا آنکه محض از روی هواها و شرارت برادران شریر کتابهای مقدسه را با آن قالب ریخته و آورده اند . پس در معیار دیگر مجملی از آنها را بنکاریم *

﴿ معیار هشتم ﴾

﴿ در معیار سیم از میزان سیم ﴾ حکایت نسبت زنا کردن لوط علیه السلام را یاد خزان خود در حالت مستی شنید و اولاد آوردن آنها از پدر خودشان را از توریة شنیدی و میدانی که ممنوع بودن شراب نیز خصوصاً افراط آن در همین انجیل و توریة مصرح است و لوط را بطرس وصی عیسی در رساله (۲) خود چنان تمجید کرد که لوط صالحی که از معاشرت شهوتناک فاجران بیزاری جست آن مرد صالح که در میان آنها بود و کردارهای حرام آنها را نمیدید و می شنید همه روزه بر خود دجفا کشید .

بر او ظاهر شد و او را از آبنای زمان منتخب داشت و او را به بندگی خویش مخصوص داشت *

در فقره ابراهیم و ساره میگوید بسا هست که ابراهیم چون در دفعه اولی انکار از زوجه خود کرد در پیش خود گفت که دیگر همچنان کاهی را نخواهم کرد لکن بار دیگر بدام شیطان افتاد بعلت غفلت خود که حاصل داشت *

مؤلف مزبور در آن کتاب نوشته است که ممکن نیست ابراهیم در نکاح کردن هاجر کاهکار نباشد . زیرا که او خوب میدانست سخن مسیح را که در انجیل است که خدای مردم را ذکور و اناث آفرید و بدین جهت است که مرد پدر و مادر خود را ترك میکنند و بزوجه خود التصاق میجوید و هر دو جسد واحد شوند *

این مؤلف فراموش کرد که کاهی دیگر بکردن ابراهیم بگذارد . زیرا که او مانند اینکه قول مسیح را میدانست قول کلیم را نیز که در توریة است میدانست . که میگوید * خواهر خود را خواه از پدرت باشد و خواه از مادرت در خانه تو متولد باشد یا در خارج بزنی قبول نکن * و نیز میگوید هر کس تزویج کند با خواهر خود که دختر پدرش باشد یا خواهر خویش را که دختر مادرش باشد و عورت آنها را بیند یعنی نزدیکی با آنها کنند . پس عاری است بزرگ و هر دو یعنی مرد و زن در پیش روی قوم خود شان باید بقتل برسند . بجهت اینکه عورت برادر خود را کشف کرد پس گاه آنها بر سر آنها وارد شود *

یعنی کردن هر دو را باید زد و همچنین موسی گفت ملعون است کسی که با خواهر پدری و یا مادری خود بخوابد . مؤلف مذکور را نمی دانم چرا از این گاه فراموشی آورده در اینجا ذکر نکرد . که بکلی جله پیغمبران را که از نسل ابراهیم هستند العیاذ بالله اولاد زنا کنند . و آیین بی دینی را اساس محکمی بگذارد . این کتابها را که سلفهای اینها مغشوش کرده مضامین شرك و کفر و ناپاکیها را

بخاطر او محبتها کرد و خدا بجهت زن ابراهیم بر پادشاه و خانه او بلاهای بزرگ انداخت و پادشاه از او دست برداشته بایراهم تسلیم کرد *
 به بینید چه میگویند و الهامات الهیه را چگونه میدانند . آیامانند این کار را از شخص بی ماری که فی الجمله ناموس و غیرت داشته باشد میتوان روایت کرد . حال آنکه ابراهیم علیه السلام از پیغمبران اولوالعزم است و خلیل خداوند غیور توانا است . عجب است که ابراهیم ساره را بدروغکوبی امر کرد و او نیز دروغ گفت . و مانند این دروغ را بابراهیم و ساره در جای دیگر نسبت داده اند چنانکه در سفر مذکور در فصل بیستم است که ابراهیم بسمت ایل جنوب رفته در مابین سور و قادس سکنا کرد و در حرار امهمان شد . و در حق ساره گفت که این خواهر من است . ملک جرار را فرستاد و ساره را از او گرفت . و شبانگاه خدای در خواب بر ملک آمد و گفت بجهت این زن که گرفتی خواهی مرد یعنی مرگ ترا دریابد زیرا که او زن شوهر دار است . تا آنکه ساره را بابراهیم پس داد و ملک ابراهیم را محسور کرد که در هر جای از ملک او نخواهد بنشیند . و بسار گفت اینک هزار مثقال نقره به برادر تو دادم . و در ضمن این تفصیل است که چون ملک از ابراهیم پرسید چرا دروغ گفتید که این خواهر تست ابراهیم گفت از ترس اینکه مبادا او را از دست من بگیرند این دروغ را گفتم و نیز این خواهر مادری من است *

حالا خبر ندارید از کتابی که ولیم اسمیت نام پروتستان در شرح احوال انبیا از آدم تا یعقوب علیهما السلام نوشته و در سنه (۱۸۴۸) عیسوی آن کتاب را که بزبان اردو است در هندوستان چاپ کرده اند . وجه من خرافات در آن کتاب در حق انبیا نوشته است که آدم توبه نکرد . و حال ابراهیم تا هفتاد سال معلوم نبود بعلمت اینکه در میان بت پرستان نشو و نما کرد و زیادی عمار و بآنها گذشت . و معلوم میشود که پدر و مادر او خدای حق را نمی شناختند . و دور نیست که خود او نیز ستایش بت را میکرد . تا وقتی که خدا

در این مقام همین کیفیت ترتیب تناسل آنجنساب است . و در
﴿ فصل اول انجیل متی ﴾ تصریح بآن کرد . و صاحب میزان
الحق در صفحه (۱۷۹) و (۱۸۰) شرح و بسط در این
مطلب داده و میگوید . خدا بآبراهیم گفت که عهد خود را با اسحق
و ذریت او ثابت میکنم . یعنی آن پیغمبر بزرگ و رهاننده موعود
از اولاد اسحق ظهور خواهد یافت نه از اولاد اسماعیل . پس
اتنسب مادری عیسی بداد و اسحق این همه شرافت را برای
او آورد و اینگونه اتنسب معتبر شد . فعلی هذا مواپیان و عما بیان
داخل در نسب مسیح شوند و داخل در جماعت رب شوند بطوریکه
گفته شد . بلکه داخل در نسب پسران خدا شدند که داود
و سلیمان نیز باعتبار اینها پسران خدا بودند نهایت عیسی ابن الله
وحید است *

سبحان الله چگونه شد که آنگونه نسل زنا که توریقانی الابد دخول
آنها را در جماعت الهیه انکار کرد داخل بر آن جماعت مقدسه شدند .
بلکه پدر جماعت الله شد . بلکه پدر خدای شدند . بلکه خدای خود
داخل در آن جماعت زنا زاده شد نعوذ بالله تعالی من هذه العقاید .
﴿ در فصل (۲۶) سفر تکوین ﴾ مانند همان نسبی را که در حق
آبراهیم علیه السلام در فقره انکار او زوجه خویش را گفت با اسحق
علیه السلام داد . و وایم اسمت در کتاب خود در شرح این فقره گوید .
ایمان اسحق نیز لغزش و سستی پذیرفت زیرا که زن خود را خواهر خود
گفت . پس از آن گوید افسوس دارم که این مقربان در نزد خدای
محتاج وعظ و نصیحت بوده اند . و در آنجاها سخنان شایسته بعلم
خود آورده است که مرا از ذکر آنها شرم آید *

﴿ در فصل بیست و هفتم تکوین است ﴾ اسحق در حال پیری و نایبانی
عیسویسر بزرگ خود را خواست و گفت پیر شده ام و نمیدانم کی خواهم
مرد . بصحرا برو و شکار کنی طعمای بدخواه من ترتیب نمای
که پیش از مرگ بخورم و در حق تو دعای خیر کنم . مادر یعقوب

در آنها مندرج داشته و نام آنها را کتب مقدسه گذاشتند کفایت
در اجرای مقاصد و مفاسد نکرد . کدشتگان بنیان را
ساختند و آنقدر بیکه توانستند کردند . و ایشان اکنون تکمیل آن بنا را
می کنند *

در میزان سیم * کیفیت نسبت زنا کردن لوط را باد ختران
خود و تولد مواب را از دختر بزرگ و تولد موایسان . از او و زاییده
شدن بن عمی از دختر کوچک و پدر شدن او بر عیسیان شنیدی .
اکنون در نسب بعضی از انبیا نظر کنیم و بدانیم که از کتب مقدسه
چگونه تقدیس انساب پیغمبران را میکنند *

در آغاز انجیل متی * که میگوید کتاب نسل عیسی مسیح بن داود بن
ابراهیم است . و جد داود را عوید می شمارد و مادر عوید را عووث
موایه است . پس جده بزرگ داود از آنگونه نسل زنایی که پیغمبری
بادختر خود در حال مستی کرده باشد خواهد بود . و نیز در آن فصل
نسب مسیح رجعم بن سلیمان بن داود را آورد . که این رجعم را
نیز مادر عیسی بود چنانکه در * فصل چهاردهم * سفر ملوک
اول از توریة است . پس نسب عیسی مسیح العیاذ بالله از دو جهة
مثنوی باولاد زنا تواند شد . با آنکه موایسان و عیسیان بنص توریة
داخل جماعت الهیه نتوانند شد . چنانکه در سفر اسفینا است یعنی
توریة مثنی و در فصل (۲۳) که هر کس عیسی و موایی باشد داخل
جماعت رب نخواهد شد . تاده دهر نیز داخل جماعت رب
نخواهد شد *

یعنی الی الابد این حکم در حق ایشان جاری است . و چون
واضح است که در نسب نامه خصوصا در نسب مسیح بنص انجیل
انساب مادری معتبر است . بعلمت اینکه اگر مسیح از طرف مادر اتصال
بداود و اسحق و ابراهیم نداشته باشد او را مسیح بن داود
این اسحق بن ابراهیم نمیتوانیم گفت . و از کتب آسمانی
بر حقیقت او استدلال نتوانیم کرد . چنانکه برهان بزرگ عیسیان

چرا فریم دادی مگر من بجهت راحیل خدمت نکردم . لابان گفت
مناف باقانون مملکت است که دختر بزرگ در خانه بماند و کوچک شوهر
کند . تا آنکه مجددا هفت ساله اجیر شد راحیل را نیز گرفت
و هر دو خواهر را جمع کرد . و حال آنکه جمع بین الاختین بلکه
بنص انجیل تعدد ازواج نیز غیر جائز بودی *

پروستانها عذرهای عجیب از این کارها میگویند چنانکه
﴿ ولیم اسمت ﴾ در آنجا گوید که از این فقره استدلال بر جواز تعدد
ازواج نمیتوان کرد بعلت اینکه این کار با امر خدا و برضای یعقوب نشد *
﴿ عذر بدتر ز کاهش نکرید ﴾

نمیدانم از کتب آسمانی این طائفه و از الهامات مقدسه آنها چیزی
میفهمی یا آنکه سر بر آفرین و تحسین باید جنبانید *

﴿ سر بجنبان که جای تحسین است ﴾

اگر چه هر گاه بخواهیم اینگونه تفصیل ناشایسته و مزخرفات از کلام را
یکان یکان بیاوریم . باید کتب عهد عتیق و جدید را بعد از بیرون
آوردن کلمات معدوده بسیار کمی از آنها را بالتمام نقل کرده عمر
عزیز را صرف بیانات آنها کنیم . با آنکه با اعتقاد خودشان بعد از
اصلاحات و تصحیحات بسیار که در اصلها و ترجمه های آنها کرده اند
باینحال مانده است *

﴿ خوب شد که فصدش کردند ﴾ زهی بی شرمی که این گونه
کلمات را نام از الهام و وحی بکناری . و قرآن بدان جلالت شان
و کلامی بدان پای و تقدس را مورد طعن و تعرض نالایق بسازی *
از بی شرمی ابلیس نیاید تعجب کرد که در مقابل امر خدای استکبار
آورد . و باستدلال برخواست ﴿ خلقتی من نار و خلقته من طین ﴾
گفت و اطاعت نکرد . که سخن او بظاهر بسی برتری بر سخنان بعضی
از طوایف خدای شناس تواند داشت *

و الحاصل باوصف اینکه سخن بدرازی میکشد باز فقراتی چند از کتب
مقدسه ایشان بیاوریم تا بدانی که تمثیل قرآنی از بهشتیانها چهل گانه

ایستاد را شنید و او را فرستاد و از کله دو بزغاله آورد و آنهار اطعامی
ترتیب داد و از لباسهای عیسو یعقوب پوشاند . و چون کردن و دستهای
یعقوب برخلاف برادرش موی دار و بشمین نبود از پوست بزغاله ها پوشاند
که اسحق را بغلط بیندازد و یعقوب را از عیسو باز نشناسد . و دعای
خیر را که مقصود نبوت و مبارکی و سروری بود در حق او کنند .
و الحاصل اسحق را فریب دادند و آن دعای خیر را از دست او گرفتند
و بدان دعا برکت زمین و آسمان . و فراوانی کندم و شراب و مخدومی
و مطاعی در میان طوایف و اقوام مر یعقوب را مسلم گردید .
و از جمله دعاهای پدرش این بود که تو مولای برادرانت باشی .
و پسران مادرت برای تورکوع کنند . لعنت کنند کان بر تو ملعون
شوند و مبارک کنند کان تو مبارک باشند . تا آنکه عیسو از شکار
باز آمد و در آنجا شرح و بسط در فریب خوردن اسحق میدهد .
و آنکا، بسیار متحیر شد و گفت برادرت بحیثیت آن دعا را از من
گرفت . عیسو التماس کرد که بمن هم دعا بکن مگر برای من از آن
دعا چیزی ننگا، نداشتی . تا آخر حکایت آنها که در اینجا بطور خلاصه
آوردیم و اگر کسی بخواهد رجوع بکتاب مذکور نماید *

در فصل بیست و نهم سفر مذکور است * یعقوب بدختر کوچک
لابان پس از مخیر کردن او یعقوب را در تزویج دو دختر خویش اظهار
میل کرد و برای مهریه راحیل که دختر کوچک بود هفت سال اجیر
شد . بعلت اینکه لابان بوی گفت که بجهت برادری با من لازم
نکرفته است که مجانا بر من خدمت کنی . آنکا، یعقوب بجهت
محبتی که * بر ارحیل * داشت هفت سال را مانند اندک زمانی
بخدمت بسر آورد . و زوجه خود را از لابان خواست عروسی
و ضیافت کردند و شبانکا، بجای دختر کوچک که خو بروی و زیبا بود
* لیا * دختر بزرگ را که نازیب بودی و سستی و ضعف در چشمان
او بود بوی داد . و یعقوب با او خوابید و چون بامداد شد و دید
بجایش کرده اند بلابان گفت این چه کار بود که در حق من کردی .

بودن او در جاهای بسیار از کتب سماویة خودشان مصرحت *
 ﴿ در زبور (۱۰۵) است ﴾ فرستاد بنده خود موسی
 و بر کزیده خود هرون را ﴿ و در زبور بعد از آن است ﴾
 و هرون قدیس رب . و مخاطبات الهیه در آیات سفر اعداد با هرون
 در نزد آگاهان از آنها واضح است *

﴿ در فصل ثانی از سفر خروج است ﴾ غضب موسی بر خدای
 شدید شد ﴿ تا آنکه گوید ﴾ از پیغمبری استعفا کرد بعد از آن
 خدا بر وی بشت غضبناک کردید *

﴿ شمسون ﴾ نام که یکی از پیغمبران بنی اسرائیل بودی و در جاهای
 چند از توریة از نبوت او خبر داده اند که از جمله آنها

﴿ آیت (۴) و (۵) از فصل (۱۳) سفر القضاة است ﴾
 ﴿ اکنون حذر کن از شراب و مسکر نخور و چیز ناپاک نخور زیرا
 که اینک بارور شده پسری خواهی آورد که نباید تیغ بسراو بخورد
 زیرا که او از رحم مادر رسول نذیر خواهد شد و اسرائیل را از دست
 فلسطیان نجات خواهد داد ﴾ همچنان پیغمبری بر وایت توریة
 که در فصل شانزدهم همان سفر مذکور است بفرز رفت . و در آنجا
 بابک زن زناکار جمع شد . و نیز در صحرای سورا قی بود دلیلا
 نام شمسون بوی عاشق شد . و نزد او معرفت کافران از اهل فلسطین
 بدلیلا گفتند از او پرس که چگونه فلسطیان بر وی دست یابند و او را
 می بندند بطوریکه نتواند بکشد . و او را وعده بول بی اندازه
 دادند . شمسون چندی بار دروغی بک چیزی گفت و آنها او را
 بدانگونه بستند و او بقوت خدایی که داشت همه ریسما آنها و بندها را
 پاره میکرد . تا آنکه رفیقه او دلیلا اصرار کرد و او را ببنک
 آورد که تود عسوی محبت بامن داری و دل تو بامن نیست و سه بار
 دروغ بمن گفتی و آتزن چند روز او را آرام نداد . تا آنکه او را
 از آن سر آگاهی بخشید که اگر سر مرا تراشیدند قوت من میزود

معلومه شایسته بخدای خداوند است . یاییهوده سخنان بدان
 درازی لایق بعالم وحی پالک والهام مقدس الهی است . پس
 بکوش انسانی از خلاصه های آیات توریة و انجیل که از روی ترجمه های
 خود حضرات پروستانها و برادران ایشان است مجملی از مفصل
 و کمی از بسیار را بشنوید *

﴿ در فصل سی و یکم سفر تکوین است ﴾

﴿ راحیل ﴾ در هنگامیکه پدرش لابان برای تراشیدن پشم کوسفندان
 خویش رفت بتهای پدر خود را دزدید ﴿ و یعقوب ﴾ با هر چه
 او را بودی برداشته بی خبر از ﴿ لابان ﴾ فرار کرد و روز سیم لابان
 فرار کردن او را دانست و برادران خود را بداشته هفت روز راه در عقب
 او شافت . و بوی رسید و گفت چه کار بود که تو کردی بمن
 خبر نداده آمدی من که ترا با سرود و سرور و وفای و طنبور روانه
 میکردم در این کار احق کردی . و نکذاشتی من دختران و پسران
 خود را بیوسم میتوانم در حق شهادتی کنم لکن خدای پدران
 شما شب دوشین بمن گفت مبدا سخن خوب و باید به یعقوب بگوئی .
 چرا خدایان مرا در دیدی و یعقوب نمیدانست که زنت آنها را
 دزدیده است پس لابان هر چه در چادرها گشت خداها را بیدان نکرد .
 بعلت اینکه راحیل آنها را دزدیر خود پنهان کرده بود *

و از مفهوم فقرات ﴿ فصل سی و پنجم ﴾ از سفر مذکور معلوم است
 که زن یعقوب علیه السلام آن اصنام را برای ستایش و عبادت خویش
 دزدیده بود یعنی علاوه بر بت پرستی در وضع کوی بودی . و هم
 یعقوب پیغمبر خدای از خانه خود نیز خبر نداشت . یا آنکه میدانست
 برای مصلحت یا خواطر زوجه خویش دروغ گفت *

﴿ در فصل سی و دوم از سفر خروج توریة است ﴾ هرون امر
 کرد بمحاضر کردن زینت قوم و آنها را جلالت زینتها را آوردند و کوساله برای
 آنها ساخت . بتقصیلی که این حکایت در حق سامری است نسبت آن را
 به هرون داده اند . یا آنکه جلالت شان هرون و صاحب نبوت و ولایت

خدایی را تحقیر و عیناً کردی . در نظرگاه من کار زشت را ارتکاب
ورزیدی . اوریای حیثاتی را کشتی وزن او را کرفتی وزن خویش
نمودی او را بشمشیر عجمیان کشتی ﴿ تا آنکه گفت ﴾ بلای بسر
تو بیا و دم و در پیش چشم تو زنهای ترا گرفته بکس نزدیک تودهم
که در روشنائی آفتاب باز زنهای تو بخواید . تو پنهانی کردی اما من
این کار را در حضور همه اسرائیلیان در روز روشن خواهم کرد .
داود بنائان گفت بخدای نگاه کردم ناان گفت خدا نیز از نگاه
تو گذشت و هلاک نشوی . لکن چون در این کار سبب سبب
و شماتت شدی که دشمنان خدا را دست آور شماتت کشتی بسرت
که متولد شده است خواهد مرد *

گویا عمره این لغزشهای داود و خطاب و عتاب الهی است که در سلیمان
نیز ظاهر گردید که او زنان از دختران بت پرستان و زنان دکان از موآبیان
و عجمیان و ادومیان و صیدونیان و حیثانیان . و آنانی که خدای
بنی اسرائیل را از آمیزش با آنها نهی کرده بود . برخلاف امر
و رضای الهی تزویج کرد . و او را هفتصد زن آزاد و سیصد کنیز
از آن طایفه های مر دوده بودی و دل او را فریفتند . و سلیمان را
تعلق خاطر بر آنها حاصل آمد و او را در حق خدایان بیگانه خودشان
کراه کردند . و دل او ناپاک شد و تابع خدایان صیدونیان و عجمیان
گردید . و بتخانه های صنم موآبی و عجمی در کوه بیت المقدس
ساخت . و همچنین برای زنان دیگر خویش مانند آن نگار را کرد .
و خدای بروی غضبناک شد که چون تو عهد مرا باطل کردی و او امر
و وصایای مرا حفظ ننمودی عصای ملک و سلطنت ترا درهم شکستم
و آنرا یکی از بندگان تودهم *

تفصیل داود تا تمام ماند به پیشیم العیاذ بالله زد و خورد خدای باوی بجای
رسید و چگونه انتقام زن او را را از او کشیدند *

﴿ در سفر صموئیل ثانی است ﴾ خون پسر بزرگ داود با نامان
خواهر پدري خود بطور اجبار زنا کرد . و او بیرون آمده و فریاد

و مانند سایر مردمان خواهم بود . آنگاه نزد بزرگان مردم فلسطین خبر فرستاد و آنها را آگاه ساخت . پس سرشمسון را بر بالای زانوئی خویش گذاشته او را خواباند و دلائی خواست و هفت زلف از سر او تراشید . بزرگان فلسطین که نقره ها برای آن فاجره آورده بودند . بیرون آمده و او را بستند در حالتیکه او نمی دانست خدا از وی دوری جست . و چشمان او را در آورده و در زندان کردند و با زنجیرها او را مغلول داشتند . و چندی گذشت بزرگان قوم برای خدایان خود شان ذبیحه بزرگ قرار دادند و قربانیها کردند و بشکرانه برخواستند . و در هنگامه شادی شمسون پیغمبر را حاضر کردند که برای آنها بازی و رقص کند و او را از زندان آوردند که برای آنها بازی و رقص آورد . تا آنکه میگوید بستونی که آن خانه را بود راه جست و بر آن تکیه کرد . و آن خانه پر از زن و مرد بودی و در بالای بام بقدر سه هزار کس مرد وزن بودند که بتماشای رقص کردن شمسون جمع شده بودند . و موسی سر او هم قدری بلند شده بود از خدا درخواست کرد که ای خدا این یک بار نیز بر من توانایی ده که انتقام دو چشم خویش را از فلسطیان بخواهم . پس دو ستون میانی آن خانه را حرکت داده و گفت : یاعلی غرقش کن من هم بجهنم که ستونها را بر انداخت و جله کسانی که در آن خانه و بالای بام بودند و خود او هلاک شدند . و شماره هلاک شدگان در آن روز زیاده بر کسائی بود که او در مدت عمر خود کشته بود . و او را برادران و خویشاوندان وی برداشتند و در قبرستان متوخ بدروی مدفون ساختند و او مدت بیست سال در اسرائیل پیغمبری کرد *

بگایان در حق داود که جد مسیح علیه السلام است قانع نشدند بدگر سخنانی که در سفر تکوین آوردند . و تأکید کردند سخنان نالایق خود شان را بدانه در فصل دوازدهم صموئیل ثانی است که آنرا سفر ملوک ثانی نیز نامند که خدای بزبان ناان پیغمبر او را تکذیب و تفسیح نمود . که چرا امر

در ﴿ باب هفتم ﴾ رساله اولی که بقونسطوسیان نوشت و تصریح کرد که امر از خدا ندارم و حکم نهی از طلاقرا بکمان بیان نمود و گفت که ظن من این است . و همین ﴿ پولوس ﴾ است که در خصوص ختنه سخن رامشته گفت و امت را بغلط انداخت . تا آنکه عهد خدای را باطل شد و بدعت ابدی در جای میثاق ابدی الهی بکه با ابراهیم و اولاد و ذریت او داشت استوار گردید . و این پولوس است مقدس عیسویان و بنده مسیح موهومی ایشان . که در حق وصی نخستین واعلم و افضل در میان جمله عیسویان تعرضات آورد . و در نامه خود که جزو انجیل است در ﴿ باب دوم ﴾ بغلاطیان مینویسد که بجهت استحقاق بطرس یعنی ﴿ شمعون الصفا ﴾ برتکد پروتویخ رو بروی چیر، شدم و مقاومت با او کردم . که پیش از آمدن بعضی کسان از جانب یعقوب بازند یقان معاشرت داشت و چون آنها آمدند از ختنه شدگان ترسیده از زند یقان دوری جست . و دیگر یهودان نیز با او مدارا میکردند . همچنانکه ﴿ برنا باس ﴾ نیز از مدارای آنها کول خورد . ولی چون باقتضای حقیقت انجیل رفتار ناراست و غیر مستقیمانه آنها را دیدم در حضور همه به بطرس شمعون گفتم که اگر تو با وصف یهودیت مانند زند یقان رفتار کرده و با آداب یهودان راه نمیروی دیگر چرا زند یقان را مجبور بر فشار یهودان میکنی . ما بالطبع یهودیان هستیم از کاهکاران زند یقان نیستیم *

﴿ متی در حق بطرس در فصل شانزدهم انجیل خود گوید ﴾ مسیح بوی گفت دور شو از من ای شیطان تو اسباب لغزش و معثر من هستی تو کارهایی را که از خدا است نمیدانی تو کار مردم را میفهمی *

این حواریان که اقدم و افضل واعلم و اعدل ایشان بطرس بود . باعتقاد عیسویان و بقول پروتستانی چنانکه در میزان الحق خودشان نیز نوشتند و دلایلها آوردند پیغمبران بودند . بل افضل از موسی و دیگر

برآورد و داود شنید و پراو سخت نا کوار آمد و لیکن هیچ کدام متعرض نشد زیرا که آنان را دوست میداشت *

در سفر مذکور در فصل شانزدهم در آیت (۲۲) است * برای ابی شالوم پسر داود که بنای مخالفت با پدر داشت چادری در سطح بام برپا کردند و ابی شالم داخل شد بر زنان پدرش در پیش روی بنی اسرائیل و این کیفیت در روز روشن بود که خدایا چگونه گفت و پس از آن با پدرش جنگ کرد و از بنی اسرائیل بیست هزار کس را کشت و این جنگ در فصل هجدهم سفر مذکور است *

نمیدانم برای نمونه بیانات از کتب مقدسه اینان همینقدرها برای تو کافی است . و یا آنکه این نامه را زیاد تر از این آرایش بیالایم . اصرار شعور باشد تنها یکی از این حکایات بس است و اگر مزید بصیرت را طالبی اینک کتبهای مقدسه آنها که بهر زبانی ترجمه کرده اند و تخیالات خودشان نشر اسباب هدایت را نموده اند *

پس هرگاه مرد خدا شناس موحده از روی بصیرت و ادراک در کتب عهد حقیق و جدید تأمل کنند . و بیانات و عقاید اهل کتاب و پروتستانها را معلوم نماید در تشخیص دین خدای و تعیین آیین الهی هیچ محتاج بزجت از خارج نخواهد بود *

در اثنای بیانات از این کتاب مستطاب بعضی آیات و مطالب انجیل را که هر کس شایسته بخداوندی خدای و توحیدبازی تعالی و مناسب حال انبیا و حواریان نتواند بود شنیدی . و اگر خود همان انجیل را بخوانی البته آگاهی کامل از آیین ادراک آنها حاصل توانی کرد . خصوصاً در حق بی ادراکی و نقصان حواریان و تلامیذ عیسی سخنانی آورد و اند که در قواعد و عقاید اهل توحید هرگز روا نتواند بود * پولوس نام که نامه های او را جزو اعظم انجیل حاضر کرده اند و بقدر ثلث انجیل تقریباً رساله های او است و او خود صاحب رأی بود . که بی اذن خدای نیز گاهی در شریعت مداخله داشتی . چنانکه

بلا ارواح کند . اینک عصای موسی که ریسما نهیای ساحران را
فرورد و آنها را دعوت کند بخدای ﴿ ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
ابن عبدالله ﴾ و خدای جلّه پیغمبران نیک ذات و نیک کردار که از همه
نقایص پاک بودند . ای ساحران که سخنان مزور را در نظر
جاهلان جلوه دادید در آغاز نامه . برای پذیرفتن خاصه و عامه . برا درانه
نصیحتی کردم که بر حال ساحران فرعونی اقتدا جوید . و از تعصب
و عناد تبرا کنید و بر خدای سجده آورید *

ای مؤلف توهنوز در گرداب اختلافات مذاهب عیسویه در شرف هلاکتی
ترا با اختلاف اسلامیان چه کار . ترا با اخبار و احادیث ایشان چه رجوع *
بجنان تو که کوسفتندان اسلام و توحید داخل در کلمه شرك و تثلیث
و بت پرستی و الحاد نشوند . مگر از کوسفتدانی که بغلط در میان کلمه
اسلامی که در تحت رعایت شبان اعظم الهی هستند و در انجیل بیان
لفظ آن را شنیده افتاده باشند *

﴿ تا گریزد هر که بیرونی بود ﴾

ای مؤلف محرف توهنوز در استخلاص جان خویش از ورطه
تحریفات انجیل و توریة خود بی خس و خاشاک تأویلات و کتابهای
کهفته میکردی . ترا با قرآن و اختلاف قرائتهای آن . یا سخن ضعیفی
که طایفه از اسلام در کم کردن آن گفتند چه کار . بجنان
تو که قرآن را کسی تحریف نتواند کرد اگر تحریف او ممکن بودی
آوردن مانند آن آسانتر بودی و چون نیست پس نیست *

﴿ لایاتیه الباطل من ین یدیه و لامن خلفه تنزیل من حکیم حید ﴾
توهنوز معنی اب و ابن را نفهمیده معنای این نسبت را در حق مسیح
و در حق خدای مسیح ندانستی . ترا با ای بودن پیغمبر پیغمبران
و واسطه ایجاد لوح و قلم چه کار . اگر عقل و ادراک همراه باشد
این سخن را نتوانی گفت . از روی بی اطلاعی است که چون شنیدی
آنجانب ای بودی چنان فهمیدی که از نقوش و خطوط و البته و لغات
بایستی آگاه نباشد *

په‌میران بنی اسرائیل بودند . و روح القدس و خدا و پسر خدا
با ایشان یکی شده بود . چنانکه مکرراً عیسی گفت همچنانکه
خدا با من یکی شد شما نیز با من یکی شدید و بقاعده حکمت نیز
چنان است که حال عین محل است *

راستی دیگر کسالت آمد و افسردگی غالب شد . از خدای تعالی
درخواست میکنم که ما را . بنکارش و روایت این سخنان نالایق
بمقربان درگاه احدیت و تقدس او نکیرد *

﴿ ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا ﴾

﴿ من لدنک رحمة انک انت الوهاب ﴾

چون اکثری از مطالب میزان الحق پروتستانی در ضمن مطالب
و بیاناتی که در این نامه بالذات آوردیم باندک تأملی واضح شود و بطلان
آن سخنان باطل آشکار گردد . نخواستیم که بعضی از سخنان او را
که در نهایت کتابش آورد بعینها در این اوراق بیاوریم . و هیچ
سخنی در کتابها و زبانهای ایشان پیدا نتواند شد که جواب آن در این
مختصر نامه بتصریح یا تلویح یا باشارت یافت نشود . که این نامه را
از آثار الهامات حقیقه الهیه که بتوسط الهامات ناطقه بر ما
رسیده است نوشتیم والحمد لله المستعان *

﴿ معیار نهم ﴾

از سخنان متفرقه و پیریشان کو بی میزان الحق که از روی بی انصافی
و عناد در نهایت آن کتاب گفت . و از احادیث طریقین و فرقه‌های
اسلام و مسائل مختلف فیها بیان کرد . و سخنانی را که شایسته بر اهل
علم و دانش و لایق مرد دین شناس بل مناسب مقام هیچ خردمند
بآداب نیست آورد بهتر این است که با غماض بگذریم و مقابله بمثل
نکنیم . بعلت اینکه شمشیر اهل علم برهان ایشانست . و اینک شمشیر ما
که کرد نهایی آن سخنان مزور را از پیکر انداخته آنها را اجساد

هرگاه آن صورت مشرك شود و بگوید آری من نیز کسی هستم و آنچه
 و دارد مرا نیز مسلم است ﴿ کین منم طاووس علین شده ﴾ آنگاه از او پرسند *
 ﴿ بانك طاووسان کنی گوید که لا * پس نه طاووس خواجه بوالعلاء ﴾
 بر زبان دیگر گویم . که مالک نبودن زید آینه را در مقام نسبت بذات
 متجلی بجزئی از ذاتیات زید خارج متجلی درست بفهمی *

قائم بودن هر چیزی با چیز دیگر بیرون از چهار گونه قیام نیست .
 قیام صدوری است . و قیام ظهوری . و قیام تحقق که رکنی نیز
 گویند . و قیام عرضی . و سخن در این قیامات بسیار است
 ولی باجمال در اینجا بدگر آن پردازیم *

﴿ قیام صدوری ﴾ در میان اثر و مؤثر است یعنی قائم بودن اثر را
 با مؤثر صدوری گویند مانند قیام کلام با متکلم و شعاع با مبر و صورت
 در آینه با شخص مقابل . ولی چنانکه پیشتر گفته شد اثر را بذات مؤثر
 نه در صدور و نه در قیام و نه در بقا و ثبات بوجهی راهی نیست .
 پس مؤثر که گوئیم اسم فاعل مؤثر است که مؤثر قریب است . اگر
 در اینحال صورت در آینه دعوی تمامیت و استقلال را کند مؤثر قطع
 توجه و مواجهه از وی کنند و او فوراً معدوم گردد *

﴿ و من یقل منهم انی اله من دونه فذلك ﴾

﴿ نجیزه جهنم كذلك نجیزی الظالمین ﴾

﴿ و قیام ظهوری ﴾ مانند قائم بودن نجلی و اشراق زید است
 با صورت در آینه *

﴿ ظهور تو بمن است و وجود من از تو ﴾

﴿ و لست نظهر لولای لم اكن لولاك ﴾

﴿ قیام تحققی ﴾ مانند قائم بودن مرکب است با اجزا چنانکه
 سکنجین پیدا نشود و محقق نکردد مکر بسر که وانکبین *

﴿ قیام عرضی ﴾ قائم بودن اعراض است با جواهر و مانند
 قائم بودن الوان است با محل آنها . درست بفهم چه میگویم و این
 سخنهای حکمتی را باز بجه اطفال مدان . این سخنان بکوش

❖ حفظ شینا و غایت عنک اشیاء ❖

کائن اول و موجود نخستین که فرمود ❖ کشت دنیا و آدم بین الماء و الطین ❖
در هنگام تولد جسمانی دارای تمامی علوم و خطوط . و مالک ممالک
ملک و ملکوت . و عالم بر تمامی اشیاء و کل ذرات بود . چگونه میشود
که معطی چیزی آنرا فاقد باشد . و چگونه تواند بود که معلومات از علت
پنهان شوند . چگونه میشود که روشنائی و اشعه سراج از شعله غائب
کردند . از نامهای آن سوار عقل نخستین که یوحنا در مکاشفاتش
احساس وجود پاک او را کرد . و در پیراهن خون آلود او که نام آن را
کلام الله گویند نوشته شده است این اسماء مبارک است *

❖ انارسلناک شاهد او مبشر او پذیرا و داعی الی الله باذنه و سر اجانب را
جهان ایجاد از بعضی جود او است . شاهد وجود و آفرینش موجودات
وجود مقدس او است . علم لوح و قلم جزوی از علوم آن مدینه علم
و حکمت خدا است *

❖ فان من جودک الدنیا و ضررتها ❖ و من علومک علم اللوح و القلم ❖
اینکه شنیدی آنجناب ای بود آنرا معنی چنان است که خوانده
میدانست . و نوشته می خواند . و خدای بآن حبیب خویش
عطا فرمود چیزهایی را که مسیح در هنگام بشارت از مقدم او گفت .
سلطان این جهان می آید و مرئیست چیزی از آنچه او دارد .
و باینکه من کلمه الله ام و روح الله ام . و رسول از اولو العزم و حامل عرش
الله اعظم و رکن اقوی در این جهانم . در هنگام موازنه کمالات
من با آنجناب مالک بر چیزی نیستم *

آینده که حکایت از زید منجلی کند او را بحال و کمال نماید . واضح است
که صورت در آینه را چشم و ابرو و دست و پای و جلّه اعضا
مانند زید تواند بود . لکن اگر آن صورت موحد باشد چون از او پرسند
که آیا تو چشم را مالک هستی گویندنی . و اگر پرسند که دست داری
گویند حاشا . گویند چیزی از زید منجلی در تو هست گوید لا *

❖ با وجودش زمن آواز نیاید که منم ❖

عبارت این انجیل دلالت صریحه بتولد آنجناب در آخوند دارد . و عبارت مذکوره در ﴿ فصل دوم لوقا ﴾ چنان است *

در هنگامیکه آنها در بیت اللحم بودند مدت حمل اوتمام شده بود و پسر پیشتر زاییده شده خود را بدینا آورد و او را بقونداغه بسته در اصطبل خوابانید که در خانه برای آنها جای نبود . پس توانیم گفت که در این مطلب نیز کتاب نویس انجیل را غلط معنی کرد و قرآن را نفهمید . و در میان دو غلط اختلاف موهومی در میان قرآن و انجیل ثابت نمود که اگر آن اختلاف واضحات ثابت گردد نتیجه عمده نیز از آن حاصل نخواهد شد . و همه اینگونه سخنان وی برای تغلیط افهام مضطعی ناس و مغشوش کردن اذهان مردم عوام از اسلام و غیر اسلام است *

زیاده بر آنچه را که در این اوراق مجتعا و متفرقا در بیان اخلاق حق و ازهاق باطل آورده شد . در تطویل ذیل سخن اقبال ندارم . و فی الواقع برای مرد بصیر سعادت مند در آنچه نوشتم کفایت است *

﴿ من همه راست نوشتم تو اگر راست بخوانی ﴾

﴿ جرم لجلاج نباشد که تو شطرنج ندانی ﴾

﴿ معیار دهم ﴾

معیار آخرین از جمله پنجاه معیار ﴿ میزان الموازن ﴾ است . و ما را در آخر روز که روز پنجاهم ایام خمسين از فصل چهارم سال است عید الخمسين روحانی تواند بود . اینك آخر سال عربی و شمسی است امیدوارم که طالبان آقا، پس از مطالعه معانی لطیفه و مطالب شریفه که بقدر مقدرت و در خور استعداد خویش از بیانات الهیه آوردیم تجسید سال خویش کنند . و عیسوی خداجوی این عید الخمسين معنوی و روحانی را بجای عید الخمسين جسمانی دانسته . و بدین پنجاهه حقیقی تمسک بسته . از پنجاهه بدعتی فراغت گیرد *

هر کسی نرسد . قدر آنها را بدان و کارهای خدا را بچشم حقیقت بین دریاب *

کتاب نویس در اعتراض بر اسلامیان سخنی دیگر گفت که بعضی از آیات توریة و انجیل با مضامین آیات قرآنی منافی و مغایر است . اگر چه جواب این گونه اعتراضات در تصحیح سند های توریة و انجیل و بحث تحریف و دیگر دلائل عدم صحت آنها بطور کلیت گفته شد . که بنا بر آن بیانات توریة و انجیل را یکبار دیگر باید تصحیح و اصلاح حسابی کرد . و چون سخن حقیقت در میان قرآن و آن کتابها باقی ماند و حال عدم صحت آنها معلوم گردید پس قرآن کلام خدا و وحی خدا است . مع ذلک کله آن آیات را که از قرآن بلکه از انجیل آوردند فهمیده معنی کرد و بغلط افتاد . و آن غلط را منسوب باختلافی در میان قرآن و انجیل حاضر داشت *

از آنجمله در مکان تولد عیسی است که میگوید در انجیل نوشته اند در بیت اللحم و در اصطبل یعنی آخور تولد یافت . و قرآن گفت در زیر درخت خرما بعالم وجود آمد *

به بینیم قرآن و انجیل در این باب چه گفته اند و این مرد چه فهمیده است قرآن فرمود *

﴿ فاجاءها المخاض الى جذع النخلة قالت ﴾

﴿ يا ليتني مت قبل هذا و كنت نسيا منسيا ﴾

در دهنکام ولادت مریم را ناچار کرد بر تنگیه کردن بر درخت خرمایی و گفت کاش میردم پیش از این و بکلی از فراموش شدگان میشدم . یعنی چون حال تولید نزدیک شد در زیر آن درخت این سخن را گفت . بعلت اینکه بجهة نزدیکی وضع حمل مشاهده کرد حال شهادت و سرزنشهای قوم را و آرزوی مرگ را کرد . از بجای این آیت کریمه اسناد لال بر وقوع تولد عیسی در آنجا کردی . اگر چه در واقع مکان ولادت با سعادت روح الهی در زیر درخت نیز باشد لیکن آیت مذکور صریحا دلالت بر این مطلب ندارد همچنین که

معلوم صورت تقدیر پذیرفت . و رباح چهار گانه بدستباری چهار
ملک یعنی ﴿ دبور و جنوب و صبا و شمال ﴾ بتصرف ﴿ جبرائیل
و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل ﴾ بر تو وزیدن گرفت قوای اربعه
از ﴿ جاذبه و هاضمه و دافعه و ماسکه ﴾ که مطابق با ﴿ هوا
و آتش و آب و خاک ﴾ از جهت طبیعت است برای تو حاصل و مقدر شد
تا آنکه بمقام نخستین از آخر عوالم سه گانه رسیدی . و ناسوتی
شدی پس از آنکه ملکوتی و جبروتی بودی . و در این مقام که باین
دنیای پست رسیدی نسیان از عوالم علویه آوردی . و فراموش
کردی عهود و مواعیت الهیه را *

﴿ عهدها کرده ایم باشه خویش ﴾ هیچ از آن عهدها وفا نکنیم ﴿
﴿ بزرگان دین چنان میفرمایند ﴾

آنچه را که در عالم ملکوت و جبروت میدانستی یا آنکه یاد گرفته
بودی و جمله احوال و اوضاع آن عوالم را و همه علوم و معارف
و اسرار و حقایق و اتوار را فراموش نمودی . و این فراموشی
یا بجهت مخالفت اعراض و غراب مفسده بود که ترا فاسد کرد .
و آنها همه از عالم اجسام و کدورات بر تو پیوست . یا آنکه از صدمات
در رحم مادر و یا از راه عدم التفات تو بر مراتب عالیه خود و یا خود
بسبب حکمتهایی که در فراموش ساختن تو مر آنهارا بود .
تا آنکه امر معیشت تو در حال شیرخوارگی و هنگام فطام و ایام

صباوت تو اتمام پذیرد و بمحدومیز و مراقبت برسی *
پس در آن حال بساهست که از عالم دوم یعنی عالم ملکوت بویی بری
و بد آنجا اتصال جوئی . و در آن مقام خدای تعالی اتبنا و رسل
و جانشینان ایشان را بمحض از روی رأفت و رحمت خویش بسوی تو
فرستد . که ترا بسوی عهد نخستین که در عالم اول باوی بستی دعوت
کشد . که نظرها از یگانه باز گیر . و التفات باین خانه رنگین مکن
و باز گرد بسوی خدا همچنانکه از آنجا آمدی *

﴿ فاسر یا هلاک بقطع من السیل ولا یلتفت ﴾

﴿ منکم احد و امضوا حیث توأمرون ﴾

از خداوند سبحانه مسئلت کنیم که روز و ماه و سال ما را بغفلت و بدبختی نسازد *

﴿ با محمول الحول والاحوال * حول حالنا ای احسن الحال ﴾

برادر روحانی من از کلمات صحیحه توریة و انجیل • و از بیانات عقلیه • و دلائل فطرتی • و پراهن حکمتی • حال نخستین انسانی را دانستی و فهمیدی که انسان در بدایت حال که برای مقصود بزرگ الهی آفریده شده بود بجه مرتبه پاکی و درجه درجه طهارت و کمال و قدرت بود • و چگونه مظهریت اسماء و صفات ربوبیت را داشت • و قادر بر حکومت در عوالم سفلیه ایجاد بود • و چون صانع حکیم کامل توانا برای اکیال صنع خویش • و اتمام قدرت کامله خود • و برای اینکه عوالم سفلیه را بمخلوق مکرم خویش بنماید • و همچنانکه خود را بوی شناساید شناسایی آفریدگان را نیز در وی پدید کند • و آنچه را که در وی بالقوه بود بالفعل نمایند او را از مقام جبروت و ملکوت در مقامات و مراتب سافله تنزل داد • و آن مخلوق مکرم که در صورت خدای یعنی باقتضای قدرت کامله خدایی تمام و کامل آفریده شده بود در عوالم بسیار سیر کرد تا به عالم اجسام و مقام نقش و ارتسام رسید * پس ای برادر چون از آن عالم بالا روی باین جهسان خاکی آوردی از بیست منزل عبور کردی • و در هر کدام از آن منازل عالیله باقتضای اسباب و مسببات بلطف حکمت سبحانه توقف و سکن نمودی • و آیات و علامات و حکمتها و مصالحی که در آن عوالم بود همه را یاد گرفتی • تا آنکه منتهی بعنا صر گشتی طبایع چارگانه در تو کار کرد و اجزای تو بعضی در بعض دیگر مضطرب و درهم شد و این مقام آخرین مرتبه نزول تو در سفر خویش کر دید * از این مقام ترا ندای باز گشت رسید • صعود کردی • و در نبات استجنان یافتی و در حیوانات و میوه ها شدی پس در غذاها آمدی و ازها ضمه گذشتی از تنزل کیلوس و تعفین کیوس صاف و خالص کردیدی • و آنکه از صلب پدر یطین مادر بیرون آمدی و نطفه تو بتقدیر

﴿ دشمن جان تن است خاکش دار ﴾

﴿ کعبه حق دل است پاکش دار ﴾

این نکته را فراموش نکن * که در امر دین بی راهمائی و راهبری که از جانب خدای باشد بمقصود نتوانی رسید . و این راه باریک را در این شب ظلمانی تاریک بی روشنائی جمال هادیان طریق الهی باختر نتوانی برد . و این همه زنک آلائش و کدورات عالم ناسوت را بی واسطه شفاعت شفیع از آینه دل خویش نتوانی زدود . و تابطواف خانه مربع الارکان دین مبین اسلام که در قرای مبارکه الهیه است . بتوسط قرای ظاهره که سیرت و در آنهم مقرر است فائز گردی . خدا را زیارت نتوانی کرد . و بخطاب ﴿ سیر و افیها لیالی و ایام آمنین ﴾ عامل نتوانی شد . و نادست ارادت بدامان پاکان نرسائی ازمایش جهانت تباه کند . و ابالس و شیاطین ترا کراه سازند *

﴿ و زنوا بالقسطاس المستقیم ولا تبخسوا الناس ﴾

﴿ اشیائهم ولا تعثوا فی الارض مفسدین ﴾

در اینجا سخن راییان آوریم که سخن خدای بهترین سخنها است * والحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله وصحبه وعلی المؤمنین المسلمین المسلمین الیهیم والجارین علی منوالهم * ونبیره الیهیم من اعداء الدین . و منکری آیات الله فی کل حین . والله حسبنا ونعم الوکیل . ونسئل الله حسن الخاتمة . وشفاعة محمد شفیع المذنبین . والحشر تحب لواء آل الله الطاهرین آمین * واتفق الفراغ لمنشیها الحقیر ﴿ نجفعلی بن حسنعلی ﴾ التبریزی بمحروسة قسطنطنیه . فی الیوم الثامن والعشرین من شهر ذی الحجة الحرام من شهور سنة (۱۲۸۷) حامدا مصلیا مستغفرا *

﴿ والسلام ﴾

قد طبع فی دار الطباعة العامرة فی (۱۲) جادی الاولی من سنة (۱۲۸۸)

که در اینحال امر خدای را اجابت آوردی . و پیرو داعی حس
نی و اطاعت امر را ورا کردی سعادتمند گشتی *

قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی بحبیکم الله ویغفر لکم ذنوبکم ﴿﴾
داعی حق و نبی مطلق ﴿﴾ در هر زمانی از هر زبانی که خواهد
فرماید . اگر خدای را دوست دارید تبعیت از من جوید و تابع
مناسی بر من شوید . تا آنکه خدای شمارا دوست و محبوب دارد .
کاهان شمارا که از عوالم اعراض و جسمانیات همراه دارید بواسطه
ن پیامرزد . و بر حسناش تبدیل سازد *

﴿﴾ لقد کان لکم فی رسول الله اسوة حسنة ﴿﴾ تا آنکه بعادت این ناسی
کاهان من که شماها و اعراض شماهاست بحسناست مبدل شوند .
اولاد صالح من باشید . که وجودات امت اعمال آن واسطه کبری
نبی مطلق خدا است چنانکه در این مقامات بعضی از بیان را در این
نامه شنیدی . و چون دانستی که در مقابل انوار ظلمات را نیز سلطنت
ظاهریه داده شد . و هر نوری را ظلی است مقابل و هر حق را باطلی است
بر آن مسائل . و هر آن چیزی که در خزان علویه هست در خزان
سفلیه نیز بحکمت الهیه موجود است . و در مقابل ملائکه مؤکلین
بر هدایات و علوم حقه . شیاطین مؤکلین بر خزینه های شرور
و تلبیسات هست . و مانند انبیا و اولیا و علماء حقه . رؤسای شرور
و ابالسه یعنی شیاطین انسی و دعوت کنندگان دروغین چنانکه احوال
بعضی از آنها را با جمال شنیدی در هر زمانی با تسلط تمام چهارا فرا
گرفته اند . زیرا که اکنون در این عالم ناسوت تا یوم موعود و هنگام
ظهور ملکوت کلیه خدای بطور اکمل در جله جهان . سلطنت
و استیلای ظاهری بر رؤسای باطل نیز داده شد . لهذا در امر دین
خویش با بصیرت و هو شیاری باش . و اهل تلبیس را بشناس .
و تدبر و تعمق در کار دین و امر بازگشت بسوی رب العالمین بکن .
و بر خدای اعتماد بسیار این تن خاکی را زیونی ده . دل خویش را
که جایگاه خداست مقدس دار *

